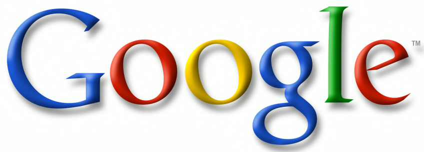

AESCHYLUS

The Parnassus Library
of Greek and Latin Texts

AESCHYLI TRAGOEDIAE

AESCHYLI

TRAGOEDIAE

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.
Emeritus Professor of Greek in the University of St. Andrews
Honorary Fellow of Balliol College, Oxford

London
MILLAN AND CO., LIMITED
ORK: THE MACMILLAN COMPANY
1898

OXFORD: HORACE HART
PRINTER TO THE UNIVERSITY

CONTENTS

INTRODUCTION

Πῶς φῄς; ἦ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἅμα καὶ τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συγκρατέον;

Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ τὴν ὁδὸν ἑκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε. PLATO, *Philebus* 62 B.

THE late Professor Jowett, whose authority in matters of criticism was greater than is sometimes admitted, was wont to say that the next edition of Aeschylus ought to be 'monumental,' or in other words that it should follow the MSS. very closely; conjectural readings, of which only the chief should be recorded, being relegated to the critical notes. That task, however, has been rendered needless through the work of Kirchhoff (Berlin, 1880) and the truly monumental industry of Wecklein and Vitelli.

In this little volume, which has no pretence to similar completeness, I have aimed, in accordance with what I understand to be the purpose of the Parnassus series, at the convenience, not of future editors, but of the general reader. I have recorded the Medicean readings (M), but not with

seemed to be indicated by some divergence between scribe and diorthotes. In such cases I have had recourse to the admirable facsimile of the Laurentian Aeschylus, published at Florence in 1896. And I have admitted conjectures in many passages where it seemed to me that, after all efforts to defend it, the MS. text remained unintelligible. The ingenuity of Dr. Verrall has thrown light on some places which were dark heretofore. I feel the more bound to acknowledge this, as I dissent from his more general views concerning Greek tragedy. But he has failed to convince me either of the extent of possible irregularity in choric metres, or of the correctness of certain novelties of interpretation. In Aeschylus the probability of corruption is greater than in Plato or Sophocles. It does not follow that the learning of Hermann, the imagination of Hartung, the good sense of Paley, the adroitness of Tucker, or the keen intellect of Henri Weil have succeeded in restoring the original text. But the special case of Aeschylus has made it requisite that, in attempting to make him readable without misleading the student, a small *apparatus criticus* should be appended to each page. In so far this work inevitably differs from the preceding volumes of the series.

For 'monumental' purposes the looped and windowed raggedness of tattered raiment and the dinginess of bruised armour is more suitable; but for actual wear a patched coat and a darned doublet may prove more acceptable. To that extent and no further I trust that the present text is serviceable. From another, and more fashionable point of view, I expect to be told that it is

'hopelessly behind the age.' Of many ingenious suggestions recently made, I fear that some may have escaped my observation, but amongst those which came under my notice I have tried to make use of those which seemed most plausible. The most intractable places are still left, marked with *obeli*, in the text.

I have now to speak briefly of the most important MSS.

1. The Codex Mediceus, as it has been called, although in the time of the Medici it seems to have belonged to the Florentine monastery of St. Mark, contains seven plays of Aeschylus, seven of Sophocles, and the *Argonautica* of Apollonius Rhodius. Before the volume was bound into its present shape, but probably after the copy known as f had been made, several leaves had unfortunately dropped out containing two long portions of the *Agamemnon* and the opening of the *Choephori*. That the text is in three several hands is fairly certain—the copyist of the Sophocles, the scribe of the Aeschylus excepting *Persae* 1–705 of this edition, and the writer of the Apollonius Rhodius, who has also supplied the opening passage of the *Persae*, and has written the Scholia throughout. (See Enrico Rostagno's Preface to the Florentine facsimile.)

This hand (of the eleventh century) is thus proved to be the latest; but a doubt remains whether the Sophocles or the Aeschylus is the earlier. Merkel, who copied and reprinted the whole of the Aeschylus, believed that at the time when the Codex was put together the Aeschylus (wanting *Persae* 1–705) was found somewhere

been written before anything else in the volume (παρὰ τοσοῦτον ἦλθεν Αἰσχύλος κινδύνου). But Professor Rostagno, supported I believe by the high authority of Girolamo Vitelli, concludes on palaeographical grounds that the Aeschylus is somewhat later than the Sophocles, and not earlier than the first part of the eleventh century.

2. a. Ven. 468: *Prom.*, *S. c. T.*, *Agam.* 1–348.

3. f. Laur. 31, 8: a fourteenth century MS. containing *Prom.*, *S. c. T.*, *Persae*, *Agam.*, *Eum.* (this last with two considerable lacunae).

3. g. Ven. 616: fifteenth century, containing the same portions with f, excepting *Agam.* 46–1094.

4. b. Farnesianus, I E 5, at Naples: contents the same with f, but in the Triclinian recension.

5 etc. Other MSS., containing one or more of the short sylloge, *Prom.*, *Persae*, *S. c. T.*, are of the fifteenth and sixteenth centuries, and contain some readings which have generally been preferred to those of M. Whence the best of these readings are derived must be left uncertain. Those who know most of the habits of mediaeval scribes will be the last to attribute them to Byzantine conjecture. The line in *S. c. T.* 178 τοιαῦτα τἂν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις, although less significant than l. 800 of Soph. *Oed. Tyr.*, which Dindorf and others in the interests of their theory of the unique authority of L so tastelessly rejected, yet has not the air of a mediaeval interpolation: and some readings, especially in the *Prometheus*, entirely absent from M, have a strong flavour of the original text. For myself I cannot be sure that the special readings even of the Triclinian copies are in every case conjectural.

In the critical notes to *Persae*, *S. c. T.*, and

Prometheus, I have followed Wecklein in lumping together all MSS. excepting M as 'recc.,' the evidence of one or two among them being marked by 'rec.'

In point of orthography I have followed, I fear not quite consistently, what appears to be the prevailing fashion. The numbering of the lines in Aeschylus is still unfixed: I hope I may be pardoned for having been unable to obviate this disadvantage.

It remains, in speaking of the text, to explain in detail my reasons for the readings which I have adopted in some of the more disputable passages:—

SUPPLICES.

64. νεοίκων οἶκτον. 'She mourns the misery of changed abodes.' This comes near to Klausen's conjecture **νέοικον οἶκτον**, which preserved the pure iambic rhythm. But the 'hypallage' seems forced, and the irrational time at the end of the penthemimer ⏑ – ⏑ – ⏑̲ is permissible. Either reading is preferable to Hermann's **νέοικτον οἶτον.**

162, 163. ἰὼ μᾶνιν μάστιν τ' ἐκ θεῶν, 'Ah Zeus, heal Io's ban and bane.' 'The wrath and scourge from Heaven' which fell upon Io is imagined as still following her descendants. The genitive of the object, and the Epic **μάστιν = μάστιγα**, seem within the limits of Aeschylean language.

212. Ζηνὸς ὄρνιν. Mr. Tucker writes on the following line: 'The mention of the sun's rays here is probably prompted by some conventional representation of solar rays.' This seems more probable than that the image of

ventional symbol was that of outstretched wings, as e.g. over the lintel of a temple of Thothmes III at Gurob, the expression **Ζηνὸς ὄρνιν** becomes at once intelligible. It will be well to wait for further light before adopting the conjecture **Ζηνὸς ἶνιν** here.

336. ὄνοιτο. 'If those possessing one were friends indeed, who would find fault?'

364. Critical note. The lines are divided in M between **λη** and **ματ'**: the critical note merely suggests that the lacuna may have arisen from similarity of syllables. I expect to be reminded of **ληκύθιον ἀπώλεσεν**, but the *cheville* is to be taken as merely thrown out, not seriously suggested.

595, 596. θοάζων. 'He hasteneth not beneath another's bidding, nor wields a power belittled through superior might.'

828. Critical note. καββᾶσα. My conjecture means 'And with mine eye-glance descending yonder now.'

853. ἀτιέτ' ἀνὰ πόλιν. I have suggested in the critical note 'I am scatheless in carrying off my own, while paying due reverence to the city.'

859, 860. ἄγειος . . . γέμων. 'I have authority to lead you, abounding as I do in unfathomable antiquity of descent.' If **γέμων** is retained, the words must be given to the herald. He is not a mere commissioner, but a sacred person, tracing the inheritance of his office from immemorial time.

863–865. Critical note. The conjectural readings mean 'you must come off the steps, ruined with utter wretchedness, at my hands.'

875. Critical note. πικρότερον οἰζύος νόμον χέον. 'At this send forth your strain of woe more bitterly.'

878. περί, χάμψα, βρυάζεις. I have adopted the

fine conjecture of Professor Robinson Ellis, 'Crocodile that you are, you brag too loudly.' See Herod. ii. 69.

989. Perhaps τοιῷνδε δεῖ τυχόντας—masculine, because he includes himself—'Meeting with such success, one should respect more than ever the good guidance of my judgement.'

1002. Critical note. I suggest, 'Forbidding Love to wait longer for what is already ripe.'

PERSAE.

93 ff. The transposition proposed by Müller, although bold, is extremely probable. I adopted it in my translation (Kegan Paul 1890).

277. διπλάκεσσιν. The reading in the text may possibly mean, 'In the floating folds of their mantles'; but some corruption is probable.

347. θεοὶ πόλιν σῴζουσι. Perhaps this line should be given to the Chorus and only the next to Atossa.

545. ἀκορεστοτάτοις. The superlative has been questioned, but without sufficient reason.

568, 569. Blomfield's conjecture, which I have adopted, means 'caught by the first stroke of doom,' but the reading is uncertain.

632. θρήνων πέρας. The correction of Gomperz here seems very probable.

675–677. Critical note. δυνατά . . . διαγοᾶν; I suggest, 'Why is it possible to mourn for this disastrous error, affecting all thy power?'

815. ἐκπιδύεται. Schütz's correction here is all but certain.

1016. Critical note. μεγάλατε. The manuscript reading here (i.e. μέγ' ἀλατέ) may possibly mean 'deeply

SEPTEM CONTRA THEBAS.

10–13. These lines have been needlessly suspected. 'It behoves you now, both him who still falls short of the full age, and him who is past it in years, but still nourishes a large growth of body, as well as each man in his prime as is befitting, to aid your city.'

25. πυρὸς δίχα distinguishes augury, which is here used by the prophet, from the inspection of burnt sacrifice.

103. δέδορκα. The text is sound. If Sophocles can say 'the paean gleams,' surely Aeschylus in a passage of such vividness may make sound visible. The conjecture **δέδοικα** is therefore unnecessary.

315. κάρτα ῥίψοπλον. The force of **κάρτα** is 'not merely casting away the shield, but losing panoply and life together.' Those who die in flight are stripped of their arms and then mocked as cowards who have thrown them away.

363–367. I have restored a possible sense, metre and connexion, by supposing **τλήμονες εὐνάν** (i. e. **ἐς εὐνήν**) to have grown by transposition, &c., out of **λέκτρον**
εὐνὰν
ἤλθον (**ἤλθον λέκτρον**), (the gloss indicating the *special* force of **λέκτρον**) and **ἐλπίς ἐστι** to be a corruption of **ἤλπισαν τε.**

394. ὁρμαίνει μένων. The conjectural emendation, **κλύων** for **μένων**, is unnecessary, and rather weakens the sense. The charger is impatient, *waiting for* the trumpet call. **μένει** in 393 is dat. of **μένος**. For the accidental echo see below, 463, 465.

473. Critical note. The negative is due to some scribe who did not understand the oxymoron.

785, 786. ἀγρίας . . . ἐπίκοτος τροφᾶς. This correction was communicated to me many years ago by

my friend and former teacher, Professor Edmund Law Lushington.

857–860. πίτυλον, κ.τ.λ. 'The plashing sound that ever convoys across Acheron the unadorned black-sailed solemn craft, on the sunless path untravelled by the God, to the all-receiving shore whence none return.' I have suggested **ἄστροφον** for **ἀφανῆ** *metri gratia*, and the passive sense here given to it is hardly beyond the range of Aeschylean licence—**τὰν ἀστιβῆ**, sc. **ὁδόν.**

874 foll. The arrangement of parts in the *Commos* is difficult. It seems to be best on the whole that Antigone and Ismene should remain silent until 961.

1007. εὐναίαι, the reading of the MSS. ('in a resting-place of earth') has been defended, but the slight correction is more probable.

AGAMEMNON.

Dramatis Personae. The names Κλυταιμήστρα and Κασάνδρα are retained as in M. Professor Vitelli has shown from the examination of various MSS. that **Κλυταιμήστρα**, not **Κλυταιμνήστρα**, was the spelling in Greek tragedy. The derivation from **μήδομαι**, not **μνάομαι**, adds a touch of grandeur to the **ἀνδρόβουλος γυνή.**

2. φρουρᾶς ἐτείας μῆκος. I take this accusative in a loose construction with the preceding clause, as if **λέγω** were supplied from **αἰτῶ κ.τ.λ.**; 'I speak of the yearlong watch.'

14. ἐμήν has been suspected as arising out of an erroneous repetition of **εὐνήν** supra: but an unexpected emphasis on pronominal words, especially in such a person as the **φύλαξ**, is not to be rashly condemned.

as the Scholiast suggests, be offered to the Furies, since Clytemnestra speaks in another part of this same trilogy (*Eum.* 108) of her nightly offerings to them **ἐπ' ἐσχάραι πυρός.** 'Anger on account of sacrifice not offered' seems inadequate, even if the meaning is extended to include the sin of Paris or all sin. An allusion to the sacrifice of Iphigeneia is too obscure, and the transition to this from the state of Troy, which is not yet taken, is too abrupt. By reading **ἐπιλείβων** with Schütz as well as **ὑποκαίων** with Casaubon, and transposing **οὔτε δακρύων** Mr. Farnell tries to explain the words as follows: 'Neither by tears, nor putting fire under (sacrifices), nor by pouring libation on sacrifices without fire, shall he soothe and avert impending wrath.' Many offerings, and not the least sacred, were of course made without fire; but the antithesis is frigid, and there is no climax to justify it.

Another view is that the fireless sacrifices are those that will not burn, and thus indicate divine wrath as in the *Antigone*. 'The wrath accompanying a fireless sacrifice' is then the divine wrath so indicated. But the words thus construed admit of another meaning. They have been connected by Conington and others with *Eum.* 305, where the Fury threatens Orestes that he shall feed her as a living victim not slain at the altar. The wrath accompanying the fireless sacrifice may be the wrath of the Erinnys wearing out her victim.

79. τό θ' ὑπέργηρων. The reading of the Triclinian MS. seems to give a sufficient sense.

97. Join **λέξασα γενοῦ**: 'vouchsafe to tell.'

103. Critical note. τὴν . . . φρένα. The restoration of this line is very uncertain.

105–107. ἔτι γὰρ . . . αἰών, 'Persuasion still breathes her strain derived from Heaven; the life born with me still affords me strength for this.'

121. τὸ δ' εὖ νικάτω, 'Let the good prevail,'

namely, 'in our song.' The elders thus try to hearten one another.

128, 129. For the public cattle *before* the towers compare 1168, Priam's sacrifices *in front of* the wall.

144. αἰνεῖ. Some correction is necessary. Artemis, although so kind to the helpless young ones, 'assents to' not 'demands' the glad fulfilment of the omen, viz., the taking of Troy.

164. Dr. Verrall's conjecture is very attractive. But **ἐπι-** may well mean 'for the purpose in hand.'

182, 183. 'This is due to the higher powers who sit resistless on their awful seat,' viz., at the helm of the world.

223. πρωτοπήμων, 'The infatuation of a first calamity,' that is, the effect of calamity on an untried soul. Compare *S. c. T.* 363 **καινοπήμονες.**

250. The addition in M, though not by the scribe or diorthotes, is in an early hand. It is not like an interpolation.

275. **δόξα** seems here to be used in the special meaning of opinion or judgement.

287. ἰσχὺν κ.τ.λ. The corruption here underlies **πρὸς ἡδονήν.** The beacon of pinewood, poetically called 'the Pine,' is specially adapted for transmitting the light over the immense expanse of sea. The words quoted by Hesychius may have followed **πεύκη,** viz. **προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα | (πρόσω).**

314. νικᾷ δ' ὁ πρῶτος, 'The first and last runner' is the Fire, Hephaestus himself, see 281. He is victorious throughout, as telling of victory. If the running were in sets, as in Plato, *Rep.* i. *sub init.* the first and last runners of one set would always share the victory: but it

nestra to distinguish between her torch-race and those ordinarily run.

374 ff. πέφανται δ' ἐκγόνοις, 'This truth has been brought home to the descendants of men who breathed to unjust excess a spirit of warlike daring in forbidden purposes.'

405. Critical note. διλόγχους. The conjecture of Schmidt plausibly restores the metre without materially altering the sense.

422, 423. εὖτ' ἂν κ.τ.λ. The change of subject and of mood (in place of ἀπολέσῃ τὴν ὄψιν, or the like) is very abrupt, but not impossible. See below, 1009 ff.

444. Critical note. The MS. reading εὐθέτου attaching the epithet to σποδοῦ is after all perhaps more pathetic than εὐθέτους, the correction of Auratus.

454, 455. ἐχθρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν, 'The hostile land they hold (by right of war) has covered them.'

468. ὄσσοις is obscure. But the attempts at emendation (such as γὰρ Ὄσσαι Lobeck, γὰρ ὄγκοις Hartung, γ' ὀρόγκοις H. Ahrens) are all unsatisfying. Divine envy strikes from the eye (infr. 947) and 'lightning is darted from the eye of Zeus,' though bold, is not an impossible expression. The dative would then be instrumental.

520. φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασιν, 'With bright welcome from your eyes to-day': ὄμμα is verbal = 'an eye-glance,' and the pronoun has an adverbial force = τανῦν.

547. στύγος στρατῷ, 'These gloomy thoughts, an abhorrence to the army.' The returning army feel with a shock of disappointment the uneasy bearing of their countrymen.

556. παρήξεις are the gangways, which afforded narrow and ill-furnished sleeping-room.

556. τί δ' οὔ. 'What was there whereof we did not lament that we lacked our daily portion?'

572. καὶ πολλὰ χαίρειν, 'A long farewell I think it meet to bid to my misfortunes.'

612. μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς, 'More than the dipping of metal,' i. e. 'than the thing I know not'—such vulgar mysteries being far from a princess's knowledge. Whatever may be true of Homer, it seems clear that in the poets of the succeeding age the meaning of **χαλκός** is extended to other metals, including tempered steel. See esp. Pind. *Pyth.* 3, 85, **πολιῶι χαλκῶι μέλη τετρωμένοι**, quoted by L. & S. s. v. **χαλκός.**

637. Throughout the Oresteia, except in the courteous address of Athena (*Eum.* 883), a sharp distinction is drawn between **θεοί** and **Ἐρινύες.** See especially *Eum.* 109, 191, 197.

665. ἐν ὅρμωι κύματος ζάλην ἔχειν, 'In a roadstead of breakers to be lashed with spray.' **ἐν ὅρμωι κύματος** is an oxymoron; cp. Soph. *O. T.* 196:

τὸν ἀπόξενον ὅρμον
Θρῄκιον κλύδωνα.

To join **κύματος ζάλην** is tautological and weak.

675. Mr. Walter Headlam very ingeniously conjectures **προσδοκᾶν ὀλεῖν**, 'you are to expect to lose' Menelaus. The connexion in the text with **δ' οὖν** seems to him illogical. But if the words are taken **κατὰ σύνεσιν** with the main context, this is not so clear. 'The situation is grave, Menelaus was parted from us by the storm, howbeit, if,' &c.

714, 715. Critical note. αἰῶ δι' ἑῶν πολιτᾶν μέλεον αἷμ'. I suggest 'Longwhile having endured a truly lamentable age of time because of the wretched bloodshed

of Ahrens turns on the probable supposition that **νεαρά** in the manuscript reading is a corruption of **ἡμέρα**, which had been written between the lines in explanation of **φάος**.

788. τὸ δοκεῖν εἶναι. Weil's conjecture, **τὸ δοκεῖν εὖνοι**, is ingenious, but appears to me unnecessary.

825. ἀσπιδηστρόφος. Blomfield's conjecture, **ἀσπιδηφόρος**, is just worth mentioning.

864, 865. τὸν δ' ἐπεισφέρειν, 'Another telling "He brings home upon you another trouble worse than his absence was."' In saying this Clytemnestra looks askance at Cassandra.

930. οὐ θαρσῶ μέγα. I suggest 'That all my future fortune will be like to-day's, I am not too confident.'

931–936. καὶ μὴν κ.τ.λ. Cl. 'Come, tell me this, not gainsaying your conviction.' Ag. 'You may be sure that my conviction I will in no way surrender.' Cl. 'Might you have vowed this action' (this progress over purple trappings) 'in some hour of fear?' Ag. 'I might, if any man might have done so: with clear knowledge I make that prompt reply' (**ἐξεῖπον τάχος**, cp. 945). Cl. 'And what think you Priam would have done, if he had been the victor?' Ag. 'Methinks he surely would have trodden an embroidered pathway.' For the proud emphasis on **ἐμοί** in 931, see note on 14 supra.

976. δεῖγμα προστατήριον, 'This unremoved presage that haunts my prophetic heart.' For the image suggested rather than expressed by **δεῖγμα πρ.**, compare the expression in Shakesp. *Oth.* iv. 2. 54, 'a figure for the time of scorn | To point his slow unmoving finger at.'

983. χρόνος δ' ἐπεὶ κ.τ.λ., 'Time (has elapsed) since the naval armament, when it had started for the siege of Troy, passed from its prime, while the stern-cables were moored together on the sandy beach.' See 187 ff., and cp. Thuc. vii. 14 **βραχεῖα ἀκμὴ πληρώ-**

ματος. The elders try to console themselves by reflecting that the evil prophecy of Calchas was long ago.

1001. ὑγιείας should perhaps have been spelt **ὑγιέας.**

1009 ff. For the nominative absolute, or change of subject, see above, note on 422.

1025–1029. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα, 'And were it not that a heaven-appointed fate (**μοῖρα τεταγμένα ἐκ θεῶν**) hemmed in our human lot (**μοῖραν**) with bounds it may not pass, the heart, outgoing the tongue, had of itself poured forth this grief.' Compare with the whole passage, Shakespeare *Macbeth*, 'the grief that does not speak | Whispers the o'er-fraught heart, and bids it break.'

1111. The manuscript reading **ὀρεγομένα** (reading χεῖρ' in 1110) is not impossible.

1116. ἀλλ' ἄρκυς, 'Nay, 'tis the net that shares his couch, that is the accomplice in his murder.' Cassandra sees in vision the **ἄπειρον ἀμφίβληστρον**, the **πλοῦτον εἵματος κακόν** of 1382, 1383. The passage has been often misinterpreted.

1126–1128. μελαγκέρωι . . . μηχανήματι, 'Having caught him in the robes she smites him with a dark-horned instrument': the bronze sword of Aegisthus is imagined as the horn with which the cow is attacking the bull.

1138. ποῖ δή με. In this line she apostrophizes Agamemnon. Above, in 1107, she would seem to be addressing Apollo.

1148. κλαυμάτων ἄτερ. If the text is sound, Cassandra, like Socrates, refuses to treat the song of the nightingale as a cry of agony. She regards her as blissfully unconscious of her past woes.

1172. By supposing ἐν πέδωι βαλῶ to be said by tmesis for **ἐμβαλῶ πέδωι**, the harshness of an intransitive

1228–1230. οἷα . . . τεύξεται κακῆι τύχηι, 'What things having said, what she will perpetrate,' that is, what deed she is preparing to follow her dissembling speech.

1236, 1237. ὥς δ' ἐπωλολύξατο, 'The shout of the all-daring one was even as that of those who rout their enemies' (ὥς demonstrative).

1252. ἦ κάρτ' ἄρ' ἄν, 'You must indeed have looked aside from my prophecy' (if you speak of a *man*).

1271–1272. μετὰ φίλων, 'Even in this array being mocked together with my friend by utter foes for no good.' Her 'friend' is Agamemnon, her master, whom, like Tecmessa, she loves, even while lamenting her captivity.

1278. προσσφάγματι, 'Smitten with the hot gory stroke of after-sacrifice.' **πρόσσφαγμα** I take to be an additional sacrifice; the only sense which will suit the word here.

1300. ὁ δ' ὕστατός γε, 'Ay, but the latest of the time is best,' i.e. It is better to die late than soon, because the last moments of life are precious. This is the contrary of the nobler feeling of an Ajax or a Socrates. ''Tis but the time, And drawing days out, that men stand upon.'

1322 ff. The corrections of Hermann and Butler leave much uncertainty about this speech. Something is probably lost; what remains is neither a lament nor a discourse.

1330. καὶ ταῦτ' ἐκείνων. Cassandra's case is more pitiable than Agamemnon's.

1343. ἔσω has been commonly explained of a deep wound; I think it means 'within the palace,' indicating the place whither rescue is to be brought. Mr. H. A. J. Munro also saw this, but changed the punctuation so as to give the word the force of an interjection = 'come in hither!' But for **ἔσω**, not directly implying motion, cp. *Cho.* 921; Soph. *Aj.* 105.

1359. τοῦ δρῶντος . . . πέρι, 'We have to deliberate about what is already in act.' The active neuter participle has here the meaning which is found in such passages of Thucydides as vi. 24 **τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηιρέθησαν.** See my edition of Sophocles, vol. i. (2nd ed.) p. 51. The reality of this idiom in Sophocles has lately been questioned, but it is supported by the authority of Hermann. And the places in Thucydides, i. 36 **τὸ δεδιὸς αὐτοῦ**, 142 **ἐν τῶι μὴ μελετῶντι**; iii. 10 **ἐν τῶι διαλλάσσοντι τῆς γνώμης**; ib. 43 **ἐν τῶι τοιῶιδε ἀξιοῦντι**; v. 9 **τοῦ μένοντος**, and some others admit of no other explanation. Of course the absence of the article in *O. C.* 1604, takes from the completeness of the parallel there.

1391, 1392. Διὸς νότωι γανᾶι. Hermann's original thought is preferable to the conjecture of Porson which he finally adopted. The emphatic verb at the beginning of the line is very effective.

1434. οὔ μοι . . . ἐμπατεῖ, 'My expectation treadeth not a hall of fear.'

1447. εὐνῆς παροψώνημα, 'A side-dish of sexual delight to garnish his proud possession of me.' **εὐνῆς** is equivalent to an adjective, and the other genitive depends on the whole phrase—as in **ἡδὺ παροψώνημα δείπνου.**

1458 ff. The change of metre shows that the text is defective here. The lost lines must have compared the ruin of one great life with the myriad lives that were lost at Troy. This also was indirectly due to Helen. The **ἐφύμνιον** between the two short anapaestic systems is singular. It may possibly have been resumed with some variation after 1467. The reference in 1460, 1461, is obscure, but it may refer to the death of Iphigeneia. See above, 1377, 1378.

1474. ἀπεύχετ' εὔχεται. The correction I have ven-

makes her abominable boast to chant discordantly her hymn (of victory).'

1496. βελέμνωι. It is to be remembered that the weapon so variously designated is not the axe as in Sophocles, but the sword of Aegisthus: *Cho.* 1011.

1504. τέλεον . . . ἐπιθύσας, 'Adding a full-grown victim.' Cp. 1458.

1511. ὅποι δίκαν. The correction of Butler supplies the noun which is imperatively required.

1521, 1522. οὔτ' ἀνελεύθερον. By reading **οὐκ ἀνελεύθερον** with Schütz a tolerable sense is restored; but the corresponding system, 1551–1559, is then defective as Hermann saw. See critical note on 1554.

1535. δίκαν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα. The reading in the text supplies an object for the verb, but the figure which represents Justice as a sword is rather bold; hence the conjectures mentioned in the note.

1569. The exact position of **Πλεισθένης** in the line of Pelops is an obscure point: here he seems to come before Atreus and Thyestes.

1575. πᾶν is adverbial: 'I am entirely satisfied.'

CHOEPHORI.

59. φοβεῖται δέ τις. The indefinite pronoun conveys a dark allusion to the usurping powers.

64. ἐν μεταιχμίωι . . . βρύει. The reading is uncertain; μένει in the text is the dative of a noun. 'The stroke of justice visits some swiftly in the light of day, other (vengeance) gathers lingering in the spirit that holds the verge of darkness, other (offenders) night possesses, with unaccomplished doom.'

71. M reads **οἴγοντι** which Conington tries to defend: but the present tense is unsuitable. The conjecture of Stephanus **θιγόντι** is by no means certain.

78. βίαι φερομένων. 'It behoves me to conform to the powers that rule my life when they violently sweep along.' The change to the genitive absolute, though harsh, may be defended.

154. κακῶν κεδνῶν τ᾽. 'This fortress of the evil and the good' is probably the tomb where the righteous and the wicked are alike secure. Cp. Job iii. 14–19. Such an allusion to the chequered history of Pelops' line is not out of character. Another sense is, however, also admissible: 'this secure defence against things good and evil'—impervious alike to pleasure and to pain. In what follows (160–164) the sudden change to the trochaic metre interchanged with dochmiacs is very expressive.

285. ὁρῶντα λαμπρόν. If this line is rightly placed, there seems to be an apposition of the neuter plural to the feminine. The limits of apposition in Aeschylus deserve further study.

405. ποῖ ποῖ δή. The text is sound; cp. 882. The curses in 406 are of course personified. **Ἀραί** has therefore a capital **A**.

490. δὸς δέ τ᾽. I have left the verse as it stands, because the limits of epic usage in Aeschylus have yet to be determined.

573, 574. ἦ κἂν . . . φανῆι. My alteration here is rather bold, but seems to give the sense required. Orestes probably holds a dagger in his left hand, hidden under his cloak.

624. τεκμαίρουσα. The whole strophe is rather unmanageable, but the reading which I propose seems possible, 'since I have touched on harsh afflictions, aiming at a hateful consort,' &c.;—then in 631 after the parenthesis the apodosis is brought in with **δέ**.

649. δόμοις . . . . The missing word is perhaps **νέον** to agree with **μύσος**.

undoubtedly Clytemnestra's. She had fondly hoped that Orestes might quietly succeed to the kingdom when she and Aegisthus had lived out their time. But the Curse upon the house has thwarted her intention, thus bringing Orestes home; and in doing so cancels the hope that lived in him. **'Ἀρά** is the subject of **ἐκγράφει**.

751. καὶ . . . κελευμάτων, 'And shrill commands that broke my rest at night,' not the cry of the infant, but the imperious summons of the Queen in her travail. If there is a lacuna, it must follow this line.

804 ff. By cancelling two words in 803 and 816, and supposing the loss of a dochmiac followed by an iambic here, I have doubtfully restored this place, so far as appeared possible. The meaning of 816, as I have left it, is, 'he veils his eyes with night, and in the daylight is no less invisible.' The antithesis is not accurate, but logic is not to be pressed too far.

819. πλοῦτον cannot stand, but it is uncertain what should take its place. **πάλιν** would be harmless, and is not impossible.

822. γοατάν. Is there any possible explanation of the MS. reading **γοήτων** ?

860. πειραὶ κοπάνων. I accept the evidence of the scholiast that **πειρά** means a point or edge.

1041. Critical note. To my attempt to supply the lacuna here, it may be objected that Menelaus does not appear in the *Eumenides*. But neither does the Sun-god to whom Orestes appeals, supra 985–6. The mention of Menelaus here agrees with the interest about him shown in the *Agamemnon*, and with his probable appearance in the Satyric drama *Proteus*, which completed the tetralogy.

1059. εἴσω καθαρμός. The chorus imagine that sufficient purgation may be found in the palace, where Apollo was present, as we know from Sophocles, *Electra* 637.

Eumenides.

187, 188. Ernst Maass, in his *Orpheus*, p. 253, suggests that the horrors here accumulated belong to the Orphic Inferno, and he would correct these lines, by reading **σπερμάτων ἀποφθοραῖς | παίδων κακούσαις χλοῦνιν,** making the dative depend on **δίκαι**, so as to express the nature of the sin for which such punishment is the appropriate reward.

353. [ἄκληρος]. The second epithet can well be spared and may be due to a gloss on **ἄμοιρος**, the MS. reading.

365. [αἱματοσταγές]. The double epithet in this line also seems unnecessary, but as something has been lost from the strophe the correction is uncertain. The slight alteration in 368 supplies an apodosis to what precedes.

461. ἐξεμαρτύρει. Perhaps the meaning would be clearer if the preposition were separated from the verb.

475. ὅμως δ᾽ ἄμομφον, 'But yet I choose that you should bring no blame upon my state,' i. e. you shall not be acquitted without a regular trial. Cp. Soph. *O. C.* 235.

506. ἀκέα τ᾽ οὐ βέβαια. 'The unhappy victim appeals in vain to a remedy which fails him.'

521, 522. τίς δὲ κ.τ.λ., 'Who that cherishes not some awe in the deep of his heart.' Reading **βάθει** for **φάει**.

553. Meineke's **βαρίβαν**, although adopted by Wecklein, seems very unlikely here; it is not in the manner of Aeschylus so to anticipate a metaphor. I find a note on this passage in a letter from E. L. Lushington dated January 1886: 'I have long read, and no doubt given out in my private Class twenty and more years ago **φαμι παρβάταν | ἄγοντα πολλὰ παντόφυρτ᾽ ἄνευ δίκας.** Pauw rightly introduced **ἄγοντα**, but as I feel convinced in the wrong place: **τά** before **πολλά** is the remains of it. After

633. κἀπὶ τέρματι, 'When close upon the goal,' i. e. when passing from the bath to his couch of genial rest. Cp. *Agam.* 1116.

711–733. During this dialogue the Areopagites are voting: the tellers begin their work at 743.

735. Athena's vote is given openly and not by ballot, as appears from infra 753.

845. θεῶν is to be joined with δόλοι. See on *Agam.* 637. 'The crafty wiles of the Gods have parted me from my ancient honours as nothing worth.

861. μηδ᾽ ἐξελοῦσ᾽. The manuscript reading is hard to construe. For my conjecture (**μηδὲ πτοοῦσ᾽**) cp. *Prom.* 856.

883. θεὸς παλαιά. For the first time, in the gracious speech of Athena, the Erinnys is allowed the status of a Goddess, to be worshipped by a civic community. Her wrath is thus appeased, and the Furies are converted into Gentle Goddesses. In the earlier portion of the play, as well as in *Agam.* 637, 645, the honours of the Erinnyes are studiously kept apart from those of the Olympian Deities. They pride themselves on this, supr. 361, 386. This change belongs to the profound conception which underlies the Oresteia:—that of the transition from a sort of devil-worship (*Agam.* 1433) to the regular cultus of the Eumenides as guardians of Order, public and domestic.

935. σιγῶν ὄλεθρος. Musgrave's addition of **δέ** seems here unnecessary. The asyndeton is expressive.

955. The scribe of M seems at first to have written **ἀμβνωπὸν** (sic).

962. ματροκασιγνῆται is commonly interpreted 'sisters by the same mother,' because the Fates in Hesiod are daughters of Night. Elsewhere they are daughters of Zeus and Themis (Hes. *Theog.* 904–6). But Aeschylus is not always orthodox in his theogony, and there seems no reason why he should not have made the Fates coeval with Night, and so more ancient even than Zeus.

988. ἆρα φρονοῦσαι. By simply reading **φρονοῦσα** (ᾱ before **γλ**) and retaining **εὑρίσκει** as 2nd sing. middle (the hiatus is perhaps defensible), we should get the meaning 'Art thou not wise, then, in finding for thyself a way of gentle speech?' Then after a pause, Athena turns to the citizens.

1006. ἴτε καὶ σφαγίων. I retain **σφαγίων** and assume a lacuna after 1020, supposing that the final procession was preceded by a sacrifice accompanied with formal prayers. To these last Athena refers in 1021. There was no need of including them in the written copy, as they would follow a prescribed form.

1028. At the conclusion of the prayers, I imagine that the Furies, as Eumenides, were solemnly invested with new robes, no longer black (supr. 370), but purple: **τιμᾶτε** sc. **αὐτάς**. **ἐνδυτὸν ἔσθημα** is a garment worn over the ordinary raiment at a religious ceremony; cp. **ἐνδυτήρ, ἐνδυτήριος**.

1044. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν, 'There shall be universal libations accompanied with illuminations within the homes.'

PROMETHEUS VINCTUS.

145. σὸν δέμας. It appears from the Laurentian facsimile that **εἰσιδοῦσαν** is the reading of M. The scribe wrote **εἰσίδουσᾱ** (sic) indicating the **ν** by a line, and an early hand has supplied the **ν** itself. It would therefore seem that in Wecklein's note '(**α** adpinxit m′),' and also in Kirchhoff's '(**α** addidit m. rec.),' **α** must be a misprint for **ν**.

428. Ἄτλαντος, κ.τ.λ. Hermann's correction satisfies the metre, and merely supposes a transposition and the change of **ὃς γᾶν** into **ὢς αἰέν**.

458. τάς τε δυσκρίτους δύσεις. The setting of a

461. ΜΝΗΜΗΝ(θ'). It is not easy to choose between the first and second hands of M, and whether **ἐργάνην** was written at first is not quite certain. The conjecture of Hemsterhuys approved by Hermann, **μνήμης ἁπάντων μουσομήτορ' ἐργάνην**, has much to recommend it. But the text as it stands, which Hermann himself formerly defended, is fairly satisfactory.

463, 464. ϹΩΜΑϹΙΝ θ' ὅπωϲ. The conjecture **σάγμασιν θ'**, depending on **δουλεύοντα**, requires **ἅρμα τ'**, in order to connect what follows. But I prefer the text. Only the wealthy could afford to relieve themselves from extreme toil in war and travel, by being drawn in chariots.

543. Critical note. ΑΥΤΟΒΟΥΛΟϹ ὢΝ. Other expedients for restoring the metre are Dindorf's **αὐτόνῳ γνώμαι** and Weil's **μουνάδι γνώμαι**. All three suppose **ἰδίαι** to be a gloss which has supplanted the original word.

603. οἵ, ἐή. The hiatus after the relative **οἵ** before the interjection is questionable, and is avoided by Madvig's reading, which is suggested by the accent in M. Perhaps, however, the twofold interjection **οἵ, ἐή** may be right after all.

711. ἐξηρτυμένοι. The reading of the MSS. **ἐξηρτημένοι**, as Paley says, is not indefensible, although it is less expressive, and would ordinarily take an accusative.

713 ff. The lacuna here supposed by Voss and others is by no means certain. There is little use in attempting to make the imaginary geography consistent. Where the point of departure is uncertain and the localities are uncertain, all is uncertain. Nor is the difficulty removed by bringing in here lines 729–31, as Jos. Meyer proposed. So much is clear, that the Chalybes and Amazones, in some early legend, were represented as neighbouring to Scythia.

735. ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. Elmsley's conjecture (**'Ασίδ'**) does away with the dactyl in the 3rd place. Cp. *Pers.* 249.

770. πλὴν . . . λυθείς. It is needless to disturb the reading; but the variant **πρίν ⟨γ'⟩ ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθῶ** is worth considering.

791. Here Brunck suggested a lacuna, and Paley has inserted in brackets four lines, which Galen quotes as from the 'Prometheus Vinctus':

> **εὐθεῖαν ἕρπε τήνδε, καὶ πρώτιστα μὲν**
> **βορεάδας ἥξεις πρὸς πνοάς, ἵν' εὐλαβοῦ**
> **βρόμον καταιγίζοντα, μή σ' ἀναρπάσῃ**
> **δυσχειμέρῳ πέμφιγι συστρέψας ἄφνω.**

835. τῶνδε προσσαίνει σέ τι; 'Does aught of this awake a thrill in thee?' I see no harm in this appeal to Io (whose mind, it must be remembered, is distraught, 673) coming in **διὰ μέσου** and breaking the flow of the sentence.

858–861. 'Will come pursuing a marriage not to be won. A God shall grudge them the persons of the maids; whom the Pelasgian land shall shelter, when the men have been subdued with women's war in a bold onslaught of those that watched their opportunity by night.' Paley observes on **δαμέντων**: 'This use of the genitive absolute, where the participle alone is expressed, is peculiarly Aeschylean.' Cp. *Cho.* 78.

917. πύρπνουν βέλος. I see no reason for departing from the Laurentian reading here.

1050. τῶν τ' οὐρανίων. Cp. infr. 1088.

1057. ἡ τοῦδ' εὐχή. The manuscript reading is a conflation of **ἡ τοῦδ' εὐχή** and **ἡ τοῦδε τύχη**.

Like every Greek classic, but in a higher degree in proportion to his extant volume, Aeschylus affords matter for endless study—as tragic poet, as theosophist, as Athenian patriot. From

historian of Greek religion and of Greek thought is inexhaustible. Gottfried Hermann and Otfried Müller in former years, more recently Westphal, Wilamowitz-Moellendorf, and in our own country such scholars as Dr. Verrall and Mr. Walter Headlam, have expended a wealth of ingenious thought and speculation on the various topics suggested by these 'fragments from his noble banquet.' In this place I can only offer a few scattered remarks.

That eccentric thinker Friedrich Nietzsche, in his suggestive essay on the birth of tragedy, observes that people are apt to write as if the great sixth century B.C. had never existed. The change which then began in Greek religious feeling as modified by influences from without and by the progress of reflection, is of great importance for the study of Aeschylus; but our knowledge of it is unhappily very imperfect. Professor Diels, in his edition of the philosophical poem of Parmenides, suggests with much probability that the movement, vaguely described as Orphism, of which the traces are manifest in subsequent Greek literature, may have sprung up in many centres almost simultaneously, infusing into Greek polytheism a strange colouring of Pantheism. At Athens it would appear that the Eleusinian as well as the Dionysiac worship was affected by it. In Aeschylus, at all events, a spirit of mystic exaltation, whether it is to be described as Orphic[1], Dionysiac, or Eleusinian, is combined with the clearest notes of moral elevation, of patriotism and of humanity. The darkness which he im-

[1] For 'Orphic' touches see esp. *Suppl.* 230–231, 707–709; *Eum.* 185–192, 334–340.

agines as enveloping either a distant past or, as in the *Persae*, a remote land and people, is tacitly contrasted with the God-given splendour surrounding the Athens of his day. This is especially manifest in the Oresteia, the one trilogy which remains complete; and we know that the Prometheus trilogy likewise exemplified the final reconcilement of divine sovereignty with beneficence, equity, and wisdom. It may be that at an earlier period he sometimes contented himself with illuminating by his poetic genius some gloomy tradition. In the Dionysiac fable of Lycurgus for example, and inevitably in the Theban story, it would appear that the working of a blind and cruel destiny continued to the close. But the gloom is softened by the remoteness of the event, and if the *Septem contra Thebas* is taken by itself as a tragic poem, the character of Eteocles moving onward to his predestined doom, with full consciousness of the dire conflict awaiting him, and in defiance of augury, conveys a grand impression of self-devoted patriotism; while the description of Amphiaraüs, the prophet of the invading host, has a moral sublimity of another order. The sense of a brooding horror so finely sustained is further relieved by the pious action of Antigone.

Aeschylean tragedy is in fact the meeting-point in the region of imagination, of Bacchic enthusiasm, of epic tradition and of Orphic pantheism, with the triumphant energy of Athenian civic life. The legends which supplied his fables were tinged with the gloom of a transitional period, enshrining a record of disasters real or

the light of his own glowing imagination. The notion of a progressive order, from moral chaos towards a moral and religious cosmos, is clearly perceptible even in the *Supplices*, but finds its highest embodiment in the Oresteian and Promethean trilogies. The supremacy of justice, or rather of equity, is in Aeschylus the far-off divine event, towards which the whole creation moves;—not, as in Sophocles, a fixed decree, which is from everlasting, and fulfils itself, regardless of human happiness or suffering.

It is remarkable that with the single exception of the *Persae*, the fables of all the extant plays of Aeschylus turn directly or indirectly upon Argive legend. According to Aristotle (*Ath. Pol.* ch. 17, § 4), the friendship with Argos, which continued intermittently through long periods of Athenian history, dated from the time when Pisistratus married an Argive woman. The dramatic art was at that time in its infancy, and it may not be an idle conjecture to suppose that 'the tale of Pelops' line' then first came into vogue as a welcome addition to the stock of subjects outside of the Dionysiac circle that were permitted to the tragic poet. As the Dionysus of Eleutherae was a Theban god, no similar explanation is required by the popularity of the other stock subject of tragedy, the tale of Thebes; though this also may have had political support (*Ath. Pol.* ch. 15, § 2). Be that as it may, the poet's *penchant* for Argive legend appears not only in the extant plays, but in the subjects of such lost plays as the Ἀργεῖοι, Ἀμυμώνη, and Δαναΐδες, and in the reference to the children of Inachus in the Ξάντριαι quoted by Plato, *Rep.* ii. 381 D, where the Argive goddess

Hera was disguised as a begging priestess on behalf of the nymphs of Argolis. This is again one of those transformations in which the Orphic poets seem to have delighted. And the spirit of innovation in mythology encouraged by Pantheism did not rest here. Herodotus tells us (ii. 156) that Aeschylus, the son of Euphorion, represented Artemis as the daughter not of Latona, but of Demeter, so identifying her with Persephone; and that he borrowed this, or, as the historian puts it, 'robbed' it, from the Egyptian theogony. We know also that he regards it as a matter of indifference whether the mother of Prometheus is called Themis or Earth, or by some other name (*Prom.* 209, 210). Other similar indications are the identification of Zeus with Hades (*Suppl.* 158), and the bold conception of a Hades of the deep sea (*Agam.* 667). Thus not even the person of the supreme deity has a fixed shape. There is already a tendency to θεοκρασία, which may land the reader in confusion, unless he is careful to distinguish between such sublime conceptions as that in the *Agamemnon* (160–175), which are the poet's own, and the puerilities of mythology. It may be significant that Aeschylus dwells by preference on that side of Argive legend which belongs to Perseus and runs up into the association with Egypt. Io manifestly recalls the Egyptian Isis, and her son is an incarnation of Osiris. It is hard to avoid some such inference as this, and in the *Supplices* nothing is more remarkable than the existence side by side of a grand ideal of

yet a certain crudeness is noticeable in *Eum.* 649–651. Probably somewhere in the interval, we know not where, the Prometheus trilogy may have come in, or it may possibly be later still.

I have printed the *Prometheus* last, not because I conceive the date to be ascertainable—some association with Sicily seems to be required, and the metrical forms are not of the earliest type—but because it is the sole example amongst the extant plays of a kind of drama different from the rest—a religious 'mystery' as it were, allegorizing a profound speculation on the attributes of Deity. To the same class of supernatural subjects must have belonged the *Psychostasia*, the *Heliades*, and perhaps the *Niobe* and the *Pentheus*. They are survivals from an earlier phase, but we cannot assume that they are themselves earlier (however strange the Griffon and the horned maiden must have seemed), when we consider the subject of the *Phaëthon* of Euripides, or even of his *Andromeda*. It is much to be regretted that we cannot have the *Pentheus*, or the *Edones*, or some other drama belonging to the Dionysiac cycle, to compare with the *Bacchae* of Euripides. We should probably find that the earlier poet was more profoundly immersed in the Orphic legend of Dionysus Zagreus, who is mentioned more than once by him in the fragments of lost plays (see esp. Nauck's *Fragmenta Tragg. Gr. Aesch.* 224). A curious example of extraneous learning appears in *Persae* 840–842, where the ghost of Dareius advises his old comrades to preserve cheerfulness even in sorrow. This is probably a reminiscence of the well-known epitaph of Sardanapallus.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕϹ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΧΟΡΟϹ ΔΑΝΑΙΔΩΝ
ΔΑΝΑΟϹ
ΒΑϹΙΛΕΥϹ ΑΡΓΕΙΩΝ
ΚΗΡΥΞ

ΧΟΡΟΣ

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως
στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθέντ'
ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων
  Νείλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι
χθόνα σύγχορτον Συρίαι φεύγομεν,
οὔτιν' ἐφ' αἵματι δημηλασίαν
  ψήφωι πόλεως γνωσθεῖσαι,
ἀλλ' αὐτογενεῖ φυξανορίαι,
γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'
  ὀνοταζόμεναι.
Δαναὸς δὲ πατὴρ καὶ βούλαρχος
καὶ στασίαρχος τάδε πεσσονομῶν,
  κύδιστ' ἀχέων ἐπέκρανεν,
φεύγειν ἀνέδην διὰ κῦμ' ἅλιον,
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ
γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόνου
βοὸς ἐξ ἐπαφῆς κἀξ ἐπιπνοίας
  Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται.
τίν' ἂν οὖν χώραν εὔφρονα μᾶλλον
τῆσδ' ἀφικοίμεθα
σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις
  ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν;
ὧν πόλις, ὧν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ,
ὕπατοί τε θεοί, καὶ βαρύτιμοι
  χθόνιοι θήκας κατέχοντες,
καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ
ὁσίων ἀνδρῶν, δέξαιθ' ἱκέτην
τὸν θηλυγενῆ στόλον αἰδοίωι
πνεύματι χώρας· ἀρσενοπληθῆ δ'

---

4. λεπτομαθῶν M : corr. Pauw : τῶν λεπτοβαθῶν ci. Victorius :

ἐμὸν ὑβριϲτὴν Αἰγυπτογενῆ,
πρὶν πόδα χέρϲωι τῆιδ' ἐν ἀϲώδει
θεῖναι, ξὺν ὄχωι ταχυήρει
πέμψατε πόντονδ'· ἔνθα δὲ λαίλαπι
χειμωνοτύπωι, βροντῆι ϲτεροπῆι τ'
ὀμβροφόροιϲίν τ' ἀνέμοιϲ, ἀγρίαϲ
ἁλὸϲ ἀντήϲαντεϲ ὄλοιντο,
πρίν ποτε λέκτρων, ὧν θέμιϲ εἴργει,
ϲφετεριξάμενοι πατραδέλφειαν
τήνδ', ἀεκόντων ἐπιβῆναι.

ϲτρ. α´

Νῦν δ' ἐπικεκλομένα
Δῖον πόρτιν ὑπερ-
πόντιον τιμάορ', Ἶνιν
ἀνθονομούϲαϲ προγόνου βοὸϲ ἐξ ἐπιπνοίαϲ
Ζηνὸϲ ἔφαψιν· ἐπωνυμίαι δ' ἐπ-
εκραίνετο μόρϲιμοϲ αἰὼν
εὐλόγωϲ, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν·

ἀντ. α´

ὄντ' ἐπιλεξαμένα,
νῦν ἐν ποιονόμοιϲ
ματρὸϲ ἀρχαίαϲ τόποιϲ τῶν
πρόϲθε πόνων μναϲαμένα, γονέων ἐπιδείξω
πιϲτὰ τεκμήρια· γαιονόμοιϲι δ'
ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται·
γνώϲεται δὲ λόγουϲ τιϲ ἐν μάκει.

ϲτρ. β´

εἰ δὲ κυρεῖ τιϲ πέλαϲ οἰωνοπόλων
ἔγγαιοϲ οἶκτον οἰκτρὸν ἀΐων,
δοξάϲει τιϲ ἀκούειν
ὄπα τᾶϲ Τηρείαϲ
μήτιδοϲ οἰκτρᾶϲ ἀλόχου,
κιρκηλάταϲ ἀηδόνοϲ,

ἀντ. β´

ἅτ' ἀπὸ χώρων προτέρων εἰργομένα
πενθεῖ νεοίκων οἶκτον ἠθέων·
ξυντίθηϲι δὲ παιδὸϲ

54. τεκμήρια τά τ' ἀνόμοια οἶδ' M : corr. Herm.
64. νέον οἶκτον M : corr. L. C.

μόρον, ὡς αὐτοφόνως
ὤλετο πρὸς χειρὸς ἕθεν
δυσμάτορος κότου τυχών.

στρ. γ´

τὼς καὶ ἐγὼ φιλόδυρ-
τος Ἰαονίοισι νόμοισιν
δάπτω τὰν ἁπαλὰν Νειλοθερῆ παρειὰν
ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν.
γοεδνὰ δ᾽ ἀνθεμίζομαι
δειμαίνουσα φίλους, τᾶσδε φυγᾶς
Ἀερίας ἀπὸ γᾶς
εἴ τίς ἐστι κηδεμών.

ἀντ. γ´

ἀλλά, θεοὶ γενέται,
κλύετ᾽ εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες·
ἥβαι μὴ τέλεον δόντες ἔχειν παρ᾽ αἶσαν,
ὕβριν δ᾽ ἐτύμως στυγοῦντες,
πέλοιτ᾽ ἂν ἔνδικοι γάμοις.
ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις
βωμὸς ἀρῆς φυγάσιν
ῥῦμα, δαιμόνων σέβας.

στρ. δ´

εἰ θείη Διὸς †εὖ παναληθῶς.
Διὸς ἵμερος οὐκ
εὐθήρατος ἐτύχθη.
παντᾶ τοι φλεγέθει
κἀν σκότωι μελαίναι ξὺν τύχαι
μερόπεσσι λαοῖς.

ἀντ. δ´

πίπτει δ᾽ ἀσφαλὲς οὐδ᾽ ἐπὶ νώτωι,
κορυφᾶι Διὸς εἰ
κρανθῆι πρᾶγμα τέλειον.
δαυλοὶ γὰρ πραπίδων
δάσκιοί τε τείνουσιν πόροι
κατιδεῖν ἄφραστοι.

---

74. φόλους M pr.: ποιμαίνουσα φόβους cj. Tucker.
85. Fort.

στρ. ε'

ἰάπτει δ' ἐλπίδων ἀφ' ὑψιπύρ-
γων πανώλεις βροτούς·
βίαν δ' οὔτιν' ἐξοπλίζει
τὰν ἄπονον δαιμονίαν·
†ἥμενον ἄνω φρόνημά πως
αὐτόθεν ἐξέπραξεν ἔμπας
ἑδράνων ἐφ' ἁγνῶν.

ἀντ. ε'

ἰδέσθω δ' εἰς ὕβριν βρότειον, οἵ-
αν νεάζει πυθμὴν
δι' ἁμὸν γάμον τεθαλὼς
δυσπαραβούλοισι φρεσίν,
καὶ διάνοιαν μαινόλιν
κέντρον ἔχων ἄφυκτον, Ἄταν δ'
ἀπάται μεταγνούς.

στρ. α'

τοιαῦτα πάθεα μέλεα θρεομένα λέγω
λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
ἰὴ ἰή,
ἰηλέμοισιν ἐμπρεπῆ·
ζῶσα γόοις με τιμῶ.
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν—
καρβάναυδον δ' εὖ, γᾶ, κοννεῖς—
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ἢ .
Σιδονίαι καλύπτραι.

ἀντ. α'

θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς
ἐπίδρομ', ὁπόθι θάνατος ἀπῆι.
ἰὼ ἰώ,
ἰὼ δυσάγκριτοι πόνοι.
ποῖ τόδε κῦμ' ἀπάξει;
ἱλέομαι μὲν Ἀπίαν βοῦνιν—
καρβάναυδον δ' εὖ, γᾶ, κοννεῖς—
πολλάκι δ' ἐμπίτνω ξὺν λακίδι
λίνοισιν ἢ
Σιδονίαι καλύπτραι.

---

100. θᾶσσον ἄνω cj. Weil. 103. 104. οἷα M. 108. διάνοιαν ἀλεὰν cj. Tucker metri gratia. 118, 129. καρβᾶνα δ' αὐδὰν M: corr. Weil. 120, 131. λινοσινεῖ cj. Tucker. 126. πνόοι cj. Weil.

ϲτρ. β´

πλάτα μὲν οὖν λινορραφὴϲ τε
δόμοϲ ἅλα ϲτέγων δορὸϲ
ἀχείματόν μ' ἔπεμπε ϲὺν πνοαῖϲ,
οὐδὲ μέμφομαι·
τελευτὰϲ δ' ἐν χρόνωι
πατὴρ ὁ παντόπταϲ
πρευμενεῖϲ κτίϲειεν,
ϲπέρμα ϲεμνᾶϲ μέγα ματρὸϲ
εὐνὰϲ ἀνδρῶν, ἐή,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

ἀντ. β´

θέλουϲα δ' αὖ θέλουϲαν ἁγνά μ'
ἐπιδέτω Διὸϲ κόρα,
ἔχουϲα ϲέμν' ἐνώπι' ἀϲφαλέϲ·
παντὶ δὲ ϲθένει
διωγμοῖϲ ἀϲχαλῶϲ'
ἀδμῆτοϲ ἀδμήτα
ῥύϲιοϲ γενέϲθω,
ϲπέρμα ϲεμνᾶϲ μέγα ματρὸϲ
εὐνὰϲ ἀνδρῶν, ἐή,
ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

ϲτρ. γ´

εἰ δὲ μή, μελανθὲϲ
ἡλιόκτυπον γένοϲ
τὸν γάϊον,
τὸν πολυξενώτατον
Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
ἱξόμεϲθα ϲὺν κλάδοιϲ
ἀρτάναιϲ θανοῦϲαι,
μὴ τυχοῦϲαι θεῶν Ὀλυμπίων.
ἆ Ζήν, Ἰοῦϲ ἰῶ
μῆνιν μάϲτιν τ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶϲ
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματοϲ εἶϲι χειμών.

---

148. διωγμοῖϲι δ' ἀϲφαλέαϲ M : corr. Herm. 154, 155. μέλαθρ' ἐϲ | ἡλίωι ϲτυγούμεν', ὡϲ cj. Tucker. 162, 163. ἰὼ | μῆνιϲ μάϲτειρ' M : corr. L. C. 164. ἄγαν cj. Bamberger. 165, 178. γαμετῶν τῶν οὐρανοοίκων cj. Tucker : an ἄταν γαμετᾶν οὐρανονίκων h. e. dementiam mariti qui Caelestes vicit?

ἀντ. γʹ

καὶ τότ᾽ οὐ δικαίοιϲ
Ζεὺϲ ἐνέξεται λόγοιϲ,
τὸν τᾶϲ βοὸϲ
παῖδ᾽ ἀτιμάϲαϲ, τὸν αὐ-
τόϲ ποτ᾽ ἔκτιϲεν γόνωι,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖϲιν·
ὑψόθεν δ᾽ εὖ κλύοι καλούμενοϲ.
⟨ἆ Ζήν, Ἰοῦϲ ἰὼ
μῆνιν μάϲτιν τ᾽ ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ᾽ ἄταν γαμετᾶϲ
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματοϲ εἶϲι χειμών.⟩

ΔΑΝΑΟϹ

Παῖδεϲ, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ᾽ ἥκετε
πιϲτῶι γέροντι τῶιδε ναυκλήρωι πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρϲου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ᾽ ἔπη δελτουμέναϲ.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον ϲτρατοῦ·
ϲύριγγεϲ οὐ ϲιγῶϲιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ᾽ ὑπαϲπιϲτῆρα καὶ δορυϲϲόον
λεύϲϲω ξὺν ἵπποιϲ καμπύλοιϲ τ᾽ ὀχήμαϲιν.
τάχ᾽ ἂν πρὸϲ ἡμᾶϲ τῆϲδε γῆϲ ἀρχηγέται
ὀπτῆρεϲ εἶεν ἀγγέλων πεπυϲμένοι.
ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένοϲ
ὠμῆι ξὺν ὀργῆι τόνδ᾽ ἐπόρνυται ϲτόλον,
ἄμεινόν ἐϲτι παντὸϲ εἵνεκ᾽, ὦ κόραι,
πάγον προϲίζειν τῶνδ᾽ ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖϲϲον δὲ πύργου βωμόϲ, ἄρρηκτον ϲάκοϲ.
ἀλλ᾽ ὡϲ τάχιϲτα βᾶτε, καὶ λευκοϲτεφεῖϲ
ἱκτηρίαϲ, ἀγάλματ᾽ αἰδοίου Διόϲ,
ϲεμνῶϲ ἔχουϲαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ᾽ ἔπη
ξένουϲ ἀμείβεϲθ᾽, ὡϲ ἐπήλυδαϲ πρέπει,
τορῶϲ λέγουϲαι τάϲδ᾽ ἀναιμάκτουϲ φυγάϲ.
φθογγῆι δ᾽ ἑπέϲθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θραϲύ,
τὸ μὴ μάταιον δ᾽ ἐκ ϲεϲωφρονιϲμένων
ἴτω προϲώπων ὄμματοϲ παρ᾽ ἡϲύχου.
καὶ μὴ πρόλεϲχοϲ μηδ᾽ ἐφολκὸϲ ἐν λόγωι
γένηι· τὸ τῆιδε κάρτ᾽ ἐπίφθονον γένοϲ.
μέμνηϲο δ᾽ εἴκειν· χρεῖοϲ εἶ ξένη φυγάϲ.
θραϲυϲτομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺϲ ἥϲϲοναϲ.

ΧΟ. πάτερ, φρονούντωϲ πρὸϲ φρονοῦνταϲ ἐννέπειϲ.
φυλάξομαι δὲ τάϲδε μεμνῆϲθαι ϲέθεν
κεδνὰϲ ἐφετμάϲ· Ζεὺϲ δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦϲ ἀπ' ὄμματοϲ.
ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη ϲοὶ πέλαϲ θρόνουϲ ἔχειν.
ΔΑ. μή νυν ϲχόλαζε, μηχανῆϲ δ' ἔϲτω κράτοϲ.
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μὴ ἀπολωλόταϲ.
ΔΑ. κείνου θέλοντοϲ εὖ τελευτήϲει τάδε.
ΧΟ. . . . .
ΔΑ. καὶ Ζηνὸϲ ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήϲκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰϲ ἡλίου ϲωτηρίουϲ.
ΔΑ. ἁγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
ΧΟ. εἰδὼϲ ἂν αἶϲαν τήνδε ϲυγγνοίη βροτοῖϲ.
ΔΑ. ϲυγγνοῖτο δῆτα καὶ παραϲταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήϲκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε ϲημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάϲθω χθονί.
ΔΑ. Ἑρμῆϲ ὅδ' ἄλλοϲ τοῖϲιν Ἑλλήνων νόμοιϲ.
ΧΟ. ἐλευθέροιϲ νυν ἐϲθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
ϲέβεϲθ'· ἐν ἁγνῷ δ' ἑϲμὸϲ ὡϲ πελειάδων
ἵζεϲθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένοϲ.
ὄρνιθοϲ ὄρνιϲ πῶϲ ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶϲ δ' ἂν γαμῶν ἄκουϲαν ἄκοντοϲ πάρα
ἁγνὸϲ γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ ματαίων αἰτίαϲ, πράξαϲ τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡϲ λόγοϲ,
Ζεὺϲ ἄλλοϲ ἐν καμοῦϲιν ὑϲτάταϲ δίκαϲ.
ϲκοπεῖτε κἀμείβεϲθε τόνδε τὸν τρόπον,
ὅπωϲ ἂν ὑμῖν πρᾶγοϲ εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑϹΙΛΕΥϹ

Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνελληνόϲτολον
πέπλοιϲι βαρβάροιϲι καὶ πυκνώμαϲιν
χλίοντα προϲφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶϲ
ἐϲθὴϲ γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδοϲ τόπων.
ὅπωϲ δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόϲφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέϲτωϲ, τοῦτο θαυμαϲτὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμουϲ ἀφικτόρων

vv. 207–210. Transposuit Herm.

κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χθὼν συνοίσεται στόχῳ.
καὶ τἄλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγος ἦν ὁ σημανῶν.
ΧΟ. εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσὴς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονος
Ἶνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης.
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶσαν αἶαν ἧς δι' ἁγνὸς ἔρχεται
Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὅρος
ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸς ἰατροῦ χάριν.
Ἆπις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἰατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάσμασιν
χρανθεῖσ' ἀνῆκε γαῖα μηνίσασ' ἄχη,
δρακονθόμιλον δυσμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξας ἀμέμπτως Ἆπις Ἀργείᾳ χθονὶ
μνήμην ποτ' ἀντίμισθον ηὗρετ' ἐν λιταῖς.
ἔχουσα δ' ἤδη τἄπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
ΧΟ. βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ παντὶ προσφύσω λόγῳ.
ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμφερέστεραι
γυναιξίν ἐστε κοὐδαμῶς ἐγχωρίαις.
καὶ Νεῖλος ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκὼς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδούς τ' ἀκούω νομάδας ἱπποβάμοσιν

---

248. ἑρμοῦ ῥάβδον M mg. 266. μηνεῖται ἄκη M: corr. Weil.

εἶναι καμήλοιϲ ἀϲτραβιζούϲαϲ, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀϲτυγειτονουμέναϲ.
καὶ τὰϲ ἀνάνδρουϲ κρεοβόρουϲ τ' Ἀμαζόναϲ,
εἰ τοξοτευχεῖϲ ἦτε, κάρτ' ἂν ἤικαϲα
ὑμᾶϲ. διδαχθεὶϲ ⟨δ'⟩ ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπωϲ γένεθλον ϲπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ ϲόν.
ΧΟ. κληιδοῦχον Ἥραϲ φαϲὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέϲθαι τῆιδ' ἐν Ἀργείαι χθονί.
ΒΑ. ἦν ὡϲ μάλιϲτα, καὶ φάτιϲ πολλὴ κρατεῖ.
. . . .
μὴ καὶ λόγοϲ τιϲ Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶι;
ΧΟ. κἄκρυπτά γ' Ἥραϲ ταῦτα τἀμπαλάγματα.
ΒΑ. πῶϲ οὖν τελευτᾶι βαϲιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεόϲ.
ΒΑ. οὔκουν πελάζει Ζεὺϲ ἐπ' εὐκραίρωι βοΐ;
ΧΟ. φαϲίν, πρέποντα βουθόρωι ταύρωι δέμαϲ.
ΒΑ. τί δῆτα πρὸϲ ταῦτ' ἄλοχοϲ ἰϲχυρὰ Διόϲ;
ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέϲτηϲεν βοΐ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγειϲ;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆϲ παῖδα γῆϲ κατέκτανεν.
ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυϲπότμωι βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα κινητήριον.
ΒΑ. οἶϲτρον καλοῦϲιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλαϲ.
ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆϲ ἤλαϲεν μακρῶι δρόμωι.
ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεξαϲ πάντα ϲυγκόλλωϲ ἐμοί.
ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΒΑ. . . . .
ΧΟ. καὶ Ζεύϲ γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
ΒΑ. τίϲ οὖν ὁ Δῖοϲ πόρτιϲ εὔχεται βοόϲ;
ΧΟ. Ἔπαφοϲ ἀληθῶϲ ῥυϲίων ἐπώνυμοϲ.
ΒΑ. . . . .
ΧΟ. Λιβύη, μέγιϲτον γῆϲ ⟨πέδον⟩ καρπουμένη.
ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆϲδε βλαϲτημὸν λέγειϲ;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρόϲ.
ΒΑ. τὸ πάνϲοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράϲον.
ΧΟ. Δαναόϲ, ἀδελφὸϲ δ' ἐϲτὶ πεντηκοντάπαιϲ.
ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνωι λόγωι.
ΧΟ. Αἴγυπτοϲ. εἰδὼϲ δ' ἁμὸν ἀρχαῖον γένοϲ
πράϲϲοιϲ ἂν ὡϲ Ἀργεῖον ἀντήϲαϲ ϲτόλον.
ΒΑ. δοκεῖτε δή μοι τῆϲδε κοινωνεῖν χθονὸϲ
τἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶϲ πατρῶια δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίϲ κατέϲκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελαϲγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·

285. τοίαϲ καμήλοιϲ cj. Heimsoeth. 308. Ἰνάχου πέλαϲ

πόνου δ' ἴδοιϲ ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίϲ ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιϲτον φυγὴν
κέλϲειν ἐϲ Ἄργοϲ κῆδοϲ ἐγγενὲϲ τὸ πρίν,
ἔχθει μεταπτοιοῦϲαν εὐναίων γάμων;
ΒΑ. τί φὴϲ ἱκνεῖϲθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοϲτεφεῖϲ ἔχουϲα νεοδρέπτουϲ κλάδουϲ;
ΧΟ. ὡϲ μὴ γένωμαι δμωῒϲ Αἰγύπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμιϲ λέγειϲ;
ΧΟ. τίϲ δ' ἂν φίλουϲ ὄνοιτο τοὺϲ κεκτημένουϲ;
ΒΑ. ϲθένοϲ μὲν οὕτωϲ μεῖζον αὔξεται βροτοῖϲ.
ΧΟ. καὶ δυϲτυχούντων γ' εὐμαρὴϲ ἀπαλλαγή.
ΒΑ. πῶϲ οὖν πρὸϲ ὑμᾶϲ εὐϲεβὴϲ ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦϲι μὴ 'κδοὺϲ παιϲὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΒΑ. βαρέα ϲύ γ' εἶπαϲ, πόλεμον ἄραϲθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερϲτατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆϲ πραγμάτων κοινωνὸϲ ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ ϲὺ πρύμναν πόλεοϲ ὧδ' ἐϲτεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύϲϲων τάϲδ' ἕδραϲ καταϲκίουϲ.
ΧΟ. βαρύϲ γε μέντοι Ζηνὸϲ ἱκεϲίου κότοϲ.

ϲτρ. α′

Παλαίχθονοϲ τέκοϲ, κλῦθί μου
πρόφρονι καρδίαι, Πελαϲγῶν ἄναξ.
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λυκοδίωκτον ὡϲ δάμαλιν ἂμ πέτραιϲ
ἠλιβάτοιϲ, ἵν' ἀλκᾶι
πίϲυνοϲ μέμυκε φρά-
ζουϲα βοτῆρι μόχθουϲ.
ΒΑ. ὁρῶ κλάδοιϲι νεοδρόποιϲ καταϲκιον
† νέονθ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀϲτοξένων,
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκοϲ γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλιϲ.

ἀντ. α′

ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν
ἱκεϲία Θέμιϲ Διὸϲ κλαρίου.
ϲὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιὰ φρονῶν·
ποτιτρόπαιον αἰδόμενοϲ οὐ πενεῖ·
ἱεροδόκα θεῶν λη-
⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

---

336. ὤνοιτο M: ὠνοῖτο edd.: corr. Dindorf.
355. ναύονθ' (= ἱκετεύοντα) cj. Wecklein (ex Hesych.).

⟨πή⟩ματ' ἀπ' ἀνδρὸϲ ἁγνοῦ.
ΒΑ. οὔτοι κάθηϲθε δωμάτων ἐφέϲτιοι
ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλιϲ,
ξυνῇ μελέϲθω λαὸϲ ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόϲχεϲιν πάροϲ,
ἀϲτοῖϲ δὲ πᾶϲι τῶνδε κοινώϲαϲ πέρι.

ϲτρ. β'

ΧΟ. ϲύ τοι πόλιϲ, ϲὺ δὲ τὸ δάμιον,
πρύτανιϲ ἄκριτοϲ ὤν,
κρατύνειϲ βωμόν, ἑϲτίαν χθονόϲ,
μονοψήφοιϲι νεύμαϲιν ϲέθεν,
μονοϲκήπτροιϲι δ' ἐν θρόνοιϲ χρέοϲ
πᾶν ἐπικραίνειϲ· ἄγοϲ φυλάϲϲου.
ΒΑ. ἄγοϲ μὲν εἴη τοῖϲ ἐμοῖϲ παλιγκότοιϲ,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβηϲ ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάϲδ' ἀτιμάϲαι λιτάϲ.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβοϲ μ' ἔχει φρέναϲ
δρᾶϲαί τε μὴ δρᾶϲαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν.

ἀντ. β'

ΧΟ. τὸν ὑψόθεν ϲκοπὸν ἐπιϲκόπει,
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖϲ πέλαϲ προϲήμενοι
δίκαϲ οὐ τυγχάνουϲιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸϲ ἱκταίου κότοϲ
δυϲπαράθελκτοϲ παθόντοϲ οἴκτοιϲ.
ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦϲι παῖδεϲ Αἰγύπτου ϲέθεν
νόμωι πόλεωϲ, φάϲκοντεϲ ἐγγύτατα γένουϲ
εἶναι, τίϲ ἂν τοῖϲδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι ϲε φεύγειν κατὰ νόμουϲ τοὺϲ οἴκοθεν,
ὡϲ οὐκ ἔχουϲι κῦροϲ οὐδὲν ἀμφὶ ϲοῦ.

ϲτρ. γ'

ΧΟ. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριοϲ
κάρτεϲιν ἀρϲένων. ὕπαϲτρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύϲφρονοϲ
φυγᾷ· ξύμμαχον δ' ἑλόμενοϲ δίκαν
κρῖνε ϲέβαϲ τὸ πρὸϲ θεῶν.
ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μὴ 'μ' αἱροῦ κριτήν.

364. Fort. ⟨λή|κυθοϲ ἐξέτρεψέ τοι⟩.

εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν, οὐδέπερ κρατῶν, μή καί ποτε
εἴπηι λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι,
"ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν".

ἀντ. γ'

ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;
ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠινωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

στρ. α'

ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ
πανδίκως εὐσεβὴς
πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῶις,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρμέναν·

ἀντ. α'

μηδ' ἴδηις μ' ἐξ ἑδρᾶν
πολυθέων ῥυσιασ-
θεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων
καὶ φύλαξαι κότον.

στρ. β'

μή τι τλῆις τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
ἀπὸ βρετέων βίαι δίκας ἀγομέναν

405, 406. με ταρ|βεῖς cj. Tucker.
423. πανθέων cj. Heimsoeth.

Ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰϲ ἐμῶν.

ἀντ. β'

Ἴϲθι γάρ, παιϲὶ τάδε καὶ δόμοιϲ,
ὁπότερ' ἂν κτίϲηιϲ, μένει δορὶ τίνειν
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράϲαι δίκαια Διόθεν κράτη.
ΒΑ. καὶ δὴ πέφραϲμαι. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖϲιν ἢ τοῖϲ πόλεμον αἴρεϲθαι μέγαν
πᾶϲ' ἔϲτ' ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται ϲκάφοϲ
ϲτρέβλαιϲι ναυτικαῖϲιν ὣϲ προϲηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπηϲ οὐδαμοῦ καταϲτροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
ἄτην γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλῆϲαι γόμου,
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτηϲίου Διὸϲ χάριν·
καὶ γλῶϲϲα τοξεύϲαϲα μὴ τὰ καίρια,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια,
γένοιτο μύθου μῦθοϲ ἂν θελκτήριοϲ·
ὅπωϲ δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήϲεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεϲεῖν χρηϲτήρια
θεοῖϲι πολλοῖϲ πολλά, πημονῆϲ ἄκη,
ἦ κάρτα νείκουϲ τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄϊδριϲ μᾶλλον ἢ ϲοφὸϲ κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουϲον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
ΒΑ. ἤκουϲα, καὶ λέγοιϲ ἄν· οὔ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω ϲτρόβουϲ ζώναϲ τε, ϲυλλαβὰϲ πέπλων.
ΒΑ. τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα ϲυμπρεπῆ πέλοι.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴϲθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖϲ' ἔϲει;
ΧΟ. εἰ μή τι πιϲτὸν τῶιδ' ὑποϲτήϲειϲ ϲτόλωι
ΒΑ. τί ϲοι περαίνει μηχανὴ ϲυζωμάτων;
ΧΟ. νέοιϲ πίναξι βρέτεα κοϲμῆϲαι τάδε.
ΒΑ. αἰνιγματῶδεϲ τοὔποϲ· ἀλλ' ἁπλῶϲ φράϲον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπωϲ τάχιϲτ' ἀπάγξαϲθαι θεῶν.
ΒΑ. ἤκουϲα μαϲτικτῆρα καρδίαϲ λόγον.
ΧΟ. ξυνῆκαϲ· ὠμμάτωϲα γὰρ ϲαφέϲτερον.
ΒΑ. καὶ [μὴν] πολλαχῆ γε δυϲπάλαιϲτα πράγματα·
κακῶν δὲ πλῆθοϲ ποταμὸϲ ὣϲ ἐπέρχεται·
ἄτηϲ δ' ἄβυϲϲον πέλαγοϲ οὐ μάλ' εὔπορον

---

444. γε μείζω . . . ἐμπλήϲαϲ M : corr. Weil e scholio.
457. ϲτρόφουϲ cj. Spanheim.

τόδ᾽ ἐϲβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ᾽ ἐκπράξω χρέοϲ,
μίαϲμ᾽ ἔλεξαϲ οὐχ ὑπερτοξεύϲιμον·
εἰ δ᾽ αὖθ᾽ ὁμαίμοιϲ παιϲὶν Αἰγύπτου ϲέθεν
ϲταθεὶϲ πρὸ τειχέων διὰ μάχηϲ ἥξω τέλουϲ,
πῶϲ οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδραϲ γυναικῶν εἵνεχ᾽ αἱμάξαι πέδον;
ὅμωϲ δ᾽ ἀνάγκη Ζηνὸϲ αἰδεῖϲθαι κότον
ἱκτῆροϲ· ὕψιϲτοϲ γὰρ ἐν βροτοῖϲ φόβοϲ.
ϲὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδουϲ γε τούτουϲ αἶψ᾽ ἐν ἀγκάλαιϲ λαβὼν
βωμοὺϲ ἐπ᾽ ἄλλουϲ δαιμόνων ἐγχωρίων
θέϲ, ὡϲ ἴδωϲι τῆϲδ᾽ ἀφίξεωϲ τέκμαρ
πάντεϲ πολῖται, μηδ᾽ ἀπορριφθῆι λόγοϲ
ἐμοῦ· κατ᾽ ἀρχῆϲ γὰρ φιλαίτιοϲ λεώϲ.
καὶ γὰρ τάχ᾽ ἄν τιϲ οἰκτίϲαϲ ἰδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρϲενοϲ ϲτόλου,
ὑμῖν δ᾽ ἂν εἴη δῆμοϲ εὐμενέϲτεροϲ·
τοῖϲ ἥϲϲοϲιν γὰρ πᾶϲ τιϲ εὐνοίαϲ φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τάδ᾽ ἡμῖν ἐϲτιν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάοναϲ δὲ φράϲτοράϲ τ᾽ ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡϲ ἂν τῶν πολιϲϲούχων θεῶν
βωμοὺϲ προνάουϲ καὶ (πολιϲϲούχων) ἕδραϲ
εὕρωμεν, ἀϲφάλεια δ᾽ ἦι δι᾽ ἄϲτεωϲ
ϲτείχουϲι· μορφῆϲ δ᾽ οὐχ ὁμόϲτολοϲ φύϲιϲ.
Νεῖλοϲ γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχωι γένοϲ
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράϲοϲ τέκηι φόβον.
καὶ δὴ φίλον τιϲ ἔκταν᾽ ἀγνοίαϲ ὕπο.
ΒΑ. ϲτείχοιτ᾽ ἄν, ἄνδρεϲ· εὖ γὰρ ὁ ξένοϲ λέγει.
ἡγεῖϲθε βωμοὺϲ ἀϲτικούϲ, θεῶν ἕδραϲ·
καὶ ξυμβόλοιϲιν οὐ πολυϲτομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγονταϲ τόνδ᾽ ἐφέϲτιον θεῶν.

ΧΟ. Τούτωι μὲν εἶπαϲ, καὶ τεταγμένοϲ κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶϲ δρῶ; ποῦ θράϲοϲ νέμειϲ ἐμοί;
ΒΑ. κλάδουϲ μὲν αὐτοῦ λεῖπε, ϲημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δή ϲφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοιϲ ϲέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ᾽ ἄλϲοϲ νῦν ἐπιϲτρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶϲ βέβηλον ἄλϲοϲ ἂν ῥύοιτό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖϲ ϲ᾽ ἐκδώϲομεν.
ΧΟ. ἀλλ᾽ εἰ δρακόντων δυϲφρόνων ἐχθίοϲιν;
ΒΑ. εὔφημον εἴη τοὔποϲ εὐφημουμένηι.

491. εὖ ῥέοντα M: corr. Porson: εὐθενοῦντα cj. Wecklein.

ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυϲφορεῖν φόβωι φρενόϲ.
ΒΑ. ἀεὶ γυναικῶν ἐϲτὶ δεῖμ' ἐξαίϲιον.
ΧΟ. ϲὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράϲϲων φρένα.
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώϲει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺϲ ϲυγκαλῶν ἐγχωρίουϲ
πατῶ, τὸ κοινὸν ὡϲ ἂν εὐμενὲϲ τιθῶ,
καὶ ϲὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸϲ ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺϲ ἐγχωρίουϲ
λιταῖϲ παραιτοῦ τῶν ϲ' ἔρωϲ ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορϲυνῶν ἐλεύϲομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριοϲ.

ϲτρ. α'

ΧΟ. Ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
μακάρτατε καὶ τελέων
τελειότατον κράτοϲ, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γενέϲθω·
ἄλευϲον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ ϲτυγήϲαϲ·
λίμναι δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

ἀντ. α'

τὸ πρὸϲ γυναικῶν ⟨δ'⟩ ἐπιδών,
παλαίφατον ἁμέτερον γένοϲ
φιλίαϲ προγόνου γυναικὸϲ
νέωϲον εὔφρον' αἶνον.
γενοῦ πολυμνᾶϲτορ ἔφαπτορ Ἰοῦϲ·
Δίαϲ τοι γένοϲ εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶϲ ἀπὸ τᾶϲδ' ἔνοικοι.

ϲτρ. β'

παλαιὸν δ' εἰϲ ἴχνοϲ μετέϲταν
ματέροϲ ἀνθονόμουϲ ἐπωπάϲ,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴϲτρωι ἐρεϲϲομένα
φεύγει ἁμαρτίνοοϲ,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα, διχῆι δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴϲαι διατέμνουϲα πόρον
κυματίαν ὁρίζει.

---

514. ἀεὶ δ' ἀνάκτων M: corr. Linwood.

ἀντ. γʹ

καὶ τότ' οὐ δικαίοιϲ
Ζεὺϲ ἐνέξεται λόγοιϲ,
τὸν τᾶϲ βοὸϲ
παῖδ' ἀτιμάϲαϲ, τὸν αὐ-
τόϲ ποτ' ἔκτιϲεν γόνωι,
νῦν ἔχων παλίντροπον
ὄψιν ἐν λιταῖϲιν·
ὑψόθεν δ' εὖ κλύοι καλούμενοϲ.
⟨ἆ Ζήν, Ἰοῦϲ ἰὼ
μῆνιν μάϲτιν τ' ἐκ θεῶν.
κοννῶ δ' ἄταν γαμετᾶϲ
οὐρανόνικον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ
πνεύματοϲ εἶϲι χειμών.⟩

ΔΑΝΑΟϹ

Παῖδεϲ, φρονεῖν χρή· ξὺν φρονοῦντι δ' ἥκετε
πιϲτῶι γέροντι τῶιδε ναυκλήρωι πατρί.
καὶ τἀπὶ χέρϲου νῦν προμηθίαν λαβὼν
αἰνῶ φυλάξαι τἄμ' ἔπη δελτουμέναϲ.
ὁρῶ κόνιν, ἄναυδον ἄγγελον ϲτρατοῦ·
ϲύριγγεϲ οὐ ϲιγῶϲιν ἀξονήλατοι·
ὄχλον δ' ὑπαϲπιϲτῆρα καὶ δορυϲϲόον
λεύϲϲω ξὺν ἵπποιϲ καμπύλοιϲ τ' ὀχήμαϲιν.
τάχ' ἂν πρὸϲ ἡμᾶϲ τῆϲδε γῆϲ ἀρχηγέται
ὀπτῆρεϲ εἶεν ἀγγέλων πεπυϲμένοι.
ἀλλ' εἴτ' ἀπήμων εἴτε καὶ τεθηγμένοϲ
ὠμῆι ξὺν ὀργῆι τόνδ' ἐπόρνυται ϲτόλον,
ἄμεινόν ἐϲτι παντὸϲ εἵνεκ', ὦ κόραι,
πάγον προϲίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
κρεῖϲϲον δὲ πύργου βωμόϲ, ἄρρηκτον ϲάκοϲ.
ἀλλ' ὡϲ τάχιϲτα βᾶτε, καὶ λευκοϲτεφεῖϲ
ἱκτηρίαϲ, ἀγάλματ' αἰδοίου Διόϲ,
ϲεμνῶϲ ἔχουϲαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ' ἔπη
ξένουϲ ἀμείβεϲθ', ὡϲ ἐπήλυδαϲ πρέπει,
τορῶϲ λέγουϲαι τάϲδ' ἀναιμάκτουϲ φυγάϲ.
φθογγῆι δ' ἑπέϲθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θραϲύ,
τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ ϲεϲωφρονιϲμένων
ἴτω προϲώπων ὄμματοϲ παρ' ἡϲύχου.
καὶ μὴ πρόλεϲχοϲ μηδ' ἐφολκὸϲ ἐν λόγωι
γένηι· τὸ τῆιδε κάρτ' ἐπίφθονον γένοϲ.
μέμνηϲο δ' εἴκειν· χρεῖοϲ εἶ ξένη φυγάϲ.
θραϲυϲτομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺϲ ἥϲϲοναϲ.

ΧΟ. πάτερ, φρονούντωϲ πρὸϲ φρονοῦνταϲ ἐννέπειϲ.
φυλάξομαι δὲ τάϲδε μεμνῆϲθαι ϲέθεν
κεδνὰϲ ἐφετμάϲ· Ζεὺϲ δὲ γεννήτωρ ἴδοι. 206
ΔΑ. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦϲ ἀπ' ὄμματοϲ. 210
ΧΟ. θέλοιμ' ἂν ἤδη ϲοὶ πέλαϲ θρόνουϲ ἔχειν. 208
ΔΑ. μή νυν ϲχόλαζε, μηχανῆϲ δ' ἔϲτω κράτοϲ. 207
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μὴ ἀπολωλόταϲ. 209
ΔΑ. κείνου θέλοντοϲ εὖ τελευτήϲει τάδε. 211
ΧΟ. . . . .
ΔΑ. καὶ Ζηνὸϲ ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήϲκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰϲ ἡλίου ϲωτηρίουϲ.
ΔΑ. ἁγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
ΧΟ. εἰδὼϲ ἂν αἶϲαν τήνδε ϲυγγνοίη βροτοῖϲ.
ΔΑ. ϲυγγνοῖτο δῆτα καὶ παραϲταίη πρόφρων.
ΧΟ. τίν' οὖν κικλήϲκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὁρῶ τρίαιναν τήνδε ϲημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἔπεμψεν εὖ τε δεξάϲθω χθονί.
ΔΑ. Ἑρμῆϲ ὅδ' ἄλλοϲ τοῖϲιν Ἑλλήνων νόμοιϲ.
ΧΟ. ἐλευθέροιϲ νυν ἐϲθλὰ κηρυκευέτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
ϲέβεϲθ'· ἐν ἁγνῷ δ' ἑϲμὸϲ ὡϲ πελειάδων
ἵζεϲθε κίρκων τῶν ὁμοπτέρων φόβῳ,
ἐχθρῶν ὁμαίμων καὶ μιαινόντων γένοϲ.
ὄρνιθοϲ ὄρνιϲ πῶϲ ἂν ἁγνεύοι φαγών;
πῶϲ δ' ἂν γαμῶν ἄκουϲαν ἄκοντοϲ πάρα
ἁγνὸϲ γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ 'ν Ἅιδου θανὼν
φύγῃ ματαίων αἰτίαϲ, πράξαϲ τάδε.
κἀκεῖ δικάζει τἀμπλακήμαθ', ὡϲ λόγοϲ,
Ζεὺϲ ἄλλοϲ ἐν καμοῦϲιν ὑϲτάταϲ δίκαϲ.
ϲκοπεῖτε κἀμείβεϲθε τόνδε τὸν τρόπον,
ὅπωϲ ἂν ὑμῖν πρᾶγοϲ εὖ νικᾷ τόδε.

ΒΑϹΙΛΕΥϹ

Ποδαπὸν ὅμιλον τόνδ' ἀνελληνόϲτολον
πέπλοιϲι βαρβάροιϲι καὶ πυκνώμαϲιν
χλίοντα προϲφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολὶϲ
ἐϲθὴϲ γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδοϲ τόπων.
ὅπωϲ δὲ χώραν οὔτε κηρύκων ὕπο,
ἀπρόξενοί τε, νόϲφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέϲτωϲ, τοῦτο θαυμαϲτὸν πέλει.
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμουϲ ἀφικτόρων

vv. 207-210. Transposuit Herm.

κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸϲ θεοῖϲ ἀγωνίοιϲ·
μόνον τόδ' Ἑλλὰϲ χθὼν ϲυνοίϲεται ϲτόχωι.
καὶ τἄλλα πόλλ' ἐπεικάϲαι δίκαιον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φθόγγοϲ ἦν ὁ ϲημανῶν.
ΧΟ. εἴρηκαϲ ἀμφὶ κόϲμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρόϲ ϲε πότερον ὡϲ ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεωϲ ἀγόν;
ΒΑ. πρὸϲ ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρϲὴϲ ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦϲ γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθονοϲ
ἶνιϲ Πελαϲγόϲ, τῆϲδε γῆϲ ἀρχηγέτηϲ.
ἐμοῦ δ' ἄνακτοϲ εὐλόγωϲ ἐπώνυμον
γένοϲ Πελαϲγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα.
καὶ πᾶϲαν αἶαν ἧϲ δι' ἁγνὸϲ ἔρχεται
Στρυμών, τὸ πρὸϲ δύνοντοϲ ἡλίου, κρατῶ.
ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα,
Πίνδου τε τἀπέκεινα, Παιόνων πέλαϲ,
ὄρη τε Δωδωναῖα· ϲυντέμνει δ' ὅροϲ
ὑγρᾶϲ θαλάϲϲηϲ· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ.
αὐτῆϲ δὲ χώραϲ Ἀπίαϲ πέδον τόδε
πάλαι κέκληται φωτὸϲ ἰατροῦ χάριν.
Ἆπιϲ γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέραϲ Ναυπακτίαϲ
ἰατρόμαντιϲ παῖϲ Ἀπόλλωνοϲ χθόνα
τήνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὴ παλαιῶν αἱμάτων μιάϲμαϲιν
χρανθεῖϲ' ἀνῆκε γαῖα μηνίϲαϲ' ἄχη,
δρακονθόμιλον δυϲμενῆ ξυνοικίαν.
τούτων ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράξαϲ ἀμέμπτωϲ Ἆπιϲ Ἀργείαι χθονὶ
μνήμην ποτ' ἀντίμιϲθον ηὗρετ' ἐν λιταῖϲ.
ἔχουϲα δ' ἤδη τἀπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένοϲ τ' ἂν ἐξεύχοιο καὶ λέγοιϲ πρόϲω.
μακράν γε μὲν δὴ ῥῆϲιν οὐ ϲτέργει πόλιϲ.
ΧΟ. βραχὺϲ τορόϲ θ' ὁ μῦθοϲ· Ἀργεῖαι γένοϲ
ἐξευχόμεϲθα, ϲπέρματ' εὐτέκνου βοόϲ·
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ παντὶ προϲφύϲω λόγωι.
ΒΑ. ἄπιϲτα μυθεῖϲθ', ὦ ξέναι, κλύειν ἐμοί,
ὅπωϲ τόδ' ὑμῖν ἐϲτιν Ἀργεῖον γένοϲ.
Λιβυϲτικαῖϲ γὰρ μᾶλλον ἐμφερέϲτεραι
γυναιξίν ἐϲτε κοὐδαμῶϲ ἐγχωρίαιϲ.
καὶ Νεῖλοϲ ἂν θρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριοϲ χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοιϲ τύποιϲ
εἰκὼϲ πέπληκται τεκτόνων πρὸϲ ἀρϲένων·
Ἰνδούϲ τ' ἀκούω νομάδαϲ ἱπποβάμοϲιν

---

248. ἑρμοῦ ῥάβδον M mg. 266. μηνεῖται ἄκη M: corr. Weil.

εἶναι καμήλοις ἀϲτραβιζούϲαϲ, χθόνα
παρ' Αἰθίοψιν ἀϲτυγειτονουμέναϲ.
καὶ τὰϲ ἀνάνδρουϲ κρεοβόρουϲ τ' Ἀμαζόναϲ,
εἰ τοξοτευχεῖϲ ἦτε, κάρτ' ἂν ἤικαϲα
ὑμᾶϲ. διδαχθεὶϲ ⟨δ'⟩ ἂν τόδ' εἰδείην πλέον,
ὅπωϲ γένεθλον ϲπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ ϲόν.
ΧΟ. κληιδοῦχον Ἥραϲ φαϲὶ δωμάτων ποτὲ
Ἰὼ γενέϲθαι τῆιδ' ἐν Ἀργείαι χθονί.
ΒΑ. ἦν ὡϲ μάλιϲτα, καὶ φάτιϲ πολλὴ κρατεῖ.
. . . .
μὴ καὶ λόγοϲ τιϲ Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶι;
ΧΟ. κἀκρυπτά γ' Ἥραϲ ταῦτα τἀμπαλάγματα.
ΒΑ. πῶϲ οὖν τελευτᾶι βαϲιλέων νείκη τάδε;
ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεία θεόϲ.
ΒΑ. οὔκουν πελάζει Ζεὺϲ ἐπ' εὐκραίρωι βοΐ;
ΧΟ. φαϲίν, πρέποντα βουθόρωι ταύρωι δέμαϲ.
ΒΑ. τί δῆτα πρὸϲ ταῦτ' ἄλοχοϲ ἰϲχυρὰ Διόϲ;
ΧΟ. τὸν πάνθ' ὁρῶντα φύλακ' ἐπέϲτηϲεν βοΐ.
ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγειϲ;
ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆϲ παῖδα γῆϲ κατέκτανεν.
ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυϲπότμωι βοΐ;
ΧΟ. βοηλάτην μύωπα κινητήριον.
ΒΑ. οἶϲτρον καλοῦϲιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλαϲ.
ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆϲ ἤλαϲεν μακρῶι δρόμωι.
ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεξαϲ πάντα ϲυγκόλλωϲ ἐμοί.
ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωβον κἀπὶ Μέμφιν ἵκετο.
ΒΑ. . . . .
ΧΟ. καὶ Ζεύϲ γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φιτύει γόνον.
ΒΑ. τίϲ οὖν ὁ Δῖοϲ πόρτιϲ εὔχεται βοόϲ;
ΧΟ. Ἔπαφοϲ ἀληθῶϲ ῥυϲίων ἐπώνυμοϲ.
ΒΑ. . . . .
ΧΟ. Λιβύη, μέγιϲτον γῆϲ ⟨πέδον⟩ καρπουμένη.
ΒΑ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆϲδε βλαϲτημὸν λέγειϲ;
ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦδ' ἐμοῦ πατρόϲ.
ΒΑ. τὸ πάνϲοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράϲον.
ΧΟ. Δαναόϲ, ἀδελφὸϲ δ' ἐϲτὶ πεντηκοντάπαιϲ.
ΒΑ. καὶ τοῦδ' ἄνοιγε τοὔνομ' ἀφθόνωι λόγωι.
ΧΟ. Αἴγυπτοϲ. εἰδὼϲ δ' ἀμὸν ἀρχαῖον γένοϲ
πράϲϲοιϲ ἂν ὡϲ Ἀργεῖον ἀντήϲαϲ ϲτόλον.
ΒΑ. δοκεῖτέ δή μοι τῆϲδε κοινωνεῖν χθονὸϲ
τἀρχαῖον. ἀλλὰ πῶϲ πατρῶια δώματα
λιπεῖν ἔτλητε; τίϲ κατέϲκηψεν τύχη;
ΧΟ. ἄναξ Πελαϲγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·

285. τοίαϲ καμήλοιϲ cj. Heimsoeth. 308. Ἰνάχου πέλαϲ

πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν.
ἐπεὶ τίς ηὔχει τήνδ' ἀνέλπιστον φυγὴν
κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρίν,
ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
ΒΑ. τί φῂς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι δμωῒς Αἰγύπτου γένει.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχθραν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις;
ΧΟ. τίς δ' ἂν φίλους ὄνοιτο τοὺς κεκτημένους;
ΒΑ. σθένος μὲν οὕτως μεῖζον αὔξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ 'κδοὺς παισὶν Αἰγύπτου πάλιν.
ΒΑ. βαρέα σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ σὺ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύσσων τάσδ' ἕδρας κατασκίους.
ΧΟ. βαρύς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

στρ. α'

Παλαίχθονος τέκος, κλῦθί μου
πρόφρονι καρδίαι, Πελασγῶν ἄναξ.
ἴδε με τὰν ἱκέτιν φυγάδα περίδρομον,
λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἂμ πέτραις
ἠλιβάτοις, ἵν' ἀλκᾶι
πίσυνος μέμυκε φρά-
ζουσα βοτῆρι μόχθους.
ΒΑ. ὁρῶ κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
†νέονθ' ὅμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
εἴη δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστοξένων,
μηδ' ἐξ ἀέλπτων κἀπρομηθήτων πόλει
νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ἀντ. α'

ΧΟ. ἴδοιτο δῆτ' ἄνατον φυγὰν
ἱκεσία Θέμις Διὸς κλαρίου.
σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιὰ φρονῶν·
ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενεῖ·
ἱεροδόκα θεῶν λη-
⏑ ⏑ – ⏑ – ⏑ –

---

336. ὤνοιτο M: ὠνοῖτο edd.: corr. Dindorf.
355. ναύονθ' (= ἱκετεύοντα) cj. Wecklein (ex Hesych.).

⟨πή⟩ματ' ἀπ' ἀνδρὸϲ ἁγνοῦ.
ΒΑ. οὔτοι κάθηϲθε δωμάτων ἐφέϲτιοι
ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μιαίνεται πόλιϲ,
ξυνῆι μελέϲθω λαὸϲ ἐκπονεῖν ἄκη.
ἐγὼ δ' ἂν οὐ κραίνοιμ' ὑπόϲχεϲιν πάροϲ,
ἀϲτοῖϲ δὲ πᾶϲι τῶνδε κοινώϲαϲ πέρι.

ϲτρ. β'

ΧΟ. ϲύ τοι πόλιϲ, ϲὺ δὲ τὸ δάμιον,
πρύτανιϲ ἄκριτοϲ ὤν,
κρατύνειϲ βωμόν, ἑϲτίαν χθονόϲ,
μονοψήφοιϲι νεύμαϲιν ϲέθεν,
μονοϲκήπτροιϲι δ' ἐν θρόνοιϲ χρέοϲ
πᾶν ἐπικραίνειϲ· ἄγοϲ φυλάϲϲου.
ΒΑ. ἄγοϲ μὲν εἴη τοῖϲ ἐμοῖϲ παλιγκότοιϲ,
ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβηϲ ἄτερ·
οὐδ' αὖ τόδ' εὖφρον, τάϲδ' ἀτιμάϲαι λιτάϲ.
ἀμηχανῶ δὲ καὶ φόβοϲ μ' ἔχει φρέναϲ
δρᾶϲαί τε μὴ δρᾶϲαί τε καὶ τύχην ἑλεῖν.

ἀντ. β'

ΧΟ. τὸν ὑψόθεν ϲκοπὸν ἐπιϲκόπει,
φύλακα πολυπόνων
βροτῶν, οἳ τοῖϲ πέλαϲ προϲήμενοι
δίκαϲ οὐ τυγχάνουϲιν ἐννόμου.
μένει τοι Ζηνὸϲ ἱκταίου κότοϲ
δυϲπαράθελκτοϲ παθόντοϲ οἴκτοιϲ.
ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦϲι παῖδεϲ Αἰγύπτου ϲέθεν
νόμωι πόλεωϲ, φάϲκοντεϲ ἐγγύτατα γένουϲ
εἶναι, τίϲ ἂν τοῖϲδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
δεῖ τοι ϲε φεύγειν κατὰ νόμουϲ τοὺϲ οἴκοθεν,
ὡϲ οὐκ ἔχουϲι κῦροϲ οὐδὲν ἀμφὶ ϲοῦ.

ϲτρ. γ'

ΧΟ. μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριοϲ
κάρτεϲιν ἀρϲένων. ὕπαϲτρον δέ τοι
μῆχαρ ὁρίζομαι γάμου δύϲφρονοϲ
φυγᾶι· ξύμμαχον δ' ἑλόμενοϲ δίκαν
κρῖνε ϲέβαϲ τὸ πρὸϲ θεῶν.
ΒΑ. οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα· μὴ 'μ' αἱροῦ κριτήν.

---

364. Fort. ⟨λή|κυθοϲ ἐξέτρεψέ τοι⟩.

εἶπον δὲ καὶ πρίν, οὐκ ἄνευ δήμου τάδε
πράξαιμ' ἄν, οὐδέπερ κρατῶν, μὴ καί ποτε
εἴπηι λεώς, εἴ πού τι μὴ τοῖον τύχοι,
"ἐπήλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν".

ἀντ. γ'

ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις.
τί τῶνδ' ἐξ ἴσου ῥεπομένων μεταλ-
γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι;
ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
δεδορκὸς ὄμμα, μηδ' ἄγαν ὠινωμένον·
ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
αὐτοῖσί θ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
μήτ' ἐν θεῶν ἕδραισιν ὧδ' ἱδρυμένας
ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
βαρὺν ξύνοικον θησόμεσθ' ἀλάστορα,
ὃς οὐδ' ἐν Ἅιδου τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου;

στρ. α'

ΧΟ. φρόντισον καὶ γενοῦ
πανδίκως εὐσεβὴς
πρόξενος·
τὰν φυγάδα μὴ προδῶις,
τὰν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
δυσθέοις ὀρμέναν·

ἀντ. α'

μηδ' ἴδηις μ' ἐξ ἑδρᾶν
πολυθέων ῥυσιασ-
θεῖσαν, ὦ
πᾶν κράτος ἔχων χθονός.
γνῶθι δ' ὕβριν ἀνέρων
καὶ φύλαξαι κότον.

στρ. β'

μή τι τλῆις τὰν ἱκέτιν εἰσιδεῖν
ἀπὸ βρετέων βίαι δίκας ἀγομέναν

405, 406. με ταρ|βεῖς cj. Tucker.
423. πανθέων cj. Heimsoeth.

ἱππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ἀντ. β'

ἴσθι γάρ, παισὶ τάδε καὶ δόμοις,
ὁπότερ' ἂν κτίσῃς, μένει δορὶ τίνειν
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.
ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμαι. δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν
πᾶσ' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γεγόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφή.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορθουμένων,
ἄτην γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλῆσαι γόμου,
γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινητήρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἂν θελκτήριος·
ὅπως δ' ὅμαιμον αἷμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα θύειν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη,
ἦ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' ἄϊδρις μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τέρματ' αἰδοίων λόγων.
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὔ με φεύξεται.
ΧΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τάχ' ἂν γυναικῶν ταῦτα συμπρεπῆ πέλοι.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, ἴσθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖσ' ἔσει;
ΧΟ. εἰ μή τι πιστὸν τῶιδ' ὑποστήσεις στόλωι
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίναξι βρέτεα κοσμῆσαι τάδε.
ΒΑ. αἰνιγματῶδες τοὔπος· ἀλλ' ἁπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀπάγξασθαι θεῶν.
ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. ξυνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ [μὴν] πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα·
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὣς ἐπέρχεται·
ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον

---

444. γε μείζω . . . ἐμπλήσας M : corr. Weil e scholio.
457. στρόφους cj. Spanheim.

τόδ' ἐϲβέβηκα, κοὐδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράξω χρέοϲ,
μίαϲμ' ἔλεξαϲ οὐχ ὑπερτοξεύϲιμον·
εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοιϲ παιϲὶν Αἰγύπτου ϲέθεν
ϲταθεὶϲ πρὸ τειχέων διὰ μάχηϲ ἥξω τέλουϲ,
πῶϲ οὐχὶ τἀνάλωμα γίγνεται πικρόν,
ἄνδραϲ γυναικῶν εἵνεχ' αἱμάξαι πέδον;
ὅμωϲ δ' ἀνάγκη Ζηνὸϲ αἰδεῖϲθαι κότον
ἱκτῆροϲ· ὕψιϲτοϲ γὰρ ἐν βροτοῖϲ φόβοϲ.
ϲὺ μέν, πάτερ γεραιὲ τῶνδε παρθένων,
κλάδουϲ γε τούτουϲ αἶψ' ἐν ἀγκάλαιϲ λαβὼν
βωμοὺϲ ἐπ' ἄλλουϲ δαιμόνων ἐγχωρίων
θέϲ, ὡϲ ἴδωϲι τῆϲδ' ἀφίξεωϲ τέκμαρ
πάντεϲ πολῖται, μηδ' ἀπορριφθῆι λόγοϲ
ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆϲ γὰρ φιλαίτιοϲ λεώϲ.
καὶ γὰρ τάχ' ἄν τιϲ οἰκτίϲαϲ ἰδὼν τάδε
ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρϲενοϲ ϲτόλου,
ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμοϲ εὐμενέϲτεροϲ·
τοῖϲ ἥϲϲοϲιν γὰρ πᾶϲ τιϲ εὐνοίαϲ φέρει.

ΔΑ. πολλῶν τάδ' ἡμῖν ἐϲτιν ἠξιωμένα,
αἰδοῖον εὑρεθέντα πρόξενον λαβεῖν.
ὀπάοναϲ δὲ φράϲτοράϲ τ' ἐγχωρίων
ξύμπεμψον, ὡϲ ἂν τῶν πολιϲϲούχων θεῶν
βωμοὺϲ προνάουϲ καὶ (πολιϲϲούχων) ἕδραϲ
εὕρωμεν, ἀϲφάλεια δ' ἦι δι' ἄϲτεωϲ
ϲτείχουϲι· μορφῆϲ δ' οὐχ ὁμόϲτολοϲ φύϲιϲ.
Νεῖλοϲ γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχωι γένοϲ
τρέφει. φύλαξαι μὴ θράϲοϲ τέκηι φόβον.
καὶ δὴ φίλον τιϲ ἔκταν' ἀγνοίαϲ ὕπο.

ΒΑ. ϲτείχοιτ' ἄν, ἄνδρεϲ· εὖ γὰρ ὁ ξένοϲ λέγει.
ἡγεῖϲθε βωμοὺϲ ἀϲτικούϲ, θεῶν ἕδραϲ·
καὶ ξυμβόλοιϲιν οὐ πολυϲτομεῖν χρεὼν
ναύτην ἄγονταϲ τόνδ' ἐφέϲτιον θεῶν.

ΧΟ. Τούτωι μὲν εἶπαϲ, καὶ τεταγμένοϲ κίοι·
ἐγὼ δὲ πῶϲ δρῶ; ποῦ θράϲοϲ νέμειϲ ἐμοί;

ΒΑ. κλάδουϲ μὲν αὐτοῦ λεῖπε, ϲημεῖον πόνου.

ΧΟ. καὶ δή ϲφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοιϲ ϲέθεν.

ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλϲοϲ νῦν ἐπιϲτρέφου τόδε.

ΧΟ. καὶ πῶϲ βέβηλον ἄλϲοϲ ἂν ῥύοιτό με;

ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖϲ ϲ' ἐκδώϲομεν.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυϲφρόνων ἐχθίοϲιν;

ΒΑ. εὔφημον εἴη τοὔποϲ εὐφημουμένηι.

---

491. εὖ ῥέοντα M: corr. Porson: εὐθενοῦντα cj. Wecklein.

ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβωι φρενός.
ΒΑ. ἀεὶ γυναικῶν ἐστι δεῖμ' ἐξαίσιον.
ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὔφραινε καὶ πράσσων φρένα.
ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσει πατήρ.
ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
πατῶ, τὸ κοινὸν ὡς ἂν εὐμενὲς τιθῶ,
καὶ σὸν διδάξω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν.
πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
λιταῖς παραιτοῦ τῶν σ' ἔρως ἔχει τυχεῖν.
ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶν ἐλεύσομαι·
πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.

στρ. α'

ΧΟ. Ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
μακάρτατε καὶ τελέων
τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
πιθοῦ τε καὶ γενέσθω·
ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὖ στυγήσας·
λίμναι δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
τὰν μελανόζυγ' ἄταν.

ἀντ. α'

τὸ πρὸς γυναικῶν ⟨δ'⟩ ἐπιδών,
παλαίφατον ἁμέτερον γένος
φιλίας προγόνου γυναικὸς
νέωσον εὔφρον' αἶνον.
γενοῦ πολυμνᾶστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς·
Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
γᾶς ἀπὸ τᾶσδ' ἔνοικοι.

στρ. β'

παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν
ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς,
λειμῶνα βούχιλον, ἔνθεν Ἰὼ
οἴστρωι ἐρεσσομένα
φεύγει ἁμαρτίνοος,
πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
φῦλα, διχῆι δ' ἀντίπορον
γαῖαν ἐν αἴσαι διατέμνουσα πόρον
κυματίαν ὁρίζει.

---

514. ἀεὶ δ' ἀνάκτων M: corr. Linwood.

ἀντ. β´

ἰάπτει δ᾽ Ἀϲίδοϲ δι᾽ αἴαϲ
μηλοβότου Φρυγίαϲ διαμπάξ·
περᾶι δὲ Τεύθραντοϲ ἄϲτυ Μυϲῶν,
Λύδιά τ᾽ ⟨ἂγ⟩ γύαλα,
καὶ δι᾽ ὀρῶν Κιλίκων
Παμφύλων τε διορνυμένα
† τὰν ποταμοὺϲ δ᾽ ἀενάουϲ
καὶ βαθύπλουτον χθόνα καὶ τᾶϲ Ἀφροδί-
ταϲ πολύπυρον αἶαν.

ϲτρ. γ´

ἱκνεῖται δ᾽ εἰϲικνουμένου βέλει
βουκόλου πτερόεντοϲ
Δῖον πάμβοτον ἄλϲοϲ,
λειμῶνα χιονόβοϲκον, ὅντ᾽ ἐπέρχεται
Τυφῶ μένοϲ
⟨χ⟩ὕδωρ τὸ Νείλου νόϲοιϲ ἄθικτον,
μαινομένα πόνοιϲ ἀτίμοιϲ ὀδύναιϲ τε κεντροδα-
λήτιϲι θυιὰϲ Ἥραϲ.

ἀντ. γ´

βροτοὶ δ᾽, οἳ γᾶϲ τότ᾽ ἦϲαν ἔννομοι,
χλωρῶι δείματι θυμὸν
πάλλοντ᾽ ὄψιν ἀήθη,
βοτὸν ἐϲορῶντεϲ δυϲχερὲϲ μιξόμβροτον,
τὰν μὲν βοόϲ,
τὰν δ᾽ αὖ γυναικόϲ· τέραϲ δ᾽ ἐθάμβουν.
καὶ τότε δὴ τίϲ ἦν ὁ θέλξαϲ πολύπλαγκτον ἀθλίαν
οἰϲτροδόνητον Ἰώ;

ϲτρ. δ´

δι᾽ αἰῶνοϲ κρέων ἀπαύϲτου
Ζεὺϲ – – ⏑ ⏑ – –
βία δ᾽ ἀπημάντωι ϲθένει
καὶ θείαιϲ ἐπιπνοίαιϲ
παύεται, δακρύων δ᾽ ἀπο-
ϲτάζει πένθιμον αἰδῶ.
λαβοῦϲα δ᾽ ἕρμα Δῖον ἀψευδεῖ λόγωι
γείνατο παῖδ᾽ ἀμεμφῆ,

---

550. τε γύαλα M: corr. Herm.
553. πὰρ ποταμούϲ τ᾽ ἀενάουϲ cj. Robortellus.

ἀντ. δ΄

δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολβον·
ἔνθεν πᾶϲα βοᾶι χθών,
"φυϲιζόου γένος τόδε
Ζηνόϲ ἐϲτιν ἀληθῶϲ."
τίϲ γὰρ ἂν κατέπαυϲεν Ἥ-
ραϲ νόϲουϲ ἐπιβούλουϲ;
Διὸϲ τόδ' ἔργον· καὶ τόδ' ἂν γένοϲ λέγων
ἐξ Ἐπάφου κυρήϲαιϲ.

ϲτρ. ε΄

τίν' ἂν θεῶν ἐνδικωτέροιϲιν
κεκλοίμαν εὐλόγωϲ ἐπ' ἔργοιϲ;
αὐτὸϲ ὁ πατὴρ φυτουργὸϲ αὐτόχειρ ἄναξ
γένουϲ παλαιόφρων μέγαϲ
τέκτων, τὸ πᾶν μῆχαρ οὔριοϲ Ζεύϲ.

ἀντ. ε΄

ὑπ' ἀρχᾶϲ δ' οὔτινοϲ θοάζων
τὸ μεῖον κρειϲϲόνων κρατύνει·
οὔτινοϲ ἄνωθεν ἡμένου ϲέβει κάτω.
πάρεϲτι δ' ἔργον ὡϲ ἔποϲ
ϲπεῦϲαί τι τῶν βούλιοϲ φέρει φρήν.

ΔΑ. Θαρϲεῖτε, παῖδεϲ, εὖ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
δήμου δέδοκται παντελῆ ψηφίϲματα.
ΧΟ. ὦ χαῖρε πρέϲβυ, φίλτατ' ἀγγέλων ἐμοί,
ἔνιϲπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλοϲ,
δήμου κρατοῦϲα χεὶρ ὅπηι πληθύεται.
ΔΑ. ἔδοξεν Ἀργείοιϲιν οὐ διχορρόπωϲ,
ἀλλ' ὥϲτ' ἀνηβῆϲαί με γηραιᾶι φρενί·
πανδημίαι γὰρ χερϲὶ δεξιωνύμοιϲ
ἔφριξεν αἰθὴρ τόνδε κραινόντων λόγον·
ἡμᾶϲ μετοικεῖν τῆϲδε γῆϲ ἐλευθέρουϲ
κἀρρυϲιάϲτουϲ ξύν τ' ἀϲυλίαι βροτῶν·
καὶ μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινὰ
ἄγειν· ἐὰν δὲ προϲτιθῆι τὸ καρτερόν,
τὸν μὴ βοηθήϲαντα τῶνδε γαμόρων
ἄτιμον εἶναι ξὺν φυγῆι δημηλάτωι.
τοιάνδ' ἔπειθε ῥῆϲιν ἀμφ' ἡμῶν λέγων
ἄναξ Πελαϲγῶν, Ἱκεϲίου Ζηνὸϲ κότον

584. γ' ἔρνοϲ cj. Weil.

μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰσόπιν χρόνου
πόλιν παχῦναι, ξενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
λέγων διπλοῦν μίασμα πρὸς πόλεως φανὲν
ἀμήχανον βόσκημα πημονῆς πέλειν.
τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἀργεῖος λεὼς
ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὣς εἶναι τάδε.
δημηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπιθεῖς στροφὰς
δῆμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟ. Ἄγε δή, λέξωμεν ἐπ' Ἀργείοις
εὐχὰς ἀγαθάς, ἀγαθῶν ποινάς.
Ζεὺς δ' ἐφορεύοι ξένιος ξενίου
στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείαι,
τέρμον' ἄμεμπτον πρὸς ἅπαντα.

στρ. α'

νῦν ὅπ' ἐμὰν θεοὶ
Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας·
μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
τὸν ἄκορον βοᾶς κτίσαι μάχλον Ἄρη,
τὸν ἀρότοις θερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλοις,
οὕνεκ' ᾤκτισαν ἡμᾶς,
ψῆφον δ' εὔφρον' ἔθεντο,
αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός,
ποίμναν τάνδ' ἀμέγαρτον·

ἀντ. α'

οὐδὲ μετ' ἀρσένων
ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν,
Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν
δυσπόλεμον, τὸν οὔτις ἂν δόμος ἔχοι
ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα, βαρὺς δ' ἐφίζει.
ἅζονται γὰρ ὁμαίμους
Ζηνὸς ἵκτορας ἁγνοῦ.
τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
μοῖς θεοὺς ἀρέσονται.

στρ. β'

τοιγὰρ ὑποσκίων
ἐκ στομάτων ποτάσθω φιλότιμος εὐχά·
μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν

---

630. νῦν ὅτε καὶ M: Badham corr.
634. τὰν Πελασγίαν πόλιν M: corr. Klassen.
635. ἄχορον βοάν M: corr. Kruse.
647. πράκτορ' ἐπίσκοπον cj. Paley.

τάνδε πόλιν κενῶcαι·
μηδ' ἐπιχωρίοιc ⟨cτάcιc⟩
πτώμαcιν αἱματίcαι πέδον γᾶc.
ἥβαc δ' ἄνθοc ἄδρεπτον
ἔcτω, μηδ' Ἀφροδίταc
εὐνάτωρ βροτολοιγὸc Ἄ-
ρηc κέρcειεν ἄωτον.

ἀντ. β'

καὶ γεραροῖcι πρε-
cβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι πρεπόντωc.
τὼc πόλιc εὖ νέμοιτο
Ζῆνα μέγαν cεβόντων,
τὸν ξένιον δ' ὑπερτάτωc,
ὃc πολιῷι νόμωι αἶcαν ὀρθοῖ.
τίκτεcθαι δὲ φόρουc γᾶc
ἄλλουc εὐχόμεθ' ἀεί,
Ἄρτεμιν δ' ἑκάταν γυναι-
κῶν λόχουc ἐφορεύειν.

cτρ. γ'

μηδέ τιc ἀνδροκμὴc
λοιγὸc ἐπελθέτω τάνδε πόλιν δαΐζων,
ἄχορον ἀκίθαριν δακρυογόνον Ἄρη
βοάν τ' ἔνδημον ἐξοπλίζων·
νούcων δ' ἑcμὸc ἀπ' ἀcτῶν
ἵζοι κρατὸc ἀτερπήc·
εὐμενὴc δ' ὁ Λύκειοc ἔ-
cτω πάcαι νεολαίαι.

ἀντ. γ'

καρποτελῆ δέ τοι
Ζεὺc ἐπικραινέτω φέρματι γᾶν πανώρωι.
πρόνομα δὲ βότ' ἀγροῖc πολύγονα τελέθοι·
τὸ πᾶν τ' ἐκ δαιμόνων λάχοιεν.
εὔφαμοιc δ' ἐπὶ βωμοῖc
μοῦcαν θείατ' ἀοιδοί·
ἁγνῶν τ' ἐκ cτομάτων φερέ-
cθω φάμα φιλοφόρμιγξ.

---

669. θυμέλαι φλεγόντων M : corr. Tucker.
672. ὑπέρτατον M : corr. Ahrens.
691. δὲ βρότατοc M : corr. Tucker.

στρ. δ'

φυλάσσοι τ' ἀτρεμαῖα τιμὰς
τὸ δάμιον, τὸ πτόλιν κρατύνει,
προμαθὶς εὐκοινόμητις ἀρχά·
ξένοισί τ' εὐξυμβόλους,
πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,
δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

ἀντ. δ'

θεοὺς δ', οἳ γᾶν ἔχουσιν, ἀεὶ
τίοιεν ἐγχωρίους πατρώιαις
δαφνηφόροις βουθύτοισι τιμαῖς.
τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

ΔΑ. Εὐχὰς μὲν αἰνῶ τάσδε σώφρονας, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ μὴ τρέσητ' ἀκούσασαι πατρὸς
ἀπροσδοκήτους τούσδε καὶ νέους λόγους.
ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὁρῶ
τὸ πλοῖον. εὔσημον γάρ. οὔ με λανθάνει
στολμοί τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νεώς,
καὶ πρῶιρα πρόσθεν ὄμμασι βλέπους' ὁδόν,
οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεὼς
ἄγαν καλῶς κλύουσα, τοῖσιν οὐ φίλη.
πρέπουσι δ' ἄνδρες νάϊοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία
εὔπρεπτος· αὐτὴ δ' ἡγεμὼν ὑπὸ χθόνα
στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσσεται.
ἀλλ' ἡσύχως χρὴ καὶ σεσωφρονισμένως
πρὸς πρᾶγμ' ὁρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
ἐγὼ δ' ἀρωγοὺς ξυνδίκους θ' ἥξω λαβών.
ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες·
ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέσητέ νιν.
ὅμως ἄμεινον, εἰ βραδύνοιμεν βοῆι,
ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ.
θάρσει. χρόνωι τοι κυρίωι τ' ἐν ἡμέραι
θεοὺς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

---

698. ἀτιμίας τιμάς M : corr. Butler. 700. προμηθεὺς (-α- above) M : corr. Herm. 718. κλύουσα τῶς ἂν M : corr. Tucker. 727. πρέσβη M : corr. Turneb.

ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
ἥκουσι· μῆκος δ' οὐδὲν ἐν μέσωι χρόνου.

στρ. α'

περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος, ἐτητύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι·
παροίχομαι, πάτερ, δείματι.
ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἀργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ.
ΧΟ. ἐξώλές ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.

ἀντ. α'

δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
νέας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότωι
πολεῖ μελαγχίμωι σὺν στρατῶι.
ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλπει βραχίον' εὖ κατερρινημένους.
ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ.
γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν· οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.

στρ. β'

οὐλόφρονες δὲ καὶ δολιομήτιδες
δυσάγνοις φρεσίν,
κόρακες ὥστε, βωμῶν ἀλέγοντες οὐδέν.
ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν ξυμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοί τε καὶ θεοῖσιν ἐχθαιροίατο.
ΧΟ. οὐ μὴ τριαίνας τάσδε καὶ θεῶν σέβη
δείσαντες ἡμῶν χεῖρ' ἀπόσχωνται, πάτερ.

ἀντ. β'

περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρωι μένει
μεμαργωμένοι
κυνοθρασεῖς, θεῶν ἐπαΐοντες οὐδέν.
ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη κρείσσονας λύκους κυνῶν
εἶναι· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν.
ΧΟ. ὡς καὶ ματαίων ἀνοσίων τε κνωδάλων
ἔχοντας ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.
ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή,

---

749. μαινολομήτιδες cj. Tucker. 751. βωμόν cj. Meineke.

οὐδ' ὅρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία
ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
ἄλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χθόνα
ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου. φιλεῖ
ὠδῖνα τίκτειν νὺξ κυβερνήτηι σοφῶι.
οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ
καλή, πρὶν ὅρμωι ναῦν θρασυνθῆναι. σὺ δὲ
φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν·
. . . .
πράξας ἀρωγήν· ἄγγελον δ' οὐ μέμψεται
πόλις γέρονθ', ἡβῶντα δ' εὐγλώσσωι φρενί.

στρ. α'

ΧΟ. Ἰὼ γᾶ βοῦνι, πάνδικον σέβας,
τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
χθονός, κελαινὸν εἴ τι κεῦθός ἐστί που;
μέλας γενοίμαν καπνὸς
νέφεσσι γειτονῶν Διός·
τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετὴς ἄϊστος ὡς
κόνις ἄτερθε πτερύγων ὀλοίμαν.

ἀντ. α'

ἄφυκτον δ' οὐκέτ' ἂν πέλοι κέαρ.
κελαινόχρως δὲ πάλλεταί μου καρδία.
πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἷλον· οἴχομαι φόβωι.
θέλοιμι δ' ἂν μορσίμου
βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῶιδε χριμφθῆναι χροΐ·
πρόπαρ θανούσας δ' Ἀΐδας ἀνάσσοι.

στρ. β'

πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἂν αἰθέρος θρόνος,
πρὸς ὃν νεφῶν ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
δεικτος οἰόφρων κρεμὰς
γυπιὰς πέτρα, βαθὺ
πτῶμα μαρτυροῦσά μοι,
πρὶν δαΐκτορος βίαι
καρδίας γάμου κυρῆσαι;

---

765. πείσματ' εὐναστήρια cj. Merkel. Fort. σωτήρια.
784. νόαρ pro κέαρ cj. Herm.
793. νέφη δ' M : corr. Enger : νέφη μυδηλά cj. Tucker.

ἀντ. β΄

κυcὶν δ᾽ ἔπειθ᾽ ἕλωρα κἀπιχωρίοις
ὄρνιcι δεῖπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν.
τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
ται φιλαιάκτων κακῶν·
ἐλθέτω μόρος, πρὸ κοί-
τας γαμηλίου τυχών.
τίνα ⟨δ᾽⟩ ἔτ᾽ ἀμφυγᾶς πόρον
τέμνω γάμου λυτῆρα;

cτρ. γ΄

Ἴυζε δ᾽ ὀμφὰν οὐράνια,
μέλη θεοῖcι λιτανά·
τέλεα δὲ πῶς πελόμενά μοι;
λύcιμα μάχιμα δ᾽ ἔπιδε, πάτερ,
βίαια μὴ φαιδροῖς ὁρῶν
ὄμμαcιν ἐνδίκοις.
cεβίζου δ᾽ ἱκέτας cέθεν,
γαιάοχε παγκρατὲς Ζεῦ.

ἀντ. γ΄

γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
δύcοιcτον ἀρcενογενὲς
μετά με δρόμοιcι διόμενοι
φυγάδα μάταιcι πολυθρόοις
βίαια δίζηνται λαβεῖν.
cὸν δ᾽ ἐπίπαν ζυγὸν
ταλάντου. τί δ᾽ ἄνευ cέθεν
θνατοῖcι τέλειόν ἐcτιν;

Ο΄ ὁ ὁ ἁ ἁ ἁ.
ὅδε μάρπτις νάϊος γάϊος.
τῶν πρὸ μάρπτι κάμνοις. ἰόφ.
† ὄμ . . . αὖθι κάκκας νυ·
δυΐαν βοὰν ἀμφαίνω.
ὁρῶ τάδε φροίμια † πράξαν πόνων
βιαίων ἐμῶν. ἢὲ ἤέ.

806. τίν᾽ ἀμφ᾽ αὐτᾶς ἔτι M: corr. Weil. 808. ὀρανίαν cj. Dind. 820. φυγάδ᾽ ἀλαλαῖcι cj. Tucker. 828. Fort. ὄμμαcιν δ᾽ αὖθι καββᾶcα νῦν. 829. εἰδυῖα cj. Schwerdt.

βαῖνε φυγᾶι πρὸϲ ἀλκάν·
βλοϲυρόφρονα χλιδᾶι
δύϲφορα ναῖ κἀν γᾶι.
γάϊ' ἄναξ προτάϲϲου.

ΚΗΡΥΞ.

ϲοῦϲθε ϲοῦϲθ' ἐπὶ βᾶριν ὅπωϲ ποδῶν.
οὐκοῦν οὐκοῦν
τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ ϲτιγμοί,
πολυαίμων φόνιοϲ
ἀποκοπὰ κρατόϲ.
ϲοῦϲθε ϲοῦϲθ' ὀλύμεναι ὀλόμεν' ἐπ' ἀμίδα.

ϲτρ. α′

ΧΟ. εἴθ' ἀνὰ πολύρυτον
ἁλμήεντα πόρον
δεϲποϲίωι ξὺν ὕβρει
γομφοδέτωι τε δόρει διώλου.
ΚΗ. αἵμονεϲ ὡϲ ἐπ' ἀμίδα
†ηϲυδουπιατάπιτα.
ΧΟ. κελεύω †βία μεθέϲθαι
ἴχαρ φρενί τ' ἄταν.
ΚΗ. ἰὼ ἰώ,
λεῖφ' ἕδρανα, κί' ἐϲ δόρυ,
†ἀτιέτ' ἀνὰ πόλιν εὐϲεβῶν.

ἀντ. α′

ΧΟ. μήποτε πάλιν ἴδοιμ'
ἀλφεϲίβοιον ὕδωρ,
ἔνθεν ἀεξόμενον
ζώφυτον αἷμα βροτοῖϲι θάλλει.
ΚΗ. ἄγειοϲ ἐγὼ βαθυχαῖοϲ
βαθείαϲ βαθείαϲ
γέμων. ϲὺ δὲ ναῖ ναῖ
βάϲει τάχα
θέλεοϲ ἀθέλεοϲ.

847, 848. δίαιμόν ϲ' ἐϲ ἅμαλ' ἵζω ϲύδην· ἀπιτέ' ἀπιτέα cj. Weil. 853. Fort. ἄτιτα τᾶμ' ἀγώ, πόλιν εὖ ϲέβων.
859-861. ἄγειοϲ ἐγὼ βαθυχαῖοϲ βαθρείαϲ βαθρείαϲ γέρον M : corr. L. C.

βίαι βίαι τε πολλᾶι φροῦδα
βάτεαι †βαθυμῖτροκακὰ παθῶν
ὀλόμεναι παλάμαις.

στρ. β´

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ.
αἲ γὰρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι᾽ ἁλίρρυτον ἄλσος,
κατὰ Σαρπηδόνιον
χῶμα πολύψαμμον ἀλαθεὶς
ἀερίαισιν αὔραις.
ΚΗ. ἴυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεούς.
Αἰγυπτίαν γὰρ βᾶριν οὐχ ὑπερθορεῖ.
[ἴυζε καὶ βόα] πικρότερ᾽ ἀχέων οἰζύος ὄνομ᾽ ἔχων.

ἀντ. β´

ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ,
λύμας εἶς σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσκων·
περί, χάμψα, βρυάζεις·
ὃς ἐπωπᾶι σ᾽, ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά σ᾽ ἀποτρέ-
ψειεν ἄϊστον ὕβριν.
ΚΗ. βαίνειν κελεύω βᾶριν εἰς ἀμφίστροφον
ὅσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὁλκὴ γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ᾽ ἅζεται.

στρ. γ´

ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, βρέτεος ἄρος
ἄτα. μάλα δ᾽ ἄγει,
ἄραχνος ὣς βάδην,
ὄναρ ὄναρ μέλαν.
ὀτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βύαν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.
ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι δαίμονας τοὺς ἐνθάδε·
οὐ γάρ μ᾽ ἔθρεψαν, οὐδ᾽ ἐγήρασαν τροφῆι.

863-865. φροῦδα βατέα βαθμίδων cj. Enger : πρόκακα πάθε᾽ ὀλόμεναι cj. W. : παλάμαις ἐμαῖς cj. Donaldson.

864, 865. κατάβα σύ, μή τι κακὸν πάθηις ἑλκομένα παλάμαις ἐμαῖς cj. Tucker. 871. εὐρείαις εἰν αὔραις M.

875. ἴυζε καὶ πικρότερον οἰζύος νόμον cj. Tucker : Fort. ⟨πρὸς ταῦτα⟩ πικρότερ᾽ οἰζύος νόμον χέον.

878. περιχαμπτὰ βρ. M : corr. R. Ellis. 879. ὅς

ἀντ. γ΄

ΧΟ. μαιμᾶι πέλας δίπους ὄφις,
. . . . . .
ἔχιδνα δ' ὥς μέ τις
ποτιδακοῦσ' ἔχει.
ὀτοτοτοῖ.
μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βόαν
φοβερὸν ἀπότρεπε,
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.
ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
λακὶς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ.

στρ. δ΄

ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀγοὶ πρόμοι, δάμναμαι.
ΚΗ. ἕλξειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης,
ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ τῶν ἐμῶν λόγων.

ἀντ. δ΄

ΧΟ. διωλόμεσθ'· ἄελπτ', ἄναξ, πάσχομεν.
ΚΗ. πολλοὺς ἄνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα
ὄψεσθε· θαρσεῖτ', οὐκ ἐρεῖτ' ἀναρχίαν.

ΒΑ. Οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χθόνα;
ἀλλ' ἦ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
κάρβανος ὢν δ' Ἕλλησιν ἐγχλίεις ἄγαν·
καὶ πόλλ' ἁμαρτὼν οὐδὲν ὤρθωσας φρενί.
ΚΗ. τί δ' ἠμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἄτερ;
ΒΑ. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι.
ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τἄμ' ὀλωλόθ' εὑρίσκων ἄγω.
ΒΑ. ποίοισιν εἰπὼν προξένοις ἐγχωρίοις;
ΚΗ. Ἑρμῆι μεγίστωι προξένωι μαστηρίωι.
ΒΑ. θεοῖσιν εἰπὼν τοὺς θεοὺς οὐδὲν σέβει.
ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον δαίμονας σεβίζομαι.
ΒΑ. οἱ δ' ἐνθάδ' οὐδέν, ὡς ἐγὼ σέθεν κλύω.
ΚΗ. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ 'ξαιρήσεται.
ΒΑ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐς μακράν.
ΚΗ. ἤκουσα τοὔπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
ΚΗ. λέγοιμ' ἂν ἐλθὼν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῶι φρονήματι.
ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἂν εἰδὼς ἐννέπω σαφέστερον —

909, 910; 905, 906, transposuit Herm.
918. τἀπολωλόθ' εὑρίσκων ἐγώ M : corr. Porson.

καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
ἕκαστα — πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρεθεὶς
ἥκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
οὔτοι δικάζει ταῦτα μαρτύρων ὕπο
Ἄρης· τὸ νεῖκος δ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῆι
ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
πεσήματ' ἀνδρῶν κἀπολακτισμοὶ βίου.
ΒΑ. τί σοι λέγειν χρὴ τοὔνομ'; ἐν χρόνωι μαθὼν
εἴσει σύ τ' αὐτὸς χοἰ ξυνέμποροι σέθεν.
ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν
ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος.
τοιάδε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
ψῆφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίαι
στόλον γυναικῶν· τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς
γόμφος διαμπάξ, ὡς μένειν ἀραρότως.
ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐγγεγραμμένα
οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα,
σαφῆ δ' ἀκούεις ἐξ ἐλευθεροστόμου
γλώσσης. κομίζου δ' ὡς τάχιστ' ἐξ ὀμμάτων.
ΚΗ. ἔοιγμεν ἤδη πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον.
εἴη δὲ νίκη καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.
ΒΑ. ἀλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκήτορας
εὑρήσετ' οὐ πίνοντας ἐκ κριθῶν μέθυ.

Ὑμεῖς δὲ πᾶσαι σὺν φίλαις ὀπάοσιν
θράσος λαβοῦσαι στείχετ' εὐερκῆ πόλιν,
πύργων βαθείαι μηχανῆι κεκλημένην.
καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δήμια,
δεδωμάτωμαι δ' οὐδ' ἐγὼ σμικρᾶι χερί.
ἔνθ' ὑμὶν ἔστιν εὐτύκους ναίειν δόμους
πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους.
τούτων τὰ λῶιστα καὶ τὰ θυμηδέστατα,
πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης δ' ἐγὼ
ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται
ψῆφος. τί τῶνδε κυριωτέρους μένεις;
ΧΟ. ἀλλ' ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖσι βρύοις,
δῖε Πελασγῶν.
πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
πατέρ' εὐθαρσῆ
Δαναόν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.

---

937. βίων Plutarch.
950. ἴσθι μὲν τάδ' ἤδη π. ἐρεισθε ν. M : corr. Cobet.
963. ἀπαρτὶ λωτίσασθε ci. Tucker.

τοῦ γὰρ προτέρα μῆτιϲ, ὅπου χρὴ
δώματα ναίειν, καὶ τόποϲ εὔφρων.
πᾶϲ τιϲ ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοιϲ
  εὔτυκοϲ· εἴη δὲ τὰ λῷϲτα.
ϲύν τ' εὐκλείαι καὶ ἀμηνίτωι
βάζει λαῶν ἐν χώρωι
τάϲϲεϲθε, φίλαι δμωΐδεϲ, οὕτωϲ
ὡϲ ἐφ' ἑκάϲτηι διεκλήρωϲεν
  Δαναὸϲ θεραποντίδα φερνήν.

ΔΑ. Ὦ παῖδεϲ, Ἀργείοιϲιν εὔχεϲθαι χρεὼν
θύειν τε λείβειν θ', ὡϲ θεοῖϲ Ὀλυμπίοιϲ,
ϲπονδάϲ, ἐπεὶ ϲωτῆρεϲ οὐ διχορρόπωϲ.
καί μου τὰ μὲν πραχθέντα πρὸϲ τοὺϲ ἐγγενεῖϲ
φίλουϲ πικρῶϲ ἤκουϲαν αὐτανεψίοιϲ·
ἐμοὶ δ' ὀπαδοὺϲ τούϲδε καὶ δορυϲϲόουϲ
ἔταξαν, ὡϲ ἔχοιμι τίμιον γέραϲ,
καὶ μήτ' ἀέλπτωϲ δορικανεῖ μόρωι θανὼν
λάθοιμι, χώραι δ' ἄχθοϲ ἀείζων πέλοι.
†τοιῶνδε τυγχάνονταϲ εὐπρυμνῆ φρενὸϲ
χάριν ϲέβεϲθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἐγγράψαϲθε πρὸϲ γεγραμμένοιϲ
πολλοῖϲιν ἄλλοιϲ ϲωφρονίϲμαϲιν πατρόϲ,
ἀγνῶθ' ὅμιλον ὡϲ ἐλέγχεϲθαι χρόνωι.
πᾶϲ δ' ἐν μετοίκωι γλῶϲϲαν εὔτυκον φέρει
κακήν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲϲ μύϲαγμά πωϲ.
ὑμᾶϲ δ' ἐπαινῶ μὴ καταιϲχύνειν ἐμέ,
ὥραν ἐχούϲαϲ τήνδ' ἐπίϲτρεπτον βροτοῖϲ.
τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτοϲ οὐδαμῶϲ,
θῆρεϲ δὲ κηραίνουϲι καὶ βροτοί, τί μήν;
καὶ κνώδαλα πτεροῦντα καὶ πεδοϲτιβῆ.
καρπώματα ϲτάζοντα κηρύϲϲει Κύπριϲ
κάλωρα κωλύουϲαν †θωϲμένειν ἐρῶ·
καὶ παρθένων χλιδαῖϲιν εὐμόρφοιϲ ἔπι
πᾶϲ τιϲ παρελθὼν ὄμματοϲ θελκτήριον
τόξευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενοϲ.
πρὸϲ ταῦτα μὴ πάθωμεν ὧν πολὺϲ πόνοϲ,
πολὺϲ δὲ πόντοϲ εἵνεκ' ἠρόθη δορί,
μηδ' αἶϲχοϲ ἡμῖν, ἡδονὴν δ' ἐχθροῖϲ ἐμοῖϲ
πράξωμεν. οἴκηϲιϲ δὲ καὶ διπλῆ πάρα·

---

976. ἐγχώρων cj. Tucker.
987. μηδ' ἐξ ἀέλπτων cj. Weil.
999. θήραιϲ cj. Tucker: θεοί cj. Martin.
1002. Fort. κάλωρα κωλύουϲα προϲμένειν Ἔρων.

τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοῖ,
οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ τάδε.
μόνον φύλαξαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρός,
τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.
XO. τἄλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπίων·
ἐμῆς δ' ὀπώρας εἵνεκ' εὐθάρσει, πάτερ.
εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβούλευται νέον,
ἴχνος τὸ πρόσθεν οὐ διαστρέψω φρενός.

στρ. α'

Ἴτε μὰν ἀστυάνακτας
μάκαρας θεοὺς γανάοντες
πολιούχους τε καὶ οἳ χεῦμ' Ἐρασίνου
περιναίονται παλαιόν.
ὑποδέξασθε ⟨δ'⟩ ὀπαδοὶ
μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν
ἐχέτω, μηδ' ἔτι Νείλου
προχοὰς σέβωμεν ὕμνοις·

ἀντ. α'

ποταμοὺς δ' οἳ διὰ χώρας
θελεμὸν πῶμα χέουσιν
πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίας
τόδε μειλίσσοντες οὖδας.
ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἁγνὰ
στόλον οἰκτιζομένα, μηδ' ὑπ' ἀνάγκας
τέλος ἔλθοι Κυθερείας·
στυγερῶν πέλοι τόδ' ἆθλον.

στρ. β'

Κύπριδος ⟨δ'⟩ οὐκ ἀμελεῖ θεσμὸς ὅδ' εὔφρων.
δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥραι·
τίεται δ' αἰολόμητις
θεὸς ἔργοις ἐπὶ σεμνοῖς.
μετάκοινοι δὲ φίλαι ματρὶ πάρεισιν
Πόθος ⟨ἆι⟩ τ' οὐδὲν ἄπαρνον
τελέθει θέλκτορι Πειθοῖ.
δέδοται δ' Ἁρμονίαι μοῖρ' Ἀφροδίτας
ψεδυραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.

1018. ἄστυδ', ἄνακτας cj. Tucker.
1033. γάμος ἔλθοι M: corr. Weil.
[illegible]

ἀντ. β΄

φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη
πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι.
τί ποτ' εὔπλοιαν ἔπραξαν
ταχυπόμποισι διωγμοῖς;
ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἄν·
Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν
μεγάλα φρὴν ἀπέρατος·
μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἅδε τελευτὰ
προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.

στρ. γ΄

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι. —
τὸ μὲν ἂν βέλτατον εἴη.
σὺ δὲ θέλγοις ἂν ἄθελκτον. —
σὺ δέ γ' οὐκ οἶσθα τὸ μέλλον.

ἀντ. γ΄

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
καθορᾶν, ὄψιν ἄβυσσον; —
μέτριον νῦν ἔπος εὔχου.
τίνα καιρόν με διδάσκεις; —
τὰ θεῶν μηδὲν ἀγάζειν.

στρ. δ΄

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
η γάμον δυσάνορα
δάϊον, ὅσπερ Ἰὼ
πημονᾶς ἐλύσατ' εὖ
χειρὶ παιωνίαι κατασχεθών,
εὐμενεῖ βίαι κτίσας.

ἀντ. δ΄

καὶ κράτος νέμοι γυναι-
ξίν· τὸ βέλτερον κακοῦ
καὶ τὸ δίμοιρον αἰνῶ,
καὶ δίκαι δίκας ἕπε-
σθαι ξὺν εὐχαῖς ἐμαῖς, λυτηρίοις
μαχαναῖς θεοῦ πάρα.

1067. καταστροφάν cj. Herm.: κατάστασιν cj. Tucker.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΠΕΡϹΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ
ΑΤΟΣΣΑ
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ
ΞΕΡΞΗΣ

ΧΟΡΟΣ

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
  εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
ἀμφὶ δὲ νόστωι τῶι βασιλείωι
καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
θυμὸς ἔσωθεν·
πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
ὤιχωκε, νέον δ' ἄνδρα βαΰζει,
κοὔτε τις ἄγγελος οὔτε τις ἱππεὺς
  ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
οἵτε τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος
προλιπόντες ἔβαν,
οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
πεζοί τε βάδην
  πολέμου στῖφος παρέχοντες·
οἷος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης
καὶ Μεγαβάτης ἠδ' Ἀστάσπης,
ταγοὶ Περσῶν,
βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου,
σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
τοξοδάμαντές τ' ἠδ' ἱπποβάται,
φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
  ψυχῆς εὐτλήμονι δόξηι·

17. κίσσινον M: corr Blomfield.
28. ἐν τλ. M: εὐτλ. recc.

'Αρτεμβάρης θ' ἱππιοχάρμης
καὶ Μασίστης, ὅ τε τοξοδάμας
ἐσθλὸς 'Ιμαῖος, Φαρανδάκης θ',
ἵππων τ' ἐλατὴρ Σοσθάνης.
ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
ὅ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
μέγας 'Αρσάμης, τάς τ' ὠγυγίους
Θήβας ἐφέπων 'Αριόμαρδος,
καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.
ἁβροδιαίτων δ' ἕπεται Λυδῶν
ὄχλος, οἵτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μιτρογαθὴς
'Αρκτεύς τ' ἀγαθός, βασιλῆς δίοποι,
καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
στεῦ[ν]ται δ' ἱεροῦ Τμώλου πελάται
ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον 'Ελλάδι,
Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες,
καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
ἡ πολύχρυσος πάμμεικτον ὄχλον
πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους
καὶ τοξουλκῶι λήματι πιστούς·
τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
'Ασίας ἕπεται
δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
οἴχεται ἀνδρῶν,
οὓς πέρι πᾶσα χθὼν 'Ασιῆτις
θρέψασα πόθωι στένεται μαλερῶι,
τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερολεγδὸν
τείνοντα χρόνον τρομέονται.

στρ. α'

Πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη
βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
τίπορον γείτονα χώραν,

30. Μασίστρης M : corr. ex Herodoto.
49. στεῦνται M : singularem legit scholiasta.

λινοδέϲμωι ϲχεδίαι πορθμὸν ἀμείψαϲ
Ἀθαμαντίδοϲ Ἕλλαϲ,
πολύγομφον ὅδιϲμα
ζυγὸν ἀμφιβαλὼν αὐχένι πόντου.

ἀντ. α΄

πολυάνδρου δ᾽ Ἀϲίαϲ θούριοϲ ἄρχων
ἐπὶ πᾶϲαν χθόνα ποιμα-
νόριον θεῖον ἐλαύνει
διχόθεν, πεζονόμοιϲ ἔκ τε θαλάϲϲαϲ
ἐχυροῖϲι πεποιθὼϲ
ϲτυφελοῖϲ ἐφέταιϲ, χρυ-
ϲογόνου γενεᾶϲ ἰϲόθεοϲ φώϲ.

ϲτρ. β΄

κυανοῦν δ᾽ ὄμμαϲι λεύϲϲων
φονίου δέργμα δράκοντοϲ,
πολύχειρ καὶ πολυναύταϲ,
Ϲύριόν θ᾽ ἅρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοιϲ ἀν-
δράϲι τοξόδαμνον Ἄρη.

ἀντ. β΄

δόκιμοϲ δ᾽ οὔτιϲ ὑποϲτὰϲ
μεγάλωι ῥεύματι φωτῶν
ἐχυροῖϲ ἕρκεϲιν εἴργειν
ἄμαχον κῦμα θαλάϲϲαϲ·
ἀπρόϲοιϲτοϲ γὰρ ὁ Περϲᾶν
ϲτρατὸϲ ἀλκίφρων τε λαόϲ.

ϲτρ. γ΄

δολόμητιν δ᾽ ἀπάταν θεοῦ
τίϲ ἀνὴρ θνατὸϲ ἀλύξει;
τίϲ ὁ κραιπνῶι ποδὶ πηδή-
ματοϲ εὐπετέοϲ ἀνάϲϲων;

---

79. χρυϲονόμου M : χρυϲογόνου schol.
80. ἰϲόθεον M : ἰϲόθεοϲ recc.
[illegible]

ἀντ. γ΄

φιλόφρων γὰρ παραϲαίνει
βροτὸν εἰϲ ἄρκυαϲ Ἄτα,
τόθεν οὐκ ἔϲτιν ὑπὲρ θνα-
τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.

ϲτρ. δ΄

θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ᾽
ἐκράτηϲεν τὸ παλαιόν, ἐπέϲκηψε δὲ Πέρϲαιϲ
πολέμουϲ πυργοδαΐκτουϲ
διέπειν ἱππιοχάρμαϲ
τε κλόνουϲ πόλεών τ᾽ ἀναϲτάϲειϲ.

ἀντ. δ΄

ἔμαθον δ᾽ εὐρυπόροι-
ο θαλάϲϲαϲ πολιαινομέναϲ πνεύματι λάβρωι
ἐϲορᾶν πόντιον ἄλϲοϲ,
πίϲυνοι λεπτοδόμοιϲ πεί-
ϲμαϲι λεωπόροιϲ τε μαχαναῖϲ.

ϲτρ. ε΄

ταῦτά μου μελαγχίτων
φρὴν ἀμύϲϲεται φόβωι,
⟨ὀᾶ⟩ ὀᾶ,
Περϲικοῦ ϲτρατεύματοϲ
τοῦδε μὴ πόλιϲ πύθη-
ται κένανδρον μέγ᾽ ἄϲτυ Ϲουϲίδοϲ,

ἀντ. ε΄

καὶ τὸ Κιϲϲίων πόλιϲμ᾽
ἀντίδουπον ἄιϲεται,
⟨ὀᾶ⟩ ὀᾶ,
τοῦτ᾽ ἔποϲ γυναικοπλη-
θὴϲ ὅμιλοϲ ἀπύων,
βυϲϲίνοιϲ δ᾽ ἐν πέπλοιϲ πέϲηι λακίϲ.

97–100. γὰρ ϲαίνου|ϲα τὸ πρῶτον παράγει | βροτὸν εἰϲ ἀρκύϲτατα M : corr. Seidler, Hermann.
100, 101. ὕπερθέν | νιν ἄνατον ἐξαλύξαι cj. Wecklein (ὕπερθεν omisso θνατόν Robortellus).
113. λαοπόροιϲ M : corr. Heimsoeth.
114. μοι recc. 124. πέϲηι λακίϲ om. M[1].

στρ. ζʹ

πᾶς γὰρ ἱππηλάτας
καὶ πεδοστιβὴς λεὼς
σμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μέλισ-
σαι σὺν ὀρχάμωι στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας
ἀμφοτέρας ἅλιον
πρῶνα κοινὸν αἴας.

ἀντ. ζʹ

λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθωι
πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἁβροπεν-
θεῖς ἑκάστα πόθωι φιλάνορι
τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνα-
τῆρα προπεμψαμένα
λείπεται μονόζυξ.

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
στέγος ἀρχαῖον,
φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
  θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει,
πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενής,
τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον·
πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου
  λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.
ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
βασίλεια δ' ἐμή, προσπίτνωμεν·
καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
  πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

Ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῷ.

ΑΤΟΣΣΑ

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον.
κἀμὲ καρδίαν ἀμύσσει φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ

128. μέλισσα M : corr. ex schol. : μελισσᾶν cj. Weil.
152. προσπίτνω προσκυνῶ M : corr. Porson.

μῦθον, οὐδαμῶϲ ἐμαυτῆϲ οὖϲ' ἀδείμαντοϲ, φίλοι·
μὴ μέγαϲ πλοῦτοϲ κονίϲαϲ οὖδαϲ ἀντρέψηι ποδὶ
ὄλβον, ὃν Δαρεῖοϲ ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινόϲ.
ταῦτά μοι μέριμν' ἄφραϲτόϲ ἐϲτιν ἐν φρεϲὶν διπλῆ,
μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθοϲ ἐν τιμῆι ϲέβειν,
μήτ' ἀχρημάτοιϲι λάμπειν φῶϲ, ὅϲον ϲθένοϲ πάρα.
ἔϲτι γὰρ πλοῦτόϲ γ' ἀμεμφήϲ, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῶι φόβοϲ·
ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεϲπότου παρουϲίαν.
πρὸϲ τάδ' ὡϲ οὕτωϲ ἐχόντων τῶνδε, ϲύμβουλοι λόγου
τοῦδέ μοι γένεϲθε, Πέρϲαι, γηραλέα πιϲτώματα·
πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐϲτί μοι βουλεύματα.
ΧΟ. εὖ τόδ' ἴϲθι, γῆϲ ἄναϲϲα τῆϲδε, μή ϲε δὶϲ φράϲειν
μήτ' ἔποϲ μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμιϲ ἡγεῖϲθαι θέληι·
εὐμενεῖϲ γὰρ ὄνταϲ ἡμᾶϲ τῶνδε ϲυμβούλουϲ καλεῖϲ.
ΑΤ. πολλοῖϲ μὲν ἀεὶ νυκτέροιϲ ὀνείραϲιν
ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖϲ ἐμὸϲ ϲτείλαϲ ϲτρατὸν
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρϲαι θέλων·
ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲϲ εἰδόμην
ὡϲ τῆϲ πάροιθεν εὐφρόνηϲ, λέξω δέ ϲοι.
ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
ἡ μὲν πέπλοιϲι Περϲικοῖϲ ἠϲκημένη,
ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖϲιν, εἰϲ ὄψιν μολεῖν,
μεγέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεϲτάτα πολὺ
κάλλει τ' ἀμώμω, καὶ καϲιγνήτα γένουϲ
ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον ἡ μὲν Ἑλλάδα
κλήρωι λαχοῦϲα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
τούτω ϲτάϲιν τιν', ὡϲ ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,
τεύχειν ἐν ἀλλήλαιϲι· παῖϲ δ' ἐμὸϲ μαθὼν
κατεῖχε κἀπράϋνεν, ἅρμαϲιν δ' ὕπο
ζεύγνυϲιν αὐτὼ καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
τίθηϲι. χἠ μὲν τῆιδ' ἐπυργοῦτο ϲτολῆι
ἐν ἡνίαιϲί τ' εἶχεν εὔαρκτον ϲτόμα,
ἡ δ' ἐϲφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
διαϲπαράϲϲει, καὶ ξυναρπάζει βίαι
ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέϲον.
πίπτει δ' ἐμὸϲ παῖϲ, καὶ πατὴρ παρίϲταται
Δαρεῖοϲ οἰκτίρων ϲφε· τὸν δ' ὅπωϲ ὁρᾶι
Ξέρξηϲ, πέπλουϲ ῥήγνυϲιν ἀμφὶ ϲώματι.
καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸϲ εἰϲιδεῖν λέγω·
ἐπεὶ δ' ἀνέϲτην καὶ χεροῖν καλλιρρόου

---

163. **δαίμων** pro **πλοῦτοϲ** cj. Heimsoeth : **ϲτόλοϲ** cj. Weil.
165. **διπλῆ** post **μοι** M : transposuit Porson.
168. **ὀφθαλμοῖϲ** M : corr. Heimsoeth.
173. **φράϲαι** M : corr. Elmsley.

ἔψαυϲα πηγῆϲ, ϲὺν θυηπόλωι χερὶ
βωμὸν προϲέϲτην, ἀποτρόποιϲι δαίμοϲιν
θέλουϲα θῦϲαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε.
ὁρῶ δὲ φεύγοντ' ἀετὸν πρὸϲ ἐϲχάραν
Φοίβου· φόβωι δ' ἄφθογγοϲ ἐϲτάθην, φίλοι·
μεθύϲτερον δὲ κίρκον εἰϲορῶ δρόμωι
πτεροῖϲ ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖϲ κάρα
τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξαϲ δέμαϲ
παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' εἰϲιδεῖν,
ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴϲτε, παῖϲ ἐμὸϲ
πράξαϲ μὲν εὖ θαυμαϲτὸϲ ἂν γένοιτ' ἀνήρ,
κακῶϲ δὲ πράξαϲ οὐχ ὑπεύθυνοϲ πόλει,
ϲωθεὶϲ δ' ὁμοίωϲ τῆϲδε κοιρανεῖ χθονόϲ.
ΧΟ. οὔ ϲε βουλόμεϲθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοιϲ
οὔτε θαρϲύνειν. θεοὺϲ δὲ προϲτροπαῖϲ ἱκνουμένη,
εἴ τι φλαῦρον εἶδεϲ, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέϲθαι ϲοί τε καὶ τέκνοιϲ ϲέθεν
καὶ πόλει φίλοιϲ τε πᾶϲι. δεύτερον δὲ χρὴ χοὰϲ
γῆι τε καὶ φθιτοῖϲ χέαϲθαι· πρευμενῶϲ δ' αἰτοῦ τάδε
ϲὸν πόϲιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂϲ ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
ἐϲθλά ϲοι πέμπειν τέκνωι τε γῆϲ ἔνερθεν ἐϲ φάοϲ·
τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίαι κάτοχα μαυροῦϲθαι ϲκότωι.
ταῦτα θυμόμαντιϲ ὢν ϲοὶ πρευμενῶϲ παρῄνεϲα·
εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν ϲοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.
ΑΤ. ἀλλὰ μὴν εὔνουϲ γ' ὁ πρῶτοϲ τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴϲ
παιδὶ καὶ δόμοιϲ ἐμοῖϲι τήνδ' ἐκύρωϲαϲ φάτιν.
ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηϲτά· ταῦτα δ', ὡϲ ἐφίεϲαι,
πάντα θήϲομεν θεοῖϲι τοῖϲ τ' ἔνερθε γῆϲ φίλοιϲ,
εὖτ' ἂν εἰϲ οἴκουϲ μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
ὦ φίλοι, ποῦ τὰϲ Ἀθήναϲ φαϲὶν ἱδρῦϲθαι χθονόϲ.
ΧΟ. τῆλε πρὸϲ δυϲμαῖϲ ἄνακτοϲ Ἡλίου φθιναϲμάτων.
ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ἵμειρ' ἐμὸϲ παῖϲ τήνδε θηρᾶϲαι πόλιν.
ΧΟ. πᾶϲα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλὰϲ βαϲιλέωϲ ὑπήκοοϲ.
ΑΤ. ὧδέ τιϲ πάρεϲτιν αὐτοῖϲ ἀνδροπλήθεια ϲτρατοῦ;
ΧΟ. καὶ ϲτρατὸϲ τοιοῦτοϲ, ἔρξαϲ πολλὰ δὴ Μήδουϲ κακά.
ΑΤ. καὶ τί πρὸϲ τούτοιϲιν ἄλλο; πλοῦτοϲ ἐξαρκὴϲ δόμοιϲ;
ΧΟ. ἀργύρου πηγή τιϲ αὐτοῖϲ ἐϲτι, θηϲαυρὸϲ χθονόϲ.
ΑΤ. πότερα γὰρ τοξουλκὸϲ αἰχμὴ διὰ χερῶν αὐτοῖϲ πρέπει;
ΧΟ. οὐδαμῶϲ· ἔγχη ϲταδαῖα καὶ φεράϲπιδεϲ ϲαγαί.
ΑΤ. τίϲ δὲ ποιμάνωρ ἔπεϲτι κἀπιδεϲπόζει ϲτρατῶι;
ΧΟ. οὔτινοϲ δοῦλοι κέκληνται φωτὸϲ οὐδ' ὑπήκοοι.

---

218. τέκνωι ϲέθεν cj. Heimsoeth. 220. πρευμενῆ recc.
230. κεῖνο cj. Dindorf.

ΑΤ. πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;
ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.
ΑΤ. δεινά τοι λέγεις κιόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.
ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἴσει πάντα νημερτῆ λόγον·
τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν,
καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσίδος πολίσματα,
ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμήν,
ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

στρ. α′

ΧΟ. ἄνι' ἄνια κακὰ
νεόκοτα καὶ δάι'· αἰαῖ,
διαίνεσθε, Πέρσαι,
τόδ' ἄχος κλύοντες.
ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ἀντ. α′

ΧΟ. ἦ μακροβίοτος
ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
γεραιοῖς, ἀκούειν
τόδε πῆμ' ἄελπτον.
ΑΓ. καὶ μὴν παρών γε κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνθη κακά.

στρ. β′

ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, μάταν
τὰ πολέα βέλεα παμμιγῆ
τᾶσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν αἴας
δάιαν Ἑλλάδα χώραν.
ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότμως ἐφθαρμένων
Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος.

---

245. ἰόντων M : corr. Wecklein : συθέντων cj. Meineke.
249. ἀσιάδος M : corr. Blomfield.
270. γᾶς . . . ἐπ' αἶαν M : corr. Weil.

ἀντ. β´

ΧΟ. ὀτοτοτοῖ, φίλων
ἁλίδονα μέλεα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν.
ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

στρ. γ´

ΧΟ. ἴυζ' ἄποτμον δαΐοις
δυσαιανῆ βοάν,
Πέρσαις ὡς πάντα παγκάκως
θεοὶ θέσαν· αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος.
ΑΓ. ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φεῦ, τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ἀντ. γ´

ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθᾶναι δαΐοις·
μεμνῆσθαί τοι πάρα,
πολλὰς ὡς Περσίδων μάταν
ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤ. σιγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορά,
τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
λέξον καταστάς, κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
τῶν ἀρχελείων, ὅστ' ἐπὶ σκηπτουχίαι
ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.
ΑΓ. Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῆι τε καὶ βλέπει φάος.
ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα
καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.
ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
στυφλοὺς παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνιῶν.
χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῆι δορὸς
πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἀριστεὺς Βακτρίων ἰθαγενὴς

---

275. σώματα π. M : corr. Weil. 277. σπιλάδεσσιν cj. Hartung.
280–282. βοὰν | δυσαιανῆ Πέρσαις | δαΐοις M : transposuit Herm. 283. ἔθεσαν M : θεοὶ θέσαν cj. Heimsoeth.
299. φ. β. M : tr. ex schol. Ar. Ra.

θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
οἵδ᾽ ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεύς, Ἀδεύης, καὶ φερεσσακὴς τρίτος
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανών,
ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
πυρσὴν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
ἔτεγγ᾽, ἀμείβων χρῶτα πορφυρᾶι βαφῆι.
καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
σκληρᾶς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμηστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
νωμῶν, ὅ τ᾽ ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσιν
πένθος παρασχών, Σεισάμης θ᾽ ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνήρ,
κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ᾽ εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἔπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
ἐχθροῖς παρασχών, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
τοσόνδε ταγῶν τῶνδ᾽ ὑπεμνήσθην πέρι·
πολλῶν παρόντων δ᾽ ὀλίγ᾽ ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ᾽ ἀναστρέψας πάλιν,
νεῶν πόσον δὴ πλῆθος ἦν Ἑλληνίδων,
ὥστ᾽ ἀξιῶσαι Περσικῶι στρατεύματι
μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓ. πλήθους μὲν ἂν σάφ᾽ ἴσθ᾽ ἕκατι βάρβαρον
ναυσὶν κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
ναῶν, δεκὰς δ᾽ ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξηι δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν

---

310. δινούμενοι cj. Wecklein: κυκώμενοι Heimsoeth (e libro Vindob.).

312. φρεσεύης M: corr. Bothe: φερεσσεύης recc.

315. post 318 transposuit Weil.

318. μάγος M: μάγος Ἄραμβος cj. Wecklein.

329. τοιῶνδ᾽ ἀρχόντων νῦν M: corr. Hermann, Heimsoeth, &c.

334. πόσον δὴ πλῆθος νεῶν M: πόσον δὲ πλ. ν. recc.: corr. Weil. 337. βαρβάρων M: corr. Heath.

ὧν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει
ἑκατὸν δὶς ἦσαν ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατόν,
τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ.
ΑΤ. θεοὶ πόλιν σῴζουσι Παλλάδος θεᾶς.
ἔτ' ἆρ' Ἀθηνῶν ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;
ΑΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας νεῶν;
ΑΓ. ἦρξεν μέν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
ἐλθὼν ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασιν
ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
ὁ δ' εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν
ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιρρόθους,
ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακόν,
ναυσὶν κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινά,
πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
τοιαῦτ' ἔλεξε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
δεῖπνόν ⟨τ'⟩ ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνὴρ
τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.
ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο
καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ
ἐς ναῦν ἐχώρει πᾶς θ' ὅπλων ἐπιστάτης·
τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν

342. ὑπέρκομποι M: corr. Wakefield.
347. paragraphus praefixus in M: post 348 tr. Weil: An Choro tribuendus?

ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών.
καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὐ μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῆι καθίστατο·
ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
πρῶτον μὲν ἠχῆι κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
μολπηδὸν ηὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα
ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆι
παιᾶν' ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχωι θράσει·
σάλπιγξ δ' ἀυτῆι πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν.
εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῆι
ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύματος,
θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν.
τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
ἡγεῖτο κόσμωι, δεύτερον δ' ὁ πᾶς στόλος
ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
πολλὴν βοήν· "ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρώιων ἕδη,
θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
ὑπηντίαζε, κοὐκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον
ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
τὰ πρῶτα μέν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῶι νεῶν
ἤθροιστ', ἀρωγή τ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἐμβόλοις χαλκοστόμοις
παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνως
κύκλωι πέριξ ἔθεινον, ὑπτιοῦτο δὲ
σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν.
ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον,
φυγῆι δ' ἀκόσμωι πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
τοὶ δ' ὥστε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον

---

388. ἀρθεὶς pro ἠχῆι cj. Weil.
422. ἀκόσμως M : ἀκόσμωι recc.

ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ' ἐρειπίων
ἔπαιον, ἐρράχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,
ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδάμ' ἡμέραι μιᾶι
πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.
ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔρρωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.
ΑΓ. εὖ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μεσοῦν κακόν·
τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῆι.
ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
λέξον τίν' αὖ φὴς τήνδε συμφορὰν στρατῶι
ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.
ΑΓ. Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
αὐτῶι τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί,
τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυσκλεεστάτωι μόρωι.
ΑΤ. οἲ 'γὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
μόρωι δὲ ποίωι τούσδε φὴς ὀλωλέναι;
ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
βαιά, δύσορμος ναυσίν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
ἐνταῦθα πέμπει τούσδ', ὅπως, ὅτ' ἐκ νεῶν
φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωιζοίατο,
κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
φίλους δ' ὑπεκσώιζοιεν ἐναλίων πόρων·
κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωισκον· ἀμφὶ δὲ
κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμηχανεῖν
ὅποι τράποιντο. πολλὰ μέν νυν ἐκ χερῶν
πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς τ' ἀπὸ
θώμιγγος ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν·
τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνώιμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·

---

426. εὐχωλή cj. Halm.
444. οἰκτρῶς recc. : αἰκῶς cj. Wecklein.

ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸϲ εὐαγῆ ϲτρατοῦ,
ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίαϲ ἁλόϲ·
ῥήξαϲ δὲ πέπλουϲ κἀνακωκύϲαϲ λιγύ,
πεζῶι παραγγείλαϲ ἄφαρ ϲτρατεύματι,
ἵηϲ' ἀκόϲμωι ξὺν φυγῆι. τοιάνδε ϲοι
πρὸϲ τῆι πάροιθε ϲυμφορὰν ϲτένειν πάρα.
ΑΤ. ὦ ϲτυγνὲ δαῖμον, ὡϲ ἄρ' ἔψευϲαϲ φρενῶν
Πέρϲαϲ· πικρὰν δὲ παῖϲ ἐμὸϲ τιμωρίαν
κλεινῶν Ἀθηνῶν ηὗρε, κοὐκ ἀπήρκεϲαν
οὓϲ πρόϲθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεϲεν·
ὧν ἀντίποινα παῖϲ ἐμὸϲ πράξειν δοκῶν
τοϲόνδε πλῆθοϲ πημάτων ἐπέϲπαϲεν.
ϲὺ δ' εἰπὲ ναῶν αἳ πεφεύγαϲιν μόρον,
ποῦ τάϲδ' ἔλειπεϲ· οἶϲθα ϲημῆναι τορῶϲ;
ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων ϲύδην
κατ' οὖρον οὐκ εὔκοϲμον αἴρονται φυγήν·
ϲτρατὸϲ δ' ὁ λοιπὸϲ ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνοϲ
δίψηι πονοῦντεϲ, οἱ δ' ὑπ' ἄϲθματοϲ κενοί·
οἱ δ' ἐκπερῶμεν ἔϲ τε Φωκέων χθόνα
καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Ϲπερχειὸϲ ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶι·
κἀντεῦθεν ἡμᾶϲ γῆϲ Ἀχαιΐδοϲ πέδον
καὶ Θεϲϲαλῶν πόλειϲ ὑπεϲπανιϲμένουϲ
βορᾶϲ ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖϲτοι θάνον
δίψηι τε λιμῶι τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
χώραν ἀφικόμεϲθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβηϲ θ' ἕλειον δόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄροϲ,
Ἠδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτηι θεὸϲ
χειμῶν' ἄωρον ὦρϲε, πήγνυϲιν δὲ πᾶν
ῥέεθρον ἁγνοῦ Ϲτρυμόνοϲ. θεοὺϲ δέ τιϲ
τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τότ' ηὔχετο
λιταῖϲι, γαῖαν οὐρανόν τε προϲκυνῶν.
ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύϲατο
ϲτρατόϲ, περᾶι κρυϲταλλοπῆγα διὰ πόρον.
χὤϲτιϲ μὲν ἡμῶν, πρὶν ϲκεδαϲθῆναι θεοῦ
ἀκτῖναϲ, ὡρμήθη, ϲεϲωϲμένοϲ κυρεῖ.
φλέγων γὰρ αὐγαῖϲ λαμπρὸϲ ἡλίου κύκλοϲ
μέϲον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοιϲιν· ηὐτύχει δέ τοι

478, 479. οἳ . . . τούϲδ' cj. Thurot. 480. δέ M : corr. Robortellus. 481. αἱροῦνται M : corr. Elmsley. 489. πόλιϲ M : πόλιϲμ' recc. : corr. L. Schiller. 506. εὐτυχεῖ M : corr. Schneider.

ὅϲτιϲ τάχιϲτα πνεῦμ' ἀπέρρηξεν βίου.
ὅϲοι δὲ λοιποὶ κἄτυχον ϲωτηρίαϲ,
Θρῄκην περάϲαντεϲ μόγιϲ πολλῶι πόνωι,
ἥκουϲιν ἐκφυγόντεϲ, οὐ πολλοί τινεϲ,
ἐφ' ἑϲτιοῦχον γαῖαν· ὡϲ ϲτένειν πόλιν
Περϲῶν, ποθοῦϲαν φιλτάτην ἥβην χθονόϲ.
ταῦτ' ἔϲτ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
κακῶν ἃ Πέρϲαιϲ ἐγκατέϲκηψεν θεόϲ.
ΧΟ. ὦ δυϲπόνητε δαῖμον, ὡϲ ἄγαν βαρὺϲ
ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περϲικῶι γένει.
ΑΤ. οἲ 'γὼ τάλαινα διαπεπραγμένου ϲτρατοῦ·
ὦ νυκτὸϲ ὄψιϲ ἐμφανὴϲ ἐνυπνίων,
ὡϲ κάρτα μοι ϲαφῶϲ ἐδήλωϲαϲ κακά.
ὑμεῖϲ δὲ φαύλωϲ αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε.
ὅμωϲ δ', ἐπειδὴ τῇιδ' ἐκύρωϲεν φάτιϲ
ὑμῶν, θεοῖϲ μὲν πρῶτον εὔξαϲθαι θέλω·
ἔπειτα γῆι τε καὶ φθιτοῖϲ δωρήματα
ἥξω λαβοῦϲα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
ἐπίϲταμαι μὲν ὡϲ ἐπ' ἐξειργαϲμένοιϲ,
ἀλλ' ἐϲ τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶιον πέλοι.
ὑμᾶϲ δὲ χρὴ 'πὶ τοῖϲδε τοῖϲ πεπραγμένοιϲ
πιϲτοῖϲι πιϲτὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
καὶ παῖδ', ἐάν περ δεῦρ' ἐμοῦ πρόϲθεν μόληι,
παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ' ἐϲ δόμουϲ,
μὴ καί τι πρὸϲ κακοῖϲι προϲθῆται κακόν.

ΧΟ. Ὦ Ζεῦ βαϲιλεῦ, νῦν ⟨τοι⟩ Περϲῶν
τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
ϲτρατιὰν ὀλέϲαϲ
ἄϲτυ τὸ Ϲούϲων ἠδ' Ἀγβατάνων
  πένθει δνοφερῶι κατέκρυψαϲ·
πολλαὶ δ' ἁπαλαῖϲ χερϲὶ καλύπτραϲ
κατερεικόμεναι
διαμυδαλέοιϲ δάκρυϲι κόλπουϲ
  τέγγουϲ', ἄλγουϲ μετέχουϲαι.
αἱ δ' ἁβρόγοοι Περϲίδεϲ ἀνδρῶν
ποθέουϲαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
λέκτρων εὐνὰϲ ἁβροχίτωναϲ,
χλιδανῆϲ ἥβηϲ τέρψιν, ἀφεῖϲαι,
πενθοῦϲι γόοιϲ ἀκορεϲτοτάτοιϲ.
κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
  αἴρω δοκίμωϲ πολυπενθῆ.

---

532. νῦν δή cj. Porson.   539. διαμυδαλέουϲ cj. Wecklein.

ϲτρ. α'

νῦν δὴ πρόπαϲα μὲν ϲτένει
γαῖ' Ἀϲὶϲ ἐκκενουμένα·
Ξέρξηϲ μὲν ἄγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξηϲ δ' ἀπώλεϲεν, τοτοῖ,
Ξέρξηϲ δὲ πάντ' ἐπέϲπε δυϲφρόνωϲ
βαρίδεϲϲι ποντίαιϲ.
τίπτε Δαρεῖοϲ μὲν οὕ-
τω τότ' ἀβλαβὴϲ ἐπῆν
τόξαρχοϲ πολιάταιϲ,
Ϲουϲίδαιϲ φίλοϲ ἄκτωρ;

ἀντ. α'

πεζούϲ τε καὶ θαλαϲϲίουϲ
λινόπτεροι κυανώπιδεϲ
νᾶεϲ μὲν ἄγαγον, ποποῖ,
νᾶεϲ δ' ἀπώλεϲαν, τοτοῖ,
νᾶεϲ πανωλέθροιϲιν ἐμβολαῖϲ,
διὰ δ' Ἰαόνων χέραϲ.
τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
αὐτὸν ὡϲ ἀκούομεν
Θρήικηϲ ἂμ πεδιήρειϲ
δυϲχίμουϲ τε κελεύθουϲ.

ϲτρ. β'

τοὶ δ' ἄρα πρωτομόροιο, φεῦ,
ληφθέντεϲ πρὸϲ ἀνάγκαϲ, ἐή,
ἀκτὰϲ ἀμφὶ Κυχρείαϲ, ὀᾶ,
⟨ἔρρανται⟩· ϲτένε καὶ δακνάζου,
βαρὺ δ' ἀμβόαϲον
οὐράνι' ἄχη, ὀᾶ⟨ὀᾶ⟩,
τεῖνε δὲ δυϲβάυκτον
βοᾶτιν τάλαιναν αὐδάν.

ἀντ. β'

γναπτόμενοι δ' ἁλὶ δεινά, φεῦ,
ϲκύλλονται πρὸϲ ἀναύδων, ἐή,
παίδων τᾶϲ ἀμιάντου, ὀᾶ.

---

548. νῦν γὰρ δή M: corr. Porson. 550. μὲν γάρ M: corr. Arnaldus. 558. τε γὰρ καί M: τε καί rec. 559. αἱ δ' ὁμόπτεροι M: corr. Schütz. 563. ἠδ' . . . χέρες: cj. Dindorf. 568, 569. πρωτόμοροι . . . λειφθέντεϲ . . . ἀνάγκαν M: corr. Blomfield. 571. vocem supplevit Hermann; cf. 581.

πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμοϲ ϲτερηθείϲ·
τοκέεϲ δ' ἄπαιδεϲ
δαιμόνι' ἄχη, ὀᾶ (ὀᾶ),
δυρόμενοι γέροντεϲ
τὸ πᾶν δὴ κλύουϲιν ἄλγοϲ.

ϲτρ. γ'

τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀϲίαν δὴν
οὐκέτι περϲονομοῦνται,
οὐκέτι δαϲμοφοροῦϲιν
δεϲποϲύνοιϲιν ἀνάγκαιϲ,
οὐδ' ἐϲ γᾶν προπίτνοντεϲ
ἄζονται· βαϲιλεία
γὰρ διόλωλεν ἰϲχύϲ.

ἀντ. γ'

οὐδ' ἔτι γλῶϲϲα βροτοῖϲιν
ἐν φυλακαῖϲ· λέλυται γὰρ
λαὸϲ ἐλεύθερα βάζειν,
ὡϲ ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶϲ.
αἱμαχθεῖϲα δ' ἄρουραν
Αἴαντοϲ περικλύϲτα
νᾶϲοϲ ἔχει τὰ Περϲᾶν.

ΑΤ. Φίλοι, κακῶν μὲν ὅϲτιϲ ἔμπειροϲ κυρεῖ,
ἐπίϲταται βροτοῖϲιν ὡϲ ὅταν κλύδων
κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχηϲ.
ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα·
ἐν ὄμμαϲιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
βοᾷ δ' ἐν ὠϲὶ κέλαδοϲ οὐ παιώνιοϲ·
τοία κακῶν ἔκπληξιϲ ἐκφοβεῖ φρέναϲ.
τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
χλιδῆϲ τε τῆϲ πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
ἔϲτειλα, παιδὸϲ πατρὶ πρευμενεῖϲ χοὰϲ
φέρουϲ', ἅπερ νεκροῖϲι μειλικτήρια,
βοόϲ τ' ἀφ' ἁγνῆϲ λευκὸν εὔποτον γάλα,
τῆϲ τ' ἀνθεμουργοῦ ϲτάγμα, παμφαὲϲ μέλι,
λιβάϲιν ὑδρηλαῖϲ παρθένου πηγῆϲ μέτα,
ἀκήρατόν τε μητρὸϲ ἀγρίαϲ ἄπο
ποτὸν παλαιᾶϲ ἀμπέλου γάνοϲ τόδε·
τῆϲ τ' αἰὲν ἐν φύλλοιϲι θαλλούϲηϲ βίον

581. ἐραδαι|μόνι' ἄχη M : corr. Porson : ἔρρανται δ'. rec.

ξανθῆς ἐλάας καρπὸς εὐώδης πάρα,
ἄνθη τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέκνα.
ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων
ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς.

ΧΟ. Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
φθιμένων πομποὺς
εὔφρονας εἶναι κατὰ γαίας.
ἀλλά, χθόνιοι δαίμονες ἁγνοί,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
πέμψατ' ἔνερθε ψυχὴν ἐς φῶς·
εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
μόνος ἂν θρήνων πέρας εἴποι.

στρ. α'

ἦ ῥ' ἀΐει μοι μακαρίτας
ἰσοδαίμων βασιλεὺς
βάρβαρα σαφηνῆ
ἱέντος τὰ παναίολ' αἰ-
ανῆ δύσθροα βάγματα;
παντάλαν' ἄχη διαβοάσω;
νέρθεν ἆρα κλύει μου;

ἀντ. α'

ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι
χθονίων ἁγεμόνες
δαίμονα μεγαυχῆ
ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
πέμπετε δ' ἄνω οἷον οὔπω
Περσὶς αἶα κάλυψεν.

στρ. β'

ἦ φίλος ἀνήρ, φίλος ὄχθος·
φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη.
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομ-
πὸς ἀνείης, Ἀϊδωνεύς,
οἷον ἀνάκτορα Δαριᾶνα. ἠή.

---

632. θνητῶν M : corr. Gomperz.
650. ἂν εἴη M : corr. Brunck.
651. δαρεῖον οἷον ἄνακτα δαρειάν M: corr. Dindorf.

ἀντ. β'

οὔτε γὰρ ἄνδραϲ ποτ' ἀπώλλυ
πολεμοφθόροιϲιν ἄταιϲ,
θεομήϲτωρ δ' ἐκικλή-
ϲκετο Πέρϲαιϲ, θεομήϲτωρ δ'
ἔϲκεν, ἐπεὶ ϲτρατὸν εὖ ποδούχει. ἠή.

ϲτρ. γ'

βαλὴν ἀρχαῖοϲ βαλήν, ἴθι, ἱκοῦ·
ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
κροκόβαπτον ποδὸϲ εὔμαριν ἀείρων,
βαϲιλείου τιάραϲ φάλαρον πιφαύϲκων.
βάϲκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἶ,

ἀντ. γ'

ὅπωϲ καινά τε κλύηιϲ νέα τ' ἄχη·
δέϲποτα δεϲπότου φάνηθι.
Ϲτυγία γάρ τιϲ ἐπ' ἀχλὺϲ πεπόταται·
νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶϲ' ὄλωλεν.
βάϲκε πάτερ ἄκακε Δαριάν, οἶ.

ἐπ.

αἰαῖ αἰαῖ·
ὦ πολύκλαυτε φίλοιϲι θανών,
τί τάδε δυνάτα δυνάτα
† περὶ τᾶι ϲᾶι δίδυμα διαγόεν ἁμάρτια
πᾶϲαι γᾶι τᾶιδε
ἐξέφθινται τρίϲκαλμοι
νᾶεϲ ἄναεϲ ἄναεϲ.

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ

Ὦ πιϲτὰ πιϲτῶν ἥλικέϲ θ' ἥβηϲ ἐμῆϲ
Πέρϲαι γεραιοί, τίνα πόλιϲ πονεῖ πόνον;
ϲτένει, κέκοπται, καὶ χαράϲϲεται πέδον.
λεύϲϲων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλαϲ
ταρβῶ, χοὰϲ δὲ πρευμενὴϲ ἐδεξάμην.
ὑμεῖϲ δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺϲ ἑϲτῶτεϲ τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖϲ ὀρθιάζοντεϲ γόοιϲ
οἰκτρῶϲ καλεῖϲθέ μ'· ἔϲτι δ' οὐκ εὐέξοδον,

---

665. ὅπωϲ αἰανῆ κλύηιϲ cj. Enger. 675–677. graviter cor-

ἄλλως τε πάντως χοἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ
λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἥκω. τάχυνε δ', ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου·
τί ἐστι Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

στρ.

ΧΟ. σέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
μή τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ σύντομον λέγων
εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

ἀντ.

ΧΟ. δίεμαι μὲν χαρίσασθαι,
δίεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
λέξον. ἀνθρώπεια δή τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς.
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω.
ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
ὡς, ἕως τ' ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσει μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ·
διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.
ΔΑ. τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει;
ΑΤ. οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πᾶς κατέφθαρται στρατός.
ΔΑ. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.
ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
ΑΤ. ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.
ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;
ΑΤ. μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῇσαι μέγαν;
ΑΤ. ὧδ' ἔχει· γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.
ΔΑ. φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς.
ΑΤ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;

---

706. δ' ἂν τοι M: corr. Dindorf. 713. βραχεῖ λόγῳ recc.

ΑΤ. ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
ΔΑ. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;
ΑΤ. πρὸς τάδ᾽ ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
ΔΑ. ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.
ΑΤ. Βακτρίων δ᾽ ἔρρει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
ΔΑ. ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ᾽ ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσεν.
ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρξην ἐρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα
ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία;
ΑΤ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
ΔΑ. καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ᾽ ἐτήτυμον;
ΑΤ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτό γ᾽, οὐδ᾽ ἔνι στάσις.
ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ᾽ ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ᾽ ἐμὸν
Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ᾽ ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
ἀλλ᾽ ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χὠ θεὸς συνάπτεται.
νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ηὑρῆσθαι φίλοις.
παῖς δ᾽ ἐμὸς τάδ᾽ οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
ὅστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὣς δεσμώμασιν
ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
καὶ πόρον μετερρύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ᾽, οὐκ εὐβουλίᾳ,
καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ᾽ οὐ νόσος φρενῶν
εἶχε παῖδ᾽ ἐμόν; δέδοικα μὴ πολὺς πλούτου πόνος
οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.
ΑΤ. ταῦτά τοι κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ᾽ ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
πλοῦτον ἐκτήσω ξὺν αἰχμῇ, τὸν δ᾽ ἀνανδρίας ὕπο
ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ᾽ ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
τοιάδ᾽ ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν
τήνδ᾽ ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ᾽ ἐφ᾽ Ἑλλάδα.
ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω
τόδ᾽ ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν,
ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ᾽ ὤπασεν,
ἕν᾽ ἄνδρ᾽ ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
ἄλλος δ᾽ ἐκείνου παῖς τόδ᾽ ἔργον ἤνυσεν·
φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ᾠακοστρόφουν.
τρίτος δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·

736. ἐν M : γαῖν mg. Askewi. 738. οὐκ ἔνι M.

Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίαι·
θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.
πέμπτος δὲ Μάρδις ἦρξεν, αἰσχύνη πάτραι
θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλωι
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος. ⟨. . .⟩
ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομος δ' Ἀρταφρένης.
κἀγὼ πάλου τ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον,
κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶι στρατῶι·
ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ἐὼν νέα φρονεῖ,
κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ', ἐμοὶ ξυνήλικες,
ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.
ΧΟ. τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ἦι τὸ Μηδικόν.
αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; τίνι τρόπωι δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. κτείνουσα λιμῶι τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.
ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρβάρων
περᾶι τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ.
κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
ἠιδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
βωμοὶ δ' ἄιστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα

---

774. μάρδ$\overset{\text{ις}}{\text{ος}}$ M. 779. πάλου δ' M.
782. ὢν νέος φρονεῖ νέα cj. Monk.

πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσφαγὴς
πρὸς γῆι Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρωι γονῆι
ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.
ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ' ἐκάρπωσε στάχυν
ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾶι θέρος.
τοιαῦθ' ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια
μέμνησθ' Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα
ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέηι μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένον
πινύσκετ' εὐλόγοισι νουθετήμασιν,
λῆξαι θεοβλαβοῦνθ' ὑπερκόμπωι θράσει.
σὺ δ', ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους κόσμον ὅστις εὐπρεπὴς
λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. παντὶ γὰρ
κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
στημορραγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις·
μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς ὅμως
ψυχὴν διδόντες ἡδονῆι καθ' ἡμέραν,
ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
ΧΟ. ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
ἤλγησ' ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.
ΑΤ. ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακῶν
ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε συμφορὰ δάκνει,
ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
ὑπαντιάζειν παιδὶ μου πειράσομαι·
οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

---

815. **ἐκπαιδεύεται** M : corr. Schütz. 816. **αἱματοσταγής** rec. 829. **κεχρημένοι** M : corr. Schütz ex schol. rec. 834. **πάντα** M : corr. Canter. 845. **κακά** M : corr. Schütz.

ϲτρ. α′

ΧΟ. Ὦ πόποι, ἦ μεγάλαϲ ἀγαθᾶϲ τε πο-
λιϲϲονόμου βιοτᾶϲ ἐπεκύρϲαμεν,
εὖθ' ὁ γηραιὸϲ
πανταρκὴϲ ἀκάκαϲ ἄμαχοϲ βαϲιλεὺϲ
ἰϲόθεοϲ Δαρεῖοϲ ἆρχε χώραϲ.

ἀντ. α′

πρῶτα μὲν εὐδοκίμουϲ ϲτρατιὰϲ ἀπε-
φαινόμεθ' ἠδὲ νομίϲματα πύργινα
πάντ' ἐπηύθυνον.
νόϲτοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνουϲ ἀπαθεῖϲ
⟨ἀνέραϲ⟩ εὖ πράϲϲονταϲ ἆγον οἴκουϲ.

ϲτρ. β′

ὅϲϲαϲ δ' εἷλε πόλειϲ
πόρον οὐ διαβὰϲ Ἅλυοϲ ποταμοῖο,
οὐδ' ἀφ' ἑϲτίαϲ ϲυθείϲ,
οἷαι Ϲτρυμονίου
πελάγουϲ Ἀχελωΐδεϲ εἰϲὶ πάροικοι
Θρηικίων ἐπαύλων,

ἀντ. β′

λίμναϲ τ' ἔκτοθεν αἳ
κατὰ χέρϲον ἐληλαμέναι περὶ πύργον
τοῦδ' ἄνακτοϲ ἄϊον,
Ἕλλαϲ τ' ἀμφὶ πόρον
πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία τε Προποντίϲ,
καὶ ϲτόμωμα Πόντου·

ϲτρ. γ′

νᾶϲοί θ' αἳ κατὰ πρῶν' ἅλιον περίκλυϲτοι,
τᾷδε γᾷ προϲήμεναι,
οἵα Λέϲβοϲ, ἐλαιόφυτόϲ τε Ϲάμοϲ, Χίοϲ,
ἠδὲ Πάροϲ, Νάξοϲ, Μύκο-
νοϲ, Τήνωι τε ϲυνάπτουϲ'
Ἄνδροϲ ἀγχιγείτων,

ἀντ. γ′

καὶ τὰϲ ἀγχιάλουϲ ἐκράτυνε μεϲάκτουϲ,
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδοϲ,

857. εὐδοκίμου M : corr. Wellauer.
865, 866. ποταμοῦ δ' M : corr. Burney.

καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον
ἠδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε,
τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
αἰτία στεναγμῶν.

ἐπ.

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰ-
αόνιον πολυάνδρους
Ἑλλάνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν·
ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος
ἀνδρῶν τευχηστήρων
παμμείκτων τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τάδ'
αὖ φέρομεν πολέμοισι
δμαθέντες μεγάλως
πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ

Ἰώ,
δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τήνδ' ἡλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων
θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

ΧΟ. ὀτοτοῖ, βασιλεῦ, στρατιᾶς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν δαίμων ἐπέκειρεν.

προ.

γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν Ἅιδου
σάκτορι Περσᾶν· ἀιδοβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,

---

895. στεναγμάτων M : corr. Hermann.
898. Ἰόνιον M : corr. Hermann.
900. ἔκρατυνε M : corr. Hermann.

τοξοδάμαντεϲ, πάνυ ταρφύϲ τιϲ
μυριὰϲ ἀνδρῶν, ἐξέφθινται·
αἰαῖ αἰαῖ κεδνᾶϲ ἀλκᾶϲ·
Ἀϲία δὲ χθών, βαϲιλεῦ γαίαϲ,
αἰνῶϲ αἰνῶϲ
ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ϲτρ. α´

ΞΕ. ὅδ᾽ ἐγών, οἰοῖ, αἰακτὸϲ
μέλεοϲ γένναι γᾶι τε πατρώιαι
κακὸν ἄρ᾽ ἐγενόμαν.
ΧΟ. πρόϲφθογγόν ϲοι νόϲτου τὰν
κακοφάτιδα βοάν,
κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆροϲ,
πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ἀντ. α´

ΞΕ. ἵετ᾽ αἰανῆ πάνδυρτον
δύϲθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ᾽ αὖ
μετάτροποϲ ἐπ᾽ ἐμοί.
ΧΟ. ἥϲω τοι τὰν πάνδυρτον,
λαοπαθῆ τε ϲέβων ἁλίτυπά τε βάρη,
πόλεωϲ γένναϲ πενθητῆροϲ·
κλάγξω δ᾽ ἀρίδακρυν ἀϋτάν.

ϲτρ. β´

ΞΕ. Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα·
Ἰάνων ναύφαρκτοϲ
Ἄρηϲ ἑτεραλκὴϲ
νυχίαν πλάκα κερϲάμενοϲ
δυϲδαίμονά τ᾽ ἀκτάν.
ΧΟ. οἰοιοῖ· βόα καὶ πάντ᾽ ἐκπεύθου.
ποῦ δὲ φίλων ἄλλοϲ ὄχλοϲ,
ποῦ δέ ϲοι παραϲτάται,
οἷοϲ ἦν Φαρανδάκηϲ,
Ϲούϲαϲ, Πελάγων καὶ Δοτάμαϲ,
Ψαμμιϲκάνηϲ τ᾽ ἠδ᾽ Ἀγβάταϲ
Ἀγβάτανα λιπών;

---

926. γὰρ φύϲτιϲ M: corr. Franz. 940. καὶ πανόδυρτον M: corr. Blomfield, Schneider. 944. καὶ πανόδυρτον M: corr. Blomfield, Weil. 948. κλάγξω δ᾽ αὖ | γόον ἀρίδακρυν M: corr. Weil. 959. Δατάμαϲ cj. Heimsoeth.
960. ἠδ᾽ Ἀγαβάταϲ, Ψάμμιϲ, ϲουϲιϲκάνηϲ τ᾽ M: corr. Weil. (collatis antistrophicis).

ἀντ. β´

ΞΕ. ὀλοοὺς ἀπέλειπον
Τυρίας ἐκ ναὸς
ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι, στυφελοῦ
θείνοντας ἐπ' ἀκτᾶς.
ΧΟ. οἰοιοῖ, ⟨βόα·⟩ ποῦ σοι Φαρνοῦχος
Ἀριόμαρδός τ' ἀγαθός,
ποῦ δὲ Σευάλκης ἄναξ,
ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις· καὶ Μασίστρας
Ἀρτεμβάρης τ' ἠδ' Ὑσταίχμας;
τάδε σ' ἐπανερόμαν.

στρ. γ´

ΞΕ. ἰὼ ἰώ μοι,
τὰς ὠγυγίους ⟨δὴ⟩ κατιδόντες
στυγνὰς Ἀθάνας πάντες ἑνὶ πιτύλῳ,
ἐὴ ἐή, τλάμονες ἀσπαίρουσι χέρσῳ.
ΧΟ. ἦ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ
τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμὸν
μύρια μύρια πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ' Ἄλπιστον
— ∪ ∪ — —
τοῦ Σησάμα τοῦ Μεγαβάτα,
Πάρθον τε μέγαν τ' Οἰβάρην
ἔλιπες ἔλιπες, ὢ ὢ ⟨ὢ⟩ δάιων.
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

ἀντ. γ´

ΞΕ. ἴυγγά μοι δῆτ'
ἐσθλῶν ἑτάρων ὑπομιμνήσκεις,
ἄλαστ' ⟨ἄλαστα⟩ στυγνὰ πρόκακα λέγων.
βοᾷ βοᾷ ⟨μοι⟩ μελέων ἔντοσθεν ἦτορ.
ΧΟ. καὶ μὴν ἄλλους γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον
Ξάνθιν ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διάιξίν τ' ἠδ' Ἀρσάμην
ἱππιάνακτας,

---

964. **ἄκραις** cj. Pauw. 968. **Σευάκης** ed. Aldina.
972. **ἐπανέρομαι** M : corr. Wellauer.
986, 990. **λέγειν** cj. Lachmann.
989. **ὑπορίνεις** cj. Hermann : **ὑποσαίνεις** cj. Wecklein.
994. **μυριοταγόν** cj. Dindorf.

Κηγδαδάταν καὶ Λυθίμναν
Τόλμον τ' αἰχμᾶϲ ἀκόρεϲτον.
ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ ϲκηναῖϲ
τροχηλάτοιϲιν ὄπιθεν ἑπόμενοι.

ϲτρ. α'

ΞΕ. βεβᾶϲι γὰρ τοίπερ ἀκρῶται ϲτρατοῦ.
ΧΟ. βεβᾶϲιν, οἴ, νώνυμοι,
ΞΕ. ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ,
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, δαίμονεϲ,
ἔθεϲθ' ἄελπτον κακόν,
διαπρέπον, οἷον δέδορκεν Ἄτα.

ἀντ. α'

ΞΕ. πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνοϲ τύχαι,
ΧΟ. πεπλήγμεθ', εὔδηλα γάρ,
ΞΕ. νέαι νέαι δύαι δύαι,
ΧΟ. Ἰαόνων ναυβατᾶν
κύρϲαντεϲ οὐκ εὐτυχῶϲ.
δυϲπόλεμον δὴ γένοϲ τὸ Περϲᾶν.

ϲτρ. β'

ΞΕ. πῶϲ δ' οὔ; ϲτρατὸν μὲν τοϲοῦ-
τον τάλαϲ πέπληγμαι.
ΧΟ. τί δ' οὐκ ὄλωλεν, μέγ' ἄλαϲτε, Περϲᾶν;
ΞΕ. ὁρᾶιϲ τὸ λοιπὸν τόδε τᾶϲ ἐμᾶϲ ϲτολᾶϲ;
ΧΟ. ὁρῶ ὁρῶ.
ΞΕ. τόνδε τ' ὀϊϲτοδέγμονα
ΧΟ. τί τόδε λέγειϲ ϲεϲωϲμένον;
ΞΕ. θηϲαυρὸν βελέεϲϲιν.
ΧΟ. βαιά γ' ὡϲ ἀπὸ πολλῶν.
ΞΕ. ἐϲπανίϲμεθ' ἀρωγῶν.
ΧΟ. Ἰάνων λαὸϲ οὐ φυγαίχμαϲ.

ἀντ. β'

ΞΕ. ἀγανόρειοϲ· κατεῖ-
δον δὲ πῆμ' ἄελπτον.
ΧΟ τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖϲ ὅμιλον;

1001. ὄπιθεν δ' M : corr. Blomfield.
1002. οἵπερ ἀγρόται γρ. ἀκρόται M : corr. Hermann.
1004, 1005. δαίμονεϲ | ἔθετ' M : corr. Schneider.
1010. Dativos numeri singularis notavit Weil.
1016. μεγάλατε M : corr. Wecklein.
1020. τὰν δέ M : corr. Porson.

ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ cυμφορᾶι κακοῦ.
ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟ. δίδυμα γάρ ἐcτι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕ. λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖc.
ΧΟ. καὶ cθένοc γ' ἐκολούcθη.
ΞΕ. γυμνόc εἰμι προπομπῶν.
ΧΟ. φίλων ἄταιcι ποντίαιcιν.

cτρ. γ'

ΞΕ. δίαινε, δίαινε πῆμα· πρὸc δόμουc δ' ἴθι.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ, δύα δύα.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. δόcιν κακὰν κακῶν κακοῖc.
ΞΕ. ἴυζε μέλοc ὁμοῦ τιθείc.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
βαρεῖά γ' ἅδε cυμφορά.
οἲ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.

ἀντ. γ'

ΞΕ. ἔρεcc' ἔρεccε καὶ cτέναζ' ἐμὴν χάριν.
ΧΟ. διαίνομαι γοεδνὸc ὤν.
ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. μέλειν πάρεcτι, δέcποτα.
ΞΕ. ἐπορθίαζέ νυν γόοιc.
ΧΟ. ὀτοτοτοτοῖ.
μέλαινα δ' ἀμμεμίξεται,
οἵ, cτονόεccα πλαγά.

cτρ. δ'

ΞΕ. καὶ cτέρν' ἄραccε κἀπιβόα τὸ Μύcιον.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια.
ΞΕ. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. ἀῦτει δ' ὀξύ.
ΧΟ. καὶ τάδ' ἔρξω.

ἀντ. δ'

ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆι χερῶν.
ΧΟ. ἄνι' ἄνια.

1038. αἴαζ', αἴαζε cj Weil.
1042. ἴυζ' ὁμοῦ τιθεὶc μέλοc cj. Weil.

ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτιϲαι ϲτρατόν.
ΧΟ. ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γοεδνά.
ΞΕ. διαίνου δ' ὄϲϲε.
ΧΟ. τέγγομαί τοι.

ἐπ.

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.
ΞΕ. αἰακτὸϲ ἐϲ δόμουϲ κίε.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, Περϲὶϲ αἶα δύϲβατοϲ.
ΞΕ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄϲτυ.
ΧΟ. ἰωὰ δῆτ' ἀν' αἶαν.
ΞΕ. γοᾶϲθ' ἁβροβάται.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ, Περϲὶϲ αἶα δύϲβατοϲ.
ΞΕ. ἰὴ ἰή, τριϲκάλμοιϲι βάριϲιν ὀλόμενοι.
ΧΟ. ⟨ἰὴ ἰή,⟩ πέμψω τοί ϲε δυϲθρόοιϲ γόοιϲ.

1071. δῆτα, ναί, ναί M: corr. Weil.
1075. ἠή ἠή τριϲκάλμοιϲιν ἠή ἠή βάριϲιν M: corr. Weil. βάριϲι φθιτοί cj. Weil.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑϹ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗϹ

ΑΓΓΕΛΟϹ ΚΑΤΑϹΚΟΠΟϹ

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΙϹΜΗΝΗ

ΚΗΡΥΞ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Κάδμου πολῖται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνηι πόλεως,
οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνωι.
εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
Ἐτεοκλέης ἂν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίοις πολυρρόθοις
οἰμώγμασίν θ', ὧν Ζεὺς ἀλεξητήριος
ἐπώνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
ὑμᾶς δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνωι,
βλαστημὸν ἀλδαίνοντα σώματος πολύν,
ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον ὥς τε συμπρεπές,
πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
βωμοῖσι, τιμὰς μὴ 'ξαλειφθῆναί ποτε,
τέκνοις τε, Γῆι τε μητρί, φιλτάτηι τροφῶι·
ἡ γὰρ νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδωι,
ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
ἐθρέψατ' οἰκητῆρας ἀσπιδηφόρους
πιστούς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.
καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἦμαρ εὖ ῥέπει θεός·
χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοις
καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
νῦν δ' ὡς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
ἐν ὠσὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνηι, —
οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιΐδα

---

13. ‡ὥρα(ν γ') ἔχ(ει)ν θ' ἕκαστος M

νυκτηγορεῖϲθαι κἀπιβουλεύειν πόλει.
ἀλλ' ἔϲ τ' ἐπάλξειϲ καὶ πύλαϲ πυργωμάτων
ὁρμᾶϲθε πάντεϲ, ϲοῦϲθε ϲὺν παντευχίαι,
πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ ϲέλμαϲιν
πύργων ϲτάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοιϲ
μίμνοντεϲ εὖ θαρϲεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
ταρβεῖτ' ἄγαν ὅμιλον· εὖ τελεῖ θεόϲ.
ϲκοποὺϲ δὲ κἀγὼ καὶ κατοπτῆραϲ ϲτρατοῦ
ἔπεμψα, τοὺϲ πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶι·
καὶ τῶνδ' ἀκούϲαϲ οὔ τι μὴ ληφθῶ δόλωι.

ΑΓΓΕΛΟϹ

Ἐτεόκλεεϲ, φέριϲτε Καδμείων ἄναξ,
ἥκω ϲαφῆ τἀκεῖθεν ἐκ ϲτρατοῦ φέρων,
αὐτὸϲ κατόπτηϲ δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
ἄνδρεϲ γὰρ ἑπτά, θούριοι λοχαγέται,
ταυροϲφαγοῦντεϲ ἐϲ μελάνδετον ϲάκοϲ
καὶ θιγγάνοντεϲ χερϲὶ ταυρείου φόνου,
Ἄρη τ' Ἐνυὼ καὶ φιλαίματον Φόβον
ὡρκωμότηϲαν ἢ πόλει καταϲκαφὰϲ
θέντεϲ λαπάξειν ἄϲτυ Καδμείων βίαι,
ἢ γῆν θανόντεϲ τήνδε φυράϲειν φόνωι·
μνημεῖά θ' αὑτῶν τοῖϲ τεκοῦϲιν ἐϲ δόμουϲ
πρὸϲ ἅρμ' Ἀδράϲτου χερϲὶν ἔϲτεφον, δάκρυ
λείβοντεϲ· οἶκτοϲ δ' οὔτιϲ ἦν διὰ ϲτόμα·
ϲιδηρόφρων γὰρ θυμὸϲ ἀνδρείαι φλέγων
ἔπνει, λεόντων ὡϲ Ἄρη δεδορκότων.
καὶ τῶνδε πίϲτιϲ οὐκ ὄκνωι χρονίζεται·
κληρουμένουϲ δ' ἔλειπον, ὡϲ πάλωι λαχὼν
ἕκαϲτοϲ αὐτῶν πρὸϲ πύλαϲ ἄγοι λόχον.
πρὸϲ ταῦτ' ἀρίϲτουϲ ἄνδραϲ ἐκκρίτουϲ πόλεωϲ
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοιϲι τάγευϲαι τάχοϲ·
ἐγγὺϲ γὰρ ἤδη πάνοπλοϲ Ἀργείων ϲτρατὸϲ
χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηϲτὴϲ ἀφρὸϲ
χραίνει ϲταλαγμοῖϲ ἱππικῶν ἐκ πλευμόνων.
ϲὺ δ' ὥϲτε ναὸϲ κεδνὸϲ οἰακοϲτρόφοϲ
φράξαι πόλιϲμα, πρὶν καταιγίϲαι πνοὰϲ
Ἄρεωϲ· βοᾶι γὰρ κῦμα χερϲαῖον ϲτρατοῦ.
καὶ τῶνδε καιρὸν ὅϲτιϲ ὤκιϲτοϲ λαβέ·
κἀγὼ τὰ λοιπὰ πιϲτὸν ἡμεροϲκόπον

---

29. κἀπιβουλεύϲειν M: corr. Weil: κἀπιβούλευϲιν cj. Dindorf.
45. Ἄρη τ', Ἐνυώ, edd. pler.: corr. Verrall.
54. πύϲτιϲ M: corr. ex Stobaeo.

ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνείαι λόγου
εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβὴς ἔσει.
ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῆ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,
Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,
μή μοι πόλιν γε πρέμνοθεν πανώλεθρον
ἐκθαμνίσητε δηιάλωτον, Ἑλλάδος
φθόγγον χέουσαν, καὶ δόμους ἐφεστίους·
ἐλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν.
γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ

Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἄχη.
μεθεῖται στρατός, στρατόπεδον λιπών. —
ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας·
αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ'
ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος. —
ἰδὲ δὲ γᾶς ἐμᾶς πεδί' ὁπλόκτυπ'· ὠ-
τὶ χρίμπτει βοά· ποτᾶται, βρέμει δ'
ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. —
ἰὼ ἰὼ θεοὶ
θεαί τ', ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. —
βοᾶι ὑπὲρ τειχέων
ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐ-
τρεπὴς ἐπὶ πτόλιν διώκων. —
τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει
θεῶν ἢ θεᾶν; —
πότερα δῆτ' ἐγὼ ⟨πάτρια⟩ ποτιπέσω
βρέτη δαιμόνων; —
ἰὼ μάκαρες εὔεδροι, ἀκμάζει βρετέων
ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι; —
ἀκούετ' ἢ οὐκ ἀκούετ' ἀσπίδων κτύπον;
πέπλων καὶ στεφέων,
εἰ μὴ νῦν, πότ' ἀμφὶ λιτάν' ἕξομεν; —
κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς δορός.
τί ῥέξεις, προδώσεις,

---

79. στρατός· στρατόπεδον λιπὼν κ.τ.λ. interpunxit Heimsoeth.

83. ἐλεδέμας πεδιοπλοκτύπος | τί χρίμπεται βοᾷ M: corr. Wecklein ex scholiis.

94. πάτρια ex schol. add. Volkmann.

παλαίχθων Ἄρης, γᾶν τεάν; —
ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον,
ἔπιδ' ἔπιδε πόλιν,
ἅν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

στρ. α'

θεοὶ πολιάοχοι χθονός, ἴτ', ἴτε πάντες
ἴδετε παρθένων
ἱκέσιον λόχον δουλοσύνας ὕπερ.
κῦμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελές, πάντως
ἄρηξον δαΐων ἅλωσιν.
Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρείων ὅπλων.
διὰ δέ τοι . . γενῦν ἱππιᾶν
μινύρονται φόνον χαλινοί.
ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
⏑ – – ⏑ ⏑ – ⏑ – –
προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

ἀντ. α'

σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
ῥυσίπολις γενοῦ,
Παλλάς, ὅ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
ἰχθυβόλωι, Ποσειδᾶν ⟨φίλε⟩, μαχανᾶι
ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
σύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, †ἐπώνυμον Κάδμου πόλιν
φύλαξον κήδεσαί τ' ἐναργῶς.
καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
γεγόναμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις
ἀπύουσαι πελαζόμεσθα.
καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ
στρατῶι δαΐωι στόνων ἀπύτας.
σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα,
⏑ – – τόξον εὐτυκάζου.

105. τὰν τεάν M : γᾶν τεάν vel τὰν τεὰν γᾶν recc. 113. κῦμα γάρ M : corr. Ritschl. 123. κινύρονται M : corr. ex Hesychio. 131. ἰχθυβόλωι μαχανᾶι, Ποσειδᾶν, M : corr. L. C. 135. φεῦ φεῦ, κηδείαν πόλιν cj. Wecklein. 146. ἀυτᾶς M : ἀϋτάς cj. Verrall : ἀπύαι cj. Hermann : corr. L. C. 150. ἐντυκ. corr. ex πτυκ. M : corr. L. Dindorf. Fort. ⟨πρὸς ἀλκὰν⟩ τ. εὐτ.

στρ. β΄

ἐὴ ἐή,
ὄτοβον ἁρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
ὦ πότνι' Ἥρα,
ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.
ἐή, ἐή.
Ἄρτεμι φίλα,
δοριτίνακτος αἰθὴρ ἐπιμαίνεται.
τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;
ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

ἀντ. β΄

ἐὴ ἐή,
ἀκροβόλων δ' ἐπάλξεων λιθὰς ἔρχεται.
ὦ φίλ' Ἄπολλον,
κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων·
⟨ἐή, ἐή.⟩
παῖ Διός, ὅθεν
πολεμόκραντον ἁγνὸν τέλος ἐν μάχαι,
σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ', Ὄγκα πρὸ πτόλεως,
ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου.

στρ. γ΄

ἰὼ παναρκεῖς θεοί,
ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς
τᾶσδε πυργοφύλακες,
πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'
ἑτεροφώνωι στρατῶι.
κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
χειροτόνους λιτάς.

ἀντ. γ΄

ἰὼ φίλοι δαίμονες,
λυτήριοί ⟨τ'⟩ ἀμφιβάντες πόλιν,
δείξαθ' ὡς φιλοπόλεις,
μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,
μελόμενοι δ' ἀρήξατε·
φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
μνήστορες ἐστέ μοι.

ΕΤ. Ὑμᾶς ἐρωτῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,
ἦ ταῦτ' ἀρωγὰ καὶ πόλει σωτήρια,

---

155. δοριτίνακτος δ' M. 162. καὶ Διόθεν M : corr. Bücheler.
178. Fort. μελομένοις δ' ἀρκέσατε

ϲτρατῶι τε θάρϲοϲ τῶιδε πυργηρουμένωι,
βρέτη πεϲούϲαϲ πρὸϲ πολιϲϲούχων θεῶν
αὔειν, λακάζειν, ϲωφρόνων μιϲήματα;
μήτ' ἐν κακοῖϲι μήτ' ἐν εὐεϲτοῖ φίληι
ξύνοικοϲ εἴην τῶι γυναικείωι γένει.
κρατοῦϲα μὲν γὰρ οὐχ ὁμιλητὸν θράϲοϲ,
δείϲαϲα δ' οἴκωι καὶ πόλει πλέον κακόν.
καὶ νῦν πολίταιϲ τάϲδε διαδρόμουϲ φυγὰϲ
θεῖϲαι διερροθήϲατ' ἄψυχον κάκην·
τὰ τῶν θύραθεν δ' ὡϲ ἄριϲτ' ὀφέλλεται,
αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα.
[τοιαῦτά τἂν γυναιξὶ ϲυνναίων ἔχοιϲ.]
κεἰ μή τιϲ ἀρχῆϲ τῆϲ ἐμῆϲ ἀκούϲεται,
ἀνὴρ γυνή τε χὤ τι τῶν μεταίχμιον,
ψῆφοϲ κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλεύϲεται,
λευϲτῆρα δήμου δ' οὔ τι μὴ φύγηι μόρον.
μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
τἄξωθεν· ἔνδον δ' οὖϲα μὴ βλάβην τίθει.
ἤκουϲαϲ ἢ οὐκ ἤκουϲαϲ, ἢ κωφῆι λέγω;

ϲτρ. α'

ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκοϲ, ἔδειϲ' ἀκού-
ϲαϲα τὸν ἁρματόκτυπον ὄτοβον ⟨ὄτοβον⟩,
ὅτε τε ϲύριγγεϲ ἔκλαγξαν ἑλίτροχοι,
ἱππικῶν τ' ἀπύαν
πηδαλίων διὰ ϲτόμα
πυριγενετᾶν χαλινῶν.
ΕΤ. τί οὖν; ὁ ναύτηϲ ἆρα μὴ 'ϲ πρῶιραν φυγὼν
πρύμνηθεν ηὗρε μηχανὴν ϲωτηρίαϲ,
νεὼϲ καμούϲηϲ ποντίωι πρὸϲ κύματι;

ἀντ. α'

ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομοϲ ἦλθον ἀρ-
χαῖα βρέτη, θεοῖϲ πίϲυνοϲ· ⟨ὁ δὲ⟩ νιφάδοϲ
ὅτ' ὀλοᾶϲ νιφομέναϲ βρόμοϲ ἐν πύλαιϲ,
δὴ τότ' ἤρθην φόβωι
πρὸϲ μακάρων λιτάϲ, πόλεοϲ
ἵν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

---

195. om. M: habent recc.
198. ὀλ. διοίϲεται cj. Herwerden (ex Hesychio).
206. ἀΰπνων M: corr. Paley: ἄπυον πηδαλίων δία | ϲτόμια cj. Lachmann.
212. πίϲυνοϲ θεοῖϲ M: corr. Hermann. ὁ δέ add. Weil.

ΕΤ. πύργον στέγειν εὔχεσθε πολέμιον δόρυ.
οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοὺς
τοὺς τῆς ἁλούσης πόλεως ἐκλείπειν λόγος.

στρ. β'

ΧΟ μήποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
ἅδε πανάγυρις, μηδ' ἐπίδοιμι τάνδ'
ἀστυδρομουμέναν πόλιν καὶ στράτευμ'
ἁπτόμενον πυρὶ δαΐωι.
ΕΤ. μή μοι θεοὺς καλοῦσα βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μήτηρ † γυνησωτηρος· ὧδ' ἔχει λόγος.

ἀντ. β'

ΧΟ. ἔστι· θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχὺς καθυπερτέρα·
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμάχανον
κἀκ χαλεπᾶς δύας ὕπερθ' ὀμμάτων
κριμναμενᾶν νεφελᾶν ὀρθοῖ.
ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστί, σφάγια καὶ χρηστήρια
θεοῖσιν ἔρδειν πολεμίων πειρωμένους·
σὸν δ' αὖ τὸ σιγᾶν καὶ μένειν εἴσω δόμων.

στρ. γ'

ΧΟ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
ΕΤ. οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχνους τιθῇς,
ἕκηλος ἴσθι μηδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.

ἀντ. γ'

ΧΟ. ποτίφατον κλύουσ' ἀνάμιγα πάταγον
ταρβοσύνωι φόβωι τάνδ' ἐς ἀκρόπτολιν,
τίμιον ἕδος, ἱκόμαν.
ΕΤ. μή νυν, ἐὰν θνῄσκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.
τούτωι γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνωι βροτῶν.

---

225. Lectio nondum expedita: γονῆς σωτῆρος cj. Hermann: γυνὴ σωτῆρος sine dubitatione accipit Verrall.

227. τάν M: corr. Canter ex schol.

(ων)
231. πειρωμένοις M: corr. Weil.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.
ΕΤ. μή νυν ἀκούουϲ' ἐμφανῶϲ ἄκου' ἄγαν.
ΧΟ. ϲτένει πόλιϲμα γῆθεν, ὡϲ κυκλουμένων.
ΕΤ. οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
ΧΟ. δέδοικ', ἀραγμὸϲ δ' ἐν πύλαιϲ ὀφέλλεται.
ΕΤ. οὐ ϲῖγα μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖϲ κατὰ πτόλιν;
ΧΟ. ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῷϲ πυργώματα.
ΕΤ. οὐκ ἐϲ φθόρον ϲιγῶϲ' ἀναϲχήϲει τάδε;
ΧΟ. θεοὶ πολῖται, μή με δουλείαϲ τυχεῖν.
ΕΤ. αὐτὴ ϲὺ δουλοῖϲ κἀμὲ καὶ πᾶϲαν πόλιν.
ΧΟ. ὦ παγκρατὲϲ Ζεῦ, τρέψον εἰϲ ἐχθροὺϲ βέλοϲ.
ΕΤ. ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὤπαϲαϲ γένοϲ.
ΧΟ. μοχθηρόν, ὥϲπερ ἄνδραϲ ὧν ἁλῷ πόλιϲ.
ΕΤ. παλινϲτομεῖϲ αὖ θιγγάνουϲ' ἀγαλμάτων;
ΧΟ. ἀψυχίᾳ γὰρ γλῶϲϲαν ἁρπάζει φόβοϲ.
ΕΤ. αἰτουμένῳ μοι κοῦφον εἰ δοίηϲ τέλοϲ.
ΧΟ. λέγοιϲ ἂν ὡϲ τάχιϲτα, καὶ τάχ' εἴϲομαι.
ΕΤ. ϲίγηϲον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλουϲ φόβει.
ΧΟ. ϲιγῶ· ϲὺν ἄλλοιϲ πείϲομαι τὸ μόρϲιμον.
ΕΤ. τοῦτ' ἀντ' ἐκείνων τοὔποϲ αἱροῦμαι ϲέθεν.
καὶ πρόϲ γε τούτοιϲ, ἐκτὸϲ οὖϲ' ἀγαλμάτων,
εὔχου τὰ κρείϲϲω, ξυμμάχουϲ εἶναι θεούϲ·
κἀμῶν ἀκούϲαϲ' εὐγμάτων, ἔπειτα ϲὺ
ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνιϲον,
Ἑλληνικὸν νόμιϲμα θυϲτάδοϲ βοῆϲ,
θάρϲοϲ φίλοιϲ, λύουϲα πολέμιον φόβον.
ἐγὼ δὲ χώραϲ τοῖϲ πολιϲϲούχοιϲ θεοῖϲ,
πεδιονόμοιϲ τε κἀγορᾶϲ ἐπιϲκόποιϲ,
Δίρκηϲ τε πηγαῖϲ, χὖδατ' Ἰϲμηνοῦ λέγω,
εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεωϲ ϲεϲωϲμένηϲ,
μήλοιϲιν αἱμάϲϲονταϲ ἑϲτίαϲ θεῶν,
ταυροκτονοῦνταϲ θεοῖϲιν, ὧδ' ἐπεύχομαι
θύϲειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐϲθήματα
ϲτέψω πρὸ ναῶν, δουρίπηχθ' ἁγνοῖϲ δόμοιϲ.
τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοϲτόνωϲ θεοῖϲ,
μηδ' ἐν ματαίοιϲ κἀγρίοιϲ ποιφύγμαϲιν·
οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγηϲ τὸ μόρϲιμον.

---

252. φόνον M^1. 254. καὶ ϲέ cj. Wunderlichs.

273. οὐδ' ἀπ' Ἰϲμινοῦ M: corr. Kirchhoff: οὖδατ' Ἰϲμηνοῦ (Boeoticè) cj. Verrall.

277, 278. θήϲειν τροπαῖα, πολεμίων δ' ἐϲθήμαϲι ·τα· | λάφυρα δάιων δουρίπληχθ' ἁγνοῖϲ δόμοιϲ | ϲτέψω πρὸ ναῶν πολεμίων δ' ἐϲθήματα M: corr. Dindorf, Weil, Wecklein.

281. καλλων M pr.?: κἄλλων cj. Verrall.

ἐγὼ δ' † ἐπ' ἄνδρας ἓξ ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ
ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον
εἰς ἑπτατειχεῖς ἐξόδους τάξω μολών,
πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυρρόθους
λόγους ἱκέσθαι καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

στρ. α'

ΧΟ. Μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·
γείτονες δὲ καρδίας
μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
τὸν ἀμφιτειχῆ λεών,
δράκοντας ὥς τις τέκνων
ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας
πάντρομος πελειάς.
τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους
πανδαμὶ πανομιλὶ
στείχουσιν· τί γένωμαι;
τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
ἰάπτουσι πολίταις
χερμάδ' ὀκριόεσσαν.
παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
Καδμογενῆ ῥύεσθε.

ἀντ. α'

ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς
ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,
ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ-
τραφέστατον πωμάτων
ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιάοχος
Τηθύος τε παῖδες;
πρὸς τάδ', ὦ πολιοῦχοι
θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω
πύργων ἀνδρολέτειραν
κάρτα ῥίψοπλον ἄταν
ἐμβαλόντες ἄροισθε
κῦδος τοῖσδε πολίταις,

---

282. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας cj. anon. : ἐ. δ' ἐπάρχους cj. Canter.
291. δράκοντα δ' M : corr. Burney.
293. λεχέων M : corr. Lachmann. 294. $\overset{\text{ἡ}}{\text{ἁ}}$ πάντρο$\overset{\text{φ}}{\text{μ}}$ος M.
315. καταρίψοπλον M¹ :

καὶ πόλεωϲ ῥύτορεϲ ⟨ἔϲτ᾽,⟩
εὔεδροί τε ϲτάθητ᾽
ὀξυγόοιϲ λιταῖϲιν.

ϲτρ. β´

οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὧδ᾽ ὠγυγίαν
Ἀΐδαι προϊάψαι, δορὸϲ ἄγραν
δουλίαν, ψαφαρᾶι ϲποδῶι,
ὑπ᾽ ἀνδρὸϲ Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθομέναν ἀτίμωϲ,
τὰϲ δὲ κεχηρωμέναϲ ἄγεϲθαι,
αἰαῖ, νέαϲ τε καὶ παλαιὰϲ
ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
ρηγνυμένων φαρέων·
βοᾶι δ᾽ ἐκκενουμένα πόλιϲ,
λαΐδοϲ ὀλλυμέναϲ μιξοθρόου·
βαρείαϲ τοι τύχαϲ προταρβῶ.

ἀντ. β´

κλαυτὸν δ᾽ ἀρτιτρόφοιϲ ὠμοδρόπων
νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι
δωμάτων ϲτυγερὰν ὁδόν.
τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράϲϲειν.
πολλὰ γάρ, εὖτε πτόλιϲ δαμαϲθῆι,
αἰαῖ, δυϲτυχῆ τε πράϲϲει.
ἄλλοϲ δ᾽ ἄλλον ἄγει, φονεύ-
ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·
καπνῶι χραίνεται πόλιϲμ᾽ ἅπαν·
μαινόμενοϲ δ᾽ ἐπιπνεῖ λαοδάμαϲ
μιαίνων εὐϲέβειαν Ἄρηϲ.

ϲτρ. γ´

κορκορυγαὶ δ᾽ ἀνὰ †ἄϲτυ, ποτὶ πτόλιν δ᾽
ὁρκάνα πυργῶτιϲ·
πρὸϲ ἀνδρὸϲ δ᾽ ἀνὴρ δορὶ καίνεται·
βλαχαὶ δ᾽ αἱματόεϲϲαι
τῶν ἐπιμαϲτιδίων
ἀρτιτρεφεῖϲ βρέμονται.
ἁρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὁμαίμονεϲ·

---

318. ἔϲτ᾽ add. L. C. 326. κεχειρωμέναϲ M².
333. ἀρτιτρόποιϲ M : ἀρτιδρόποιϲ M².
342. καπνῶι δέ M : corr. Brunck.
347. κλίνεται M : καίνεται M². 348. βλαχᾶι ed. Verrall.

ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
καὶ κενὸϲ κενὸν καλεῖ,
ξύννομον θέλων ἔχειν,
οὔτε μεῖον οὔτ' ἴϲον λελιμμένοι.
τίϲ ἐκ τῶνδ' εἰκάϲαι λόγοϲ πάρα;

ἀντ. γ'

παντοδαπὸϲ δὲ καρπὸϲ χαμάδιϲ πεϲὼν
ἀλγύνει κυρήϲαϲ,
πικρὸν δ' ὄμμ' ⟨ἔφυ⟩ θαλαμηπόλων·
πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτοϲ
γᾶϲ δόϲιϲ οὐτιδανοῖϲ
ἐν ῥοθίοιϲ φορεῖται.
δμωΐδεϲ δὲ καινοπήμονεϲ νέαι
λέκτρον ἤλθον αἰχμάλωτον
ἀνδρὸϲ εὐτυχοῦντοϲ, ὡϲ
δυϲμενοῦϲ ὑπερτέρου,
ἤλπιϲάν τε νύκτερον τέλοϲ μολεῖν,
παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

Ὅ τοι κατόπτηϲ, ὡϲ ἐμοὶ δοκεῖ, ϲτρατοῦ
πευθώ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλαι, νέαν φέρει,
ϲπουδῆι διώκων πομπίμουϲ χνόαϲ ποδοῖν. —
καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸϲ Οἰδίπου τόκοϲ
εἰϲ ἀρτίκολλον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν·
ϲπουδὴ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

ΑΓ. λέγοιμ' ἂν εἰδὼϲ εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
ὥϲ τ' ἐν πύλαιϲ ἕκαϲτοϲ εἴληχεν πάλον.
Τυδεὺϲ μὲν ἤδη πρὸϲ πύλαιϲι Προιτίϲιν
βρέμει, πόρον δ' Ἰϲμηνὸν οὐκ ἐᾶι περᾶν
ὁ μάντιϲ· οὐ γὰρ ϲφάγια γίγνεται καλά.
Τυδεὺϲ δὲ μαργῶν καὶ μάχηϲ λελιμμένοϲ
μεϲημβριναῖϲ κλαγγαῖϲιν ὡϲ δράκων βοᾶι·
θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην ϲοφόν,
ϲαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχίαι.
τοιαῦτ' ἀϋτῶν τρεῖϲ καταϲκίουϲ λόφουϲ
ϲείει, κράνουϲ χαίτωμ', ὑπ' ἀϲπίδοϲ δ' ἔϲω
χαλκήλατοι κλάζουϲι κώδωνεϲ φόβον·
ἔχει δ' ὑπέρφρον ϲῆμ' ἐπ' ἀϲπίδοϲ τόδε,
φλέγονθ' ὑπ' ἄϲτροιϲ οὐρανὸν τετυγμένον·
λαμπρὰ δὲ πανϲέληνοϲ ἐν μέϲωι ϲάκει,

356. τί· M²: τίν' M mg. 359. ἔφυ add. L. C.

πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.
τοιαῦτ᾽ ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
βοᾶι παρ᾽ ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἐρῶν,
ἵππος χαλινῶν ὣς κατασθμαίνων μένει,
ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὁρμαίνει μένων.
τίν᾽ ἀντιτάξεις τῶιδε; τίς Προίτου πυλῶν
κλήιθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;

ΕΤ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὔτιν᾽ ἂν τρέσαιμ᾽ ἐγώ,
οὐδ᾽ ἑλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
λόφοι δὲ κώδων τ᾽ οὐ δάκνουσ᾽ ἄνευ δορός.
καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ᾽ ἀσπίδος
ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
τάχ᾽ ἂν γένοιτο μάντις ἀνοίαι τινί.
εἰ γὰρ θανόντι νὺξ ἐπ᾽ ὀφθαλμοῖς πέσοι,
τῶι τοι φέροντι σῆμ᾽ ὑπέρκομπον τόδε
γένοιτ᾽ ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ᾽ ἐπώνυμον,
καὐτὸς καθ᾽ αὑτοῦ τήνδ᾽ ὕβριν μαντεύεται.
ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον
τῶνδ᾽ ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων,
μάλ᾽ εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ᾽ ὑπέρφρονας λόγους.
αἰσχρῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ᾽ εἶναι φιλεῖ.
σπαρτῶν δ᾽ ἀπ᾽ ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
ῥίζωμ᾽ ἀνεῖται, κάρτα δ᾽ ἔστ᾽ ἐγχώριος,
Μελάνιππος. ἔργον δ᾽ ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
Δίκη δ᾽ ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
εἴργειν τεκούσηι μητρὶ πολέμιον δόρυ.

στρ. α´

ΧΟ. τὸν ἀμὸν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ᾽ αἱματη-
φόρους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι.

ΑΓ. τούτωι μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
Καπανεὺς δ᾽ ἐπ᾽ Ἠλέκτραισιν εἴληχεν πύλαις,
γίγας ὅδ᾽ ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένου
μείζων, ὁ κόμπος δ᾽ οὐ κατ᾽ ἄνθρωπον φρονεῖ,
πύργοις δ᾽ ἀπειλεῖ δείν᾽, ἃ μὴ κραίνοι τύχη·
θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν

---

390. ἄστρον M^1 : ἄστρων M^2. 394. ὁρμαίνει κλύων cj. Tyrwhitt. ex scholiis. 402. ἐννοίαι cj. Blomfield. 403. ἐπ᾽ ὄμμασιν schol. 406. μαντεύσεται M^2. 408. τόνδ᾽ M : corr. Grotius. 418. ὡς διὰ δίκας cj. Heimsoeth. 420. στόνους ὑπὲρ φ. cj. Wecklein (ex schol.).

καὶ μὴ θέλοντόϲ φηϲιν, οὐδὲ τὴν Διὸϲ
Ἔριν πέδωι ϲκήψαϲαν ἐμποδὼν ϲχεθεῖν·
τὰϲ δ' ἀϲτραπάϲ τε καὶ κεραυνίουϲ βολὰϲ
μεϲημβρινοῖϲι θάλπεϲιν προϲῄκαϲεν.
ἔχει δὲ ϲῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰϲ διὰ χεροῖν ὡπλιϲμένη·
χρυϲοῖϲ δὲ φωνεῖ γράμμαϲιν "πρήϲω πόλιν."
τοιῷδε φωτὶ πέμπε—τίϲ ξυϲτήϲεται,
τίϲ ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέϲαϲ μενεῖ;
ΕΤ. καὶ τῷδε κέρδει κέρδοϲ ἄλλο τίκτεται.
τῶν τοι ματαίων ἀνδράϲιν φρονημάτων
ἡ γλῶϲϲ' ἀληθὴϲ γίγνεται κατήγοροϲ.
Καπανεὺϲ δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεϲκευαϲμένοϲ,
θεοὺϲ ἀτίζων, κἀπογυμνάζων ϲτόμα
χαρᾶι ματαίαι θνητὸϲ ὢν εἰϲ οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῶι ξὺν δίκηι τὸν πυρφόρον
ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκαϲμένον
μεϲημβρινοῖϲι θάλπεϲιν τοῖϲ ἡλίου.
ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῶι, κεἰ ϲτόμαργόϲ ἐϲτ' ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προϲτατηρίαϲ
Ἀρτέμιδοϲ εὐνοίαιϲι ϲύν τ' ἄλλοιϲ θεοῖϲ.
λέγ' ἄλλον ἄλλαιϲ ἐν πύλαιϲ εἰληχότα.

ἀντ. α'

ΧΟ. ὄλοιθ' ὃϲ πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
κεραυνοῦ δέ μιν βέλοϲ ἐπιϲχέθοι,
πρὶν ἐμὸν ἐϲθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
ἑδωλίων ὑπερκόπωι δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεῦθεν λαχόντα πρὸϲ πύλαιϲ
λέξω· τρίτωι γὰρ Ἐτεόκλωι τρίτοϲ πάλοϲ
ἐξ ὑπτίου πήδηϲεν εὐχάλκου κράνουϲ,
πύλαιϲι Νηΐϲταιϲι προϲβαλεῖν λόχον.
ἵππουϲ δ' ἐν ἀμπυκτῆρϲιν ἐμβριμωμέναϲ
δινεῖ, θελούϲαϲ πρὸϲ πύλαιϲ πεπτωκέναι,
φιμοὶ δὲ ϲυρίζουϲι βάρβαρον τρόπον,

---

428. οὐδὲ τᾶν cj. Meineke. 429. πέδοι cj. Dindorf.
436. κομπάϲαντα (ζον) M. 437. τῷδε κόμπωι cj. Keck.
440, 441. Καπανεὺϲ δ' ἀτίζων κἀπογυμνάζων ϲτόμα cett. omissis, cj. Wecklein.

μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι.
ἐσχημάτισται δ' ἀσπὶς οὐ μικρὸν τρόπον·
ἀνὴρ δ' ὁπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων·
βοᾷ δὲ χοὖτος γραμμάτων ἐν συλλαβαῖς,
ὡς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
πόλεως ἀπείργειν τῆσδε δούλιον ζυγόν.

ΕΤ. πέμποιμ' ἂν ἤδη τόνδε· σὺν τύχῃ δέ τῳ
καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων
Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
ὃς οὔτι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
ἀλλ' ἢ θανὼν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
ἢ καὶ δύ' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
κόμπαζ' ἐπ' ἄλλῳ, μηδέ μοι φθόνει λόγων.

στρ. β'

ΧΟ. ἐπεύχομαι δὴ τάδε μέν σε τυχεῖν, ἰώ,
πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
μαινομένᾳ φρενί, τώς νιν
Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.

ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
Ἱππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
ἅλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρῶ.
ὁ σηματουργὸς δ' οὔ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
ὅστις τόδ' ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,
Τυφῶν' ἱέντα πύρπνοον διὰ στόμα
λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ἔνθεος δ' Ἄρει
βακχᾷ πρὸς ἀλκὴν θυιὰς ὣς φόβον βλέπων.
τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὖ φυλακτέον·
φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.

ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὄγκα Παλλάς, ἥτ' ἀγχίπτολις

---

465. εἰσημάτισται M[1] : σεσημάτισται cj. Weil. 466. δ' om. Blomfield. 473. πέπεμπτ' οὐ M : πέπεμπται rec. 474. σπαρτοῦ M (ω superscript). 481. μὲν εὐτυχεῖν M. 500. φόνον cj. Canter : φοῖτος cj. Weil. 501. Παλλὰς ἤδ' cj. Weil.

πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δύσχιμον·
Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
ἀνὴρ κατ' ἄνδρα τοῦτον ᾑρέθη, θέλων
ἐξιστορῆσαι μοῖραν ἐν χρείαι τύχης,
οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σχέσιν
μωμητός· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῶι ξυστήσεται,
ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
θεούς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
Ὑπερβίωι δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
σταδαῖος ἧσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
κοὔπω τις εἶδε Ζῆνά που νικώμενον.
τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων.
πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἡσσωμένων,
εἰκὸς δὲ πράξειν ἄνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
εἰ Ζεύς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχηι.
Ὑπερβίωι τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.

ἀντ. β΄

ΧΟ. πέποιθά ⟨τοι⟩ τὸν Διὸς ἀντίτυπον νέμοντ'
ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας
δαίμονος, ἐχθρὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
δαροβίοισι θεοῖσιν,
πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.

ΑΓ. οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις,
τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
ὄμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
σέβειν πεποιθὼς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον,
ἦ μὴν λαπάξειν ἄστυ Καδμείων βίαι
Διός· τόδ' αὐδᾶι μητρὸς ἐξ ὀρεσκόου
βλάστημα καλλίπρωιρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ.
στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηΐδων,
ὥρας φυούσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θρίξ.
ὁ δ' ὠμόν, οὔτι παρθένων ἐπώνυμον,
φρόνημα, γοργὸν δ' ὄμμ' ἔχων, προσίσταται·
οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
τὸ γὰρ πόλεως ὄνειδος ἐν χαλκηλάτωι
σάκει, κυκλωτῶι σώματος προβλήματι,

517, 518. Hunc ordinem praescripsit M[2].
521. ἔχοντ' M : corr. Weil.
522. δαίμοσιν M : corr. Brunck.

Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην
γόμφοις ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον δέμας,
φέρει δ' ὑφ' αὑτῆι φῶτα Καδμείων ἕνα,
ὡς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶιδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,
μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
Παρθενοπαῖος Ἀρκάς. ὁ δέ, τοιόσδ' ἀνήρ,
μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.
ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν
αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσμασιν·
ἦ τἂν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
ἔστιν δὲ καὶ τῶιδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
ἀνὴρ ἄκομπος, χεὶρ δ' ὁρᾶι τὸ δράσιμον,
Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
ὃς οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
εἴσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
οὐδ' εἰσαμεῖψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.
ἔξωθεν εἴσω τῶι φέροντι μέμψεται
πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν
θεῶν θελόντων· ἀλλ' ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.

στρ. γ'

ΧΟ. ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
μεγάλα μεγαληγόρων
κλύουσ' ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ
θεοὶ τούσδ' ὀλέσειαν ἐν γᾶι.
ΑΓ. ἕκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,
ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
Ὁμολωΐσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
κακοῖσι βάζει πολλὰ Τυδέως βίαν,
τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταράκτορα,
μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
κακῶν τ' Ἀδράστωι τῶνδε βουλευτήριον.
καὶ τὸν σὸν αὖθις προσ(θροῶν ὁμόσ)πορον,
ἐξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
δίς τ' ἐν τελευτῆι τοὔνομ' ἐνδατούμενος,

562. θελόντων δ' ἂν M: corr. Headlam.
566. κλύων M: κλύουσ' recc. εἰ θεοί M: εἴθε γάρ recc.
576. πρόσμόραν ἀδελφεόν M: corr. Blomfield, Stadtmüller: (an προσβοῶν?). 577. ὄνομα M: corr. Schütz.

καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔποc διὰ cτόμα·
"ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖcι προcφιλὲc
καλόν τ' ἀκοῦcαι, καὶ λέγειν μεθυcτέροιc,
πόλιν πατρῴαν καὶ θεοὺc τοὺc ἐγγενεῖc
πορθεῖν, cτράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
μητρόc τε πηγὴν τίc καταcβέcει δίκη;
πατρὶc δὲ γαῖα cῆc ὑπὸ cπουδῆc δορὶ
ἁλοῦcα πῶc coι ξύμμαχοc γενήcεται;
ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
μάντιc κεκευθὼc πολεμίαc ὑπὸ χθονόc.
μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον."
τοιαῦθ' ὁ μάντιc ἀcπίδ' εὔκυκλον νέμων
πάγχαλκον ηὔδα· cῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ.
οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριcτοc, ἀλλ' εἶναι θέλει,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸc καρπούμενοc,
ἐξ ἧc τὰ κεδνὰ βλαcτάνει βουλεύματα.
τούτῳ cοφούc τε κἀγαθοὺc ἀντηρέταc
πέμπειν ἐπαινῶ· δεινὸc ὃc θεοὺc cέβει.

ΕΤ. φεῦ τοῦ ξυναλλάccοντοc ὄρνιθοc βροτοῖc
δίκαιον ἄνδρα τοῖcι δυccεβεcτάτοιc.
ἐν παντὶ πράγει δ' ἔcθ' ὁμιλίαc κακῆc
κάκιον οὐδέν, καρπὸc οὐ κομιcτέοc·
ἄτηc ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
ἢ γὰρ ξυνειcβὰc πλοῖον εὐcεβὴc ἀνὴρ
ναύταιcι θερμοῖc καὶ πανουργίᾳ τινὶ
ὄλωλεν ἀνδρῶν cὺν θεοπτύcτῳ γένει,
ἢ ξὺν πολίταιc ἀνδράcιν δίκαιοc ὢν
ἐχθροξένοιc τε καὶ θεῶν ἀμνήμοcιν
ταὐτοῦ κυρήcαc ἐκδίκωc ἀγρεύματοc,
πληγεὶc θεοῦ μάcτιγι παγκοίνῳ 'δάμη.
οὕτωc δ' ὁ μάντιc, υἱὸν Οἰκλέουc λέγω,
cώφρων δίκαιοc ἀγαθὸc εὐcεβὴc ἀνήρ,
μέγαc προφήτηc, ἀνοcίοιcι cυμμιγεὶc
θραcυcτόμοιcιν ἀνδράcιν βίᾳ φρενῶν,
τείνουcι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
Διὸc θέλοντοc cυγκαθελκυcθήcεται.
δοκῶ μὲν οὖν cφε μηδὲ προcβαλεῖν πύλαιc,
οὐχ ὡc ἄθυμοc, οὐδὲ λήματοc κάκῃ,
ἀλλ' οἶδεν ὥc cφε χρὴ τελευτῆcαι μάχῃ,

---

585. πατρίc τε recc. 588. ἐπί M : ὑπό recc.
590. εὔκηλον ἔχων M : εὔκυκλον νέμων (γρ.) M[2].
597. βροτούc M : βροτοῖc M[2].
598. δυ(c)cεβεcτέροιc M : -τάτοιc recc.
603. ἐν πανου...

εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
φιλεῖ δὲ σιγᾶν ἢ λέγειν τὰ καίρια·
ὅμως δ' ἐπ' αὐτῶι φῶτα Λασθένους βίαν
ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
ποδώκες ὄμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἁρπάσαι δόρυ.
θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτούς.

ἀντ. γ'

ΧΟ. κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
ἡμετέρας τελεῖθ', ὡς πόλις εὐτυχῆι,
δορίπονα κάκ' ἐκτρέπον-
τες εἰς ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν
βαλὼν Ζεύς σφε κάνοι κεραυνῶι.
ΑΓ. τὸν ἕβδομον δὴ τόν θ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις
λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
οἵας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας.
πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονί,
ἁλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
σοὶ ξυμφέρεσθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
ἢ ζῶντ' ἀτιμαστῆρα τὼς ἀνδρηλάτην
φυγῆι τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασθαι τρόπον.
τοιαῦτ' ἀϋτεῖ καὶ θεοὺς γενεθλίους
καλεῖ πατρῴας γῆς ἐποπτῆρας λιτῶν
τῶν ὧν γενέσθαι πάγχυ Πολυνείκους βία.
ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔκυκλον σάκος
διπλοῦν τε σῆμα προσμεμηχανημένον.
χρυσήλατον γὰρ ἄνδρα τευχηστὴν ἰδεῖν
ἄγει γυνή τις σωφρόνως ἡγουμένη.
Δίκη δ' ἄρ' εἶναί φησιν, ὡς τὰ γράμματα
λέγει· "κατάξω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιν
ἕξει πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς."
τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τἀξευρήματα.
σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ·
ὡς οὔποτ' ἀνδρὶ τῶιδε κηρυκευμάτων
μέμψει, σὺ δ' αὐτὸς γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιν.
ΕΤ. ὦ θεομανές τε καὶ θεῶν μέγα στύγος,
ὦ πανδάκρυτον ἁμὸν Οἰδίπου γένος·

---

618. ἔστι recc. 619. Post 622 transponit Weil.
φέρει εἰς M^2
622. φύσει M : corr. Wellauer. 629. γᾶς ἐπιμόλους M.
631. τὸν δ' M. 633. οἷ γ' M : οἵας γ' M^2 : οἵας recc.
642. γρ. εὔθετον M^2.

ὤμοι, πατρὸϲ δὴ νῦν ἀραὶ τελεϲφόροι.
ἀλλ' οὔτε κλάειν οὔτ' ὀδύρεϲθαι πρέπει,
μὴ καὶ τεκνωθῆι δυϲφορώτεροϲ γόοϲ.
ἐπωνύμωι δὲ κάρτα, Πολυνείκη λέγω,
τάχ' εἰϲόμεϲθα τοὐπίϲημ' ὅποι τελεῖ,
εἴ νιν κατάξει χρυϲότευκτα γράμματα
ἐπ' ἀϲπίδοϲ φλύοντα ϲὺν φοίτωι φρενῶν.
εἰ δ' ἡ Διὸϲ παῖϲ παρθένοϲ Δίκη παρῆν
ἔργοιϲ ἐκείνου καὶ φρεϲίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν·
ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν ϲκότον,
οὔτ' ἐν τροφαῖϲιν, οὔτ' ἐφηβήϲαντά πω,
οὔτ' ἐν γενείου ξυλλογῆι τριχώματοϲ,
Δίκη προϲεῖδε καὶ κατηξιώϲατο·
οὐδ' ἐν πατρώιαϲ μὴν χθονὸϲ κακουχίαι
οἶμαί νιν αὐτῶι νῦν παραϲτατεῖν πέλαϲ·
ἦ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκωϲ ψευδώνυμοϲ
Δίκη, ξυνοῦϲα φωτὶ παντόλμωι φρέναϲ.
τούτοιϲ πεποιθὼϲ εἶμι καὶ ξυϲτήϲομαι
αὐτόϲ· τίϲ ἄλλοϲ μᾶλλον ἐνδικώτεροϲ;
ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ καϲιγνήτωι κάϲιϲ,
ἐχθρὸϲ ϲὺν ἐχθρῶι ϲτήϲομαι. φέρ' ὡϲ τάχοϲ
κνημῖδαϲ, αἰχμῆϲ καὶ πετρῶν προβλήματα.
ΧΟ. μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκοϲ, γένηι
ὀργὴν ὁμοῖοϲ τῶι κάκιϲτ' αὐδωμένωι·
ἀλλ' ἄνδραϲ Ἀργείοιϲι Καδμείουϲ ἅλιϲ
ἐϲ χεῖραϲ ἐλθεῖν· αἷμα γὰρ καθάρϲιον.
ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατοϲ ὧδ' αὐτοκτόνοϲ,
οὐκ ἔϲτι γῆραϲ τοῦδε τοῦ μιάϲματοϲ.
ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τιϲ αἰϲχύνηϲ ἄτερ,
ἔϲτω· μόνον γὰρ κέρδοϲ ἐν τεθνηκόϲιν·
κακῶν δὲ κἀιϲχρῶν οὔτιν' εὔκλειαν ἐρεῖϲ.

ϲτρ. α'

ΧΟ. τί μέμοναϲ, τέκνον; μή τί ϲε θυμοπλη-
θὴϲ δορίμαργοϲ ἄτα φερέτω· κακοῦ δ'
ἔκβαλ' ἔρωτοϲ ἀρχάν.
ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπιϲπέρχει θεόϲ,
ἴτω κατ' οὖρον κῦμα Κωκυτοῦ λαχὸν
Φοίβωι ϲτυγηθὲν πᾶν τὸ Λαΐου γένοϲ.

---

658. πολυνείκει M².
667. προϲ(εῖ)πε M : corr. ex schol. 670. ἡ M pr.
676. αἰχμήν, καὶ πτερῶν recc.

ἀντ. α΄

ΧΟ. ὠμοδακής σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύ-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
ΕΤ. φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατρὸς τάλαιν' Ἀρὰ
ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

στρ. β΄

ΧΟ. ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλή-
σει βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
εἶσι δόμων Ἐρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχωνται.
ΕΤ. θεοῖς μὲν ἤδη πως παρημελήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;

ἀντ. β΄

ΧΟ. νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἐν τροπαίαι χρονίαι μεταλ-
λακτὸς ἴσως ἂν ἔλθοι θαλερωτέρωι
πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ΕΤ. ἐξέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων
ὄψεις, πατρῴων χρημάτων δατήριοι.
ΧΟ. πείθου γυναιξί, καίπερ οὐ στέργων ὅμως.
ΕΤ. λέγοιτ' ἂν ὧν ἄνη τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. μὴ 'λθηις ὁδοὺς σὺ τάσδ' ἐφ' ἑβδόμαις πύλαις.
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγωι.
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶι θεός.
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὁπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἔπος.
ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἷμα δρέψασθαι θέλεις;
ΕΤ. θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

---

693. πικρόκαρπος cj. Weil ex scholio. ἀνδροηλασίαν M : ἀνδροκτασίαν M².
695. αἰσχρά M : ἐχθρά recc. τελεῖ ἀρά M : corr. Wordsworth : τέλει' ἀρά cj. Verrall.
696. ἄκλαυτος Butler.
699. μελάναιγις δ' οὐκ M : μελάναιγις ἐκ δ' cj. Weil.
706. λ. ἀντροπαῖ'α χρόνία (sic) M : corr. ed. Aldin.
707. θαλεωτέρωι M pr. : θελεμωτέρωι cj. Conington.
719. ἐκφύγοι M².

ϲτρ. α΄

ΧΟ. Πέφρικα τὰν ὠλεϲίοικον
θεόν, οὐ θεοῖϲ ὁμοίαν,
παναλαθῆ κακόμαντιν,
πατρὸϲ εὐκταίαν Ἐρινὺν
τελέϲαι τὰϲ περιθύμουϲ
κατάραϲ Οἰδιπόδα βλαψίφρονοϲ·
παιδολέτωρ δ᾽ ἔριϲ ἅδ᾽ ὀτρύνει.

ἀντ. α΄

ξένοϲ δὲ κλήρουϲ ἐπινωμᾶι
Χάλυβοϲ Ϲκυθᾶν ἄποικοϲ,
κτεάνων χρηματοδαίταϲ
πικρόϲ, ὠμόφρων ϲίδαροϲ,
χθόνα ναίειν διαπήλαϲ,
ὁπόϲαν καὶ φθιμένοιϲιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρουϲ.

ϲτρ. β΄

ἐπειδὰν αὐτοκτόνωϲ δ᾽
αὐτοδάϊκτοι θάνωϲιν,
καὶ χθονία κόνιϲ πίηι
μελαμπαγὲϲ αἷμα φοίνιον,
τίϲ ἂν καθαρμοὺϲ πόροι,
τίϲ ἄν ϲφε λούϲειεν; ὦ πόνοι δόμων
νέοι παλαιοῖϲι ϲυμμιγεῖϲ κακοῖϲ.

ἀντ. β΄

παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παρβαϲίαν ὠκύποινον·
αἰῶνα δ᾽ ἐϲ τρίτον μένει·
Ἀπόλλωνοϲ εὖτε Λάϊοϲ
βίαι, τρὶϲ εἰπόντοϲ ἐν
μεϲομφάλοιϲ Πυθικοῖϲ χρηϲτηρίοιϲ
θνάιϲκοντα γένναϲ ἄτερ ϲώιζειν πόλιν,

ϲτρ. γ΄

κρατηθεὶϲ (δ᾽) ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν
ἐγείνατο μὲν μόρον αὑτῶι,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,

---

727. κλήροιϲ (ι ex υ) M.
734. αὐτοκτόνωϲιν M : corr. Triclinius, Paley.
743. παραβαϲίαν M : corr. Porson.
750. δ᾽ [illegible]

ὅστε ματρὸς ἁγνὰν
σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
ῥίζαν αἱματόεσσαν
ἔτλα· παράνοια σύναγε
νυμφίους φρενώλεις.

ἀντ. γ´

κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει.
τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' ἀείρει
τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύ-
μναν πόλεως καχλάζει.
μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
τείνει, πύργος ἐν εὔρει.
δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι
μὴ πόλις δαμασθῆι.

στρ. δ´

τέλειαι γὰρ παλαιφάτων ἀρᾶν
βαρεῖαι καταλλαγαί·
τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν' οὐ παρέρχεται·
πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

ἀντ. δ´

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
πόλεος ὁ πολύβοτός τ' αἰὼν βροτῶν,
ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
τὰν ἁρπαξάνδραν
κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

στρ. ε´

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
μαινομέναι κραδίαι
δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·

εις M^2

757. φρενώλης M. 762. ἄλκαρ ὅδ' ὀλίγωι cj. Weil, M. Schmidt. 766. ἀραί M: corr. Bothe. 768. τελόμεν' M^2. 771, 772. ἐθαύμασάν τ' | ἐν οἴκοις cj. Weil. 773. πόλεως M: corr. Dindorf. πολύβατός τ' ἀγών cj. Weil, Blomfield. 776. ἀναρπ. M: corr. Hermann.

πατροφόνωι χερὶ τῶν
κρειϲϲοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη·

ἀντ. ε΄

τέκνοιϲ δ' ἀγρίαϲ
ἐφῆκεν, ἐπίκοτοϲ τροφᾶϲ,
αἰαῖ, πικρογλώϲϲουϲ ἀράϲ,
καί ϲφε ϲιδαρονόμωι
διὰ χερί ποτε λαχεῖν
κτήματα· νῦν δὲ τρέω
μὴ τελέϲηι καμψίπουϲ Ἐρινύϲ.

ΑΓ. Θαρϲεῖτε, παῖδεϲ μητέρων τεθραμμέναι·
πόλιϲ πέφευγεν ἥδε δούλιον ζυγόν.
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάϲματα·
πόλιϲ δ' ἐν εὐδίαι τε, καὶ κλυδωνίου
πολλαῖϲι πληγαῖϲ ἄντλον οὐκ ἐδέξατο.
ϲτέγει δὲ πύργοϲ, καὶ πύλαϲ φερεγγύοιϲ
ἐφραξάμεϲθα μονομάχοιϲι προϲτάταιϲ.
καλῶϲ ἔχει τὰ πλεῖϲτ' ἐν ἓξ πυλώμαϲιν·
τὰϲ δ' ἑβδόμαϲ ὁ ϲεμνὸϲ ἑβδομαγέτηϲ
ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ', Οἰδίπου γένει
κραίνων παλαιὰϲ Λαΐου δυϲβουλίαϲ.
ΧΟ. τί δ' ἐϲτὶ πρᾶγοϲ νεόκοτον πόλει πλέον;
ΑΓ. [πόλιϲ ϲέϲωϲται· βαϲιλέεϲ δ' ὁμόϲποροι]
ἄνδρεϲ τεθνᾶϲιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων.
ΧΟ. τίνεϲ; τί δ' εἶπαϲ; παραφρονῶ φόβωι λόγου.
ΑΓ. φρονοῦϲα νῦν ἄκουϲον· Οἰδίπου τόκω
ΧΟ. οἳ 'γὼ τάλαινα· μάντιϲ εἰμὶ τῶν κακῶν·
ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτωϲ μὴν κατεϲποδημένω
ΧΟ. ἐκεῖθι κεῖϲθον; βαρέα δ' οὖν ὅμωϲ φράϲον.
οὕτωϲ ἀδελφαῖϲ χερϲὶν ἠναίροντ' ἄγαν;
ΑΓ. οὕτωϲ ὁ δαίμων κοινὸϲ ἦν ἀμφοῖν ἅμα·
αὐτὸϲ δ' ἀναλοῖ δῆτα δύϲποτμον γένοϲ.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ δακρύεϲθαι πάρα·
πόλιν μὲν εὖ πράϲϲουϲαν, οἱ δ' ἐπιϲτάται,
διϲϲὼ ϲτρατηγώ, διέλαχον ϲφυρηλάτωι
Σκύθηι ϲιδήρωι κτημάτων παμπηϲίαν.

---

784. δ' ἀπ' ὀμμάτων M : corr. Burton. 785. ἀραίαϲ . . . ἐπικότουϲ M : corr. E. L. Lushington. 789. διαχειρίαι M : εἶϲ M² corr. Porson. 804. βαϲιλέωϲ M : versum delevit Porson. γένοϲ 807. τόκοϲ M : corr. Dindorf. 809. κατεϲποδημένοι M : corr. Dindorf.

ὁμοσπλάγχνων τε πλευρωμάτων
⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ ⏑ –
αἰαῖ δαιμόνιοι,
αἰαῖ δ' ἀντιφόνων
⟨δὴ⟩ θανάτων ἀραί.

ΧΟ. διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
σώμασιν πεπλαγμένους,
ἀναυδάτῳ μένει ⟨τ'⟩
ἀραίῳ τ' ἐκ πατρὸς
⟨οὐ⟩ διχόφρονι πότμῳ.

ἀντ. α'

ΗΜ. β'. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,
στένουσι πύργοι,
στένει πέδον φίλανδρον· μένει
κτέανά τ' ἐπιγόνοις,
δι' ὧν αἰνομόροις,
δι' ὧν νεῖκος ἔβα
καὶ θανάτου τέλος.

ΧΟ. ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι
κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν.
διαλλακτῆρι δ' οὐκ
ἀμεμφεία φίλοις,
οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

στρ. β'

ΗΜ. α'. σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,
σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
τάχ' ἄν τις εἴποι, τίνες;
τάφων πατρῴων λαχαί.

ΧΟ. δόμων μάλ' ἀχάεσσ' ἰὰ τοὺς
προπέμπει, δαϊκτὴρ γόος αὐ-
τόστονος, αὐτοπήμων,
δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής, ἐτύμως
δακρυχέων ἐκ φρενός, ἃ
κλαομένας μου μινύθει
τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

---

895. λέγεις πλαγάν M : corr. Elmsley. 896. π. ἐ[ν]νέπω M : delevit Elmsley. 899. οὐ om. M : add. Wecklein. 915. ἀχάεσσα τοὺς M : corr. Weil.

ἀντ. β´

ΗΜ. β´. πάρεϲτιν εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοιϲιν
ὡϲ ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίταϲ,
ξένων τε πάντων ϲτίχαϲ
πολυφθόρουϲ ἐν δαΐ.

ΧΟ. ἰώ· δυϲαίων ϲφ' ἁ τεκοῦϲα
πρὸ παϲᾶν γυναικῶν ὁπόϲαι
τεκνογόνοι κέκληνται·
παῖδα τὸν αὑτᾶϲ πόϲιν αὑτᾶι θεμένα
τούϲδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὧδ' ἐτελεύ-
ταϲαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοιϲ
χερϲὶν ὁμοϲπόροιϲιν.

ϲτρ. γ´

ΗΜ. α´. ὁμόϲποροι δῆτα καὶ πανωλέθροι,
διατομαῖϲ ἀφίλοιϲ
ἔριδι μαινομέναι,
νείκεοϲ ἐν τελευτᾶι.

ΧΟ. πέπαυται δ' ἔχθοϲ, ἐν δὲ γαίαι
ζόα φονορύτωι
μέμεικται· κάρτα δ' εἴϲ' ὅμαιμοι.
πικρὸϲ λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιοϲ
ξεῖνοϲ ἐκ πυρὸϲ ϲυθεὶϲ
θηκτὸϲ ϲίδαροϲ· πικρὸϲ δὲ χρημάτων
κακὸϲ δατητὰϲ Ἄρηϲ
ἀρὰν πατρώιαν τιθεὶϲ ἀλαθῆ.

ἀντ. γ´

ΗΜ. β´. ἔχουϲι μοῖραν λαχόντεϲ, ὦ μέλεοι,
διοδότων ἀχέων·
ὑπὸ δὲ ϲώματι γᾶϲ
πλοῦτοϲ ἄβυϲϲοϲ ἔϲται.

ΧΟ. ἰὼ πολλοῖϲ ἐπανθίϲαντεϲ
πόνοιϲι γενεάν·
τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
Ἀραὶ τὸν ὀξὺν νόμον, τετραμμένου

925. τ' ἐπακτῶν cj. Meineke. 927. δυϲδαίμων ϲφιν ἁ τεκοῦϲα M: corr. Weil. 935. οὐ φίλαιϲ M: corr. Weil, Voss. 945. ἴϲοϲ δατητάϲ cj. Weil. 946. πατρόϲ M: corr. Bothe. 948. διοϲδότων M: corr. Bothe. 951. ἐπανθήϲαντεϲ M: corr. Bothe. 952. post γενεὰν, πόνοιϲί γε δόμουϲ add. M: del. Hermann. 953. τελευτᾶι δ' αἶδ' M: corr. Hermann.

παντρόπωι φυγᾶι γένους.
ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
δυοῖν κρατήσας ἔληξε δαίμων.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

προ.

παισθεὶς ἔπαισας.

ΙΣΜΗΝΗ

σὺ δ' ἔθανες κατακτανών.

ΑΝ. δορὶ δ' ἔκανες.
ΙΣ. δορὶ δ' ἔθανες.
ΑΝ. μελεόπονος.
ΙΣ. μελεοπαθής.
ΑΝ. ἴτω γόος.
ΙΣ. ἴτω δάκρυ.
ΑΝ. ΙΣ. προσκείσεται κατακτάς.

στρ.

ΑΝ. ἐή.
ΙΣ. ἐή.
ΑΝ. μαίνεται γόοισι φρήν.
ΙΣ. ἐντὸς δὲ καρδία στένει.
ΑΝ. ἰὼ ἰὼ πάνδυρτε σύ.
ΙΣ. σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.
ΑΝ. πρὸς φίλου ἔφθισο
ΙΣ. καὶ φίλον ἔκτανες.
ΑΝ. διπλᾶ λέγειν,
ΙΣ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν
ΑΝ. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
ΙΣ. πέλας δ' αἵδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,
μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ἀντ.

ΑΝ. ἐή.
ΙΣ. ἐή.
ΑΝ. δυσθέατα πήματα

---

965. προκείσεται M^2: πρόκεισαι cj. Hermann: vv. 964, 965 transposuit Weil. 967. πανδάκρυτε M: corr. Ritschl. 970. φίλου γ' M: corr. Bothe. 973. ἄλγε' ὅμοια cj. Headlam. 977, 988. μέλαινά τ' Ἐ. M: corr. Porson.

ΙΣ. ἐδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἐμοί.
ΑΝ. οὐδ' ἵκεθ' ὡς κατέκτανεν.
ΙΣ. σωθεὶς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.
ΑΝ. ὤλεσε δῆθ' ⟨ὅδε.⟩
ΙΣ. καὶ τὸν ἐνόσφισεν.
ΑΝ. τάλαν γένος.
ΙΣ. τάλαν πάθος·
†ΑΝ. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.
ΙΣ. δίυγρα τριπάλτων πημάτων. †
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά,
πότνιά τ' Οἰδίπου σκιά,
μέλαιν' Ἐρινύς, ἦ μεγασθενής τις εἶ.

ἐπ.

ΑΝ. σύ τοι νιν οἶσθα διαπερῶν,
ΙΣ. σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών,
ΑΝ. ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,
ΙΣ. δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.
ΑΝ. ὀλοὰ λέγειν.
ΙΣ. ὀλοὰ δ' ὁρᾶν.
ΑΝ. ἰὼ πόνος,
ΙΣ. ἰὼ κακά,
ΑΝ. δώμασι καὶ χθονί,
ΙΣ. καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, δυστάνων κακῶν ἄναξ.
ΙΣ. ἰὼ πάντων πολυστονώτατε.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ δαιμονῶντες ἐν ἄται.
ΑΝ. ἰὼ ἰώ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
ΙΣ. ἰώ, οὗπέρ γε τιμιώτατον.
ΑΝ. ΙΣ. ἰὼ ἰώ· πῆμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ

δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
δήμου προβούλοις τῆσδε Καδμείας πόλεως·
Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίαι χθονὸς
θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἵλετ' ἐν πόλει,

982. ἀπώλεσεν M : corr. Hermann. ὅδε add. Weil. τόνδ' ἐν. M. 983. τάλανα καὶ πάθον M : corr. Schütz. 984, 985. Fort. λυγρῶν κηδέων ὁμωνύμων· τριπάλτων ὁρμήματα πημάτων. 985. δίδυμα τριπλᾶ τε cj. Headlam. 999. Post ἄναξ, ἐτεόκλεις ἀρχηγέτα addit M[4]. 1000. πολυπονώτατοι M : corr. Robortellus, Weil. 1002. ἰώ M : ἰώ, ἰώ M[2]. 1007. εὐναίαι M : εὐνοίαι recc.

ἱερῶν πατρῴων δ' ὅσιος ὢν μομφῆς ἄτερ
τέθνηκεν οὗπερ τοῖς νέοις θνῄσκειν καλόν.
οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·
τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἁρπαγὴν κυσίν,
ὡς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός,
εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδὼν ἔστη δορὶ
τῶι τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτήσεται
θεῶν πατρῴων, οὓς ἀτιμάσας ὅδε
στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ᾕρει πόλιν.
οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
ταφέντ' ἀτίμως τοὐπιτίμιον λαβεῖν,
καὶ μήθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
τοιαῦτ' ἔδοξε τῶιδε Καδμείων τέλει.

ΑΝ. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
ἢν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέληι,
ἐγώ σφε θάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
θάψασ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον οὗ πεφύκαμεν,
μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινώνει κακῶν,
ψυχή, θανόντι ζῶσα, συγγόνωι φρενί.
τούτωι δὲ σάρκας . . . .
. . . . . . οὐδὲ κοιλογάστορες
λύκοι πάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
τάφον γὰρ αὐτὴ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
γυνή περ οὖσα, τῶιδε μηχανήσομαι,
κόλπωι φέρουσα βυσσίνου πεπλώματος,
καὐτὴ καλύψω. μηδέ τωι δόξηι πάλιν·
θάρσει· παρέσται μηχανὴ δραστήριος.

ΚΗ. αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
ΑΝ. αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
ΚΗ. τραχύς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγὼν κακά.
ΑΝ. τράχυν'· ἄθαπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται.
ΚΗ. ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφωι;
ΑΝ. ἤδη τὰ τοῦδε διατετίμηται θεοῖς.

1010. δ' om. M pr.: add. M vel M^2. 1011. οἷσπερ ὀρνέοις cj. Verrall, collato schol. 1035. τούτω M: τούτου recc. Lacunam indicavit Prien: Fort. οὔποτ' οἰωνοὶ βορὰν | διασπάσονταί γ'. 1036. σπάσονται M pr. 1037. αὐτῶ M: corr. Pierson. 1047. τοῦδ' οὐ M: corr. Paley, collatis scholiis.

ΚΗ. οὔ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνωι βαλεῖν.
ΑΝ. παθὼν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.
ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἑνὸς τόδ' ἔργον ἦν.
ΑΝ. ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.
ΧΟ. Φεῦ φεῦ.
ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς
Κῆρες Ἐρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα
γένος ὠλέσατε πρέμνοθεν οὕτως,
τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν
μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβωι;
ἀλλὰ φοβοῦμαι κἀποτρέπομαι
δεῖμα πολιτῶν.
σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων
τεύξει· κεῖνος δ' ὁ τάλας ἄγοος
μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς
εἶσιν. τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;
ΗΜ. δράτω ⟨τι⟩ πόλις καὶ μὴ δράτω
τοὺς κλάοντας Πολυνείκη·
ἡμεῖς γὰρ ἴμεν καὶ συνθάψομεν
αἵδε προπομποί.
καὶ γὰρ γενεᾶι κοινὸν τόδ' ἄχος,
καὶ πόλις ἄλλως
ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἅμα τῶιδ', ὥσπερ τε πόλις
καὶ τὸ δίκαιον ξυνεπαινεῖ.
μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς ἰσχὺν
ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν
μὴ ἀνατραπῆναι μηδ' ἀλλοδαπῶι
κύματι φωτῶν
κατακλυσθῆναι τὰ μάλιστα.

1058. δ' ἀρῶ M : δὲ δρῶ recc. 1059. τύμβον recc.
1065. πείθοιτο M : πίθοιτο recc.

AICXTΛOT

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ
ΧΟΡΟϹ
ΚΛΥΤΑΙΜΗϹΤΡΑ
ΤΑΛΘΥΒΙΟϹ ΚΗΡΥΞ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
ΚΑϹΑΝΔΡΑ
ΑΙΓΙϹΘΟϹ

ΦΥΛΑΞ

Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ᾽ ἀπαλλαγὴν πόνων,
φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἣν κοιμώμενος
στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν].
καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
ἁλώσιμόν τε βάξιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
εὖτ᾽ ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ᾽ ἔχω
εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ᾽ ὕπνου παραστατεῖ,
τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνωι·
ὅταν δ᾽ ἀείδειν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
ὕπνου τόδ᾽ ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
κλάω τότ᾽ οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ᾽ ἄριστα διαπονουμένου.
νῦν δ᾽ εὐτυχὴς γένοιτ᾽ ἀπαλλαγὴ πόνων
εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός. —
ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἄργει, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
ἰοῦ ἰοῦ·
Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
ὀλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆιδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις

2. ἣν f g h : δ᾽ ἣν M. 7. omisit Achill. Tat. qui v. 4-6 attulit : damnaverunt Pauw, Valckenär. 19. δεσποτουμένου ci. Döhner.

ἑάλωκεν, ὡϲ ὁ φρυκτὸϲ ἀγγέλλων πρέπει·
αὐτόϲ τ᾽ ἔγωγε φροίμιον χορεύϲομαι.
τὰ δεϲποτῶν γὰρ εὖ πεϲόντα θήϲομαι
τρὶϲ ἓξ βαλούϲηϲ τῆϲδέ μοι φρυκτωρίαϲ.
γένοιτο δ᾽ οὖν μολόντοϲ εὐφιλῆ χέρα
ἄνακτοϲ οἴκων τῆιδε βαϲτάϲαι χερί.
τὰ δ᾽ ἄλλα ϲιγῶ· βοῦϲ ἐπὶ γλώϲϲηι μέγαϲ
βέβηκεν· οἶκοϲ δ᾽ αὐτόϲ, εἰ φθογγὴν λάβοι,
ϲαφέϲτατ᾽ ἂν λέξειεν. ὡϲ ἑκὼν ἐγὼ
μαθοῦϲιν αὐδῶ κοὐ μαθοῦϲι λήθομαι.

ΧΟΡΟϹ

Δέκατον μὲν ἔτοϲ τόδ᾽ ἐπεὶ Πριάμου
μέγαϲ ἀντίδικοϲ,
Μενέλαοϲ ἄναξ ἠδ᾽ Ἀγαμέμνων,
διθρόνου Διόθεν καὶ διϲκήπτρου
τιμῆϲ ὀχυρὸν ζεῦγοϲ Ἀτρειδᾶν,
ϲτόλον Ἀργείων χιλιοναύτην
τῆϲδ᾽ ἀπὸ χώραϲ
ἦραν, ϲτρατιῶτιν ἀρωγήν,
μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντεϲ Ἄρη
τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ᾽ ἐκπατίοιϲ
ἄλγεϲι παίδων ὕπατοι λεχέων
ϲτροφοδινοῦνται
πτερύγων ἐρετμοῖϲιν ἐρεϲϲόμενοι,
δεμνιοτήρη
πόνον ὀρταλίχων ὀλέϲαντεϲ·
ὕπατοϲ δ᾽ ἀΐων ἤ τιϲ Ἀπόλλων
ἢ Πὰν ἢ Ζεὺϲ οἰωνόθροον
γόον ὀξυβόαν τῶνδε μετοίκων
ὑϲτερόποινον
πέμπει παραβᾶϲιν Ἐρινύν.
οὕτω δ᾽ Ἀτρέωϲ παῖδαϲ ὁ κρείϲϲων
ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρωι πέμπει ξένιοϲ
Ζεὺϲ πολυάνοροϲ ἀμφὶ γυναικὸϲ
πολλὰ παλαίϲματα καὶ γυιοβαρῆ
γόνατοϲ κονίαιϲιν ἐρειδομένου
διακναιομένηϲ τ᾽ ἐν προτελείοιϲ
κάμακοϲ θήϲων Δαναοῖϲιν
Τρωϲί θ᾽ ὁμοίωϲ. ἔϲτι δ᾽ ὅπηι νῦν
ἔϲτι· τελεῖται δ᾽ ἐϲ τὸ πεπρωμένον·
οὔθ᾽ ὑποκάων οὔθ᾽ ὑπολείβων
οὔτε δακρύων ἀπύρων ἱερῶν

69. ὑποκλαίων M : corr. (ὑποκαίων) Casaubon.

ὀργὰϲ ἀτενεῖϲ παραθέλξει. —
ἡμεῖϲ δ' ἀτίται ϲαρκὶ παλαιᾷ
τῆϲ τότ' ἀρωγῆϲ ὑπολειφθέντεϲ
μίμνομεν ἰϲχὺν
ἰϲόπαιδα νέμοντεϲ ἐπὶ ϲκήπτροιϲ.
ὅ τε γὰρ νεαρὸϲ μυελὸϲ ϲτέρνων
ἐντὸϲ ἀνάιϲϲων
ἰϲόπρεϲβυϲ, Ἄρηϲ δ' οὐκ ἔνι χώραι·
τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδοϲ ἤδη
κατακαρφομένηϲ τρίποδαϲ μὲν ὁδοὺϲ
ϲτείχει, παιδὸϲ δ' οὐδὲν ἀρείων
ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
ϲὺ δέ, Τυνδάρεω
θύγατερ, βαϲίλεια Κλυταιμήϲτρα,
τί χρέοϲ; τί νέον; τί δ' ἐπαιϲθομένη,
τίνοϲ ἀγγελίαϲ
πειθοῖ περίπεμπτα θυοϲκεῖϲ;
πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀϲτυνόμων,
ὑπάτων, χθονίων,
τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
βωμοὶ δώροιϲι φλέγονται·
ἄλλη δ' ἄλλοθεν οὐρανομήκηϲ
λαμπὰϲ ἀνίϲχει,
φαρμαϲϲομένη χρίματοϲ ἁγνοῦ
μαλακαῖϲ ἀδόλοιϲι παρηγορίαιϲ,
πελάνωι μυχόθεν βαϲιλείωι.
τούτων λέξαϲ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
καὶ θέμιϲ αἰνεῖν,
παιών τε γενοῦ τῆϲδε μερίμνηϲ,
ἣ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
τοτὲ δ' ἐκ θυϲιῶν ἀγανὴ φαίνουϲ'
ἐλπὶϲ ἀμύνει φροντίδ' ἄπληϲτον
λύπηϲ, θυμοφθόρον ἄτην.

ϲτρ.

κύριόϲ εἰμι θροεῖν ὅδιον κράτοϲ αἴϲιον ἀνδρῶν
ἐκτελέων, — ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνείει
πειθὼ μολπάν,

---

75. ϲκήπτροιϲ ἰϲόπαιδα νέμοντεϲ cj. Weil, Arnold. 77. ἀνάϲϲων M: corr. Hermann. 79. τό θ' ὑπέργηρων h: τίθιπεργήρωϲ M. 87. θυοϲκινεῖϲ M: corr. Turneb. ex Hesychio. 90. τῶν τε θυραίων τῶν τ' ἀγοραίων cj. Enger. 101. φαίνουϲ' f: φαίνειϲ M. 103. τὴν θυμοφθόρον λύπηϲ φρένα M: corr. H. L. Ahrens.

ἀλκὰν σύμφυτος αἰών, —
ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος, Ἑλλάδος ἥβας
ξύμφρονα ταγάν,
πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νε-
ῶν, ὁ κελαινός, ὁ δ' ἐξόπιν ἀργᾶς,
φανέντες ἴκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
παμπρέπτοις ἐν ἕδραισιν,
βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι, γένναν,
βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἀντ.

κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἰδὼν δύο λήμασι δισσοὺς
Ἀτρείδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
πομπούς τ' ἀρχούς·
οὕτω δ' εἶπε τεράιζων·
"χρόνωι μὲν ἀγρεῖ Πριάμου πόλιν ἅδε κέλευθος,
πάντα δὲ πύργων
κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῆ
Μοῖρα λαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
οἷον μή τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
σηι προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
στρατωθέν. οἴκωι γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις ἁγνὰ
πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
στυγεῖ δὲ δεῖπνον ἀετῶν."
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἐπ.

"τόσον περ εὔφρων ἁ καλὰ
δρόσοις ἀέπτοις μαλερῶν λεόντων
πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
θηρῶν ὀβρικάλοισι, τερπνὰ
τούτων αἰνεῖ ξύμβολα κρᾶναι,
δεξιὰ μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα [στρουθῶν].
ἰήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,

---

110. ταγάν afh: τὰν γᾶν M. 118. ἐρικύμονα afh: ἐρικύματα M. 140. ἁ καλά fh: καλά M. 141. δρόσοισιν ἀέλπτοις M: corr. ex scholiis: ἀέπτοις fh. 141. ὄντων M: corr. Stanley. 144. αἰτεῖ M: corr. Lachmann. 145. στρουθῶν interpolatum esse vidit Porson.

μή τινας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἐχενῆιδας
ἀπλοίας τεύξηι,
σπευδομένα θυσίαν ἑτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
νεικέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισήνορα . . . ,
μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
οἰκονόμος δολία
μνάμων μῆνις τεκνόποινος."
τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὁδίων οἴκοις βασιλείοις·
τοῖς δ' ὁμόφωνον
αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

στρ. α'

Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐ-
τῶι φίλον κεκλημένωι,
τοῦτό νιν προσεννέπω·
οὐκ ἔχω προσεικάσαι
πάντ' ἐπισταθμώμενος
πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

ἀντ. α'

οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
παμμάχωι θράσει βρύων,
οὐδὲ λέξεται πρὶν ὤν·
ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ, τρια-
κτῆρος οἴχεται τυχών.
Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν,—

στρ. β'

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδώ-
σαντα, τὸν πάθει μάθος
θέντα κυρίως ἔχειν.
στάζει δ' ἔν θ' ὕπνωι πρὸ καρδίας
μνησιπήμων πόνος,
καὶ παρ' ἄκοντας ἦλθε σωφρονεῖν.
δαιμόνων δέ που χάρις βιαίως
σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

---

152. δαῖσαι post δεισήνορα supplet Keck.
164. πάντ' ἔπη σταθμώμενος cj. Verrall.
165. τόδε μάταν M : corr. Pauw.

ἀντ. β´

καὶ τόθ᾽ ἡγεμὼν ὁ πρέ-
ϲβυϲ νεῶν Ἀχαιϊκῶν,
μάντιν οὔτινα ψέγων,
ἐμπαίοιϲ τύχαιϲι ϲυμπνέων,
εὖτ᾽ ἀπλοίαι κεναγ-
γεῖ βαρύνοντ᾽ Ἀχαιϊκὸϲ λεώϲ,
Χαλκίδοϲ πέραν ἔχων παλιρρό-
χθοιϲ ἐν Αὐλίδοϲ τόποιϲ·

ϲτρ. γ´

πνοαὶ δ᾽ ἀπὸ Ϲτρυμόνοϲ μολοῦϲαι
κακόϲχολοι, νήϲτιδεϲ, δύϲορμοι,
βροτῶν ἄλαι,
νεῶν ⟨τε⟩ καὶ πειϲμάτων ἀφειδεῖϲ,
παλιμμήκη χρόνον τιθεῖϲαι
τρίβωι κατέξαινον ἄνθοϲ Ἀργείων·
ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
χείματοϲ ἄλλο μῆχαρ
βριθύτερον πρόμοιϲιν
μάντιϲ ἔκλαγξεν προφέρων
Ἄρτεμιν, ὥϲτε χθόνα βάκτροιϲ
ἐπικρούϲανταϲ Ἀτρείδαϲ
δάκρυ μὴ καταϲχεῖν·

ἀντ. γ´

ἄναξ δ᾽ ὁ πρέϲβυϲ τόδ᾽ εἶπε φωνῶν·
"βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέϲθαι,
βαρεῖα δ᾽, εἰ
τέκνον δαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
μιαίνων παρθενοϲφάγοιϲιν
ῥείθροιϲ πατρώιουϲ χέραϲ πέλαϲ βωμοῦ.
τί τῶνδ᾽ ἄνευ κακῶν;
πῶϲ λιπόναυϲ γένωμαι
ξυμμαχίαϲ ἁμαρτών;
παυϲανέμου γὰρ θυϲίαϲ
παρθενίου θ᾽ αἵματοϲ ὀργᾶι
περιοργῶϲ ἐπιθυμεῖν
θέμιϲ. εὖ γὰρ εἴη."

190, 191. παλιρρόθοιϲ M: corr. H. Ahrens.
195. τε add. Porson.
210. ῥείθροιϲ h: ῥεέθροιϲ M. βωμοῦ πέλαϲ M: corr. Blomfield.

στρ. δ'

ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον
φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν
ἄναγνον, ἀνίερον, τόθεν
τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.
βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
ἔτλα δ' οὖν θυτὴρ γενέσθαι
θυγατρός, γυναικοποίνων
πολέμων ἀρωγὰν
καὶ προτέλεια ναῶν.

ἀντ. δ'

λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώιους
παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρθένειον
ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
φράσεν δ' ἀόζοις πατὴρ μετ' εὐχὰν
δίκαν χιμαίρας ὕπερθε βωμοῦ
πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῶι
προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην,
στόματός τε καλλιπρώιρου
φυλακὰν κατασχεῖν,
φθόγγον ἀραῖον οἴκοις,

στρ. ε'

βίαι χαλινῶν τ' ἀναύδωι μένει.
κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
ἔβαλλ' ἕκαστον θυτήρων
ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοίκτωι ⟨προσορωμένα,⟩
πρέπουσά θ' ὡς ⟨ἂν⟩ ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
ἔμελψεν· ἁγνᾶι δ' ἀταύρωτος αὐ-
δᾶι πατρὸς φίλου τριτόσπονδον εὔποτμον
αἰῶνα φίλως ἐτίμα.

---

222. βροτοῖς M : corr. Spanheim.
229. αἰῶνα παρθένειον M : corr. O. Müller.
241. προσορωμένα dubitanter add. L. C.
242. ἂν add. L. C.
244. ἁγνᾶι . . . αὐδᾶι h : ἁγνὰ . . . αὐδά M.

ἀντ. ε'

τὰ δ' ἔνθεν οὔτ' εἶδον οὔτ' ἐννέπω·
τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον· [τὸ δὲ προκλύειν,]
ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ⟨εἰ⟩ κλύοις, πρὸ χαιρέτω·
ἴσον δὲ τῶι προστένειν.
τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αὐγαῖς.
πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔ-
πραξις, ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας
γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

Ἥκω σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
γυναῖκ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
σὺ δ' εἴτε κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
κλύοιμ' ἂν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσηι φθόνος.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

εὐάγγελος μέν, ὥσπερ ἡ παροιμία,
ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα.
πεύσει δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
Πριάμου γὰρ ἡιρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
ΧΟ. πῶς φῄς; πέφευγε τοὔπος ἐξ ἀπιστίας.
ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὖσαν· ἦ τορῶς λέγω;
ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
ΚΛ. εὖ γὰρ φρονοῦντος ὄμμα σοῦ κατηγορεῖ.
ΧΟ. ἦ γάρ τι πιστόν ἐστι τῶνδέ σοι τέκμαρ;
ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
ΧΟ. πότερα δ' ὀνείρων φάσματ' εὐπιθῆ σέβεις;
ΚΛ. οὐ δόξαν ἂν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
ΧΟ. ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;
ΚΛ. παιδὸς νέας ὣς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
ΧΟ. καὶ τίς τόδ' ἐξίκοιτ' ἂν ἀγγέλων τάχος;
ΚΛ. Ἥφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

---

250. τὸ δὲ προκλύειν om. M pr.
251. εἰ ins. L. C.
261. δ' εἴ τι cj. Auratus.
272. τί γὰρ τό M : corr. Karsten.

φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
ἔπεμπεν· Ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
Ἀθῷον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
ἰσχὺν πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
πεύκη, τὸ χρυσοφεγγές, ὥς τις ἥλιος,
σέλας παραγγείλασα Μακίστου σκοπάς·
ὁ δ' οὔτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὕπνῳ
νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
ἑκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου ῥοὰς
Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί.
σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίνετο
φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐξικνούμενον
ὤτρυνε θεσμόν μοι χαρίζεσθαι πυρός.
πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει
φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
φλέγουσαν· εἶτ' ἔσκηψεν, εἶτ' ἀφίκετο
Ἀραχναῖον αἶπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
κἄπειτ' Ἀτρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
φάος τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός.
τοιοίδ' ἕτοιμοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
νικᾷ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμών.
τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τε σοὶ λέγω
ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.

ΧΟ. θεοῖς μὲν αὖθις, ὦ γύναι, προσεύξομαι·
λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κἀποθαυμάσαι
διανεκῶς θέλοιμ' ἄν, ὡς λέγοις πάλιν.

282. ἀπ' ἀγγέλου M : corr. ex *Etym. M.* Canter. 286. Hesychii glossam, προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα, huic loco pertinere cj. Weil. 287. ἰσχὺς . . . πρὸς ἡδονὴν M : corr. L. C. 304. μὴ χαρίζεσθαι M : corr. Casaubon. 307. κάτοπτρον M : corr. Canter. 310–1066. Desunt in M. 312. τοιοίδε [illegible]

ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆιδ' ἔχουϲ' ἐν ἡμέραι.
οἶμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
ὄξοϲ τ' ἄλειφά τ' ἐγχέαϲ ταὐτῶι κύτει
διχοϲτατοῦντ' ἂν οὐ φίλωϲ προϲεννέποιϲ·
καὶ τῶν ἁλόντων καὶ κρατηϲάντων δίχα
φθογγὰϲ ἀκούειν ἔϲτι ϲυμφορᾶϲ διπλῆϲ.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ ϲώμαϲιν πεπτωκότεϲ
ἀνδρῶν καϲιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παῖδεϲ γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρηϲ ἀποιμώζουϲι φιλτάτων μόρον·
τοὺϲ δ' αὖτε νυκτίπλαγκτοϲ ἐκ μάχηϲ πόνοϲ
νήϲτειϲ πρὸϲ ἀρίϲτοιϲιν ὧν ἔχει πόλιϲ
τάϲϲει, πρὸϲ οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
ἀλλ' ὡϲ ἕκαϲτοϲ ἔϲπαϲεν τύχηϲ πάλον
ἐν αἰχμαλώτοιϲ Τρωϊκοῖϲ οἰκήμαϲιν
ναίουϲιν ἤδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόϲων τ' ἀπαλλαγέντεϲ, ὡϲ δ' εὐδαίμονεϲ
ἀφύλακτον εὑδήϲουϲι πᾶϲαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὖ ϲέβουϲι τοὺϲ πολιϲϲούχουϲ θεοὺϲ
τοὺϲ τῆϲ ἁλούϲηϲ γῆϲ θεῶν θ' ἱδρύματα,
οὔ τἂν ἑλόντεϲ αὖθιϲ ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρωϲ δὲ μή τιϲ πρότερον ἐμπίπτοι ϲτρατῶι
πορθεῖν ἃ μὴ χρή, κέρδεϲιν νικωμένουϲ.
δεῖ γὰρ πρὸϲ οἴκουϲ νοϲτίμου ϲωτηρίαϲ
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοῖϲ δ' ἀναμπλάκητοϲ εἰ μόλοι ϲτρατόϲ,
ἐγρηγορὸϲ τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόϲπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸϲ ἐξ ἐμοῦ κλύειϲ·
τὸ δ' εὖ κρατοίη, μὴ διχορρόπωϲ ἰδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐϲθλῶν τὴν ὄνηϲιν εἱλόμην.
ΧΟ. γύναι, κατ' ἄνδρα ϲώφρον' εὐφρόνωϲ λέγειϲ.
ἐγὼ δ' ἀκούϲαϲ πιϲτά ϲου τεκμήρια
θεοὺϲ προϲειπεῖν εὖ παραϲκευάζομαι.
χάριϲ γὰρ οὐκ ἄτιμοϲ εἴργαϲται πόνων.

Ὦ Ζεῦ βαϲιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
μεγάλων κόϲμων κτεάτειρα,
ἥτ' ἐπὶ Τροίαϲ πύργοιϲ ἔβαλεϲ
ϲτεγανὸν δίκτυον, ὡϲ μήτε μέγαν

---

323. οὐ φίλω cj. Auratus. 331. νῆϲτιϲ f: νήϲτειϲ h.
336. ὡϲ δυϲδαίμονεϲ MSS.: corr. Stanley.
340. οὐκ ἄν γ' fh: corr. Hermann. 346. ἐγρήγορον MSS.: corr. Porson. 348. κλύοιϲ fh: κλύειϲ a.

μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέϲαι
μέγα δουλείαϲ
  γάγγαμον ἄτηϲ παναλώτου.
Δία τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρωι
τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπωϲ ἂν
μήτε πρὸ καιροῦ μήθ' ὑπὲρ ἄϲτρων
  βέλοϲ ἠλίθιον ϲκήψειεν.

ϲτρ. α'

Διὸϲ πλαγὰν ἔχουϲιν εἰπεῖν,
πάρεϲτι τοῦτό γ' ἐξιχνεῦϲαι.
ἔπραξαν ὡϲ ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τιϲ
θεοὺϲ βροτῶν ἀξιοῦϲθαι μέλειν
ὅϲοιϲ ἀθίκτων χάριϲ
πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐϲεβήϲ.
πέφανται δ' ἐκγόνοιϲ
ἀτολμήτων Ἄρη
πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίωϲ,
φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
ὑπὲρ τὸ βέλτιϲτον. ἔϲτω δ' ἀπή-
μαντον, ὥϲτε κἀπαρκεῖν
εὖ πραπίδων λαχόντι.
οὐ γάρ ἐϲτιν ἔπαλξιϲ
πλούτου πρὸϲ κόρον ἀνδρὶ
λακτίϲαντι μέγαν Δίκαϲ
βωμὸν εἰϲ ἀφάνειαν.

ἀντ. α'

βιᾶται δ' ἁ τάλαινα πειθώ
προβουλόπαιϲ ἄφερτοϲ ἄταϲ.
ἄκοϲ δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
πρέπει δέ, φῶϲ αἰνολαμπέϲ, ϲίνοϲ·
κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
τρίβωι τε καὶ προϲβολαῖϲ
μελαμπαγὴϲ πέλει
δικαιωθείϲ, ἐπεὶ
διώκει παῖϲ ποτανὸν ὄρνιν,

---

368. τοῦτό γ' h : τοῦτ' f.
369. ὡϲ ἔπραξεν MSS. : corr. Hermann.
374. ἐγγόνουϲ MSS. : corr. (ἐγγόνοιϲ) Scaliger.
379. ὥϲτε κἀπαρκεῖν h : ὥϲτ' ἀπαρκεῖν f.
380. λαχόντα MSS. : corr. Auratus.

πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς.
λιτᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
τὸν δ' ἐπίστροφον τούτων
φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
οἷος καὶ Πάρις ἐλθὼν
ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
ᾔσχυνε ξενίαν τράπε-
ζαν κλοπαῖσι γυναικός.

στρ. β'

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστορας
κλόνους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὁπλισμούς,
ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἰλίωι φθοράν,
βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν
ἄτλατα τλᾶσα· πολλὰ δ' ἔστενον
τάδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
"ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.
† πάρεστι σιγᾶς ἄτιμος ἀλοίδορος
ἅδιστος ἀφεμένων ἰδεῖν. †
πόθωι δ' ὑπερποντίας
φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν
ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
ὀμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

ἀντ. β'

ὀνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
πάρεισι δόξαι φέρουσαι χάριν ματαίαν.
μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾶν,
παραλλάξασα διὰ χερῶν
βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον,
πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοις."
τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἑστίας ἄχη
τάδ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμένοις
πένθεια τλησικάρδιος
δόμων ἑκάστου πρέπει.

---

397. ἐπ. τῶνδε MSS. : corr. Blomfield. 405. διλόγχους τε cj. Schmidt.

412-413. Fort. πάρεστι σῖγ', ἄτιμος ἀλλ' ἀλοίδορος, | ἄλαστα πημονῶν ἰδών. 421. ὁρᾶι cj. Scholefield.

428. τὰ δ' cj. Halm. 429. Fort. Ἑλλάδος χθονός.

430. τηξικάρδιος cj. Auratus ex glossemate.

πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἧπαρ·
οὓς μὲν γάρ ⟨τις⟩ ἔπεμψεν
οἶδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἑκά-
στου δόμους ἀφικνεῖται.

στρ. γ΄

ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἄρης σωμάτων
καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχηι δορὸς
πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
φίλοισι πέμπει βαρὺ
ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀν-
τήνορος σποδοῦ γεμί-
ζων λέβητας εὐθέτους.
στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν-
δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'
ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός.
τάδε σῖγά τις βαΰζει.
φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει
προδίκοις Ἀτρείδαις.
οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
θήκας Ἰλιάδος γᾶς
εὔμορφοι κατέχουσιν· ἐχ-
θρὰ δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

ἀντ. γ΄

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότωι·
δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
μένει δ' ἀκοῦσαί τί μου
μέριμνα νυκτηρεφές.
τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
ἄσκοποι θεοί. κελαι-
ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνωι
τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
παλιντυχεῖ τριβᾶι βίου
τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀΐ-
στοις τελέθοντος οὔτις ἀλκά·
τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὖ
βαρύ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις

---

433. τις add. Porson.
444. εὐθέτου MSS. : corr. Auratus.
457. δημοκράτου MSS. : corr. Porson.

Διόθεν κεραυνός.
κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον.
μήτ' εἴην πτολιπόρθης,
μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλ-
λων βίον κατίδοιμι.

ἐπ.

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγγέλου
πόλιν διήκει θοὰ
βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
τίς οἶδεν, ἤ τι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος. —
τίς ὧδε παιδνὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
φλογὸς παραγγέλμασιν
νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
ἀλλαγᾶι λόγου καμεῖν; —
γυναικὸς αἰχμᾶι πρέπει
πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι.
πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος.

Τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὀνειράτων δίκην
τερπνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὁρῶ κατάσκιον
κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
ὕλης ὀρείας σημανεῖ καπνῶι πυρός,
ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων·
τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι. —
Ὅστις τάδ' ἄλλως τῆιδ' ἐπεύχεται πόλει,
αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἁμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ

Ἰὼ πατρῶιον οὖδας Ἀργείας χθονός,
δεκάτωι σε φέγγει τῶιδ' ἀφικόμην ἔτους,
πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων μιᾶς τυχών.
οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῆιδ' ἐν Ἀργείαι χθονὶ
θανὼν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,

478. ἤ τοι MSS.: corr. Ahrens. 483. ἐν γυναικὸς MSS.: corr. Scaliger.

ὕπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
τόξοις ἰάπτων μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βέλη·
ἅλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάρσιος·
νῦν δ' αὖτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
ἄναξ Ἄπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα κηρύκων σέβας,
ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εὐμενεῖς πάλιν
στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
ἰὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοισίδ' ὄμμασιν
δέξασθε κόσμωι βασιλέα πολλῶι χρόνωι.
ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνηι φέρων
καὶ τοῖσδ' ἅπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει,
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
Διὸς μακέλληι, τῆι κατείργασται πέδον·
βωμοὶ δ' ἄϊστοι καὶ θεῶν ἱδρύματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χθονός.
τοιόνδε Τροίαι περιβαλὼν ζευκτήριον
ἄναξ Ἀτρείδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελὴς πόλις
ἐξεύχεται τὸ δρᾶμα τοῦ πάθους πλέον.
ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε καὶ πανώλεθρον
αὐτόχθονον πατρῶιον ἔθρισεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θἀμάρτια.
ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
ΚΗ. χαίρω· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
ΧΟ. ἔρως πατρώιας τῆσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὄμμασιν χαρᾶς ὕπο.
ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
ΚΗ. πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
ΧΟ. τῶν ἀντερώντων ἱμέρωι πεπληγμένοι.
ΚΗ. ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις.
ΧΟ. ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός ⟨μ'⟩ ἀναστένειν.
ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν, στύγος στρατῶι;
ΧΟ. πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

---

511. ἤλθες MSS. : corr. Askew.
512. καὶ παγώνιος f : κἀπαγώνιος h : corr. Dobree.
520. ἤ που MSS. : corr. Auratus.
546. μ' add. Scaliger.

ΚΗ. καὶ πῶϲ ἀπόντων κοιράνων ἔτρειϲ τινάϲ;
ΧΟ. ὣϲ νῦν τὸ ϲὸν δή, καὶ θανεῖν πολλὴ χάριϲ.
ΚΗ. εὖ γὰρ πέπρακται· ταῦτα δ' ἐν πολλῶι χρόνωι
τὰ μέν τιϲ ἂν λέξειεν εὐπετῶϲ ἔχειν,
τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα. τίϲ δὲ πλὴν θεῶν
ἅπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνοϲ χρόνον;
μόχθουϲ γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυϲαυλίαϲ,
ϲπαρνὰϲ παρήξειϲ καὶ κακοϲτρώτουϲ, τί δ' οὐ
ϲτένοντεϲ οὐ λαχόντεϲ ἤματοϲ μέροϲ;
τὰ δ' αὖτε χέρϲωι καὶ προϲῆν πλέον ϲτύγοϲ·
εὐναὶ γὰρ ἦϲαν δαΐων πρὸϲ τείχεϲιν,
ἐξ οὐρανοῦ δὲ κἀπὸ γῆϲ λειμώνιαι
δρόϲοι κατεψέκαζον, ἔμπεδον ϲίνοϲ
ἐϲθημάτων, τιθέντεϲ ἔνθηρον τρίχα.
χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τιϲ οἰωνοκτόνον,
οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
ἢ θάλποϲ, εὖτε πόντοϲ ἐν μεϲημβριναῖϲ
κοίταιϲ ἀκύμων νηνέμοιϲ εὕδοι πεϲών·
τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνοϲ·
παροίχεται δέ, τοῖϲι μὲν τεθνηκόϲιν
τὸ μήποτ' αὖθιϲ μηδ' ἀναϲτῆναι μέλειν.
τί τοὺϲ ἀναλωθένταϲ ἐν ψήφωι λέγειν,
τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχηϲ παλιγκότου;
καὶ πολλὰ χαίρειν ϲυμφοραῖϲ καταξιῶ.
ἡμῖν δὲ τοῖϲ λοιποῖϲιν Ἀργείων ϲτρατοῦ
νικᾶι τὸ κέρδοϲ, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει.
ὡϲ κομπάϲαι τῶιδ' εἰκὸϲ ἡλίου φάει
ὑπὲρ θαλάϲϲηϲ καὶ χθονὸϲ ποτωμένοιϲ·
"Τροίαν ἑλόντεϲ δή ποτ' Ἀργείων ϲτόλοϲ
θεοῖϲ λάφυρα ταῦτα τοῖϲ καθ' Ἑλλάδα
δόμοιϲ ἐπαϲϲάλευϲαν ἀρχαῖον γάνοϲ."
τοιαῦτα χρὴ κλύονταϲ εὐλογεῖν πόλιν
καὶ τοὺϲ ϲτρατηγούϲ· καὶ χάριϲ τιμήϲεται
Διὸϲ τόδ' ἐκπράξαϲα. πάντ' ἔχειϲ λόγον.
ΧΟ. νικώμενοϲ λόγοιϲιν οὐκ ἀναίνομαι·
ἀεὶ γὰρ ἡβᾶι τοῖϲ γέρουϲιν εὖ μαθεῖν.
δόμοιϲ δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήϲτραι μέλειν
εἰκὸϲ μάλιϲτα, ϲὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
ΚΛ. Ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶϲ ὕπο,
ὅτ' ἦλθ' ὁ πρῶτοϲ νύχιοϲ ἄγγελοϲ πυρόϲ,
φράζων ἅλωϲιν Ἰλίου τ' ἀνάϲταϲιν.

---

550. ὧν νῦν MSS. : corr. Scaliger.
560. οὐρανοῦ γάρ MSS. : corr. Pearson.
572. ϲυμφοράϲ cj. Blomfield.

καί τίς μ' ἐνίπτων εἶπε, "φρυκτωρῶν δία
πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἴρεσθαι κέαρ."
λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείωι νόμωι
ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἕδραις
θυηφάγον κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι. τί γὰρ
γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
ἀπὸ στρατείας ἄνδρα σώσαντος θεοῦ
πύλας ἀνοῖξαι; ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
γυναῖκα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὕροι μολὼν
οἵανπερ οὖν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
ἐσθλὴν ἐκείνωι, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
καὶ τἄλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μήκει χρόνου.
οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων,
οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίαι λακεῖν.
ΧΟ. Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι
τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον.
σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι,
εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
ἥξει σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
ΚΗ. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
ΧΟ. πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;
σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
ΚΗ. ἁνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ,
αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
ΧΟ. πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
ΚΗ. ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.

---

611. **οὐκ οἶδα** cj. Schütz.
613. ΚΗ. praepositum in MSS.
619. **ἥκει** cj. Karsten.

ΧΟ. πότερα γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήιζετο;
ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
ΧΟ. πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶι στρατῶι
ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότωι;
ΚΗ. εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλωι
γλώσσηι μιαίνειν· χωρὶς ἡ τιμὴ θεῶν.
ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει
στυγνῶι προσώπωι πτωσίμου στρατοῦ φέρηι,
πόλει μὲν ἕλκος ἓν τὸ δήμιον τυχεῖν,
πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαγισθέντας δόμων
ἄνδρας διπλῆι μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
χειμῶν' Ἀχαιῶν οὐκ ἀμήνιτον θεοῖς;
ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήικιαι πνοαὶ
ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίαι
χειμῶνι τυφῶ σὺν ζάληι τ' ὀμβροκτύπωι,
ὤιχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κακοῦ στρόβωι.
ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
ὁρῶμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
ἤτοι τις ἐξέκλεψεν ἢ 'ξηιτήσατο
θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
τύχη δὲ σωτὴρ ναυστολοῦσ' ἐφέζετο,
ὡς μήτ' ἐν ὅρμωι κύματος ζάλην ἔχειν
μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
ἔπειτα δ' Ἅιδην πόντιον πεφευγότες,
λευκὸν κατ' ἦμαρ, οὐ πεποιθότες τύχηι,

644. σεσαγμένων MSS.: corr. Schütz.
649. Ἀχαιοῖς . . . θεῶν cj. Dobree. 656. τυφῶι cj. Schütz.
660. ναυτικῶν τ' ἐρειπίων MSS.: corr. Auratus.
664. ναῦν θέλουσ' MSS.: corr. Casaubon.
665. ἐν ἁρμῶι cj. Wecklein.

ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταὔτ' ἔχειν δοξάζομεν.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
εἰ δ' οὖν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἱστορεῖ
χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
οὔπω θέλοντος ἐξαναλῶσαι γένος,
ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἥξειν πάλιν.
τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τἀληθῆ κλύων.

στρ. α'

ΧΟ. Τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὧδ'
ἐς τὸ πᾶν ἐτητύμως —
μή τις ὅντιν' οὐχ ὁρῶμεν προνοί-
αισι τοῦ πεπρωμένου
γλῶσσαν ἐν τύχαι νέμων; —
τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει-
κῆ δ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
ἑλέναυς, ἕλανδρος, ἑλέπτολις,
ἐκ τῶν ἁβροπήνων
προκαλυμμάτων ἔπλευσε
ζεφύρου γίγαντος αὔραι,
πολύανδροί τε φεράσπιδες κυνα-
γοὶ κατ' ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον,
κελσάντων Σιμόεντος ἀκτὰς
ἐπ' ἀεξιφύλλους,
δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

ἀντ. α'

Ἰλίωι δὲ κῆδος ὀρ-
θώνυμον τελεσσίφρων
μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
μωσιν ὑστέρωι χρόνωι
καὶ ξυνεστίου Διὸς
πρασσομένα τὸ νυμφότι-
μον μέλος ἐκφάτως τίοντας,
ὑμέναιον, ὃς τότ' ἐπέρρεπεν

672. τί μήν; cj. Linwood.
673. ταῦτ' MSS. : corr. Stanley.
677. καὶ ζῶντα καί MSS. : corr. Toup ex Hesychio.
690. ἁβροτίμων MSS. : corr. Salmasius.

γαμβροῖσιν ἀείδειν.
μεταμανθάνουσα δ' ὕμνον
Πριάμου πόλις γεραιὰ
πολύθρηνον μέγα που στένει, κικλή-
σκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
παμπρόσθ' ἢ πολύθρηνον αἰῶν'
†ἀμφὶ πολίταν†
μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα.

στρ. β'

ἔθρεψεν δὲ λέοντος ἶ-
νιν δόμοις ἀγάλακτον οὔ-
τως ἀνὴρ φιλόμαστον,
ἐν βιότου προτελείοις
ἅμερον, εὐφιλόπαιδα
καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον·
πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
νεοτρόφου τέκνου δίκαν
φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί-
νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

ἀντ. β'

χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἦ-
θος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
μηλοφόνοισιν ⟨ἐν⟩ ἄταις
δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
αἵματι δ' οἶκος ἐφύρθη·
ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις,
μέγα σίνος πολύκτονον·
ἐκ θεοῦ δ' ἱερεύς τις ἄ-
τας δόμοις προσεθρέφθη.

στρ. γ'

πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
λέγοιμ' ἂν φρόνημα μὲν νηνέμου γαλάνας,
ἀκασκαῖόν ⟨τ'⟩ ἄγαλμα πλούτου,
μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,

714, 715. Fort. αἰῶ | δι' ἑῶν πολιτᾶν. 717, 718. λέοντα σίνιν MSS.: corr. Conington. 718, 719. βούτας cj. Wecklein: οἴτας cj. Verrall. 727. ἔθος MSS.: corr. Conington. 729. τροφεῦσιν h: τροφᾶς f. 730. ἐν add. Bothe: ἄταισι h: unde ἄγαισι cj. Klausen. 736. προσετράφη MSS.: corr. Heath. 741. τ' add. Hermann.

θησίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
παρακλίνασ᾽ ἐπέκρανεν
δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
συμένα Πριαμίδαισιν,
πομπᾶι Διὸς ξενίου,
νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

ἀντ. γ΄

παλαίφατος δ᾽ ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
τέτυκται, μέγαν τελεσθέντα φωτὸς ὄλβον
τεκνοῦσθαι μηδ᾽ ἄπαιδα θνήισκειν,
ἐκ δ᾽ ἀγαθᾶς τύχας γένει
βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
δίχα δ᾽ ἄλλων μονόφρων εἰ-
μί. τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
σφετέραι δ᾽ εἰκότα γένναι.
οἴκων γὰρ εὐθυδίκων
καλλίπαις πότμος ἀεί.

στρ. δ΄

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-
ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
ὕβριν, τότ᾽ ἢ τόθ᾽, ὅτε τὸ κύριον μόληι
φάος τόκου,
δαίμονά τε τὰν ἀμάχετον, ἀπόλεμον,
ἀνίερον θράσος μελαί-
νας μελάθροισιν Ἄτας,
εἰδομέναν τοκεῦσιν.

ἀντ. δ΄

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν δυσκάπνοις δώμασιν,
τὸν δ᾽ ἐναίσιμον τίει βίον·
τὰ χρυσόπαστα δ᾽ ἕδεθλα σὺν πίνωι χερῶν
παλιντρόποις
ὄμμασι λιποῦσ᾽ ὅσια προσεβάλετο
δύναμιν οὐ σέβουσα πλού-
του παράσημον αἴνωι·
πᾶν δ᾽ ἐπὶ τέρμα νωμᾶι.

---

766. ὅταν MSS. : corr. Klausen. μόληι νεαρὰ φάους κότον MSS. : corr. H. Ahrens. 768. τὸν ἄμαχον MSS. : corr. Weil. 776. ἐσθλά MSS. : corr. Auratus.

Ἄγε δή, βαϲιλεῦ, Τροίαϲ πτολίπορθ',
Ἀτρέωϲ γένεθλον,
πῶϲ ϲε προϲείπω; πῶϲ ϲε ϲεβίζω
μήθ' ὑπεράραϲ μήθ' ὑποκάμψαϲ
καιρὸν χάριτοϲ;
πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
  προτίουϲι δίκην παραβάντεϲ.
τῶι δυϲπραγοῦντι δ' ἐπιϲτενάχειν
πᾶϲ τιϲ ἕτοιμοϲ· δῆγμα δὲ λύπηϲ
  οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προϲικνεῖται·
καὶ ξυγχαίρουϲιν ὁμοιοπρεπεῖϲ
ἀγέλαϲτα πρόϲωπα βιαζόμενοι.
ὅϲτιϲ δ' ἀγαθὸϲ προβατογνώμων,
οὐκ ἔϲτι λαθεῖν ὄμματα φωτόϲ,
τὰ δοκοῦντ' εὔφρονοϲ ἐκ διανοίαϲ
  ὑδαρεῖ ϲαίνειν φιλότητι.
ϲὺ δέ μοι τότε μὲν ϲτέλλων ϲτρατιὰν
Ἑλένηϲ ἕνεκ', οὐ γάρ ϲ' ἐπικεύϲω,
κάρτ' ἀπομούϲωϲ ἦϲθα γεγραμμένοϲ
οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων,
θάρϲοϲ ἑκούϲιον
  ἀνδράϲι θνήιϲκουϲι κομίζων.
νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκραϲ φρενὸϲ οὐδ' ἀφίλωϲ
  εὔφρων πόνοϲ εὖ τελέϲαϲιν.
γνώϲει δὲ χρόνωι διαπευθόμενοϲ
τόν τε δικαίωϲ καὶ τὸν ἀκαίρωϲ
  πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

Πρῶτον μὲν Ἄργοϲ καὶ θεοὺϲ ἐγχωρίουϲ
δίκη προϲειπεῖν, τοὺϲ ἐμοὶ μεταιτίουϲ
νόϲτου δικαίων θ' ὧν ἐπραξάμην πόλιν
Πριάμου· δίκαϲ γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώϲϲηϲ θεοὶ
κλύοντεϲ ἀνδροθνῆταϲ Ἰλίου φθορὰϲ
εἰϲ αἱματηρὸν τεῦχοϲ οὐ διχορρόπωϲ
ψήφουϲ ἔθεντο· τῶι δ' ἐναντίωι κύτει
ἐλπὶϲ προϲήιει, χειρὸϲ οὐ πληρουμένωι.
καπνῶι δ' ἁλοῦϲα νῦν ἔτ' εὔϲημοϲ πόλιϲ.
ἄτηϲ θύελλαι ζῶϲι· ϲυνθνήιϲκουϲα δὲ
ϲποδὸϲ προπέμπει πίοναϲ πλούτου πνοάϲ.
τούτων θεοῖϲι χρὴ πολύμνηϲτον χάριν

791. δῆγμα Stobaeus : δεῖγμα MSS.
803. θράϲοϲ f : θράϲοϲ ἐκ θυϲιῶν cj. Ahrens.

τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκόπους
ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς εἵνεκα
πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηστρόφος λεώς,
πήδημ᾽ ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
ὑπερθορὼν δὲ πύργον ὠμηστὴς λέων
ἄδην ἔλειξεν αἵματος τυραννικοῦ.
θεοῖς μὲν ἐξέτεινα φροίμιον τόδε·
τὰ δ᾽ ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων
καὶ φημὶ ταὐτὰ καὶ συνήγορόν μ᾽ ἔχεις.
παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐστι συγγενὲς τόδε,
φίλον τὸν εὐτυχοῦντ᾽ ἄνευ φθόνου σέβειν.
δύσφρων γὰρ ἰὸς καρδίαι προσήμενος
ἄχθος διπλοίζει τῶι πεπαμένωι νόσον·
τοῖς τ᾽ αὐτὸς αὑτοῦ πήμασιν βαρύνεται
καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν στένει.
εἰδὼς λέγοιμ᾽ ἄν· εὖ γὰρ ἐξεπίσταμαι
ὁμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
μόνος δ᾽ Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἑκὼν ἔπλει,
ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
εἴτ᾽ οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι
λέγω. τὰ δ᾽ ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς
κοινοὺς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει
βουλευσόμεσθα. καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
ὅπως χρονίζον εὖ μενεῖ βουλευτέον·
ὅτωι δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,
ἤτοι κέαντες ἢ τεμόντες εὐφρόνως
πειρασόμεσθα πῆμ᾽ ἀποστρέψαι νόσου.
νῦν δ᾽ ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστίους
ἐλθὼν θεοῖσι πρῶτα δεξιώσομαι,
οἵπερ πρόσω πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
νίκη δ᾽ ἐπείπερ ἕσπετ᾽, ἐμπέδως μένοι.
ΚΛ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους
λέξαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνωι δ᾽ ἀποφθίνει
τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν. οὐκ ἄλλων πάρα
μαθοῦσ᾽ ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίον
τοσόνδ᾽ ὅσονπερ οὗτος ἦν ὑπ᾽ Ἰλίωι.
τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα

---

822. ὑπερκότους MSS. : corr. Heath. Cf. supr. 467. 823. ἐπραξάμεσθα MSS. : corr. Francken, Paley, Hermann. 825. ἀσπιδηφόρος cj. Blomfield. 834. καρδίαν MSS. : corr. Grotius. 850. πήματος τρέψαι νόσον MSS. : corr. Porson.

ᾔσθαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·
καὶ τὸν μὲν ἥκειν, τὸν δ᾽ ἐπεισφέρειν κακοῦ
κάκιον ἄλλο πῆμα, λάσκοντας δόμοις.
καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτύγχανεν
ἀνὴρ ὅδ᾽, ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
φάτις, τέτρηται δικτύου πλέω λέγειν.
εἰ δ᾽ ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
τρισώματός τἂν Γηρυὼν ὁ δεύτερος
πολλὴν ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
χθονὸς τρίμοιρον χλαῖναν ἐξηύχει λαβών,
ἅπαξ ἑκάστωι κατθανὼν μορφώματι.
τοιῶνδ᾽ ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
πολλὰς ἄνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς δέρης
ἔλυσαν ἄλλοι πρὸς βίαν λελημμένης.
ἐκ τῶνδέ τοι παῖς ἐνθάδ᾽ οὐ παραστατεῖ,
ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
ὡς χρῆν, Ὀρέστης· μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορύξενος
Στρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφίλεκτα πήματα
ἐμοὶ προφωνῶν, τόν θ᾽ ὑπ᾽ Ἰλίωι σέθεν
κίνδυνον, εἴ τε δημόθρους ἀναρχία
βουλὴν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον.
τοιάδε μέντοι σκῆψις οὐ δόλον φέρει.
ἔμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ᾽ ἔνι σταγών·
ἐν ὀψικοίτοις δ᾽ ὄμμασιν βλάβας ἔχω
τὰς ἀμφί σοι κλάουσα λαμπτηρουχίας
ἀτημελήτους αἰέν. ἐν δ᾽ ὀνείρασιν
λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
ῥιπαῖσι θωΰσσοντος, ἀμφί σοι πάθη
ὁρῶσα πλείω τοῦ ξυνεύδοντος χρόνου.
νῦν ταῦτα πάντα τλᾶσ᾽, ἀπενθήτωι φρενὶ
λέγοιμ᾽ ἂν ἄνδρα τόνδε τῶν σταθμῶν κύνα,
σωτῆρα ναὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ᾽ ἐλπίδα,
κάλλιστον ἦμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,

863. ἠδονάς MSS.: corr. Auratus. 868. τέτρωται MSS.: corr. Ahrens. 869. ἐπλήθυον cj. Porson. 875. πολλὰς τεράμνων cj. Wecklein. 876. εἰλημμένης cj. Blomfield: λελιμμένης cj. Ahrens: ἐνημμένης cj. Emper. 878. πιστευμάτων MSS.: corr. Spanheim. 889. κλάβας f (et sic ed. Verrall): λήμας vel γλάμας cj. Headlam.

ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέοϲ·
τερπνὸν δὲ τἀναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἅπαν.
τοιοῖϲδέ τοίνυν ἀξιῶ προϲφθέγμαϲιν.
φθόνοϲ δ᾽ ἀπέϲτω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
ἠνειχόμεϲθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
ἔκβαιν᾽ ἀπήνηϲ τῆϲδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶϲ
τὸν ϲὸν πόδ᾽, ὦναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
δμωαί, τί μέλλεθ᾽, αἷϲ ἐπέϲταλται τέλοϲ
πέδον κελεύθου ϲτρωννύναι πετάϲμαϲιν;
εὐθὺϲ γενέϲθω πορφυρόϲτρωτοϲ πόροϲ,
ἐϲ δῶμ᾽ ἄελπτον ὡϲ ἂν ἡγῆται Δίκη.
τὰ δ᾽ ἄλλα φροντὶϲ οὐχ ὕπνῳ νικωμένη
θήϲει δικαίωϲ ϲὺν θεοῖϲ εἱμαρμένα.
ΑΓ. Λήδαϲ γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλαξ,
ἀπουϲίᾳ μὲν εἶπαϲ εἰκότωϲ ἐμῇ·
μακρὰν γὰρ ἐξέτειναϲ· ἀλλ᾽ ἐναιϲίμωϲ
αἰνεῖν, παρ᾽ ἄλλων χρὴ τόδ᾽ ἔρχεϲθαι γέραϲ.
καὶ τἄλλα μὴ γυναικὸϲ ἐν τρόποιϲ ἐμὲ
ἅβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸϲ δίκην
χαμαιπετὲϲ βόαμα προϲχάνῃϲ ἐμοί,
μηδ᾽ εἵμαϲι ϲτρώϲαϲ᾽ ἐπίφθονον πόρον
τίθει· θεούϲ τοι τοῖϲδε τιμαλφεῖν χρεών·
ἐν ποικίλοιϲ δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεϲιν
βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶϲ ἄνευ φόβου.
λέγω κατ᾽ ἄνδρα, μὴ θεόν, ϲέβειν ἐμέ.
χωρὶϲ ποδοψήϲτρων τε καὶ τῶν ποικίλων
κληδὼν ἀϋτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶϲ φρονεῖν
θεοῦ μέγιϲτον δῶρον. ὀλβίϲαι δὲ χρὴ
βίον τελευτήϲαντ᾽ ἐν εὐεϲτοῖ φίλῃ.
εἰ πάντα δ᾽ ὡϲ πράϲϲοιμ᾽ ἄν, οὐ θαρϲῶ μέγα.
ΚΛ. καὶ μὴν τόδ᾽ εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
ΑΓ. γνώμην μὲν ἴϲθι μὴ διαφθεροῦντ᾽ ἐμέ.
ΚΛ. ηὔξω θεοῖϲ δείϲαϲ ἂν ὧδ᾽ ἔρδειν τάδε;
ΑΓ. εἴπερ τιϲ· εἰδώϲ γ᾽ εὖ τόδ᾽ ἐξεῖπον τάχοϲ.
ΚΛ. τί δ᾽ ἂν δοκεῖ ϲοι Πρίαμοϲ, εἰ τάδ᾽ ἤνυϲεν;
ΑΓ. ἐν ποικίλοιϲ ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
ΚΛ. μή νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεϲθῇϲ ψόγον.
ΑΓ. φήμη γε μέντοι δημόθρουϲ μέγα ϲθένει.
ΚΛ. ὁ δ᾽ ἀφθόνητόϲ γ᾽ οὐκ ἐπίζηλοϲ πέλει.
ΑΓ. οὔτοι γυναικόϲ ἐϲτιν ἱμείρειν μάχηϲ.
ΚΛ. τοῖϲ δ᾽ ὀλβίοιϲ γε καὶ τὸ νικᾶϲθαι πρέπει.

---

903. **τοί νιν** cj. Schütz. 905. **δ᾽ ἐμοί** MSS.: corr. Bothe. 913. **θεοῖϲιν ἄρμενα** cj. Meineke. 930. **εὐθαρϲὴϲ ἐγώ** MSS.: corr. J. C.

ΑΓ. ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
ΚΛ. πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἑκὼν ἐμοί.
ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταῦθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
λύοι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός,
καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἁλουργέσιν θεῶν
μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος.
πολλὴ γὰρ αἰδὼς σωματοφθορεῖν ποσὶν
φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
ἑκὼν γὰρ οὐδεὶς δουλίωι χρῆται ζυγῶι.
αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐξαίρετον
ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
εἶμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ἰσάργυρον
κηκῖδα παγκαίνιστον, εἱμάτων βαφάς.
οἴκοις δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς, ἄναξ,
ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,
δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένηι.
ῥίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
σκιὰν ὑπερτείνασα σειρίου κυνός.
καὶ σοῦ μολόντος δωματῖτιν ἑστίαν,
θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
ὅταν δὲ τεύχηι Ζεὺς ἀπ' ὄμφακος πικρᾶς
οἶνον, τότ' ἤδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εὐχὰς τέλει·
μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλληις τελεῖν.

στρ. α'

ΧΟ. Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
δεῖγμα προστατήριον
καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,

948. **εἱματοφθορεῖν** Franz: **στρωματοφθορεῖν** Auratus: **δωματοφθορεῖν** Schütz. 949. **στείβοντα** cj. Hermann: **φαρέων τε** cj. Wecklein. 959. **εἰς ἄργυρον** MSS.: corr. Salmasius. 961. **οἶκος** MSS.: corr. Porson. 963. **δειμάτων** MSS.: corr. Canter. 965. **μηχανωμένης** MSS.: corr. Abresch. 969. **μολών** MSS.: corr. Voss. 976. **δεῖμα** h.

μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
οὐδ' ἀποπτύσας δίκαν
δυσκρίτων ὀνειράτων,
θάρσος εὐπειθὲς ἵζει
φρενὸς φίλον θρόνον; χρόνος δ' ἐπεὶ
πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
ψαμμίας ἀκτᾶς παρή-
βησεν, εὖθ' ὑπ' Ἴλιον
ὦρτο ναυβάτας στρατός·

ἀντ. α'

πεύθομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
νόστον, αὐτόμαρτυς ὤν·
τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνῳδεῖ
θρῆνον Ἐρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
ἐλπίδος φίλον θράσος.
σπλάγχνα δ' οὔτοι ματάιζει,
πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν τελεσφόροις
δίναις κυκλούμενον κέαρ.
εὔχομαι δ' ⟨οὖν⟩ ἐξ ἐμᾶς
ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
ἐς τὸ μὴ τελεσφόρον.

στρ. β'

μάλα γέ τοι ⟨τὸ⟩ τᾶς πολλᾶς ὑγιείας
ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ ⟨ἀεὶ⟩
γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
. . .
καὶ πότμος εὐθυπορῶν
ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα.
καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
κτησίων ὄκνος βαλὼν
σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου,
οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
πημονᾶς γέμων ἄγαν,
οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλα-
φής τε καὶ ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν
νῆστιν ὤλεσεν νόσον.

---

984. ξυνεμβόλοις MSS. : corr. Schneider. 985. ἀκάτα f : ἀκάτας h : corr. Hartung. 990. ὅπως MSS. : corr. Auratus. 998. οὖν ins. L. C. 1001. γάρ τοι f g : γέ

ἀντ. β'

τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον
προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἂν
πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
οὐδὲ τὸν ὀρθοδαῆ
τῶν φθιμένων ἀνάγειν
Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' ἀβλαβείαι.
εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
προφθάσασα καρδία
γλῶσσαν ἂν τάδ' ἐξέχει.
νῦν δ' ὑπὸ σκότωι βρέμει
θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέ-
να ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
ζωπυρουμένας φρενός.

ΚΛ. Εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας.
ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει·
καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ
πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης θιγεῖν.
εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
οἳ δ' οὔποτ' ἐλπίσαντες ἤμησαν καλῶς,
ὠμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
ἔχεις παρ' ἡμῶν οἷάπερ νομίζεται.

ΧΟ. σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
ἐντὸς δ' ἂν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι'· ἀπειθοίης δ' ἴσως.

ΚΛ. ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην
ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγωι.

ΧΟ. ἕπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἁμαξήρη θρόνον.

ΚΛ. οὔτοι θυραίαν τήνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἑστίας μεσομφάλου
ἕστηκεν ἤδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πυρός,

1019. πεσόνθ' ἅπαξ MSS.: corr. Auratus, Weil.
1020. πρόπαρ ἀνδρός f.
1024. αὔτ' ἔπαυσ' MSS.: corr. Hartung. ἐπ' εὐλαβείαι g.
1041. μάζης βία f: θιγεῖν ex h invectum. 1048. δ' ἀλοῦσα cj. Haupt. 1057. πάρος cj. Musgrave.

ὡς οὔποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἕξειν χάριν.
σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδε, μὴ σχολὴν τίθει·
εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.
ΧΟ. ἑρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαιρέτου.
ΚΛ. ἡ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος.
οὐ μὴν πλέω ῥίψας' ἀτιμασθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
ἴθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας' ὄχον,
εἴκους' ἀνάγκῃ τῇδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ

στρ. α´

ὀτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.
ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

ἀντ. α´

ΚΑ. ὀτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
Ἀπόλλων, Ἀπόλλων.
ΧΟ. ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

στρ. β´

ΚΑ. Ἀπόλλων, Ἀπόλλων
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
ΧΟ. χρήσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὑτῆς κακῶν.
μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

ἀντ. β´

ΚΑ. Ἀπόλλων, Ἀπόλλων
ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός·
ἆ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;

1067-1159. habet rursus M.
1071. ἑκοῦς' M: corr. Robortello.
1073 et 1077. ὤπολλον bis M: corr. Hermann.
1084. [illegible]

ΧΟ. πρὸϲ τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ ϲὺ μὴ τόδ' ἐννοεῖϲ,
ἐγὼ λέγω ϲοι· καὶ τάδ' οὐκ ἐρεῖϲ ψύθη.

ϲτρ. γ'

ΚΑ. [ἆ ἆ] μιϲόθεον μὲν οὖν, πολλὰ ϲυνίϲτορα
αὐτοφόνα κακὰ κρεατόμα,
ἀνδροϲφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
ΧΟ. ἔοικεν εὔριϲ ἡ ξένη κυνὸϲ δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήϲει φόνον.

ἀντ. γ'

ΚΑ. μαρτυρίοιϲι γὰρ τοῖϲδ' ἐπιπείθομαι
κλαόμενα τάδε βρέφη ϲφαγὰϲ
ὀπτάϲ τε ϲάρκαϲ πρὸϲ πατρὸϲ βεβρωμέναϲ.
ΧΟ. ἦμεν κλέοϲ ϲοῦ μαντικὸν πεπυϲμένοι·
⟨τούτων⟩ προφήταϲ δ' οὔτιναϲ ματεύομεν.

ϲτρ. δ'

ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μήδεται;
τί τόδε νέον ἄχοϲ μέγα
μέγ' ἐν δόμοιϲι τοῖϲδε μήδεται κακὸν
ἄφερτον φίλοιϲιν, δυϲίατον; ἀλκὰ δ'
ἑκὰϲ ἀποϲτατεῖ.
ΧΟ. τούτων ἄϊδρίϲ εἰμι τῶν μαντευμάτων.
ἐκεῖνα δ' ἔγνων· πᾶϲα γὰρ πόλιϲ βοᾷ.

ἀντ. δ'

ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖϲ;
τὸν ὁμοδέμνιον πόϲιν
λουτροῖϲι φαιδρύναϲα — πῶϲ φράϲω τέλοϲ;
τάχοϲ γὰρ τόδ' ἔϲται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
χερὸϲ ὀρέγματα.
ΧΟ. οὔπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
ἐπαργέμοιϲι θεϲφάτοιϲ ἀμηχανῶ.

ϲτρ. ε'

ΚΑ. ἐή, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
ἦ δίκτυόν τί γ' Ἅιδου;
ἀλλ' ἄρκυϲ ἁ ξύνευνοϲ, ἁ ξυναιτία
φόνου. ϲτάϲιϲ δ' ἀκόρετοϲ γένει

1091. κακὰ κἀρτάναι M: κακὰ κἀρτάναϲ h: corr. Weil. 1098. ἴϲμεν cj. Wecklein. 1099. ἦμεν προφήταϲ M: corr. Weil. 1111. ὀρεγομένα M: corr. Hermann.

κατολολυξάτω θύματος λευσίμου.
ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει
ἐπορθιάζειν; οὔ με φαιδρύνει λόγος.
ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφὴς
σταγών, ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις
ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς.
ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

ἀντ. ε'

ΚΑ. ἆ ἆ, ἰδοὺ ἰδού· ἄπεχε τᾶς βοὸς
τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
μελαγκέρῳ λαβοῦσα μηχανήματι
τύπτει· πίτνει δ' ⟨ἐν⟩ ἐνύδρῳ κύτει.
δολοφόνου λέβητος τέχναν σοι λέγω.
ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἂν θεσφάτων γνώμων ἄκρος
εἶναι, κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε.
ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν
φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

στρ. ϛ'

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέαι.
ποῖ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἤγαγες;
οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
ΧΟ. φρενομανής τις εἶ θεοφόρητος, ἀμ-
φὶ δ' αὑτᾶς θροεῖς
νόμον ἄνομον, οἷά τις ξουθὰ
ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαίναις φρεσὶν
Ἴτυν Ἴτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
ἀηδὼν βίον.

ἀντ. ϛ'

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·

1122. καὶ δορία πτώσιμος M: corr. Casaubon.
1128. ἐν ins. Schütz. τεύχει M: corr. Blomfield.
1129. τύχαν M: corr. Weil.
1133. στέλλεται M: corr. Emper. διά M: corr. Hermann.
1137. ἐπεγχέασα M: corr. L. C.
1147. περεβάλοντο M: corr. Hermann (περίβαλον).
1148. ἀγῶνα γρ. αἰῶ̄ν· M: γλυκύν γ' ἀγῶνα cj. Verrall: κλαυμάτων διαί cj. Weil.

ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
ΧΟ. πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
ματαίους δύας,
τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτωι κλαγγᾶι
μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρθίοις ἐν νόμοις;
πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
κακορρήμονας;

στρ. ζ'

ΚΑ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέθριοι φίλων.
ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
ἠνυτόμαν τροφαῖς·
νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κἀχερουσίους
ὄχθους ἔοικα θεσπιωιδήσειν τάχα.
ΧΟ. τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
νεογνὸς ἂν βροτῶν μάθοι.
πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δήγματι φοινίωι,
δυσαλγεῖ τύχαι μινυρὰ θρεομένας,
θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

ἀντ. ζ'

ΚΑ. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένας τὸ πᾶν.
ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
οὐδὲν ἐπήρκεσαν
τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παθεῖν·
ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδωι βαλῶ.
ΧΟ. ἑπόμενα προτέροις τάδ' ⟨ἐπ⟩εφημίσω.
καί τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
σι δαίμων ὑπερβαρὴς ἐμπίτνων
μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα·
τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς νεογάμου νύμφης δίκην·
λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
πνέων ἐσάιξειν, ὥστε κύματος δίκην
κλύζειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πήματος πολὺ

1159. Post h. v. λείπει ἄχρι τέλους scripsit m. saec. xvi. 1163. νεογνὸς ἀνθρώπων MSS.: corr. Martin. 1164. ὑπό fg: ὑπαί h. 1165. δυσαργεῖ MSS.: corr. Canter. 1171. ἔχειν fg: ἔχει h. 1172. ἐμπέδωι MSS.: corr. Casaubon. 1173. ἐφημίσω MSS.: corr. Paley. 1181. ἐς ἥξειν MSS.: corr. Bothe. 1182. κλύειν MSS.: corr. Auratus.

μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἴχνος κακῶν
ῥινηλατούσηι τῶν πάλαι πεπραγμένων.
τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς
σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
βρότειον αἷμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων.
ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
εὐνὰς ἀδελφοῦ τῶι πατοῦντι δυσμενεῖς.
ἥμαρτον, ἢ κυρῶ τι τοξότης τις ὥς;
ἢ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;
ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' εἰδέναι
λόγωι παλαιὰς τῶνδ' ἁμαρτίας δόμων.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν ὅρκου πῆγμα γενναίως παγὲν
παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου
πόντου πέραν τραφεῖσαν, ἀλλόθρουν πόλιν
κυρεῖν λέγουσαν, ὥσπερ εἰ παρεστάτεις.

ΚΑ. μάντις μ' Ἀπόλλων τῶιδ' ἐπέστησεν τέλει.

ΧΟ. μῶν καὶ θεός περ ἱμέρωι πεπληγμένος;

ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδὼς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.

ΧΟ. ἁβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.

ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.

ΧΟ. ἦ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἠλθέτην νόμωι;

ΚΑ. ξυναινέσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.

ΧΟ. ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡιρημένη;

ΚΑ. ἤδη πολίταις πάντ' ἐθέσπιζον πάθη.

ΧΟ. πῶς δῆτ' ἄνατος ἦσθα Λοξίου κότωι;

ΚΑ. ἔπειθον οὐδέν' οὐδέν, ὡς τάδ' ἤμπλακον.

ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.

ΚΑ. ἰοὺ ἰού. ὢ ὢ κακά.
ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις ⏑ – ⏑ –
ὁρᾶτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους
νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;
παῖδες θανόντες ὡσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,
χεῖρας κρεῶν πλήθοντες, οἰκείας βορᾶς,
σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,

1194. τηρῶ MSS.: corr. H. Ahrens: θηρῶ cj. Auratus.
1196. τὸ μὴ εἰδέναι cj. Herm.
1198. ὅρκος MSS.: corr. Auratus.
1203, 1204. inverso ordine habent MSS.: corr. Hermann.
1211. ἄνακτος MSS.: corr. Canter.

πρέπουϲ᾽ ἔχοντεϲ, ὧν πατὴρ ἐγεύϲατο.
ἐκ τῶνδε ποινάϲ φημι βουλεύειν τινὰ
λέοντ᾽ ἄναλκιν ἐν λέχει ϲτρωφώμενον
οἰκουρόν, οἴμοι, τῶι μολόντι δεϲπότηι
ἐμῶι· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν.
νεῶν τ᾽ ἔπαρχοϲ Ἰλίου τ᾽ ἀναϲτάτηϲ
οὐκ οἶδεν οἷα γλῶϲϲα μιϲητῆϲ κυνὸϲ
λέξαϲα κἀκτείναϲα φαιδρόνουϲ, δίκην
ἄτηϲ λαθραίου, τεύξεται κακῆι τύχηι.
τοιάδε τόλμα· θῆλυϲ ἄρϲενοϲ φονεὺϲ
ἔϲτιν. τί νιν καλοῦϲα δυϲφιλὲϲ δάκοϲ
τύχοιμ᾽ ἄν; ἀμφίϲβαιναν, ἢ Ϲκύλλαν τινὰ
οἰκοῦϲαν ἐν πέτραιϲι, ναυτίλων βλάβην,
θύουϲαν Ἅιδου μητέρ᾽ ἄϲπονδόν τ᾽ Ἄρη
φίλοιϲ πνέουϲαν; ὡϲ δ᾽ ἐπωλολύξατο
ἡ παντότολμοϲ, ὥϲπερ ἐν μάχηϲ τροπῆι.
δοκεῖ δὲ χαίρειν νοϲτίμωι ϲωτηρίαι.
καὶ τῶνδ᾽ ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
τὸ μέλλον ἥξει. καὶ ϲύ μ᾽ ἐν τάχει παρὼν
ἄγαν ἀληθόμαντιν οἰκτίραϲ ἐρεῖϲ.

ΧΟ. τὴν μὲν Θυέϲτου δαῖτα παιδείων κρεῶν
ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ θάμβοϲ μ᾽ ἔχει
κλύοντ᾽ ἀληθῶϲ, οὐδὲν ἐξηικαϲμένα·
τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ἀκούϲαϲ ἐκ δρόμου πεϲὼν τρέχω.

ΚΑ. Ἀγαμέμνονόϲ ϲέ φημ᾽ ἐπόψεϲθαι μόρον.

ΧΟ. εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμηϲον ϲτόμα.

ΚΑ. ἀλλ᾽ οὔτι παιὼν τῶιδ᾽ ἐπιϲτατεῖ λόγωι.

ΧΟ. οὔκ, εἴπερ ἔϲται γ᾽· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πωϲ.

ΚΑ. ϲὺ μὲν κατεύχει, τοῖϲ δ᾽ ἀποκτείνειν μέλει.

ΧΟ. τίνοϲ πρὸϲ ἀνδρὸϲ τοῦτ᾽ ἄχοϲ πορϲύνεται;

ΚΑ. ἦ κάρτ᾽ ἄρ᾽ ἂν παρεϲκόπειϲ χρηϲμῶν ἐμῶν.

ΧΟ. τοῦ γὰρ τελοῦντοϲ οὐ ξυνῆκα μηχανήν.

ΚΑ. καὶ μὴν ἄγαν γ᾽ Ἕλλην᾽ ἐπίϲταμαι φάτιν.

ΧΟ. καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα· δυϲμαθῆ δ᾽ ὅμωϲ.

ΚΑ. παπαῖ· οἷον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
ὀτοτοῖ, Λύκει᾽ Ἄπολλον, οἲ ἐγὼ ἐγώ.
αὕτη δίπουϲ λέαινα ϲυγκοιμωμένη

1227. ἄπαρχοϲ MSS.: corr. Canter. 1229. καὶ κτείναϲα MSS.: corr. Canter. 1231. τοιαῦτα h. τολμᾶι MSS.: corr. Ahrens. 1235. λήιτορ᾽ cj. O. Müller. 1236. ὡϲ MSS.: cum acc. scripsit L. C. 1240. ϲὺ μήν MSS.: corr. Auratus. 1241. ἄγαν γ᾽ MSS.: corr. Bothe. 1252. κάρτα τἄρα παρεκόπηϲ cj. Hartung: κάρτ᾽ ἄρ᾽ αὖ παρεϲκόπειϲ cj. Klausen. 1255. δυϲπαθῆ MSS.: corr. Stephanus. 1258. δίπλουϲ MSS.: corr. Victorius.

λύκῳ, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίᾳ,
κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
τεύχουσα κἀμοῦ μισθὸν ἐνθήσει κότῳ·
ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον,
ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃ στέφη;
σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
ἴτ' ἐς φθόρον πεσόντα γ'· ὧδ' ἀμείβομαι.
ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
κἀν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένην μετὰ
φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην.
καλουμένη δὲ φοιτάς, ὡς ἀγύρτρια,
πτωχὸς τάλαινα λιμοθνὴς ἠνεσχόμην.
καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
ἀπήγαγ' ἐς τοιάσδε θανασίμους τύχας.
βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσσφάγματι.
οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις· 1283
ὀμώμοται γὰρ ὅρκος ἐκ θεῶν μέγας, 1289
ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός. 1284
τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὧδ' ἀναστένω,
ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἳ δ' εἷχον πόλιν
οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει; 1288
ἰοῦσα πράξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
Ἅιδου πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθνησίμων
ἀπορρυέντων, ὄμμα συμβάλω τόδε.
ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως

1267. **πεσόντ' ἀγαθῷ δ'** MSS.: corr. Jacob. **ἀμείβομαι** f pr.: **ἀμείψομαι** cett. 1278. **προσφάγματι** MSS. et edd. 1289. Hunc v. inter 1283 et 1284 primus posuit Hermann. 1285. **κάτοικτος** cj. Scaliger: **μέτοικος** cj. Ahrens. 1287. **εἶλον** cj. Musgrave: **ἔσχον** cj. Bamberger. 1291. **τὰς λέγω** MSS.: corr. Canter. 1295. **δέ** f g: **δ' αὖ** h.

μόρον τὸν αὐτῆς οἶσθα, πῶς θεηλάτου
βοὸς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὔ, ξένοι, χρόνωι πλέων.
ΧΟ. ὁ δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.
ΚΑ. ἥκει τόδ' ἦμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆι.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΧΟ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῶι.
ΚΑ. ἰὼ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
ΚΑ. φόβον δόμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ὄζει θυμάτων ἐφεστίων.
ΚΑ. ὅμοιος ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Σύριον ἀγλάϊσμα δώμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ' εἶμι κἀν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν
Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν· ἀρκείτω βίος.
ἰὼ ξένοι.
οὔτοι δυσοίζω θάμνον ὡς ὄρνις φόβωι
ἄλλως· θανούσηι μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνηι,
ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσηι.
ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη.
ΧΟ. ὦ τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. ἅπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρῆνον θέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς· ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ὕστατον φῶς, τοὺς ⟨φίλων⟩ τιμαόρους
ἐχθροῖς φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος.
ΧΟ. ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἂν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆι,
βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὤλεσεν γραφήν.
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφυ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'

1299. πλέω vel πλέωι MSS. : corr. Auratus.
1303, 1305. Transponere hos vv. jubet Wecklein. 1305. τῶν τε MSS. : corr. Auratus. 1309. φόνον corr. h. 1317. ἀλλ' ὡς MSS. : corr. Hermann. 1322. ἢ θρῆνον MSS. : corr. Hermann. 1324. τοῖς ἐμοῖς τιμαόροις MSS. : corr. Butler, Kennedy. 1325. excidit fortasse aliquid : φόνευσιν cj. Bothe. 1327-1330. Cassandrae continuant MSS. : corr. Dindorf. 1328. ἀντρέψειεν MSS. : corr. Porson.

οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
μηκέτ' ἐσέλθῃς, τάδε φωνῶν.
καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἑλεῖν ἔδοσαν
μάκαρες Πριάμου·
θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ἱκάνει·
νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείσει
καὶ τοῖσι θανοῦσι θανὼν ἄλλων
ποινὰς θανάτων ἐπικραίνει,
τίς ⟨ποτ'⟩ ἂν εὔξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;

ΑΓ. Ὤμοι, πέπληγμαι καιρίαν πληγὴν ἔσω.
ΧΟ. σῖγα· τίς πληγὴν ἀϋτεῖ καιρίως οὐτασμένος;
ΑΓ. ὤμοι μάλ' αὖθις, δευτέραν πεπληγμένος.
ΧΟ. α'. τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν·
ἀλλὰ κοινωσαίμεθ' ἄν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα;
β'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
γ'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει.
δ'. κἀγὼ τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὢν
ψηφίζομαί τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή.
ε'. ὁρᾶν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ὡς
τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει.
ϛ'. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς Μελλοῦς κλέος
πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί.
ζ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἧστινος τυχὼν λέγω·
τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι.
η'. κἀγὼ τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν.
θ'. ἦ καὶ βίον τείνοντες ὧδ' ὑπείξομεν
δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις;
ι'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος.
ια'. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
μαντευσόμεσθα τἀνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

1334. μηκέτι δ' ἐσέλθῃς MSS.: corr. Hermann.
1341. τίς ἂν MSS.: corr. I. Ahrens: τίς τίν' ἂν cj. Verrall.
1343. πληγήν· ἔσω· interp. H. A. J. Munro.
1347. κοινωσώμεθ' ἄν πως MSS.: corr. Blomfield: κοινωσώμεθ' ἔμπας cj. Enger.
1356. μελλούσης MSS.: corr. Hermann, Headlam.
1362. κτείνοντες MSS.: corr. Canter.

ιβʹ. σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθοῦσθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα.
αʹ. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
τρανῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.

ΚΛ. Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τἀναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἂν
φάρξειεν ὕψος κρεῖσσον ἐκπηδήματος;
ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
νείκης παλαιᾶς ἦλθε, σὺν χρόνωι γε μήν·
ἕστηκα δ' ἔνθ' ἔπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
οὕτω δ' ἔπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι,
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρον.
ἄπειρον ἀμφίβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περιστιχίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παίω δέ νιν δίς· κἀν δυοῖν οἰμώγμασιν
μεθῆκεν αὑτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότι
τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
Ἅιδου νεκρῶν σωτῆρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὑτοῦ θυμὸν ὁρμαίνει πεσών·
κἀκφυσιῶν ὀξεῖαν αἵματος σφαγὴν
βάλλει μ' ἐρεμνῆι ψακάδι φοινίας δρόσου,
χαίρουσαν οὐδὲν ἧσσον ἢ Διὸς νότωι
γανᾶι σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ὧδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὥστ' ἐπισπένδειν νεκρῶι,
τῶιδ' ἂν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
ΧΟ. θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἥτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
ΚΛ. πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ὡς ἀφράσμονος·
ἐγὼ δ' ἀτρέστωι καρδίαι πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις

1368. **θυμοῦσθαι** cj. I. Ahrens, Hermann. 1375. **πημονὴν** MSS.: corr. Auratus. **ἀρκύστατον** MSS.: corr. Elmsley. 1378. **νίκης** MSS.: corr. Heath. 1381. **ἀμύνασθαι** MSS.: corr. Victorius. 1387. **Διὸς νεκρῶν** cj. Enger. 1392. **γᾶν εἰ** MSS.: corr. (olim) Hermann: **διοσδότωι** | **γάνει** cj. Porson. 1396. **τάδ'** MSS.: corr. Tyrwhitt.

ὅμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρὸς δέ· τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὧδ' ἔχει.

στρ.

ΧΟ. τί κακόν, ὦ γύναι,
χθονοτρεφὲς ἐδανὸν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὄρμενον
τόδ' ἐπέθου θύος δαμοθρόους τ' ἀράς;
ἀπέδικες, ἀπέταμες — ἀπόπολις δ' ἔσει —
μῖσος ὄβριμον ἀστοῖς.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ
καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῶιδ' ἐναντίον φέρων·
ὃς οὐ προτιμῶν ὡσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν,
ἔθυσεν αὑτοῦ παῖδα, φιλτάτην ἐμοὶ
ὠδῖν', ἐπωιδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
ἔργων δικαστὴς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοὔμπαλιν κραίνηι θεός,
γνώσει διδαχθεὶς ὀψὲ γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

ἀντ.

ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ,
περίφρονα δ' ἔλακες· ὥσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχαι φρὴν ἐπιμαίνεται
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὖ πρέπειν,
ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
τύμμα τύμματι τεῖσαι.

ΚΛ. καὶ τήνδ' ἀκούεις ὁρκίων ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην Ἐρινύν θ', αἷσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὔ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
ἕως ἂν αἴθηι πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς

1410. ἄπολις MSS. : corr. Seidler. 1414. τόδ' MSS. : corr. Voss. 1424. ἄρχειν σ' cj. Weil. 1428. πρέπει MSS. : corr. I. Ahrens. 1429. ἀντίετον f g : ἀτίετον h. 1430. τύμμα τύμμα MSS. : corr. Voss. 1435. ἐμάς MSS. : corr. Porson.

Αἴγισθος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί·
οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
Χρυσηΐδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἰλίωι·
ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
πιστὴ ξύνευνος· ναυτίλων δὲ σελμάτων
ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην
τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον
κεῖται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

στρ. α'

ΧΟ. φεῦ, τίς ἂν ἐν τάχει,
μὴ περιώδυνος,
μηδὲ δεμνιοτήρης,
μόλοι τὸν ἀεὶ φέρους' ἐν ἡμῖν
Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, δαμέντος
φύλακος εὐμενεστάτου
πολέα τλάντος γυναικὸς διαί·
πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

ἀναπ.

ἰὼ ⟨ἰὼ⟩ παράνους Ἑλένα
μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς
ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροίαι.
νῦν δὲ τελείαν . . .
. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

ἐφυμν.

. . . πολύμναστον
ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον,
ἥτις ἦν τότ' ἐν δόμοις
ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

1443. ἱστοτριβής MSS. (et ed. Verrall) : corr. Pauw.
1453. καὶ | πολλά MSS. : corr. Haupt.
1455. ἰὼ παρανόμους (παρανομοῦσ'?) MSS. : corr. Hermann.

ἀναπ.

ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
τοῖϲδε βαρυνθείϲ·
μηδ' εἰϲ Ἑλένην κότον ἐκτρέψηϲ,
ὡϲ ἀνδρολέτειρ', ὡϲ μία πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰϲ Δαναῶν ὀλέϲαϲ'
ἀξύϲτατον ἄλγοϲ ἔπραξεν.

ἀντ. α'

ΧΟ. δαῖμον, ὃϲ ἐμπίτνειϲ
δώμαϲι καὶ διφυί-
οιϲι Τανταλίδαιϲιν,
κράτοϲ ⟨τ'⟩ ἰϲόψυχον ἐκ γυναικῶν
καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνειϲ.
ἐπὶ δὲ ϲώματοϲ δίκαν
κόρακοϲ ἐχθροῦ ϲταθεῖϲ' ἐκνόμωϲ
ὕμνον ὑμνεῖν ἀπεύχετ' εὔχεται.

ἀναπ.

ΚΛ. νῦν δ' ὤρθωϲαϲ ϲτόματοϲ γνώμην,
τὸν τριπάχυιον
δαίμονα γέννηϲ τῆϲδε κικλήϲκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωϲ αἱματολοιχὸϲ
νείραι τρέφεται· πρὶν καταλῆξαι
τὸ παλαιὸν ἄχοϲ, νέοϲ ἰχώρ.

ϲτρ. β'

ΧΟ. ἦ μέγαν, ⟨ἦ μέγαν⟩ οἴκοιϲ
δαίμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖϲ,
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-
ρᾶϲ τύχαϲ ἀκορέϲτου·
ἰὴ ἰή, διαὶ Διὸϲ
παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖϲ ἄνευ Διὸϲ τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐϲτιν;

1464. ἐκτρέχηϲ f. 1466. ὀλέϲαν f g.
1468. ἐμπίπτειϲ MSS. : corr. Canter.
1469. διφυεῖϲι MSS. : corr. Hermann.
1470. τ' add. Hermann. 1473. ἐννόμωϲ f g : ἐκνόμωϲ h.
1474. εὔχεται MSS. : corr. L.C. : ἐπεύχετ' εὔχεται cj. Verrall.
1476. τριπάχυντον cj. Bamberger, Hermann.
1479. νείρει MSS. : corr. Casaubon, Wellauer.
1481. ἦ μέγαν οἴκοιϲ τοῖϲδε MSS. : corr. Weil.
1486. [illegible]

ἀναπ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῶιδ'
ἀσεβεῖ θανάτωι βίον ἐκπνέων, —

ἐφυμν.

ὤμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
δολίωι μόρωι δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμνωι.

ἀναπ.

ΚΛ. αὐχεῖς εἶναι τόδε τοὔργον ἐμόν·
μηδ' ἐπιλεχθῆις
Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
Ἀτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
τόνδ' ἀπέτεισεν,
τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

ἀντ. β'.

ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ ⟨σὺ⟩
τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων
μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
πάχναι κουροβόρωι παρέξει.

ἀναπ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
πῶς σε δακρύσω;
φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῶιδ'
ἀσεβεῖ θανάτωι βίον ἐκπνέων, —

1505. σύ add. Weil.
1511. δὲ καί MSS. : corr. Butler. προσβαίνων MSS. : corr. Canter.

ἐφυμν.

ὤμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
δολίωι μόρωι δαμεὶς
ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμνωι.

ἀναπ.

ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον
τῶιδε γενέσθαι.]
οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην
οἴκοισιν ἔθηκ';
ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν,
τὴν πολύκλαυτόν τ' Ἰφιγένειαν,
ἄξια δράσας ἄξια πάσχων
μηδὲν ἐν Ἅιδου μεγαλαυχείτω,
ξιφοδηλήτωι
θανάτωι τείσας ἅπερ ἦρξεν.

στρ. γ´

ΧΟ. ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς
εὐπαλάμων μεριμνᾶν
ὅπαι τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.
δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
τὸν αἱματηρόν· ψακὰς δὲ λήγει.
δίκαν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβας
πρὸς ἄλλαις θηγάναισι Μοῖρα.

ἀναπ.

ἰὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου
δροίτης κατέχοντα χαμεύνην.
τίς ὁ θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;
ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνασ'
ἄνδρα τὸν αὑτῆς ἀποκωκῦσαι,
ψυχῆι τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων
μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

1521, 1522. ejecit Seidler. **οὐκ ἀνελεύθερον** cj. Schütz.
1527. **ἀνάξια** MSS.: corr. Hermann.
1531. **εὐπάλαμνον μέριμναν** MSS.: corr. Enger.
1535. **δίκα** MSS.: corr. Auratus. **θήγει** MSS.: corr. Hermann ex Hesychio.
1536. **θηγάναις** MSS.: **θηγάναις μάχαιραν** cj. Musgrave: **θηγάναισιν ἄορ** cj. Housman.

ἐφυμν.

τίϲ δ' ἐπιτύμβιοϲ αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείωι
ϲὺν δακρύοιϲ ἰάπτων
ἀλαθείαι φρενῶν πονήϲει;

ἀναπ.

ΚΛ. οὐ ϲὲ προϲήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν
τοῦτο· πρὸϲ ἡμῶν
κάππεϲε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀϲπαϲίωϲ
θυγάτηρ, ὡϲ χρή,
πατέρ' ἀντιάϲαϲα πρὸϲ ὠκύπορον
πόρθμευμ' ἀχέων
περὶ χεῖρα βαλοῦϲα φιλήϲει.

ἀντ. γ´

ΧΟ. ὄνειδοϲ ἥκει τόδ' ἀντ' ὀνείδουϲ.
δύϲμαχα δ' ἔϲτι κρῖναι.
φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
μίμνει δὲ μίμνοντοϲ ἐν θρόνωι Διὸϲ
παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέϲμιον γάρ.
τίϲ ἂν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
κεκόλληται γένοϲ πρὸϲ ἄται.

ἀναπ.

ΚΛ. ἐϲ τόνδ' ἐνέβηϲ ϲὺν ἀληθείαι
χρηϲμόν. ἐγὼ δ' οὖν
ἐθέλω δαίμονι τῶι Πλειϲθενιδῶν
ὅρκουϲ θεμένη τάδε μὲν ϲτέργειν,
δύϲτλητά περ ὄνθ', ὃ δὲ λοιπόν, ἰόντ'
ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
τρίβειν θανάτοιϲ αὐθένταιϲι·
κτεάνων δὲ μέροϲ
βαιὸν ἐχούϲηι πᾶν ἀπόχρη μοι
ἀλληλοφόνουϲ
μανίαϲ μελάθρων ἀφελούϲηι.

1547. **αἶνοϲ** MSS. : corr. Weil, Voss. 1551. **τὸ μέλημα λέγειν** MSS. : corr. Karsten. 1554. Post hunc v. lacunam 2 vv. indicavit Hermann. 1559. **χεῖρε** cj. Porson. 1566. **προϲάψαι** MSS. : corr. Blomfield. 1567. **ἐνέβη** MSS. : corr. Canter. 1574. **τε** MSS. : corr. Auratus. 1575. **μοι δ'** MSS. : corr. Canter.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

Ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου.
φαίην ἂν ἤδη νῦν βροτῶν τιμαόρους
θεοὺς ἄνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
ἰδὼν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις Ἐρινύων
τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
χερὸς πατρώιας ἐκτίνοντα μηχανάς.
Ἀτρεὺς γὰρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
αὑτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὢν κράτει,
ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
καὶ προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν
τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὕρετ' ἀσφαλῆ,
τὸ μὴ θανὼν πατρῶιον αἱμάξαι πέδον.
αὐτοῦ ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατὴρ
Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ
τὠμῶι, κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν
δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
ἔκρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακὰς καθήμενος.
ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίαι λαβὼν
ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ὡς ὁρᾶις, γένει.
κἄπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
ὤιμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν,
μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶι,
οὕτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
ἐκ τῶνδέ σοι πεσόντα τόνδ' ἰδεῖν πάρα.
κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.
τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δέκ' ἀθλίωι πατρὶ
συνεξελαύνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
τραφέντα δ' αὖθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
καὶ τοῦδε τἀνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὤν,
πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί,
ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν.

ΧΟ. Αἴγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φὴς ἑκὼν κατακτανεῖν,

1585. **αὑτοῦ τ'** MSS. : corr. Elmsley.
1589, 1590. **πέδον | αὐτοῦ·** multi edd. : corr. Verrall.
1590. **αὐτός** cj. Blomfield.
1595. **ἔθρυπτ'** MSS. : corr. Tyrwhitt.
1599. **σφαγῆς** MSS. : corr.

μόνοϲ δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦϲαι φόνον·
οὔ φημ' ἀλύξειν ἐν δίκηι τὸ ϲὸν κάρα
δημορριφεῖϲ, ϲάφ' ἴϲθι, λευϲίμουϲ ἀράϲ.
ΑΙ. ϲὺ ταῦτα φωνεῖϲ νερτέραι προϲήμενοϲ
κώπηι, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῶι δορόϲ;
γνώϲει γέρων ὢν ὡϲ διδάϲκεϲθαι βαρὺ
τῶι τηλικούτωι, ϲωφρονεῖν εἰρημένον.
δεϲμὸϲ δὲ καὶ τὸ γῆραϲ αἵ τε νήϲτιδεϲ
δύαι διδάϲκειν ἐξοχώταται φρενῶν
ἰατρομάντειϲ. οὐχ ὁρᾶιϲ ὁρῶν τάδε;
πρὸϲ κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίϲαϲ μογῆιϲ.
ΧΟ. γύναι, ϲὺ τοὺϲ ἥκονταϲ ἐκ μάχηϲ νέον
οἰκουρὸϲ, εὐνὴν ἀνδρὸϲ αἰϲχύνουϲ' ἅμα,
ἀνδρὶ ϲτρατηγῶι τόνδ' ἐβούλευϲαϲ μόρον;
ΑΙ. καὶ ταῦτα τἄπη κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
Ὀρφεῖ δὲ γλῶϲϲαν τὴν ἐναντίαν ἔχειϲ.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆϲ χαρᾶι,
ϲὺ δ' ἐξορίναϲ νηπίοιϲ ὑλάγμαϲιν
ἄξει· κρατηθεὶϲ δ' ἡμερώτεροϲ φανεῖ.
ΧΟ. ὡϲ δὴ ϲύ μοι τύραννοϲ Ἀργείων ἔϲει,
ὃϲ οὐκ, ἐπειδὴ τῶιδ' ἐβούλευϲαϲ μόρον,
δρᾶϲαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτληϲ αὐτοκτόνωϲ.
ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶϲαι πρὸϲ γυναικὸϲ ἦν ϲαφῶϲ·
ἐγὼ δ' ὕποπτοϲ ἐχθρὸϲ ἦ παλαιγενήϲ.
ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράϲομαι
ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
ζεύξω βαρείαιϲ, οὔτι μὴ ϲειραφόρον
κριθῶντα πῶλον, ἀλλ' ὁ δυϲφιλὴϲ ϲκότωι
λιμὸϲ ξύνοικοϲ μαλθακόν ϲφ' ἐπόψεται.
ΧΟ. τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆϲ κακῆϲ
οὐκ αὐτὸϲ ἠνάριζεϲ, ἀλλὰ ϲὺν γυνὴ
χώραϲ μίαϲμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
ἔκτειν'; Ὀρέϲτηϲ ἆρά που βλέπει φάοϲ,
ὅπωϲ κατελθὼν δεῦρο πρευμενεῖ τύχηι
ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατὴϲ φονεύϲ;
ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖϲ τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώϲει τάχα.
εἶα δή, φίλοι λοχῖται, τοὔργον οὐχ ἑκὰϲ τόδε.
ΧΟ. εἶα δή, ξίφοϲ πρόκωπον πᾶϲ τιϲ εὐτρεπιζέτω.
ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωποϲ οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.

1621. τὸ ῥῖγοϲ cj. Margoliouth.
1624. πήϲαϲ MSS. : παίϲαϲ schol. Pind. : corr. Butler.
1631. ἠπίοιϲ MSS. : corr. Jacob.
1641. κότωι MSS. : corr. Scaliger.
1644. ἀλλά νιν cj. Spanheim.

ΧΟ. δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἱρούμεθα.
ΚΛ. μηδαμῶς, ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά·
ἀλλὰ καὶ τάδ' ἐξαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θέρος·
πημονῆς δ' ἅλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἱματώμεθα.
στεῖχε δὴ σὺ χοἱ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους,
πρὶν παθεῖν ἔρξαντας· αἰνεῖν χρῆν τάδ' ὡς ἐπράξαμεν·
εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἅλις, δεχοίμεθ' ἄν,
δαίμονος χηλῆι βαρείαι δυστυχῶς πεπληγμένοι.
ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.
ΑΙ. ἀλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλῶσσαν ὧδ' ἀπανθίσαι
κἀκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,
σώφρονος γνώμης δ' ἁμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ' α⟨ἰδουμένης⟩.
ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.
ΑΙ. ἀλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.
ΧΟ. οὔκ, ἐὰν δαίμων Ὀρέστην δεῦρ' ἀπευθύνηι μολεῖν.
ΑΙ. οἶδ' ἐγὼ φεύγοντας ἄνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.
ΧΟ. πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
ΑΙ. ἴσθι μοι δώσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν.
ΧΟ. κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
ΚΛ. μὴ προτιμήσηις ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

1653. **ἐρούμεθα** MSS. : corr. Auratus. Versus 1650 et 1653 uni ex Aegisthi stipatoribus tribuit Verrall ; v. 1652 autem choro.

1655. **ὁ ἔρως** MSS. : corr. Schütz.

1656. **ὕπαρχε** MSS. : corr. Scaliger.

1657. **στείχετε δ' οἱ** MSS. : corr. Franz, Weil. **νομούς** cj. L. C. **πεπρωμένους τούσδε** MSS. : corr. Scaliger.

1658. **ἔρξαντα** vel **ἔρξαντες** MSS. : corr. Blomfield. **καιρόν·** MSS. : **αἰνεῖν** cj. Lobeck.

1659. **ἅλις γ' ἐχοίμεθ' ἄν** MSS. : corr. Martin.

1663. **δαίμονας** MSS. : corr. Casaubon.

1664. **ἁμαρτῆτον** MSS. : corr. Casaubon. **τὸν κρατοῦντα** MSS. : supplevit Weil.

1671. **ὥσπερ** MSS. : corr. Scaliger.

1672, 1673. **ἐγὼ** et **καλῶς** om. MSS. : ex scholiis add. Canter et Auratus.

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΟΡΕϹΤΗϹ
ΠΥΛΑΔΗϹ
ΧΟΡΟϹ
ΗΛΕΚΤΡΑ
ΤΡΟΦΟϹ
ΚΛΥΤΑΙΜΗϹΤΡΑ
ΑΙΓΙϹΘΟϹ
ΘΕΡΑΠΩΝ

ΟΡΕϹΤΗϹ

Ἑρμῆ χθόνιε πατρῶι' ἐποπτεύων κράτη,
ϲωτὴρ γενοῦ μοι ξύμμαχόϲ τ' αἰτουμένωι·
ἥκω γὰρ ἐϲ γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
. . . .
τύμβου δ' ἐπ' ὄχθωι τῶιδε κηρύϲϲω πατρὶ
κλύειν, ἀκοῦϲαι. . . . .
. . . .
. . πλόκαμον Ἰνάχωι θρεπτήριον,
τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον
. . . .
οὐ γὰρ παρὼν ὤιμωξα ϲόν, πάτερ, μόρον
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾶι νεκροῦ.
. . . .
τί χρῆμα λεύϲϲω; τίϲ ποθ' ἥδ' ὁμήγυριϲ
ϲτείχει γυναικῶν φάρεϲιν μελαγχίμοιϲ
πρέπουϲα; ποίαι ξυμφορᾶι προϲεικάϲω;
πότερα δόμοιϲι πῆμα προϲκυρεῖ νέον;
ἢ πατρὶ τὠμῶι τάϲδ' ἐπεικάϲαϲ τύχω
χοὰϲ φερούϲαϲ νερτέροιϲ μειλίγματα;
οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
ϲτείχειν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν πένθει λυγρῶι
πρέπουϲαν. ὦ Ζεῦ, δόϲ με τείϲαϲθαι μόρον
πατρόϲ, γενοῦ δὲ ϲύμμαχοϲ θέλων ἐμοί.
Πυλάδη, ϲταθῶμεν ἐκποδών, ὡϲ ἂν ϲαφῶϲ
μάθω γυναικῶν ἥτιϲ ἥδε προϲτροπή.

Vv. 1–9. deficiunt in M: suppleverunt edd. 1–5. ex Aristoph. *Ran.*: 6, 7. ex Schol. Pind. *Pyth.* iv. 145: 8, 9. ex Schol. Eur. *Alc.* 768.

[illegible]

SPEECH [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

SEPARATION

ΟΡΕΣΤΗΣ

[redacted] πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
[redacted] μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένῳ·
[redacted] γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

[redacted] τ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
[redacted]

[redacted] ' ναχον θρεπτήριον,
[redacted] δὲ τόνδε πενθητήριον

[redacted] ᾤμωξα σόν, πάτερ, μόρον
[redacted] χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.

[redacted] λεύσσω: τίς ποθ' ἥδ' ὁμήγυρις
[redacted] φάρεσιν μελαγχίμοις
[redacted] τοίᾳ ξυμφορᾷ προσεικάσω;
[redacted] τόμα προσκυρεῖ νέον;
[redacted] τάσδ' ἐπεικάσας τύχω
[redacted] ηπτέρας μειλίγματα;
[redacted] καὶ γὰρ Ἠλέκτραν δοκῶ
[redacted] ἐμὴν πένθει λυγρῷ
[redacted] ὦ Ζεῦ, δός με τείσασθαι μόρον
[redacted] δὲ σύμμαχος θέλων ἐμοί.
[redacted] ἐκποδών, ὡς ἂν σαφῶς
[redacted] ἥτις ἥδε προστροπή.

[redacted] in M: supplevit [illegible]
[redacted] ex Schol. [illegible]

ΧΟΡΟϹ

ϲτρ. α´

Ἰαλτὸϲ ἐκ δόμων ἔβαν
χοὰϲ προπομπὸϲ ὀξύχειρι ϲὺν κόπωι.
πρέπει παρηὶϲ φοινίοιϲ ἀμυγμοῖϲ
ὄνυχοϲ ἄλοκι νεοτόμωι,
δι᾽ αἰῶνοϲ δ᾽ ἰυγμοῖϲι βόϲκεται κέαρ.
λινοφθόροι δ᾽ ὑφαϲμάτων
λακίδεϲ ἔφλαδον ὑπ᾽ ἄλγεϲιν,
πρόϲτερνοι ϲτολμοὶ πέπλων ἀγελάϲτοιϲ
ξυμφοραῖϲ πεπληγμένων.

ἀντ. α´

τορὸϲ γὰρ ὀρθόθριξ φόβοϲ
δόμων ὀνειρόμαντιϲ, ἐξ ὕπνου κότον
πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα
μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβωι,
γυναικείοιϲιν ἐν δώμαϲιν βαρὺϲ πίτνων.
κριταὶ δὲ τῶνδ᾽ ὀνειράτων
θεόθεν ἔλακον ὑπέγγυοι
μέμφεϲθαι τοὺϲ γᾶϲ νέρθεν περιθύμωϲ
τοῖϲ κτανοῦϲί τ᾽ ἐγκοτεῖν.

ϲτρ. β´

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,
ἰὼ γαῖα μαῖα, μωμένα μ᾽ ἰάλλει
δύϲθεοϲ γυνά. φοβοῦμαι δ᾽ ἔποϲ τόδ᾽ ἐκβαλεῖν.
τί γὰρ λύτρον πεϲόντοϲ αἵματοϲ πέδωι;
ἰὼ πάνοιζυϲ ἑϲτία,
ἰὼ καταϲκαφαὶ δόμων.
ἀνήλιοι βροτοϲτυγεῖϲ
δνόφοι καλύπτουϲι δόμουϲ
δεϲποτῶν θανάτοιϲιν.

ἀντ. β´

ϲέβαϲ δ᾽ ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν
δι᾽ ὤτων φρενόϲ τε δαμίαϲ περαῖνον
νῦν ἀφίϲταται· φοβεῖται δέ τιϲ. τὸ δ᾽ εὐτυχεῖν,
τόδ᾽ ἐν βροτοῖϲ θεόϲ τε καὶ θεοῦ πλέον.
ῥοπὴ δ᾽ ἐπιϲκοπεῖ δίκαϲ

---

23. ϲυνκύπτω M : corr. Jacob : ϲὺν κτύπωι cj. Arnaldus.
47. λυγρόν M : corr. Canter.

ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει,
τὰ δ' ἐν μεταιχμίωι σκότου
μένει χρονίζοντα βρύει·
τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ.

στρ. γ'

δι' αἵματ' ἐκποθένθ' ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ
τίτας φόνος πέπηγεν οὐ διαρρύδαν.
διαλγὴς ἄτα διαφέρει
τὸν αἴτιον παναρκέτας νόσου βρύειν.

ἀντ. γ'

θιγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἑδωλίων
ἄκος, πόροι τε πάντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
⟨προ⟩βαίνοντες τὸν χερομυσῆ
φόνον καθαίροντες ῥέοιεν ἂν μάταν.

ἐπ.

ἐμοὶ δ' — ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπτολιν
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατρώιων δουλίαν ἐσᾶγον αἶσαν —
δίκαια καὶ μὴ δίκαια
πρέποντ' ἀρχαῖς βίου βίαι φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν
    φρενῶν
στύγος κρατούσηι.
δακρύω δ' ὑφ' εἱμάτων
ματαίοισι δεσποτᾶν τύχαις,
κρυφαίοις πένθεσιν παχνουμένη.

ΗΛΕΚΤΡΑ

Δμωαὶ γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμονες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τύμβωι χέουσα τάσδε κηδείους χοὰς
πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλης φίλωι φέρειν
γυναικὸς ἀνδρί, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τῶνδ' οὐ πάρεστι θάρσος, οὐδ' ἔχω τί φῶ,

---

64. **χρονίζοντ' ἄχη βρύει** M: corr. (olim) Hermann: fort. **βάρη**. 65. **ἄκρατος** cj. Schütz. 67. **ἔκποθεν** M: corr. Schütz. 68. **παναρκέτας** M: corr. L. C. 70. **οἴγοντι** M: corr. Steph. 74. **καθαίροντες ῥέουσαν ἄταν**: corr. L. C. (**μάταν** Scaliger). 77. **δούλιον** M: corr. Conington. 79. **ἀρχάς** M: **ἀπ' ἀρχᾶς** Schol.: corr. Sophianus.

χέουσα τόνδε πέλανον ἐν τύμβωι πατρός.
ἢ τοῦτο φάσκω τοὔπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
ἴσ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε
στέφη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπαξίαν;
ἢ σῖγ' ἀτίμως, ὥσπερ οὖν ἀπώλετο
πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
στείχω, καθάρμαθ' ὥς τις ἐκπέμψας, πάλιν
δικοῦσα τεῦχος ἀστρόφοισιν ὄμμασιν;
τῆσδ' ἐστὲ βουλῆς, ὦ φίλαι, μεταίτιαι·
κοινὸν γὰρ ἔχθος ἐν δόμοις νομίζομεν.
μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβωι τινός·
τὸ μόρσιμον γὰρ τόν τ' ἐλεύθερον μένει
καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον.
ΧΟ. αἰδουμένη σοι βωμὸν ὣς τύμβον πατρὸς
λέξω, κελεύεις γάρ, τὸν ἐκ φρενὸς λόγον.
ΗΛ. λέγοις ἄν, ὥσπερ ἠιδέσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φθέγγου χέουσα σεμνὰ τοῖσιν εὔφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεννέπω;
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὑτὴν χὤστις Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοί τε καὶ σοί τἄρ' ἐπεύξομαι τάδε;
ΧΟ. αὐτὴ σὺ ταῦτα μανθάνουσ' ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίν' οὖν ἔτ' ἄλλον τῆιδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεἰ θυραῖός ἐσθ' ὅμως.
ΗΛ. εὖ τοῦτο, κἀφρένωσας οὐχ ἥκιστά με.
ΧΟ. τοῖς αἰτίοις νῦν τοῦ φόνου μεμνημένη
ΗΛ. τί φῶ; δίδασκ' ἄπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλθεῖν τιν' αὐτοῖς δαίμον' ἢ βροτῶν τινὰ
ΗΛ. πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγω;
ΧΟ. ἁπλῶς τι φράζουσ', ὅστις ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μοὐστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶς δ' οὔ, τὸν ἐχθρὸν ἀνταμείβεσθαι κακοῖς;
ΗΛ. κῆρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω,
⟨ἄρηξον,⟩ Ἑρμῆ χθόνιε, κηρύξας ἐμοί,
τοὺς γῆς ἔνερθε δαίμονας κλύειν ἐμὰς
εὐχάς, πατρώιων αἱμάτων ἐπισκόπους,
καὶ γαῖαν αὐτήν, ἣ τὰ πάντα τίκτεται,
θρέψασά τ' αὖθις τῶνδε κῦμα λαμβάνει.
κἀγὼ χέουσα τάσδε χέρνιβας φθιτοῖς

---

94. ἔστ' ἀντιδοῦναι M : corr. Bamberger.
109. κεδνά cj. Hartung.
124. κῆρυξ ... κάτω in M post 164 collocatum hic reposuit Hermann. ἄρηξον om. M : add. Klausen.
129. βροτοῖς γρ. νεκροῖς M : corr. Hermann.

λέγω καλοῦσα πατέρ'· ἐποίκτιρόν τ' ἐμὲ
φίλον τ' Ὀρέστην, πῶς ἀνάξομεν δόμοις·
πεπραμένοι γὰρ νῦν γέ πως ἀλώμεθα
πρὸς τῆς τεκούσης, ἄνδρα δ' ἀντηλλάξατο
Αἴγισθον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων
φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
ἐν τοῖσι σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
ἐλθεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο σὺν τύχηι τινὶ
κατεύχομαί σοι, καὶ σὺ κλῦθί μου, πάτερ·
αὐτῆι τέ μοι δὸς σωφρονεστέραν πολὺ
μητρὸς γενέσθαι χεῖρά τ' εὐσεβεστέραν.
ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
λέγω φανῆναί σου, πάτερ, τιμάορον,
καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικατθανεῖν δίκηι.
ταῦτ' ἐν μέσωι τίθημι τῆς καλῆς ἀρᾶς,
κείνοις λέγουσα τήνδε τὴν κακὴν ἀράν.
ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθι τῶν ἐσθλῶν ἄνω,
σὺν θεοῖσι καὶ γῆι καὶ δίκηι νικηφόρωι.
τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος,
παιᾶνα τοῦ θανόντος ἐξαυδωμένας.

ΧΟ. ἵετε δάκρυ καναχὲς ὀλόμενον
ὀλομένωι δεσπόται,
πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ'
ἀπότροπον ἄγος ἀπεύχετον
κεχυμένων χοᾶν.
κλύε δέ μοι σέβας,
κλύ', ὦ δέσποτ', ἐξ ἀμαυρᾶς φρενός.
ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ, ἰώ·
τίς δορυσθενὴς ἀνήρ, ἀναλυτὴρ δόμων,
Σκυθικά τ' ἐν χεροῖν παλίν-
τον' ἔργωι βέλη 'πιπάλλων Ἄρης
σχέδιά τ' αὐτόκωπα νωμῶν ξίφη;

ΗΛ. Ἔχει μὲν ἤδη γαπότους χοὰς πατήρ·
νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.

ΧΟ. λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδία φόβωι.

ΗΛ. ὁρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφωι.

ΧΟ. τίνος ποτ' ἀνδρός, ἢ βαθυζώνου κόρης;

ΗΛ. εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι.

---

144. δίκην M : corr. Pearson. ἀντικακτανεῖν M mg. 145. κακῆς M : corr. Schütz. 156, 157. κλύε δέ μοι κλύε | σέβας M : corr. Weil. 162. ἐν ἔργωι M : corr. Headlam. 164. βέλη M : corr.

ΧΟ. πῶϲ οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέραϲ μάθω;
ΗΛ. οὐκ ἔϲτιν ὅϲτιϲ πλὴν ἐμοῦ κείραιτό νιν;
ΧΟ. ἐχθροὶ γὰρ οἷϲ προϲῆκε πενθῆϲαι τριχί.
ΗΛ. καὶ μὴν ὅδ' ἐϲτὶ κάρτ' ἰδεῖν ὁμόπτεροϲ.
ΧΟ. ποίαιϲ ἐθείραιϲ; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν.
ΗΛ. αὐτοῖϲιν ἡμῖν κάρτα προϲφερὴϲ ἰδεῖν.
ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέϲτου κρύβδα δῶρον ᾖ τόδε;
ΗΛ. μάλιϲτ' ἐκείνου βοϲτρύχοιϲ προϲείδεται.
ΧΟ. καὶ πῶϲ ἐκεῖνοϲ δεῦρ' ἐτόλμηϲεν μολεῖν;
ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρόϲ.
ΧΟ. οὐχ ἧϲϲον εὐδάκρυτά μοι λέγειϲ τάδε,
εἰ τῆϲδε χώραϲ μήποτε ψαύϲει ποδί.
ΗΛ. κἀμοὶ προϲέϲτη καρδίαϲ κλυδώνιον
χολῆϲ, ἐπαίϲθην δ' ὡϲ διανταίῳ βέλει·
ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουϲί μοι
ϲταγόνεϲ ἄφαρκτοι δυϲχίμου πλημμυρίδοϲ,
πλόκαμον ἰδούϲῃ τόνδε· πῶϲ γὰρ ἐλπίϲω
ἀϲτῶν τιν' ἄλλον τῆϲδε δεϲπόζειν φόβηϲ;
ἀλλ' οὐδὲ μήν νιν ἡ κτανοῦϲ' ἐκείρατο,
ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶϲ ἐπώνυμον
φρόνημα παιϲὶ δύϲθεον πεπαμένη.
ἐγὼ δ' ὅπωϲ μὲν ἄντικρυϲ τάδ' αἰνέϲω,
εἶναι τόδ' ἀγλάϊϲμά μοι τοῦ φιλτάτου
βροτῶν Ὀρέϲτου — ϲαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδοϲ.
φεῦ·
εἴθ' εἶχε φωνὴν εὔφρον' ἀγγέλου δίκην,
ὅπωϲ δίφροντιϲ οὖϲα μὴ 'κινυϲϲόμην,
ἀλλ' εὖ ϲάφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύϲαι πλόκον,
εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθροῦ κρατὸϲ ἦν τετμημένοϲ,
ἢ ξυγγενὴϲ ὢν εἶχε ϲυμπενθεῖν ἐμοί,
ἄγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρόϲ.
ἀλλ' εἰδόταϲ μὲν τοὺϲ θεοὺϲ καλούμεθα,
οἵοιϲιν ἐκ χειμῶϲι ναυτίλων δίκην
ϲτροβούμεθ'· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν ϲωτηρίαϲ,
ϲμικροῦ γένοιτ' ἂν ϲπέρματοϲ μέγαϲ πυθμήν.
καὶ μὴν ϲτίβοι γε, δεύτερον τεκμήριον,
ποδῶν ὅμοιοι τοῖϲ τ' ἐμοῖϲιν ἐμφερεῖϲ.
καὶ γὰρ δύ' ἐϲτὸν τώδε περιγραφὰ ποδοῖν,
αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ ϲυνεμπόρου τινόϲ.
πτέρναι τενόντων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
ἐϲ ταὐτὸ ϲυμβαίνουϲι τοῖϲ ἐμοῖϲ ϲτίβοιϲ.

---

183. καρδίαι cj. Scaliger : καρδίαν cj. Heimsoeth.
197. ϲαφηνῆ M : corr. Wellauer : 'ϲαφήνει cj. Paley.
206. ποδῶν δ' M : corr. Turneb.

πάρεστι δ' ὠδὶς καὶ φρενῶν καταφθορά.

ΟΡ. Εὔχου τὰ λοιπά, τοῖς θεοῖς τελεσφόρους
εὐχὰς ἐπαγγέλλουσα, τυγχάνειν καλῶς.
ΗΛ. ἐπεὶ τί νῦν ἕκατι δαιμόνων κυρῶ;
ΟΡ. εἰς ὄψιν ἥκεις ὧνπερ ἐξηύχου πάλαι.
ΗΛ. καὶ τίνα σύνοισθά μοι καλουμένηι βροτῶν;
ΟΡ. σύνοιδ' Ὀρέστην πολλά σ' ἐκπαγλουμένην.
ΗΛ. καὶ πρὸς τί δῆτα τυγχάνω κατευγμάτων;
ΟΡ. ὅδ' εἰμί· μὴ μάτευ' ἐμοῦ μᾶλλον φίλον.
ΗΛ. ἀλλ' ἦ δόλον τιν', ὦ ξέν', ἀμφί μοι πλέκεις;
ΟΡ. αὐτὸς καθ' αὑτοῦ τἄρα μηχανορραφῶ.
ΗΛ. ἀλλ' ἐν κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς γελᾶν θέλεις.
ΟΡ. κἀν τοῖς ἐμοῖς ἄρ', εἴπερ ἔν γε τοῖσι σοῖς.
ΗΛ. ὡς ὄντ' Ὀρέστην † τάδ' ἐγώ σε † προυννέπω;
ΟΡ. αὐτὸν μὲν οὖν ὁρῶσα δυσμαθεῖς ἐμέ. 225
κουρὰν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδείου τριχὸς 226
ἰχνοσκοποῦσά τ' ἐν στίβοισι τοῖς ἐμοῖς 228
ἀνεπτερώθης κἀδόκεις ὁρᾶν ἐμέ. 227
σκέψαι τομῆι προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς 230
σαυτῆς ἀδελφοῦ, συμμέτρου τῶι σῶι κάραι. 229
ἰδοῦ δ' ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός, 231
σπάθης τε πληγάς, εἰς δὲ θήρειον γραφήν.
ἔνδον γενοῦ, χαρᾶι δὲ μὴ 'κπλαγῆις φρένας·
τοὺς φιλτάτους γὰρ οἶδα νῶιν ὄντας πικρούς.
ΗΛ. ὦ φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρός,
δακρυτὸς ἐλπὶς σπέρματος σωτηρίου,
ἀλκῆι πεποιθὼς δῶμ' ἀνακτήσει πατρός.
ὦ τερπνὸν ὄμμα τέσσαρας μοίρας ἔχον
ἐμοί· προσαυδᾶν δ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
πατέρα τε, καὶ τὸ μητρὸς ἐς σέ μοι ῥέπει
στέργηθρον — ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται —
καὶ τῆς τυθείσης νηλεῶς ὁμοσπόρου·
πιστὸς δ' ἀδελφὸς ἦσθ', ἐμοὶ σέβας φέρων.
μόνον Κράτος τε καὶ Δίκη σὺν τῶι τρίτωι
πάντων μεγίστωι Ζηνὶ συγγένοιτό νῶιν.
ΟΡ. Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ·
ἰδοῦ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός,
θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν
δεινῆς ἐχίδνης. τοὺς δ' ἀπωρφανισμένους

---

224. Alii alia temptant. Fort. οὖν σ' ἐγὼ προσεννέπω;
225-231. Transposuerunt Robortello, Bothe, Hermann.
229. Fort. συγχρόου τῶι σῶι κάραι.
244. μόνος M: corr. Turneb.

νῆϲτιϲ πιέζει λιμόϲ· οὐ γὰρ ἐντελὴϲ
θήραν πατρώιαν προϲφέρειν ϲκηνήμαϲιν.
οὕτω δὲ κἀμὲ τήνδε τ', Ἠλέκτραν λέγω,
ἰδεῖν πάρεϲτί ϲοι, πατροϲτερῆ γόνον,
ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων.
καὶ τοῦ θυτῆροϲ καί ϲε τιμῶντοϲ μέγα
πατρὸϲ νεοϲϲοὺϲ τούϲδ' ἀποφθείραϲ, πόθεν
ἕξειϲ ὁμοίαϲ χειρὸϲ εὔθοινον γέραϲ;
οὔτ' ἀετοῦ γένεθλ' ἀποφθείραϲ, πάλιν
πέμπειν ἔχοιϲ ἂν ϲήματ' εὐπιθῆ βροτοῖϲ,
οὔτ' ἀρχικόϲ ϲοι πᾶϲ ὅδ' αὐανθεὶϲ πυθμὴν
βωμοῖϲ ἀρήξει βουθύτοιϲ ἐν ἤμαϲιν.
κόμιζ', ἀπὸ ϲμικροῦ δ' ἂν ἄρειαϲ μέγαν
δόμον, δοκοῦντα κάρτα νῦν πεπτωκέναι.
ΧΟ. ὦ παῖδεϲ, ὦ ϲωτῆρεϲ ἑϲτίαϲ πατρόϲ,
ϲιγᾶθ', ὅπωϲ μὴ πεύϲεταί τιϲ, ὦ τέκνα,
γλώϲϲηϲ χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγείληι τάδε
πρὸϲ τοὺϲ κρατοῦνταϲ· οὓϲ ἴδοιμ' ἐγώ ποτε
θανόνταϲ ἐν κηκῖδι πιϲϲήρει φλογόϲ.
ΟΡ. οὔτοι προδώϲει Λοξίου μεγαϲθενὴϲ
χρηϲμὸϲ κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
κἀξορθιάζων πολλὰ καὶ δυϲχειμέρουϲ
ἄταϲ ὑφ' ἧπαρ θερμὸν ἐξαυδώμενοϲ,
εἰ μὴ μέτειμι τοῦ πατρὸϲ τοὺϲ αἰτίουϲ,
τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
ἀποχρημάτοιϲι ζημίαιϲ ταυρούμενον.
αὐτὸν δ' ἔφαϲκε τῆι φίληι ψυχῆι τάδε
τείϲειν μ' ἔχοντα πολλὰ δυϲτερπῆ κακά.
τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆϲ δυϲφρόνων μειλίγματα,
βροτοῖϲ πιφαύϲκων, εἶπε· τὰϲ δὲ νῶιν νόϲουϲ
ϲαρκῶν ἐπαμβατῆραϲ ἀγρίαιϲ γνάθοιϲ
λειχῆναϲ ἐξέϲθονταϲ ἀρχαίαν φύϲιν·
λευκὰϲ δὲ κόρϲαϲ τῆιδ' ἐπαντέλλειν νόϲωι·
ἄλλαϲ τ' ἐφώνει προϲβολὰϲ Ἐρινύων
ἐκ τῶν πατρώιων αἱμάτων τελουμέναϲ,
ὁρῶντα λαμπρὸν ἐν ϲκότωι νωμῶντ' ὀφρύν.
τὸ γὰρ ϲκοτεινὸν τῶν ἐνερτέρων βέλοϲ
ἐκ προϲτροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
καὶ λύϲϲα καὶ μάταιοϲ ἐκ νυκτῶν φόβοϲ
κινεῖ, ταράϲϲει· καὶ διώκεϲθαι πόλεωϲ
χαλκηλάτωι πλάϲτιγγι λυμανθὲν δέμαϲ.

---

278. μηνίματα cj. Lobeck. 279. εἶπε βλαϲτάνειν cj. Conington. 285. Ante hunc v. hiatum statuit Dobree. Post 288 ponit Hermann.

καὶ τοῖϲ τοιούτοιϲ οὔτε κρατῆροϲ μέροϲ
εἶναι μεταϲχεῖν, οὐ φιλοϲπόνδου λιβόϲ,
βωμῶν τ' ἀπείργειν οὐχ ὁρωμένην πατρὸϲ
μῆνιν, δέχεϲθαι δ' οὔτε ϲυλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κἄφιλον θνήϲκειν χρόνωι
κακῶϲ ταριχευθέντα παμφθάρτωι μόρωι.
τοιοῖϲδε χρηϲμοῖϲ ἆρα χρὴ πεποιθέναι;
κεἰ μὴ πέποιθα, τοὔργον ἔϲτ' ἐργαϲτέον.
πολλοὶ γὰρ εἰϲ ἓν ϲυμπίτνουϲιν ἵμεροι,
θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸϲ πένθοϲ μέγα,
καὶ πρὸϲ πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίταϲ εὐκλεεϲτάτουϲ βροτῶν,
Τροίαϲ ἀναϲτατῆραϲ εὐδόξωι φρενί,
δυοῖν γυναικοῖν ὧδ' ὑπηκόουϲ πέλειν.
θήλεια γὰρ φρήν· εἰ δὲ μή, τάχ' εἴϲεται.

ἀναπ.

ΧΟ. Ἀλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῆιδε τελευτᾶν
ἧι τὸ δίκαιον μεταβαίνει.
ἀντὶ μὲν ἐχθρᾶϲ γλώϲϲηϲ ἐχθρὰ
γλῶϲϲα τελείϲθω· τοὐφειλόμενον
πράϲϲουϲα Δίκη μέγ' ἀϋτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆϲ φονίαϲ φονίαν
πληγὴν τινέτω. δράϲαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθοϲ τάδε φωνεῖ.

ϲτρ. α'

ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί ϲοι
φάμενοϲ ἢ τί ῥέξαϲ
τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίϲαϲ
ἔνθα ϲ' ἔχουϲιν εὐναί,
ϲκότωι φάοϲ ἀντίμοιρον;
χάριτεϲ δ' ὁμοίωϲ
κέκληνται γόοϲ εὐκλεὴϲ
προϲθοδόμοιϲ Ἀτρείδαιϲ.

ϲτρ. β'

ΧΟ. τέκνον, φρόνημα τοῦ
θανόντοϲ οὐ δαμάζει
πυρὸϲ μαλερὰ γνάθοϲ,
φαίνει δ' ὕϲτερον ὀργάϲ·
ὀτοτύζεται δ' ὁ θνήϲκων,

---

319. ἰϲοτίμοιρον M : corr. Erfurdt

ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων,
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γόος ἔνδικος ματεύει
τὸ πᾶν ἀμφιλαφὴς ταραχθείς.

ἀντ. α'

ΗΛ. κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί σ' ἐπιτύμβιος
θρῆνος ἀναστενάζει.
τάφος δ' ἱκέτας δέδεκται
φυγάδας θ' ὁμοίως.
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ἀναπ.

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἂν ἐκ τῶνδε θεὸς χρήιζων
θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους·
ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων
παιὰν μελάθροις ἐν βασιλείοις
νεοκρᾶτα φίλον κομίσειεν.

στρ. γ'

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίωι
πρός τινος Λυκίων, πάτερ,
δορίτμητος κατηναρίσθης·
λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν
τέκνων τ' ἐν κελεύθοις
ἐπιστρεπτὸν αἰῶ
κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δώμασιν εὐφόρητον.

ἀντ. β'

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς
ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν
κατὰ χθονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χθονίων ἐκεῖ τυράννων·
βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη,
μόριμον λάχος πιπλάντων
χεροῖν πεισιβρότωι τε βάκτρωι.

---

344. κομίζει M: corr. Porson. 350. αἰῶνα M: corr. H. Ahrens. 360. ἔζης M: corr. Hermann.

ἀντ. γ΄

ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωΐας
τείχεσι φθίμενος, πάτερ,
μετ' ἄλλωι δουρικμῆτι λαῶι
παρὰ Σκαμάνδρου πόρον τεθάφθαι,
πάρος δ' οἱ κτανόντες
νιν οὕτως δαμῆναι
⏑ — θανατηφόρον αἶσαν
πρόσω τινὰ πυνθάνεσθαι
τῶνδε πόνων ἄπειρον.

ἀνάπ.

ΧΟ. ταῦτα μέν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ
μεγάλης τε τύχης καὶ ὑπερβορέου
μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
δοῦπος ἱκνεῖται, — τῶν μὲν ἀρωγοὶ
κατὰ γῆς ἤδη, τῶν δὲ κρατούντων
χέρες οὐχ ὅσιαι στυγερῶν τούτων,
παισὶ δὲ μᾶλλον γεγένηται.

στρ. δ΄

ΟΡ. τοῦτο διαμπερὲς οὖς
ἵκεθ' ἅπερ τι βέλος.
Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
ὑστερόποινον ἄταν
βροτῶν τλάμονι καὶ πανούργωι
χειρί· τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται.

στρ. ε΄

ΧΟ. ἐφυμνῆσαι γένοιτό μοι πυκά-
εντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρὸς
θεινομένου, γυναικός τ'
ὀλλυμένας· τί γὰρ κεύθω
φρενὸς οἷον ἔμπας
ποτᾶται; πάροιθεν δὲ πρώιρας
δριμὺς ἄηται κραδίας
θυμός, ἔγκοτον στύγος.

ἀντ. δ΄

ΟΡ. καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς
Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι,

---

366. τέθαψαι M : corr. Tafel. 378. στυγερῶν τούτωι cj. Bamberger, et 379 γεγέννηται ci. Blomfield.

φεῦ φεῦ, κάρανα δαΐξαϲ;
πιϲτὰ γένοιτο χώραι.
δίκαν δ' ἐξ ἀδίκων ἀπαιτῶ·
κλῦτε δὲ Γᾶ χθονίων τε τιμαί.

ἀναπ.

ΧΟ. ἀλλὰ νόμοϲ μὲν φονίαϲ ϲταγόναϲ
χυμέναϲ ἐϲ πέδον ἄλλο προϲαιτεῖν
αἷμα. βοᾶι γὰρ λοιγὸϲ Ἐρινὺν
παρὰ τῶν πρότερον φθιμένων ἄτην
ἑτέραν ἐπάγουϲαν ἐπ' ἄτηι.

ϲτρ. ϛ'

ΟΡ. ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων τυραννίδεϲ;
ἴδετε πολυκρατεῖϲ Ἀραὶ φθινομένων,
ἴδεϲθ' Ἀτρειδᾶν τὰ λοίπ' ἀμηχάνωϲ
ἔχοντα καὶ δωμάτων
ἄτιμα. πᾶι τίϲ τράποιτ' ἄν, ὦ Ζεῦ;

ἀντ. ε'

ΧΟ. πέπαλται δ' αὖτέ μοι φίλον κέαρ
τόνδε κλύουϲαν οἶκτον.
καὶ τότε μὲν δύϲελπιϲ,
ϲπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται
πρὸϲ ἔποϲ κλυούϲαι·
†ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲϲ
θραρέαπέϲταϲεν ἄχοϲ
πρὸϲ τὸ φανεῖϲθαί μοι καλῶϲ.†

ἀντ. ϛ'

ΗΛ. τί δ' ἂν φάντεϲ τύχοιμεν; ἢ τάπερ
πάθομεν ἄχεα πρόϲ γε τῶν τεκομένων;
πάρεϲτι ϲαίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται·
λύκοϲ γὰρ ὥϲτ' ὠμόφρων
ἄϲαντοϲ ἐκ ματρόϲ ἐϲτι θυμόϲ.

ϲτρ. α'

ΧΟ. ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἔν τε Κιϲϲίαϲ
νόμοιϲ ἰηλεμιϲτρίαϲ·
ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν ἰδεῖν
ἐπαϲϲυτεροτριβῆ τὰ χερὸϲ ὀρέγματα

399. δὲ τᾶ M : corr. H. Ahrens. 406. φθιμένων M : corr. H. Ahrens. 415–417. Fort. ὅταν δ' αὖτ' ἐπ' ἀλκῆι ϲ' ἐϲαθρῶ, | θάρϲοϲ ἀπέϲταϲεν ἄχοϲ | πρὸϲ τὸ βέλτερον βλέπειν.

ἄνωθεν ἀνέκαθεν, κτύπωι δ' ἐπερρόθει
κροτητὸν ἁμὸν καὶ πανάθλιον κάρα.
ΗΛ. ἰὼ ἰὼ δαΐα
πάντολμε μᾶτερ, δαΐαιϲ ἐν ἐκφοραῖϲ
ἄνευ πολιτᾶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενθημάτων
ἔτληϲ ἀνοίμωκτον ἄνδρα θάψαι.

ϲτρ. β'

ΟΡ. τὸ πᾶν ἀτίμωϲ ἔλεξαϲ, οἴμοι.
πατρὸϲ δ' ἀτίμωϲιν ἆρα τείϲει
ἕκατι μὲν δαιμόνων,
ἕκατι δ' ἀμᾶν χερῶν;
ἔπειτ' ἐγὼ νοϲφίϲαϲ ὀλοίμαν.

ἀντ. β'

ΧΟ. ἐμαϲχαλίϲθη δέ γ', ὡϲ τόϲ' εἰδῆιϲ,
ἔπραϲϲε δ' ἅιπερ νιν, ὧδε θάπτει,
μόρον κτίϲαι μωμένα
ἄφερτον αἰῶνι ϲῶι.
κλύειϲ πατρώιουϲ δύαϲ ἀτίμουϲ.

ἀντ. α'

ΗΛ. ἔχειϲ πατρῶιον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεϲτάτουν
ἄτιμοϲ, οὐδὲν ἀξία.
μυχοῦ δ' ἄφερκτοϲ πολυϲινοῦϲ κυνὸϲ δίκαν
ἑτοιμότερα γέλωτοϲ ἀνέφερον λίβη,
χέουϲα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένα.
τοιαῦτ' ἀκούων ⟨αὐτὸϲ⟩ ἐν φρεϲὶν γράφου.
ΧΟ. δι' ὤτων δὲ ϲυν ⏑ —
τέτραινε μῦθον ἡϲύχωι φρενῶν βάϲει.
τὰ μὲν γὰρ οὕτωϲ ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸϲ ὀργᾶι μαθεῖν·
πρέπει δ' ἀκάμπτωι μένει καθήκειν.

ϲτρ. α'

ΟΡ. ϲέ τοι λέγω, ξυγγενοῦ, πάτερ, φίλοιϲ.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. ϲτάϲιϲ δὲ πάγκοινοϲ ἅδ' ἐπιρροθεῖ·
ἄκουϲον ἐϲ φάοϲ μολών,
ξὺν δὲ γενοῦ πρὸϲ ἐχθρούϲ.

---

439. δὲ τωϲτοϲτείδηϲ M : corr. Klausen. 444. λέγειϲ M : corr. Hermann. 449. χαίρουϲα M : corr. Dobree. 451. Fort. ϲυνδίκωϲ. 454.

ἀντ. α'

ΟΡ. Ἄρηϲ Ἄρει ξυμβαλεῖ, Δίκαι Δίκα.
ΗΛ. ἰὼ θεοί, κραίνετ' ἐνδίκωϲ ⟨δίκαϲ⟩.
ΧΟ. τρόμοϲ μ' ὑφέρπει κλύουϲαν εὐγμάτων.
τὸ μόρϲιμον μένει πάλαι,
εὐχομένοιϲ δ' ἂν ἔλθοι.

ϲτρ. β'

ὦ πόνοϲ ἐγγενὴϲ
καὶ παράμουϲοϲ ἄταϲ
αἱματόεϲϲα πλαγά.
ἰὼ δύϲτον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυϲκατάπαυϲτον ἄλγοϲ.

ἀντ. β'

δώμαϲιν ἔμμοτον
τῶνδ' ἄκοϲ, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεν, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
δι' ὠμὰν ἔριν αἱματηράν.
θεῶν ⟨τῶν⟩ κατὰ γᾶϲ ὅδ' ὕμνοϲ.

ἀλλὰ κλύοντεϲ, μάκαρεϲ χθόνιοι,
τῆϲδε κατευχῆϲ πέμπετ' ἀρωγὴν
παιϲὶν προφρόνωϲ ἐπὶ νίκηι.

ΟΡ. Πάτερ, τρόποιϲιν οὐ τυραννικοῖϲ θανών,
αἰτουμένωι μοι δὸϲ κράτοϲ τῶν ϲῶν δόμων.
ΗΛ. κἀγώ, πάτερ, τοιάνδε ϲου χρείαν ἔχω,
φυγεῖν μέγαν προϲθεῖϲαν Αἰγίϲθωι ⟨πόνον⟩.
ΟΡ. οὕτω γὰρ ἄν ϲοι δαῖτεϲ ἔννομοι βροτῶν
κτιζοίατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοιϲ ἔϲει
ἄτιμοϲ ἐμπύροιϲι κνιϲωτοῖϲ χθονόϲ.
ΗΛ. κἀγὼ χοάϲ ϲοι τῆϲ ἐμῆϲ παγκληρίαϲ
οἴϲω πατρώιων ἐκ δόμων γαμηλίουϲ·
πάντων δὲ πρῶτον τόνδε πρεϲβεύϲω τάφον.
ΟΡ. ὦ γαῖ', ἄνεϲ μοι πατέρ' ἐποπτεῦϲαι μάχην.
ΗΛ. ὦ Περϲέφαϲϲα, δὸϲ δέ τ' εὔμορφον κράτοϲ.
ΟΡ. μέμνηϲο λουτρῶν οἷϲ ἐνοϲφίϲθηϲ, πάτερ.
ΗΛ. μέμνηϲο δ' ἀμφίβληϲτρον ὧι ϲ' ἐκαίνιϲαν,
ΟΡ. πέδαιϲ ἀχαλκεύτοιϲ ὅθ' ἠρέθηϲ, πάτερ,
ΗΛ. αἰϲχρῶϲ τε βουλευτοῖϲιν ἐν καλύμμαϲιν.

---

492. ὡϲ ἐκαίνιϲαϲ cj. Conington.
493. πέδαιϲ δ' ἀχαλκεύτοιϲ ἐθηρεύθηϲ, πάτερ M : corr. Dindorf.

ΟΡ. ἆρ' ἐξεγείρει τοῖϲδ' ὀνείδεϲιν, πάτερ;
ΗΛ. ἆρ' ὀρθὸν αἴρειϲ φίλτατον τὸ ϲὸν κάρα;
ΟΡ. ἤτοι δίκην ἴαλλε ϲύμμαχον φίλοιϲ,
ἢ τὰϲ ὁμοίαϲ ἀντίδοϲ λαβὰϲ λαβεῖν,
εἴπερ κρατηθείϲ γ' ἀντινικῆϲαι θέλειϲ.
ΗΛ. καὶ τῆϲδ' ἄκουϲον λοιϲθίου βοῆϲ, πάτερ·
ἰδὼν νεοϲϲοὺϲ τούϲδ' ἐφημένουϲ τάφωι,
οἴκτιρε θῆλυν ἄρϲενόϲ θ' ὁμοῦ γόνον.
ΟΡ. καὶ μὴ 'ξαλείψηιϲ ϲπέρμα Πελοπιδῶν τόδε·
οὕτω γὰρ οὐ τέθνηκαϲ οὐδέ περ θανών.
ΗΛ. παῖδεϲ γὰρ ἀνδρὶ κληδόνεϲ ϲωτήριοι
θανόντι· φελλοὶ δ' ὣϲ ἄγουϲι δίκτυον,
τὸν ἐκ βυθοῦ κλωϲτῆρα ϲώιζοντεϲ λίνου.
ΟΡ. ἄκου', ὑπὲρ ϲοῦ τοιάδ' ἔϲτ' ὀδύρματα·
αὐτὸϲ δὲ ϲώιζει τόνδε τιμήϲαϲ λόγον.
ΧΟ. Καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἐτείνατην λόγον,
τίμημα τύμβου τῆϲ ἀνοιμώκτου τύχηϲ.
τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ δρᾶν κατώρθωϲαι φρενί,
ἔρδοιϲ ἂν ἤδη δαίμονοϲ πειρώμενοϲ.
ΟΡ. ἔϲται· πυθέϲθαι δ' οὐδέν ἐϲτ' ἔξω δρόμου,
πόθεν χοὰϲ ἔπεμψεν, ἐκ τίνοϲ λόγου
μεθύϲτερον τιμῶϲ' ἀνήκεϲτον πάθοϲ;
θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι δειλαία χάριϲ
ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἂν εἰκάϲαι τάδε
τὰ δῶρα, μείω δ' ἐϲτὶ τῆϲ ἁμαρτίαϲ.
τὰ πάντα γάρ τιϲ ἐκχέαϲ ἀνθ' αἵματοϲ
ἑνόϲ, μάτην ὁ μόχθοϲ· ὧδ' ἔχει λόγοϲ.
θέλοντι δ', εἴπερ οἶϲθ', ἐμοὶ φράϲον τάδε.
ΧΟ. οἶδ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἔκ τ' ὀνειράτων
καὶ νυκτιπλάγκτων δειμάτων πεπαλμένη
χοὰϲ ἔπεμψε τάϲδε δύϲθεοϲ γυνή.
ΟΡ. ἦ καὶ πέπυϲθε τοὔναρ, ὥϲτ' ὀρθῶϲ φράϲαι;
ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡϲ αὐτὴ λέγει.
ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτᾶι καὶ καρανοῦται λόγοϲ;
ΧΟ. ἐν ϲπαργάνοιϲι παιδὸϲ ὁρμίϲαι δίκην
ΟΡ. τίνοϲ βορᾶϲ χρήιζοντα, νεογενὲϲ δάκοϲ;
ΧΟ. αὐτὴ προϲέϲχε μαζὸν ἐν τὠνείρατι.
ΟΡ. καὶ πῶϲ ἄτρωτον οὖθαρ ἦν ὑπὸ ϲτύγουϲ;
ΧΟ. ὥϲτ' ἐν γάλακτι θρόμβον αἵματοϲ ϲπάϲαι.
ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸϲ ὄψανον πέλει.
ΧΟ. ἡ δ' ἐξ ὕπνου κέκλαγγεν ἐπτοημένη.
πολλοὶ δ' ἀνῆιθον, ἐκτυφλωθέντεϲ ϲκότωι,

---

498. βλάβαϲ M : corr. Canter. 519. μέϲω M : corr. Turneb. 535. κέκλαγεν M : corr. H. Ahrens. 536. ἀνῆλθον M : corr. Valcknaer.

λαμπτῆρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπειτα τάσδε κηδείους χοάς,
ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
ΟΡ. ἀλλ' εὔχομαι γῆι τῆιδε καὶ πατρὸς τάφωι
τοὔνειρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοί νιν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπὼν ἐμοὶ
οὔφις τε, παῖς ὥς, σπαργάνοις ὡπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν θρεπτήριον,
θρόμβωι τ' ἔμειξεν αἵματος φίλον γάλα,
ἡ δ' ἀμφὶ τάρβει τῶιδ' ἐπώιμωξεν πάθει,
δεῖ τοί νιν, ὡς ἔθρεψεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἐγὼ
κτενῶ νιν, ὡς τοὔνειρον ἐννέπει τόδε.
ΧΟ. τερασκόπον δὴ τῶνδέ σ' αἱροῦμαι πέρι,
γένοιτο δ' οὕτως. τἄλλα δ' ἐξηγοῦ φίλοις,
τοὺς μέν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ μή τι δρᾶν λέγων.
ΟΡ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος· τήνδε μὲν στείχειν ἔσω,
αἰνῶ δὲ κρύπτειν τάσδε συνθήκας ἐμάς,
ὡς ἂν δόλοις κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλωι τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταὐτῶι βρόχωι
θανόντες, ἧι καὶ Λοξίας ἐφήμισεν,
ἄναξ Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδὴς τὸ πρίν.
ξένωι γὰρ εἰκώς, παντελῆ σαγὴν ἔχων,
ἥξω σὺν ἀνδρὶ τῶιδ' ἐφ' ἑρκείους πύλας
Πυλάδηι, ξένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνὴν ἥσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης ἀϋτὴν Φωκίδος μιμουμένω.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὔτις ἂν φαιδρᾶι φρενὶ
δέξαιτ', ἐπειδὴ δαιμονᾶι δόμος κακοῖς.
μενοῦμεν οὕτως ὥστ' ἐπεικάζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τάδ' ἐννέπειν·
"τί δὴ πύλαισι τὸν ἱκέτην ἀπείργεται
Αἴγισθος, εἴπερ οἶδεν ἔνδημος παρών;"
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἑρκείων πυλῶν
κἀκεῖνον ἐν θρόνοισιν εὑρήσω πατρός,
ἢ κἂν μολὼν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἄπαξ ἐπιστῆι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς φανῆι,

---

544. οὐφεῖσε πᾶσα M : corr. Butler. σπαργανηπλείζετο M : corr. Turneb. 551. δέ M : corr. Kirchhoff.
553. τοὺς δ' ἔν τι M : corr. Stanley.
563. οἴσομεν M : corr. Turneb. 573. ἢ καί M.
574. ἐρεῖ σάφ' ἴσθι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν M : alii alia tentarunt : corr. L. C.

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν "ποδαπὸϲ ὁ ξένοϲ; νεκρὸν
θήϲω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματι. —
φόνου δ' Ἐρινὺϲ οὐχ ὑπεϲπανιϲμένη
ἄκρατον αἷμα πίεται τρίτην πόϲιν.
οὔκουν ϲὺ μὲν φύλαϲϲε τἀν οἴκωι καλῶϲ,
ὅπωϲ ἂν ἀρτίκολλα ϲυμβαίνηι τάδε·
ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶϲϲαν εὔφημον φέρειν,
ϲιγᾶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
τὰ δ' ἄλλα τούτωι δεῦρ' ἐποπτεῦϲαι λέγω,
ξιφηφόρουϲ ἀγῶναϲ ὀρθώϲαντί μοι.

ϲτρ. α΄

ΧΟ. Πολλὰ μὲν γᾶ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχη
πόντιαί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
ἀνταίων βρύουϲι·
πλάθουϲι καὶ πεδαίχμιοι
λαμπάδεϲ πεδάοροι·
πτανά τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντ' ἂν
αἰγίδων φράϲαιϲ κότον.

ἀντ. α΄

ἀλλ' ὑπέρτολμον ἀνδρὸϲ φρόνημα τίϲ λέγοι
καὶ γυναικῶν φρεϲὶν τλαμόνων
παντόλμουϲ ἔρωταϲ
ἄταιϲι ϲυννόμουϲ βροτῶν;
ϲυζύγουϲ δ' ὁμαυλίαϲ
θηλυκρατὴϲ ἀπέρωτοϲ ἔρωϲ παρανικᾶι
κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

ϲτρ. β΄

ἴϲτω δ' ὅϲτιϲ οὐχ ὑπόπτεροϲ
φροντίϲιν δαείϲ,
τὰν ἁ παιδολυ-
μὰϲ τάλαινα Θεϲτιὰϲ μήϲατο
πυρδαῆ τιν᾽ πρόνοιαν,
καταίθουϲα παιδὸϲ δαφοινὸν
δαλὸν ἥλικ', ἐπεὶ μολὼν
ματρόθεν κελάδηϲε,
ξύμμετρόν τε διαὶ βίου
μοιρόκραντον ἐϲ ἆμαρ.

579. ϲὺν̣ οὖν ϲύ M: corr. Kirchhoff.
587. βροτοῖϲι M: corr. Hermann.
588. πλάθουϲι βλαϲτοῦϲι M: corr. Franz.
591, 592. κἀνεμοέντων . . . φράϲαι M: corr. Blomfield.

ἀντ. β′

ἄλλαν δεῖ τιν' ἐν λόγοις ςτυγεῖν
φοινίαν Cκύλλαν,
ἅτ' ἐχθρῶν ὕπαι
φῶτ' ἀπώλεςεν φίλον Κρητικοῖς
χρυςοκμήτοιςιν ὅρμοις
πιθήςαςα δώροιςι Μίνω,
Νῖςον ἀθανάτας τριχὸς
νοςφίςας' ἀπροβούλως
πνέονθ' ἁ κυνόφρων ὕπνῳ·
κιγχάνει δέ νιν Ἑρμῆς.

ςτρ. γ′

ἐπεὶ δ' ἐπεμναςάμαν ἀμειλίχων
πόνων, τεκμαίρουςα δυςφιλὲς γαμή-
λευμ' ἀπεύχετον δόμοις
γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν —
(ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρωι,
ἐπ' ἀνδρὶ δάιοιςιν ἐπικότωι ςέβας·
τίω δ' ἀθέρμαντον ἑςτίαν δόμων,
γυναικείαν ἄτολμον αἰχμάν) —

ἀντ. γ′

κακῶν δὲ πρεςβεύεται τὸ Λήμνιον
λόγωι· βοᾶται δ' ἀεὶ τόθεν κατά-
πτυςτον· ἤικαςεν δέ τις
τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοιςι πήμαςιν.
θεοςτυγήτωι δ' ἄγει
βροτῶν ἀτιμωθὲν οἴχεται γένος·
ςέβει γὰρ οὔτις τὸ δυςφιλὲς θεοῖς.
τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγείρω;

ςτρ. δ′

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων ξίφος
διανταίαν ὀξυπευκὲς οὐτᾶι
διαὶ Δίκας· τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ
λὰξ πέδοι πατούμενον,
τὸ πᾶν Διὸς
ςέβας παρεκβάντες οὐ θεμιςτῶς.

613. ἀλλα δή M: corr. Turneb. 617. χροςεοδμήτοιςιν M: corr. Herm. 623. ἀκαίρως δὲ δυςφιλές M: corr. L. C. 629. τίων M: corr. Stanley. 632. δὲ δὴ ποθεῖ M: corr. Weil.

ἀντ. δ´

Δίκαϲ δ᾽ ἐρείδεται πυθμήν·
προχαλκεύει δ᾽ Αἶϲα φαϲγανουργόϲ.
τέκνον δ᾽ ἐπειϲφέρει δόμοιϲ . . .
αἱμάτων παλαιτέρων
τίνειν μύϲοϲ
χρόνωι κλυτὰ βυϲϲόφρων Ἐρινύϲ.

ΟΡ. Παῖ παῖ, θύραϲ ἄκουϲον ἑρκείαϲ κτύπον.
τίϲ ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ᾽ αὖθιϲ, ἐν δόμοιϲ;
τρίτον τόδ᾽ ἐκπέραμα δωμάτων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν᾽ ἐϲτὶν Αἰγίϲθου διαί.

ΟΙΚΕΤΗϹ

εἶεν, ἀκούω· ποδαπὸϲ ὁ ξένοϲ; πόθεν;
ΟΡ. ἄγγελλε τοῖϲι κυρίοιϲι δωμάτων,
πρὸϲ οὕϲπερ ἥκω καὶ φέρω καινοὺϲ λόγουϲ —
τάχυνε δ᾽, ὡϲ καὶ νυκτὸϲ ἅρμ᾽ ἐπείγεται
ϲκοτεινόν, ὥρα δ᾽ ἐμπόρουϲ μεθιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοιϲι πανδόκοιϲ ξένων —
ἐξελθέτω τιϲ δωμάτων τελεϲφόροϲ,
γυνὴ τ᾽ ἔπαρχοϲ, ἄνδρα δ᾽ εὐπρεπέϲτερον·
αἰδὼϲ γὰρ ἐν λέϲχαιϲιν οὐκ ἐπαργέμουϲ
λόγουϲ τίθηϲιν· εἶπε θαρϲήϲαϲ ἀνὴρ
πρὸϲ ἄνδρα, κἀϲήμηνεν ἐμφανὲϲ τέκμαρ.

ΚΛΥΤΑΙΜΗϹΤΡΑ

ξένοι, λέγοιτ᾽ ἂν εἴ τι δεῖ· πάρεϲτι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοιϲι τοῖϲδ᾽ ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρὰ καὶ πόνων θελκτηρία
ϲτρωμνὴ δικαίων τ᾽ ὀμμάτων παρουϲία.
εἰ δ᾽ ἄλλο πρᾶξαι δεῖ τι βουλιώτερον,
ἀνδρῶν τόδ᾽ ἐϲτὶν ἔργον, οἷϲ κοινώϲομεν.
ΟΡ. ξένοϲ μέν εἰμι Δαυλιεὺϲ ἐκ Φωκέων·
ϲτείχοντα δ᾽ αὐτόφορτον οἰκείαι ϲαγῆι
εἰϲ Ἄργοϲ, ὥϲπερ δεῦρ᾽ ἀπεζύγην πόδαϲ,
ἀγνὼϲ πρὸϲ ἀγνῶτ᾽ εἶπε ϲυμβαλὼν ἀνήρ,
ἐξιϲτορήϲαϲ καὶ ϲαφηνίϲαϲ ὁδόν,

---

649. διμαϲε M : corr. Schütz. 651. τείνει M : corr. Lachmann.
656. φιλόξενόϲ τιϲ Αἰγίϲθου βία cj. Elmsley.
665. λεχθεῖϲιν M : corr. Emper.
670. θελκτήρια M : corr. Wakefield.

Στρόφιοϲ ὁ Φωκεύϲ· πεύθομαι γὰρ ἐν λόγωι·
"ἐπείπερ ἄλλωϲ, ὦ ξέν', εἰϲ Ἄργοϲ κίειϲ,
πρὸϲ τοὺϲ τεκόνταϲ πανδίκωϲ μεμνημένοϲ
τεθνεῶτ' Ὀρέϲτην εἰπέ· μηδαμῶϲ λάθηι.
εἴτ' οὖν κομίζειν δόξα νικήϲει φίλων,
εἴτ' οὖν μέτοικον, ἐϲ τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
θάπτειν, ἐφετμὰϲ τάϲδε πόρθμευϲον πάλιν.
νῦν γὰρ λέβητοϲ χαλκέου πλευρώματα
ϲποδὸν κέκευθεν ἀνδρὸϲ εὖ κεκλαυμένου."
τοϲαῦτ' ἀκούϲαϲ εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
τοῖϲ κυρίοιϲι καὶ προϲήκουϲιν λέγων
οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸϲ εἰδέναι.
ΚΛ. οἲ 'γώ, κατ' ἄκραϲ εἶπαϲ ὡϲ πορθούμεθα.
ὦ δυϲπάλαιϲτε τῶνδε δωμάτων Ἀρά,
ὡϲ πόλλ' ἐπωπᾶιϲ κἀκποδὼν εὖ κείμενα
τόξοιϲ πρόϲωθεν εὐϲκόποιϲ χειρουμένη·
φίλων ἀποψιλοῖϲ με τὴν παναθλίαν.
καὶ νῦν Ὀρέϲτηϲ ἦν γὰρ εὐβούλωϲ ἔχων,
ἔξω κομίζων ὀλεθρίου πηλοῦ πόδα·
νῦν δ', ἥπερ ἐν δόμοιϲι βακχείαϲ καλῆϲ
ἰατρὸϲ ἐλπὶϲ ἦν, παροῦϲαν ἐκγράφει.
ΟΡ. ἐγὼ μὲν οὖν ξένοιϲιν ὧδ' εὐδαίμοϲιν
κεδνῶν ἕκατι πραγμάτων ἂν ἤθελον
γνωϲτὸϲ γενέϲθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
ξένου ξένοιϲίν ἐϲτιν εὐμενέϲτερον;
πρὸϲ δυϲϲεβείαϲ ⟨δ'⟩ ἦν ἐμοὶ τόδ' ἐν φρεϲίν,
τοιόνδε πρᾶγμα μὴ καρανῶϲαι φίλοιϲ,
καταινέϲαντα καὶ κατεξενωμένον.
ΚΛ. οὔτοι κυρήϲειϲ μεῖον ἀξίωϲ ϲέθεν,
οὐδ' ἧϲϲον ἂν γένοιο δώμαϲιν φίλοϲ·
ἄλλοϲ δ' ὁμοίωϲ ἦλθεν ἂν τάδ' ἀγγελῶν.
ἀλλ' ἔϲθ' ὁ καιρὸϲ ἡμερεύονταϲ ξένουϲ
μακρᾶϲ κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόϲφορα·
ἄγ' αὐτὸν εἰϲ ἀνδρῶναϲ εὐξένουϲ δόμων,
ὀπιϲθόπουϲ τε τούϲδε καὶ ξυνεμπόρουϲ·
κἀκεῖ κυρούντων δώμαϲιν τὰ πρόϲφορα.
αἰνῶ δὲ πράϲϲειν ὡϲ ὑπευθύνωι τάδε.
ἡμεῖϲ δὲ ταῦτα τοῖϲ κρατοῦϲι δωμάτων
κοινώϲομέν τε κοὐ ϲπανίζοντεϲ φίλων
βουλευϲόμεϲθα τῆϲδε ϲυμφορᾶϲ πέρι.

ΧΟ. Εἶεν, φίλιαι δμωΐδεϲ οἴκων,
πότε δὴ ϲτομάτων

---

696. εὐβόλωϲ cj. Porson.
699. ἐγγράφει M : corr. L. C.
707. ἀξίων cj. Pauw.
714. ϲώμαϲιν cj. Voss.

δείξωμεν ἰσχὺν ἐπ᾽ Ὀρέστηι;
ὦ πότνια χθὼν καὶ πότνι᾽ ἀκτὴ
χώματος, ἣ νῦν ἐπὶ ναυάρχωι
σώματι κεῖσαι τῶι βασιλείωι,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθὼ δολίαν
ξυγκαταβῆναι, χθόνιον δ᾽ Ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ᾽ ἐφοδεῦσαι
ξιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

Ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κακόν·
τροφὸν δ᾽ Ὀρέστου τήνδ᾽ ὁρῶ κεκλαυμένην.
ποῖ δὴ πατεῖς, Κίλισσα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ᾽ ἄμισθός ἐστί σοι ξυνέμπορος.

ΤΡΟΦΟΣ

Αἴγισθον ἡ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὅπως τάχιστ᾽ ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἀπ᾽ ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν
ἐλθὼν πύθηται τήνδε. πρὸς μὲν οἰκέτας
θέτο σκυθρωπὸν ἐντὸς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ᾽, ἐπ᾽ ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κείνηι, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
φήμης ὕφ᾽, ἧς ἤγγειλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἦ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὖτ᾽ ἂν πύθηται μῦθον. ὦ τάλαιν᾽ ἐγώ·
ὥς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἄλγη δύσοιστα τοῖσδ᾽ ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ᾽ ἐμὴν ἤλγυνεν ἐν στέρνοις φρένα·
ἀλλ᾽ οὔτι πω τοιόνδε πῆμ᾽ ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἤντλουν κακά·
φίλον δ᾽ Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὃν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη
καὶ νυκτιπλάγκτων ὀρθίων κελευμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ᾽ ἀνωφέλητ᾽ ἐμοὶ
τλάσηι· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπωι φρενός·
οὐ γάρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ᾽ ὢν ἐν σπαργάνοις,
εἰ λιμός, ἢ δίψη τις, ἢ λιψουρία
ἔχει· νέα δὲ νηδὺς αὐτάρκης τέκνων.

---

734. τοὺς ξένους M : corr. Pauw.
737. πύθηται. τήνδε cj. Weil.

τούτων πρόμαντις οὖσα, πολλὰ δ', οἴομαι,
ψευσθεῖσα, παιδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια —
γναφεὺς τροφεύς τε ταὐτὸν εἰχέτην τέλος.
ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
ἔχουσ' Ὀρέστην ἐξεθρεψάμην πατρί·
τεθνηκότος δὲ νῦν τάλαινα πεύθομαι.
στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
οἴκων· θέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον.
ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
ΤΡ. ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
ΧΟ. εἰ ξὺν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοστιβῆ.
ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάονας.
ΧΟ. μή νυν σὺ ταῦτ' ἄγγελλε δεσπότου στύγει·
ἀλλ' αὐτὸν ἐλθεῖν, ὡς ἀδειμάντως κλύηι,
ἄνωχθ' ὅσον τάχιστα γηθούσηι φρενί.
ἐν ἀγγέλωι γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος.
ΤΡ. ἀλλ' ἦ φρονεῖς εὖ τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις;
ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν θήσει ποτέ.
ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπὶς οἴχεται δόμων.
ΧΟ. οὔπω· κακός γε μάντις ἂν γνοίη τάδε.
ΤΡ. τί φῄς; ἔχεις τι τῶν λελεγμένων δίχα;
ΧΟ. ἄγγελλ' ἰοῦσα, πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
μέλει θεοῖσιν ὧνπερ ἂν μέληι πέρι.
ΤΡ. ἀλλ' εἶμι καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις.
γένοιτο δ' ὡς ἄριστα σὺν θεῶν δόσει.

στρ. α´

ΧΟ. Νῦν παραιτουμέναι μοι, πάτερ
Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
δὸς τύχας τοῖς δόμου κυρίοις
τὰ σώφρον' εὖ μαιομένοις ἰδεῖν.
διὰ δίκας πᾶν ἔπος
ἔλακον, Ζεῦ, σὺ δέ νιν φυλάσσοις.
ἒ ἔ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν
τὸν ἔσωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θές, ἐπεί νιν μέγαν ἄρας,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμ-
ποινα θέλων ἀμείψει.

765. τῶνδε . . . λόγων M : corr. Blomfield.
773. κρυπτὸς ὀρθούσηι φρενί M : corr. ex schol. *Il.* xv. 207.
774. τοῖσιν ἐντεταλμένοις cj. Wecklein.
785. δ. τ. τυχεῖν δέ μου κυρίως M.
786. τὰ σώφροσυνευ M : corr. Herm.

ἀντ. α´

ἴϲθι δ' ἀνδρὸϲ φίλου πῶλον εὖ-
νιν ζυγέντ' ἐν ἅρματι
πημάτων, ἐν δρόμωι προϲτιθεὶϲ
μέτρον. τίϲ ἂν ϲωιζόμενον ῥυθμὸν
τοῦτ' ἴδοι διὰ πέδον
ἀνομένων βημάτων ὄρεγμα;
⟨ἒ ἔ, πρὸ δὲ δὴ 'χθρῶν
τὸν ἔϲωθεν μελάθρων, Ζεῦ,
θέϲ, ἐπεί νιν μέγαν ἄραϲ,
δίδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμ-
ποινα θέλων ἀμείψει.⟩

ϲτρ. β´

οἵ τ' ἔϲωθε δωμάτων
πλουτογαθῆ μυχὸν νομίζετε,
κλῦτε, ϲύμφρονεϲ θεοί.
ἄγετε, τῶν πάλαι λύϲαϲθ' αἷμα προϲφάτοιϲ δίκαιϲ.
. . . . . γέρων φόνοϲ
μηκέτ' ἐν δόμοιϲ τέκοι.
τὸ δὲ καλῶϲ κτίμενον ὦ μέγα ναίων
ϲτόμιον, εὖ δὸϲ ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρόϲ,
καί νιν ἐλευθερίαϲ
λαμπρὸν ἰδεῖν ⟨φῶϲ⟩ φιλίοιϲ
ὄμμαϲιν ⟨ἐκ⟩ δνοφερᾶϲ καλύπτραϲ.

ἀντ. β´

ξυλλάβοι ⟨το⟩ δ' ἐνδίκωϲ
παῖϲ ὁ Μαίαϲ, ἐπεὶ φορώτατοϲ
πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.
πολέα δ' ἀμφανεῖ χρήιζων. ἄϲκοπον δ' ἔποϲ λέγων
νύκτα πρό τ' ὀμμάτων φέρει, καθ' ἡμέραν δ'
οὐδὲν ἐμφανέϲτεροϲ.
⟨τὸ δὲ καλῶϲ κτίμενον ὦ μέγα ναίων
ϲτόμιον, εὖ δὸϲ ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρόϲ,
καί νιν ἐλευθερίαϲ
λαμπρὸν ἰδεῖν φῶϲ φιλίοιϲ
ὄμμαϲιν ἐκ δνοφερᾶϲ καλύπτραϲ.⟩

---

798. ἰδεῖν δάπεδον M : corr. Blomfield.
803. πεπραγμένων post πάλαι del. L. C.
806. κτάμενον M : corr. Bamberger.
810. φῶϲ add. Ahrens. 811. ἐκ add. Hermann.
813. ἐπι (ει supra) φ. M. 816. κρυπτά post χρήιζων del. Herm.
817. ϲκότον post ὀμμάτων del. L. C.

στρ. γ'

καὶ τότ' ἤδη †πλοῦτον
δωμάτων λυτήριον,
θῆλυν οὐριοστάταν
ὀξύκρεκτον γοα-
τὰν νόμον μεθήσομεν· πόλει τάδ' εὖ·
ἐμὸν ἐμὸν ⟨δὴ⟩ κέρδος αὔξεται τόδ'· ἄ-
τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκηι
μέρος ἔργων, ἐπαΰσας πατρὸς ἔργωι
θροούσαι πρὸς σὲ "τέκνον"
πατρὸς αὐδάν,
πέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν.

ἀντ. γ'

Περσέως τ' ἐν φρεσὶν
καρδίαν κατασχεθών,
τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις
τοῖς τ' ἄνωθεν προπράσ-
σων χάριν, ὀργᾶς λυγρᾶς ⟨σύ γ'⟩ ἔνδοθεν
φοινίαν ἄταν τίθει, τὸν αἴτιον δ'
ἐξαπολλύναι μόρου.
⟨σὺ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἥκηι
μέρος ἔργων, ἐπαΰσας πατρὸς ἔργωι
θροούσαι πρὸς σε "τέκνον"
πατρὸς αὐδάν,
πέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν.⟩

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

Ἥκω μὲν οὐκ ἄκλητος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
νέαν φάτιν δὲ πεύθομαι λέγειν τινὰς
ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον,
μόρον γ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
γένοιτ' ἂν ἄχθος αἱματοσταγὲς φόνωι

---

822. ὁμοῦ κρεκτόν M : corr. Kirchhoff, Headlam. γοήτων M : corr. Hermann. 825. δή add. L. C.
830. καὶ περαίνων ἐπίμομφον ἄταν M : corr. Auratus, Schütz.
833. τοῖσδ' M : corr. Robertello.
834. χάριτος M. 835. σύ γ' add. L. C.
836. τιθείς M : corr. Heath.
837. ἐξαπολλύς M : corr. L. C.

τῶι πρόϲθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένωι.
πῶϲ ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάϲω;
ἢ πρὸϲ γυναικῶν δειματούμενοι λόγοι
πεδάρϲιοι θρώιϲκουϲι, θνήιϲκοντεϲ μάτην;
τί τῶνδ' ἂν εἴποιϲ ὥϲτε δηλῶϲαι φρενί;

ΧΟ. ἠκούϲαμεν μέν, πυνθάνου δὲ τῶν ξένων
εἴϲω παρελθών. οὐδὲν ἀγγέλων ϲθένοϲ
ὡϲ αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεϲθαι πάρα.

ΑΙ. ἰδεῖν ἐλέγξαι τ' αὖ θέλω τὸν ἄγγελον,
εἴτ' αὐτὸϲ ἦν θνήιϲκοντοϲ ἐγγύθεν παρών,
εἴτ' ἐξ ἀμαυρᾶϲ κληδόνοϲ λέγει μαθών.
οὔτοι φρέν' ἂν κλέψειεν ὠμματωμένην.

ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρξωμαι
τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθεάζουϲ',
ὑπὸ δ' εὐνοίαϲ
  πῶϲ ἴϲον εἰποῦϲ' ἀνύϲωμαι;
νῦν γὰρ μέλλουϲι μιανθεῖϲαι
πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαΐκτων
ἢ πάνυ θήϲειν Ἀγαμεμνονίων
  οἴκων ὄλεθρον διὰ παντόϲ,
ἢ πῦρ καὶ φῶϲ ἐπ' ἐλευθερίαι
δαίων ἀρχάϲ τε πολιϲϲονόμουϲ
  πατέρων θ' ἕξει μέγαν ὄλβον.
τοιάνδε πάλην μόνοϲ ὢν ἔφεδροϲ
διϲϲοῖϲ μέλλει θεῖοϲ Ὀρέϲτηϲ
  ἅψειν· εἴη δ' ἐπὶ νίκηι.

ΑΙ. ἐή, ὀτοτοτοῖ.

ΧΟ. ἔα ἔα μάλα·
πῶϲ ἔχει; πῶϲ κέκρανται δόμοιϲ;
ἀποϲταθῶμεν πράγματοϲ τελουμένου,
ὅπωϲ δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτιαι κακῶν
εἶναι· μάχηϲ γὰρ δὴ κεκύρωται τέλοϲ.

ΟΙ. Οἴμοι, πανοίμοι δεϲπότου τελουμένου,
οἴμοι μάλ' αὖθιϲ ἐν τρίτοιϲ προϲφθέγμαϲιν.
Αἴγιϲθοϲ οὐκέτ' ἔϲτιν. ἀλλ' ἀνοίξατε
ὅπωϲ τάχιϲτα, καὶ γυναικείουϲ πύλαϲ
μοχλοῖϲ χαλᾶτε· καὶ μάλ' ἡβῶντοϲ δὲ δεῖ,
οὐχ ὥϲτ' ἀρῆξαι διαπεπραγμένωι· τί γάρ;
ἰοὺ ἰού.
κωφοῖϲ ἀϋτῶ καὶ καθεύδουϲιν μάτην
ἄκραντα βάζω. ποῖ Κλυταιμήϲτρα; τί δρᾶι;

---

850. αὐτὸϲ αὐτόν M: corr. Canter, Turnebus.
865. ἕξει πατέρων M: corr. Weil.

ἔοικε νῦν αὐτῆϲ ἐπὶ ξυροῦ πέλαϲ
αὐχὴν πεϲεῖϲθαι πρὸϲ δίκην πεπληγμένοϲ.
ΚΛ. Τί δ' ἐϲτὶ χρῆμα; τίνα βοὴν ἵϲτηϲ δόμοιϲ;
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺϲ τεθνηκόταϲ λέγω.
ΚΛ. οἲ 'γώ· ξυνῆκα τοὔποϲ ἐξ αἰνιγμάτων.
δόλοιϲ ὀλούμεθ', ὥϲπερ οὖν ἐκτείναμεν.
δοίη τιϲ ἀνδροκμῆτα πέλεκυν ὡϲ τάχοϲ·
εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα.
ἐνταῦθα γὰρ δὴ τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.

ΟΡ. Ϲὲ καὶ ματεύω· τῷδε δ' ἀρκούντωϲ ἔχει.
ΚΛ. οἲ 'γώ· τέθνηκαϲ, φίλτατ' Αἰγίϲθου βία.
ΟΡ. φιλεῖϲ τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταὐτῶι τάφωι
κείϲει. θανόντα δ' οὔτι μὴ προδῷϲ ποτέ.
ΚΛ. ἐπίϲχεϲ, ὦ παῖ· τόνδε δ' αἴδεϲαι, τέκνον,
μαϲτόν, πρὸϲ ὧι ϲὺ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὔλοιϲιν ἐξήμελξαϲ εὐτραφὲϲ γάλα.
ΟΡ. Πυλάδη, τί δράϲω; μητέρ' αἰδεϲθῶ κτανεῖν;
ΠΥ. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα
τὰ πυθόχρηϲτα, πιϲτὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπανταϲ ἐχθροὺϲ τῶν θεῶν ἡγοῦ πλέον.
ΟΡ. κρίνω ϲὲ νικᾶν, καὶ παραινεῖϲ μοι καλῶϲ.
ἕπου, πρὸϲ αὐτὸν τόνδε ϲὲ ϲφάξαι θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ νιν κρείϲϲον' ἡγήϲω πατρόϲ·
τούτωι θανοῦϲα ϲυγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖϲ
τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν δ' ἐχρῆν φιλεῖν ϲτυγεῖϲ.
ΚΛ. ἐγώ ϲ' ἔθρεψα, ϲὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦϲα γὰρ ξυνοικήϲειϲ ἐμοί;
ΚΛ. ἡ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία.
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπόρϲυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν ϲεβίζει γενεθλίουϲ ἀράϲ, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦϲα γάρ μ' ἔρριψαϲ ἐϲ τὸ δυϲτυχέϲ.
ΚΛ. οὔτοι ϲ' ἀπέρριψ' ἐϲ δόμουϲ δορυξένουϲ.
ΟΡ. διχῶϲ ἐπράθην ὢν ἐλευθέρου πατρόϲ.
ΚΛ. ποῦ δῆθ' ὁ τῖμοϲ, ὅντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰϲχύνομαί ϲοι τοῦτ' ὀνειδίϲαι ϲαφῶϲ.
ΚΛ. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίωϲ καὶ πατρὸϲ τοῦ ϲοῦ μάταϲ.
ΟΡ. μὴ 'λεγχε τὸν πονοῦντ' ἔϲω καθημένη.
ΚΛ. ἄλγοϲ γυναιξὶν ἀνδρὸϲ εἴργεϲθαι, τέκνον.
ΟΡ. τρέφει δέ γ' ἀνδρὸϲ μόχθοϲ ἡμέναϲ ἔϲω.
ΚΛ. κτενεῖν ἔοικαϲ, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. ϲύ τοι ϲεαυτήν, οὐκ ἐγώ, κατακτενεῖϲ.
ΚΛ. ὅρα, φύλαξαι μητρὸϲ ἐγκότουϲ κύναϲ.
ΟΡ. τὰϲ τοῦ πατρὸϲ δὲ πῶϲ φύγω, παρεὶϲ τάδε;

---

883. αὖ τῆϲδ' cj. Martin : ἐπιξήνου πέλαϲ cj. Abresch.

ΚΛ. ἔοικα θρηνεῖν ζῶϲα πρὸϲ τύμβον μάτην.
ΟΡ. πατρὸϲ γὰρ αἶϲα τόνδ' ἐπουρίζει μόρον.
ΚΛ. οἴ 'γώ, τεκοῦϲα τόνδ' ὄφιν ἐθρεψάμην.
ΟΡ. ἦ κάρτα μάντιϲ οὑξ ὀνειράτων φόβοϲ.
ΚΛ. . . . .
ΟΡ. ἔκανεϲ ὃν οὐ χρῆν, καὶ τὸ μὴ χρεὼν πάθε.
ΧΟ. ϲτένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε ϲυμφορὰν διπλῆν·
ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκριϲεν
τλήμων Ὀρέϲτηϲ, τοῦθ' ὅμωϲ αἱρούμεθα,
ὀφθαλμὸν οἴκων μὴ πανώλεθρον πεϲεῖν.

ϲτρ. α΄

Ἔμολε μὲν δίκα Πριαμίδαιϲ χρόνωι,
βαρύδικοϲ ποινά·
ἔμολε δ' ἐϲ δόμον τὸν Ἀγαμέμνονοϲ
διπλοῦϲ λέων, διπλοῦϲ Ἄρηϲ.
ἔλαϲε δ' ἐϲ τὸ πᾶν
ὁ πυθοχρήϲταϲ φυγὰϲ
θεόθεν εὖ φραδαῖϲιν ὡρμημένοϲ.
ἐπολολύξατ' ὦ δεϲποϲύνων δόμων
ἀναφυγὰϲ κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶϲ,
ὑπὸ δυοῖν μιαϲτόροιν
δυϲοίμου τύχαϲ.

ἀντ. α΄

ἔμολε δ' ὧι μέλει κρυπταδίου μάχαϲ
δολιόφρων ποινά·
ἔθιγε δ' ἐν μάχαι χερὸϲ ἐτητύμωϲ
Διὸϲ κόρα — Δίκαν δέ νιν
προϲαγορεύομεν
βροτοὶ τυχόντεϲ καλῶϲ —
ὀλέθριον πνέουϲ' ἐν ἐχθροῖϲ κότον.
⟨ἐπολολύξατ' ὦ δεϲποϲύνων δόμων
ἀναφυγὰϲ κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶϲ,
ὑπὸ δυοῖν μιαϲτόροιν
δυϲοίμου τύχαϲ.⟩

ϲτρ. β΄

τάπερ ὁ Λοξίαϲ ὁ Παρνάϲιοϲ
μέγαν ἔχων μυχὸν χθονὸϲ ἐπ' ὀμφαλῶι
νῦν ἀδόλωϲ δόλοιϲ βλαπτόμεν' ἐν χρόνωι
κηρϲὶν ἐποίχεται.
κρατεῖται δέ πωϲ τὸ θεῖον τὸ μὴ

954. ἐπ' ὄχθει M : corr. Schütz.
955. ἄξεν ἀδόλωϲ δολίαν βλαπτομέναν ἐν χρόνοιϲ θεῖϲαν ἐποίχεται M : corr. [illegible]

ὑπουργεῖν κακοῖϲ,
ἄξια δ' οὐρανοῦχον ἀρχὰν ϲέβειν.
πάρα τὸ φῶϲ ἰδεῖν.
μέγα δ' ἀφῃρέθη ψάλιον οἰκίων·
ἄνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖϲ ἔκειϲθ' ἀεί.

ἀντ. β´

τάχα δὲ παντελὴϲ χρόνοϲ ἀμείψεται
πρόθυρα δωμάτων, ὅταν ἀφ' ἑϲτίαϲ
πᾶν ἐλαθῆι μύϲοϲ καθαρμοῖϲιν ἀ-
τᾶν ἐλατηρίοιϲ,
τύχα δ' εὐπρόϲωπ' ἄηται τὸ πᾶν
ἰδεῖν θρεομένουϲ
"μέτοικοι δόμων πεϲοῦνται πάλιν.
πάρα τὸ φῶϲ ἰδεῖν."
⟨μέγα δ' ἀφῃρέθη ψάλιον οἰκίων·
ἄνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
χαμαιπετεῖϲ ἔκειϲθ' ἀεί.⟩

ΟΡ. Ἴδεϲθε χώραϲ τὴν διπλῆν τυραννίδα
πατροκτόνουϲ τε δωμάτων πορθήτοραϲ.
ϲεμνοὶ μὲν ἦϲαν ἐν θρόνοιϲ τόθ' ἥμενοι,
φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡϲ ἐπεικάϲαι πάθη
πάρεϲτιν, ὅρκοϲ τ' ἐμμένει πιϲτώμαϲιν.
ξυνώμοϲαν μὲν θάνατον ἀθλίωι πατρὶ
καὶ ξυνθανεῖϲθαι· καὶ τάδ' εὐόρκωϲ ἔχει.
ἴδεϲθε δ' αὖτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν,
τὸ μηχάνημα, δεϲμὸν ἀθλίωι πατρί,
πέδαϲ τε χειροῖν καὶ ποδοῖν ξυνωρίδα.
ἐκτείνατ' αὐτὸ καὶ κύκλωι παραϲταδὸν
ϲτέγαϲτρον ἀνδρὸϲ δείξαθ', ὡϲ ἴδηι πατήρ,
οὐχ οὑμόϲ, ἀλλ' ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε
Ἥλιοϲ, ἄναγνα μητρὸϲ ἔργα τῆϲ ἐμῆϲ·
ὡϲ ἂν παρῆι μοι μάρτυϲ ἐν δίκηι ποτέ,
ὡϲ τόνδ' ἐγὼ μετῆλθον ἐνδίκωϲ μόρον
τὸν μητρόϲ· Αἰγίϲθου γὰρ οὐ λέγω μόρον·
ἔχει γὰρ αἰϲχυντῆροϲ, ὡϲ νόμοϲ, δίκην·
ἥτιϲ δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήϲατο ϲτύγοϲ,
ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάροϲ,
φίλον τέωϲ, νῦν δ' ἐχθρόν, ὡϲ φαίνει, κακόν.

---

962. **μέγαν τ'** M: corr. Porson. **οἴκων** M: corr. H. Ahrens.
969. **εὐπροϲώπωι κοῖται** M: corr. Wecklein.
970. **ἰδεῖν ἀκοῦϲαι θρεομένοιϲ** M: corr. Wecklein.

τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἔχιδν' ἔφυ,
σήπειν θιγοῦσ' ἂν ἄλλον οὐ δεδηγμένον,
τόλμης ἕκατι κἀκδίκου φρονήματος;
τοιάδ' ἐμοὶ ξύνοικος ἐν δόμοισι μὴ
γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἄπαις.
ΧΟ. αἰαῖ ⟨αἰαῖ⟩ μελέων ἔργων·
  στυγερῶι θανάτωι διεπράχθης.
αἰαῖ ⟨αἰαῖ,⟩
  μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνθεῖ.
ΟΡ. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι
φᾶρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος.
φόνου δὲ κηκὶς ξὺν χρόνωι ξυμβάλλεται,
πολλὰς βαφὰς φθείρουσα τοῦ ποικίλματος.
τί νιν προσείπω κἂν τύχω μαλ' εὐστομῶν;
ἄγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδένδυτον
δροίτης κατασκήνωμα; δίκτυον μὲν οὖν.
ἄρκυν δ' ἂν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέδας.
τοιοῦτον ἂν κτήσαιτο φηλήτης ἀνὴρ
ξένων ἀπαιόλημα κἀργυροστερῆ
βίον νομίζων, τῶιδέ τ' ἂν δολώματι
πολλοὺς ἀναιρῶν πολλὰ θερμαίνοι φρένα.
νῦν αὐτὸν αἰνῶ, νῦν ἀποιμώζω παρών·
πατροκτόνον δ' ὕφασμα προσφωνῶν τόδε,
ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν . .
ἄζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.
ΧΟ. οὔτις μερόπων ἀσινὴς βίοτον
  διὰ παντὸς ἀπήμον' ἀμείψει·
αἰαῖ αἰ⟨αῖ⟩,
  μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἥξει.
ΟΡ. ἀλλ', ὡς ἂν εἰδῆτ' — οὐ γὰρ οἶδ' ὅπῃ τελεῖ,
ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστροφῶν δρόμου
ἐξωτέρω· φέρουσι γὰρ νικώμενον
φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίαι φόβος
ἄιδειν ἕτοιμος, ἡ δ' ὑπορχεῖσθαι κρότωι —
ἕως δ' ἔτ' ἔμφρων εἰμί, κηρύσσω φίλοις
κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἄνευ δίκης,

---

995. **θιγοῦσ' ὅμαυλον** cj. Weil. 996. **κἀνδίκου** M : corr. H. Ahrens. 997–1004. Transposuit Weil. 1000. **πέπλους** M : corr. Weil. 1018. **ἀσινῆ** M : corr. Heath.

1019. **διὰ πάντ' ἄτιμος** M : corr. Heath, Weil. **ἀμείψεται** M : corr. Erfurdt.

1021. **ἄλλος ἂν εἰ δὴ τοῦτ' ἄρ'** M : corr. Blomfield, Martin, Erfurdt. 1022. **ἡνιοστροφοῦ** M : corr. Weil.

πατροκτόνον μίαcμα καὶ θεῶν cτύγοc.
καὶ φίλτρα τόλμηc τῆcδε πλειcτηρίζομαι
τὸν πυθόμαντιν Λοξίαν, χρήcαντ' ἐμοὶ
πράξαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸc αἰτίαc κακῆc
εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόξωι γὰρ οὔτιc πημάτων ἐφίξεται.
καὶ νῦν ὁρᾶτέ μ', ὡc παρεcκευαcμένοc
ξὺν τῶιδε θαλλῶι καὶ cτέφει προcίξομαι
μεcόμφαλόν θ' ἵδρυμα, Λοξίου πέδον,
πυρόc τε φέγγοc ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τόδ' αἷμα κοινόν· οὐδ' ἐφ' ἑcτίαν
ἄλλην τραπέcθαι Λοξίαc ἐφίετο.
τὰ δ' ἐν χρόνωι μοι πάνταc Ἀργείουc λέγω
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενελε . . .
. . . ὡc ἐπορcύνθη κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτηc τῆcδε γῆc ἀπόξενοc,
ζῶν καὶ τεθνηκὼc τάcδε κληδόναc λιπών.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξαc, μηδ' ἐπιζευχθῆιc cτόμα
φήμηι πονηρᾶι, μηδ' ἐπιγλωccῶ κακά·
ἠλευθέρωcαc πᾶcαν Ἀργείων πόλιν,
δυοῖν δρακόντοιν εὐπετῶc τεμὼν κάρα.
ΟΡ. Ἆ ἆ·
δμωαὶ γυναῖκεc, αἵδε Γοργόνων δίκην
φαιοχίτωνεc καὶ πεπλεκτανημέναι
πυκνοῖc δράκουcιν· οὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τίνεc cε δόξαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
cτροβοῦcιν; ἴcχε, μὴ φοβοῦ, νικῶν πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰcὶ δόξαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
caφῶc γὰρ αἵδε μητρὸc ἔγκοτοι κύνεc.
ΧΟ. ποταίνιον γὰρ αἷμά cοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδέ τοι ταραγμὸc ἐc φρέναc πίτνει.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἵδε πληθύουcι δή,
κἀξ ὀμμάτων cτάζουcιν αἷμα δυcφιλέc.
ΧΟ. εἶcω καθαρμόc· Λοξίου δὲ προcθιγών,
ἐλεύθερόν cε τῶνδε πημάτων κτίcει.
ΟΡ. ὑμεῖc μὲν οὐχ ὁρᾶτε τάcδ', ἐγὼ δ' ὁρῶ·
ἐλαύνομαι δὲ κοὐκέτ' ἂν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοίηc, καί c' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸc φυλάccοι καιρίοιcι cυμφοραῖc.

1033. προcίξεται M : corr. Schütz.
1041. Fort. μενέλεων παρόντα που μέλλειν, δικαίωc ὡc ἐπορcύνθη κακά.
1048. ποῖαι γυναῖκεc αἵδε, cj. Hermann.
1059. εἶc' οἱ καθαρμοί cj. Wecklein.

Ὅδε τοι μελάθροις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χειμὼν
  πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδοβόροι μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν
μόχθοι τάλανές τε Θυέστου·
δεύτερον ἀνδρὸς βασίλεια πάθη,
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνήρ·
νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλθέ ποθεν σωτήρ,
ἢ μόρον εἴπω;
ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλήξει
  μετακοιμισθὲν μένος ἄτης;

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΠΥΘΙΑϹ ΠΡΟΦΗΤΙϹ

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΟΡΕϹΤΗϹ

ΚΛΥΤΑΙΜΗϹΤΡΑϹ ΕΙΔΩΛΟΝ

ΧΟΡΟϹ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑ

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

ΠΡΟΦΗΤΙϹ

Πρῶτον μὲν εὐχῆι τῆιδε πρεϲβεύω θεῶν
τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν· ἐκ δὲ τῆϲ Θέμιν,
ἣ δὴ τὸ μητρὸϲ δευτέρα τόδ' ἕζετο
μαντεῖον, ὡϲ λόγοϲ τιϲ· ἐν δὲ τῶι τρίτωι
λάχει, θελούϲηϲ, οὐδὲ πρὸϲ βίαν τινόϲ,
Τιτανὶϲ ἄλλη παῖϲ Χθονὸϲ καθέζετο,
Φοίβη· δίδωϲι δ' ἣ γενέθλιον δόϲιν
Φοίβωι· τὸ Φοίβηϲ δ' ὄνομ' ἔχει παρώνυμον.
λιπὼν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
κέλϲαϲ ἐπ' ἀκτὰϲ ναυπόρουϲ τὰϲ Παλλάδοϲ,
ἐϲ τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνηϲοῦ θ' ἕδραϲ.
πέμπουϲι δ' αὐτὸν καὶ ϲεβίζουϲιν μέγα
κελευθοποιοὶ παῖδεϲ Ἡφαίϲτου, χθόνα
ἀνήμερον τιθέντεϲ ἡμερωμένην.
μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεὼϲ
Δελφόϲ τε χώραϲ τῆϲδε πρυμνήτηϲ ἄναξ.
τέχνηϲ δέ νιν Ζεὺϲ ἔνθεον κτίϲαϲ φρένα
ἵζει τέταρτον τόνδε μάντιν ἐν θρόνοιϲ·
Διὸϲ προφήτηϲ δ' ἐϲτὶ Λοξίαϲ πατρόϲ.
τούτουϲ ἐν εὐχαῖϲ φροιμιάζομαι θεούϲ.
Παλλὰϲ προναία δ' ἐν λόγοιϲ πρεϲβεύεται.
ϲέβω δὲ νύμφαϲ, ἔνθα Κωρυκὶϲ πέτρα
κοίλη, φίλορνιϲ, δαιμόνων ἀναϲτροφή·
Βρόμιοϲ ἔχει τὸν χῶρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
ἐξ οὗτε Βάκχαιϲ ἐϲτρατήγηϲεν θεόϲ,

---

8. τὸ τήθηϲ cj. Weil.
18. τοῖϲδε cj. Voss. χρόνοιϲ M : corr. Turneb.
23. ἀναϲτροφά M : corr. ex schol. : ἀναϲτροφαί f g h.

λαγὼ δίκην Πενθεῖ καταρράψας μόρον·
Πλειστοῦ τε πηγὰς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
ἔπειτα μάντις ἐς θρόνους καθιζάνω.
καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶι
ἄριστα δοῖεν· κεἰ παρ' Ἑλλήνων τινές,
ἴτων πάλωι λαχόντες, ὡς νομίζεται·
μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἡγῆται θεός.

Ἦ δεινὰ λέξαι, δεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοξίου,
ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν·
τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκείαι σκελῶν·
δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντίπαις μὲν οὖν.
ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
ὁρῶ δ' ἐπ' ὀμφαλῶι μὲν ἄνδρα θεομυσῆ
ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδὲς ξίφος
ἔχοντ' ἐλάας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
λήνει μεγίστωι σωφρόνως ἐστεμμένον,
ἀργῆτι μαλλῶι· τῆιδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ.
πρόσθεν δὲ τἀνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
εὕδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
οὐδ' αὖτε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας
δεῖπνον φερούσας· ἄπτεροί γε μὴν ἰδεῖν
αὗται, μέλαιναι δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φυσιάμασιν·
ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλῆ λίβα·
καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα
φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στέγας.
τὸ φῦλον οὐκ ὄπωπα τῆσδ' ὁμιλίας,
οὐδ' ἥτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
τρέφουσ' ἀνατεὶ μὴ μεταστένειν πόνων.
τἀντεῦθεν ἤδη τῶνδε δεσπότηι δόμων
αὐτῶι μελέσθω Λοξίαι μεγασθενεῖ.
ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος.

---

27. Πλείστους M: corr. Stanley.
36. στάσιν γρ. βάσιν M.
53. πλατοῖσι cj. Elmsley.
54. δυσφιλῆ δία M: corr. Burges.
59. πόνον cj. Arnaldus.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Οὔτοι προδώϲω· διὰ τέλουϲ δέ ϲοι φύλαξ
ἐγγὺϲ παρεϲτὼϲ καὶ πρόϲω δ' ἀποϲτατῶν
ἐχθροῖϲι τοῖϲ ϲοῖϲ οὐ γενήϲομαι πέπων.
καὶ νῦν ἁλούϲαϲ τάϲδε τὰϲ μάργουϲ ὁρᾷϲ·
ὕπνῳ πεϲοῦϲαι δ' αἱ κατάπτυϲτοι κόραι,
γραῖαι παλαιαὶ παῖδεϲ, αἷϲ οὐ μίγνυται
θεῶν τιϲ οὐδ' ἄνθρωποϲ οὐδὲ θήρ ποτε·
κακῶν δ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
ϲκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χθονόϲ,
μιϲήματ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
ὅμωϲ δὲ φεῦγε μηδὲ μαλθακὸϲ γένῃ.
ἐλῶϲι γάρ ϲε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶϲ,
βιβῶντ' ἀν' ἀεὶ τὴν πλανοϲτιβῆ χθόνα
ὑπέρ τε πόντου καὶ περιρρύταϲ πόλειϲ.
καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενοϲ
πόνον· μολὼν δὲ Παλλάδοϲ ποτὶ πτόλιν
ἵζου παλαιὸν ἄγκαθεν λαβὼν βρέταϲ.
κἀκεῖ δικαϲτὰϲ τῶνδε καὶ θελκτηρίουϲ
μύθουϲ ἔχοντεϲ μηχανὰϲ εὑρήϲομεν,
ὥϲτ' ἐϲ τὸ πᾶν ϲε τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων.
καὶ γὰρ κτανεῖν ϲ' ἔπειϲα μητρῷον δέμαϲ.

ΟΡΕϹΤΗϹ

ἄναξ Ἄπολλον, οἶϲθα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν·
ἐπεὶ δ' ἐπίϲται, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
ϲθένοϲ δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ ϲόν.
ΑΠ. μέμνηϲο, μὴ φόβοϲ ϲε νικάτω φρέναϲ.
ϲὺ δ', αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρόϲ,
Ἑρμῆ, φύλαϲϲε· κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμοϲ
πομπαῖοϲ ἴϲθι, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
ἱκέτην. ϲέβει τοι Ζεὺϲ τόδ' ἐκνόμων ϲέβαϲ,
ὁρμώμενον βροτοῖϲιν εὐπόμπῳ τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΗϹΤΡΑϹ ΕΙΔΩΛΟΝ

Εὕδοιτ' ἄν, ὠή, καὶ καθευδουϲῶν τί δεῖ;
ἐγὼ δ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμαϲμένη
ἄλλοιϲιν ἐν νεκροῖϲιν, ὡϲ μὲν ἔκτανον
ὄνειδοϲ ἐν φθιτοῖϲιν οὐκ ἐκλείπεται,

---

69. νυκτὸϲ παλαιαί cj. Valkenaer.
76. βεβῶντ' ἄν M : corr. Herm. : περῶντα δ' cj. Wecklein.
77. πόντον cj. Turneb.

αἰϲχρῶϲ δ' ἀλῶμαι· προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι
ἔχω μεγίϲτην αἰτίαν κείνων ὕπο·
παθοῦϲα δ' οὕτω δεινὰ πρὸϲ τῶν φιλτάτων,
οὐδεὶϲ ὑπέρ μου δαιμόνων μηνίεται,
καταϲφαγείϲηϲ πρὸϲ χερῶν μητροκτόνων.
ὅρα δὲ πληγὰϲ τάϲδε καρδίαι ϲέθεν·
εὕδουϲα γὰρ φρὴν ὄμμαϲιν λαμπρύνεται,
ἐν ἡμέραι δὲ μοῖρ' ἀπρόϲκοποϲ βροτῶν.
ἦ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
χοάϲ τ' ἀοίνουϲ, νηφάλια μειλίγματα,
καὶ νυκτίϲεμνα δεῖπν' ἐπ' ἐϲχάραι πυρὸϲ
ἔθυον, ὥραν οὐδενὸϲ κοινὴν θεῶν.
καὶ πάντα ταῦτα λὰξ ὁρῶ πατούμενα.
ὁ δ' ἐξαλύξαϲ οἴχεται νεβροῦ δίκην,
καὶ ταῦτα κούφωϲ ἐκ μέϲων ἀρκυϲτάτων
ὤρουϲεν ὑμῖν ἐγκατιλλώψαϲ μέγα.
ἀκούϲαθ' ὡϲ ἔλεξα τῆϲ ἐμῆϲ περὶ
ψυχῆϲ, φρονήϲατ', ὦ κατὰ χθονὸϲ θεαί·
ὄναρ γὰρ ὑμᾶϲ νῦν Κλυταιμήϲτρα καλῶ.

ΧΟΡΟϹ

(μυγμόϲ.)
ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόϲω·
φίλοι γάρ εἰϲιν οὐκ ἐμοῖϲ προϲεικότεϲ.
ΧΟ. (μυγμόϲ.)
ΚΛ. ἄγαν ὑπνώϲϲειϲ κοὐ κατοικτίζειϲ πάθοϲ·
φονεὺϲ δ' Ὀρέϲτηϲ τῆϲδε μητρὸϲ οἴχεται.
ΧΟ. (ὠγμόϲ.)
ΚΛ. ὤζειϲ, ὑπνώϲϲειϲ· οὐκ ἀναϲτήϲει τάχοϲ;
τί ϲοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά;
ΧΟ. (ὠγμόϲ.)
ΚΛ. ὕπνοϲ πόνοϲ τε κύριοι ϲυνωμόται
δεινῆϲ δρακαίνηϲ ἐξεκήρανανν μένοϲ.
ΧΟ. (μυγμὸϲ διπλοῦϲ ὀξύϲ.)
λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβέ, φράζου.
ΚΛ. ὄναρ διώκειϲ θῆρα, κλαγγαίνειϲ δ' ἅπερ
κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλείπων πόνου.
τί δρᾷϲ; ἀνίϲτω, μή ϲε νικάτω πόνοϲ,
μηδ' ἀγνοήϲηιϲ πῆμα μαλθαχθεῖϲ' ὕπνωι.
ἄλγηϲον ἧπαρ ἐνδίκοιϲ ὀνείδεϲιν·

112. ἀρκυϲμάτων M : corr. Turneb. 113. ἐκκατιλλώψαϲ M : corr. Turneb. 119. φίλοιϲ et προϲίκτορεϲ M : corr. Weil. 121–123. in mg. supplevit M[2]. 132. ἐκλιπών M : corr. Blomfield.

τοῖς σώφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται.
σὺ δ' αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῶι,
ἀτμῶι κατισχναίνουσα, νηδύος πυρί,
ἕπου, μάραινε δευτέροις διώγμασιν.
ΧΟ. Ἔγειρ', ἔγειρε καὶ σὺ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ.
εὕδεις; ἀνίστω, κἀπολακτίσασ' ὕπνον,
εἰδῶμεν εἴ τι τοῦδε φροιμίου ματᾶι.

στρ. α´

ἰοὺ ἰοὺ πόπαξ· ἐπάθομεν, φίλαι, —
ἦ πολλὰ δὴ παθοῦσα καὶ μάτην ἐγώ —
ἐπάθομεν πάθος δυσαχές, ὦ πόποι,
ἄφερτον κακόν·
ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεταί θ' ὁ θήρ. —
ὕπνωι κρατηθεῖσ' ἄγραν ὤλεσα.

ἀντ. α´

ἰὼ παῖ Διός, ἐπίκλοπος πέλει, —
νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω —
τὸν ἱκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ
τοκεῦσιν πικρόν,
τὸν μητραλοίαν δ' ἐξέκλεψας ὢν θεός. —
τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

στρ. β´

ἐμοὶ δ' ὄνειδος ἐξ ὀνειράτων μολὸν
ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
μεσολαβεῖ κέντρωι. —
ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
πάρεστι μαστίκτορος δαΐου δαμίου
βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

ἀντ. β´

τοιαῦτα δρῶσιν οἱ νεώτεροι θεοὶ
κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον
φονολιβεῖ θάκωι. —
περὶ πόδα, περὶ κάρα
πάρεστι γᾶς ὀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.

---

137. οὐδ' M : corr. Pearson : σοῦ (=τρέχε) cj. Musgrave.
142. εἰδώμεσ' M : corr. L. C. : ἰδώμεσ' cj. Turneb.
147. δ' M : corr. Abresch.

ϲτρ. γʹ

ἐφεϲτίωι δὲ μάντιϲ ὢν μιάϲματι
μυχὸν ἔχρανας αὐτόϲϲυτοϲ, αὐτόκλητοϲ,
παρὰ νόμον θεῶν βρότεα μὲν τίων,
παλαιγενεῖϲ δὲ Μοίραϲ φθίϲαϲ.

ἀντ. γʹ

κἀμοί γε λυπρὸϲ καὶ τὸν οὐκ ἐκλύϲεται,
ὑπό τε γᾶν φυγὼν οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται,
ποτιτρόπαιοϲ ὢν δ' ἕτερον ἐν κάραι
μιάϲτορ' ἐκ νέου πάϲεται.

ΑΠ. Ἔξω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχοϲ
χωρεῖτ', ἀπαλλάϲϲεϲθε μαντικῶν μυχῶν,
μὴ καὶ λαβοῦϲα πτηνὸν ἀργηϲτὴν ὄφιν,
χρυϲηλάτου θώμιγγοϲ ἐξορμώμενον,
ἀνῆιϲ ὑπ' ἄλγουϲ μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
ἐμοῦϲα θρόμβουϲ οὓϲ ἀφείλκυϲαϲ φόνου.
οὔτοι δόμοιϲι τοῖϲδε χρίμπτεϲθαι πρέπει·
ἀλλ' οὗ καρανιϲτῆρεϲ ὀφθαλμωρύχοι
δίκαι ϲφαγαί τε, ϲπέρματόϲ τ' ἀποφθορᾶι
παίδων κακοῦται χλοῦνιϲ, ἠδ' ἀκρωνία
λευϲμόϲ τε, καὶ μύζουϲιν οἰκτιϲμὸν πολὺν
ὑπὸ ῥάχιν παγέντεϲ. ἆρ' ἀκούετε
οἵαϲ ἑορτῆϲ ἔϲτ' ἀπόπτυϲτοι θεοῖϲ
ϲτέργηθρ' ἔχουϲαι; πᾶϲ δ' ὑφηγεῖται τρόποϲ
μορφῆϲ. λέοντοϲ ἄντρον αἱματορρόφου
οἰκεῖν τοιαύταϲ εἰκόϲ, οὐ χρηϲτηρίοιϲ
ἐν τοῖϲδε πληϲίοιϲι τρίβεϲθαι μύϲοϲ.
χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆροϲ αἰπολούμεναι·
ποίμνηϲ τοιαύτηϲ δ' οὔτιϲ εὐφιλὴϲ θεῶν.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουϲον ἐν μέρει.
αὐτὸϲ ϲὺ τούτων οὐ μεταίτιοϲ πέλει,
ἀλλ' εἷϲ τὸ πᾶν ἔπραξαϲ ὢν παναίτιοϲ.
ΑΠ. πῶϲ δή; τοϲοῦτο μῆκοϲ ἔκτεινον λόγου.
ΧΟ. ἔχρηϲαϲ ὥϲτε τὸν ξένον μητροκτονεῖν.
ΑΠ. ἔχρηϲα ποινὰϲ τοῦ πατρὸϲ πέμψαι. τί μήν;
ΧΟ. κἄπειθ' ὑπέϲτηϲ αἵματοϲ δέκτωρ νέου.
ΑΠ. καὶ προϲτραπέϲθαι τούϲδ' ἐπέϲτελλον δόμουϲ.

---

169. μάντι, ϲῶι M : corr. Schütz.
177. ἐκείνου M : corr. H. Ahrens.
189. λευϲμόν M : corr. Casaubon.
195. πληϲίοιϲ M : ληΐτοιϲι cj. Wecklein.
200. εἰϲ M : corr. Canter. ὡϲ M : corr. Wakefield.

ΧΟ. καὶ τὰϲ προπομποὺϲ δῆτα τάϲδε λοιδορεῖϲ;
ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοιϲι τοῖϲδε πρόϲφοροι μολεῖν.
ΧΟ. ἀλλ' ἔϲτιν ἡμῖν τοῦτο προϲτεταγμένον.
ΑΠ. τίϲ ἥδε τιμή; κόμπαϲον γέραϲ καλόν.
ΧΟ. τοὺϲ μητραλοίαϲ ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΠ. τί γὰρ γυναικὸϲ ἥτιϲ ἄνδρα νοϲφίϲηι;
ΧΟ. οὐκ ἂν γένοιθ' ὅμαιμοϲ αὐθέντηϲ φόνοϲ.
ΑΠ. ἦ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδὲν ἠιδέϲω
Ἥραϲ τελείαϲ καὶ Διὸϲ πιϲτώματα.
Κύπριϲ δ' ἄτιμοϲ τῶιδ' ἀπέρριπται λόγωι,
ὅθεν βροτοῖϲι γίγνεται τὰ φίλτατα.
εὐνὴ γὰρ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ μόρϲιμοϲ
ὅρκου 'ϲτὶ μείζων τῆι δίκηι φρουρουμένη.
εἰ τοῖϲιν οὖν κτείνουϲιν ἀλλήλουϲ χαλᾶιϲ
τὸ μὴ γενέϲθαι μηδ' ἐποπτεύειν κότωι,
οὔ φημ' Ὀρέϲτην ϲ' ἐνδίκωϲ ἀνδρηλατεῖν.
τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτα ϲ' ἐνθυμουμένην,
τὰ δ' ἐμφανῶϲ πράϲϲουϲαν ἡϲυχαιτέραν.
δίκαϲ δὲ Παλλὰϲ τῶνδ' ἐποπτεύϲει θεά.
ΧΟ. τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔ τι μὴ λίπω ποτέ.
ΑΠ. ϲὺ δ' οὖν δίωκε καὶ πόνον πλέον τίθου.
ΧΟ. τιμὰϲ ϲὺ μὴ ϲύντεμνε τὰϲ ἐμὰϲ λόγωι.
ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὥϲτ' ἔχειν τιμὰϲ ϲέθεν.
ΧΟ. μέγαϲ γὰρ ἔμπαϲ πὰρ Διὸϲ θρόνοιϲ λέγηι·
ἐγὼ δ', ἄγει γὰρ αἷμα μητρῶιον, δίκαϲ
μέτειμι τόνδε φῶτα κἀκκυνηγετῶ.
ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε ῥύϲομαι·
δεινὴ γὰρ ἐν βροτοῖϲι κἀν θεοῖϲ πέλει
τοῦ προϲτροπαίου μῆνιϲ, εἰ προδῶ ϲφ' ἑκών.

ΟΡ. Ἄναϲϲ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμαϲιν
ἥκω, δέχου δὲ πρευμενῶϲ ἀλάϲτορα,
οὐ προϲτρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
ἀλλ' ἀμβλὺν ἤδη προϲτετριμμένον τε πρὸϲ
ἄλλοιϲιν οἴκοιϲ καὶ πορεύμαϲιν βροτῶν.
ὅμοια χέρϲον καὶ θάλαϲϲαν ἐκπερῶν,
ϲῴζων ἐφετμὰϲ Λοξίου χρηϲτηρίουϲ,
πρόϲειμι δῶμα καὶ βρέταϲ τὸ ϲόν, θεά.
αὐτοῦ φυλάϲϲων ἀναμένω τέλοϲ δίκηϲ.
ΧΟ. Εἶεν· τόδ' ἐϲτὶ τἀνδρὸϲ ἐκφανὲϲ τέκμαρ·

---

207. πρόϲφορον M: corr. Prien. 211. γυναῖκαϲ cj. Paley.
213. ἠρκέϲω M: corr. Wellauer: qui et ἤρκεϲεν coniecit.

ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς.
τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρὸν
πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆσι φυσιᾶι
σπλάγχνον· χθονὸς γὰρ πᾶς πεποίμανται τόπος,
ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν
ἦλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρα νεώς.
καὶ νῦν ὅδ' ἐνθάδ' ἐστί που καταπτακών·
ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾶι.

ὅρα ὅρα μάλ' αὖ λεῦσσέ τε πάντα, μὴ
λάθηι φύγδα βὰς ματροφόνος ἀτίτας.
ὁ δ' αὖτέ γ' οὖν ἀλκὰν ἔχων περὶ βρέτει
πλεχθεὶς θεᾶς ἀμβρότου
ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν.
τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρῷον χαμαὶ
δυσαγκόμιστον, παπαῖ,
τὸ διερὸν πέδοι χύμενον οἴχεται.
ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ
βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου·
καὶ ζῶντά σ' ἰσχνάνασ' ἀπάξομαι κάτω,
ἀντιποίν' ὡς τίνηις ματροφόνου δύας.
ὄψει δὲ κεἴ τις ἄλλος ἤλιτεν βροτῶν
ἢ θεὸν ἢ ξένον
τιν' ἀσεβῶν ἢ τοκέας φίλους,
ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια.
μέγας γὰρ Ἅιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν
ἔνερθε χθονός,
δελτογράφωι δὲ πάντ' ἐπωπᾶι φρενί.

ΟΡ. ἐγὼ διδαχθεὶς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι
πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη
σιγᾶν θ' ὁμοίως· ἐν δὲ τῶιδε πράγματι
φωνεῖν ἐτάχθην πρὸς σοφοῦ διδασκάλου.
βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός,
μητροκτόνον μίασμα δ' ἔκπλυτον πέλει·
ποταίνιον γὰρ ὂν πρὸς ἑστίαι θεοῦ

---

246. νεκρόν M : corr. Victorius.
247. ἐκμαστεύομεν M : corr. Dindorf.
263. πέδωι κεχυμένον M : corr. Porson.
268. ἀντιποίνους τίνηις M : corr. Schütz. ματροφόνας M : corr. Casaubon.
269. ὄψει δ' ἐκεῖ τίς M : corr. Schütz.
277. πολλοῖσι καιρούς cj. Herwerden.

Φοίβου καθαρμοῖς ἠλάθη χοιροκτόνοις.
πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐξ ἀρχῆς λόγος,
ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ξυνουσίαι.
χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὁμοῦ.
καὶ νῦν ἀφ' ἁγνοῦ στόματος εὐφήμως καλῶ
χώρας ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἀργεῖον λεὼν
πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε σύμμαχον.
ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυστικοῖς,
Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
τίθησιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῆ πόδα,
φίλοις ἀρήγουσ', εἴτε Φλεγραίαν πλάκα
θρασὺς ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
ἔλθοι, κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὢν θεός,
ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
ΧΟ. οὔτοι σ' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίας σθένος
ῥύσαιτ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρημελημένον
ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
ἀναίματον βόσκημα δαιμόνων, σκιάν.
οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγους
ἐμοὶ τραφείς τε καὶ καθιερωμένος;
καὶ ζῶν με δαίσεις οὐδὲ πρὸς βωμῶι σφαγείς·
ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμιον σέθεν.

Ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἅψωμεν, ἐπεὶ
μοῦσαν στυγερὰν
ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
λέξαι τε λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους
ὡς ἐπινωμᾶι στάσις ἁμά.
εὐθυδίκαιοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι·
τοὺς μὲν καθαρὰς
⟨καθαρῶς⟩ χεῖρας προνέμοντας
οὔτις ἀφ' ἡμῶν μῆνις ἐφέρπει,
ἀσινὴς δ' αἰῶνα διοιχνεῖ·
ὅστις δ' ἀλιτὼν ὥσπερ ὅδ' ἀνὴρ
χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
μάρτυρες ὀρθαὶ τοῖσι θανοῦσιν
παραγιγνόμεναι πράκτορες αἵματος
αὐτῶι τελέως ἐφάνημεν.

286. καθαίρει cj. Stanley. 292. Λιβυστικῆς cj. Auratus. 302. σκιά M : corr. Heath. 312. εὐθυδίκαι θ' οἶδοίμεθ' M (οἶδ' οἰμέθ' M^2): corr. Hermann: οἰόμεθ' εἶναι cj. H. Ahrens. 313. καθαρῶς add. Hermann. 314. οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν cj. Porson. 316. ἀλιτρῶν M : corr. Auratus.

στρ. α'

μᾶτερ ἅ μ' ἔτικτες, ὦ μᾶτερ
Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσιν ποινάν,
κλῦθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ ἶνίς μ' ἄτιμον τίθησιν
τόνδ' ἀφαιρούμενος
πτῶκα, ματρῷον ἅγνισμα κύριον φόνου.
ἐπὶ δὲ τῶι τεθυμένωι
τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

ἀντ. α'

τοῦτο γὰρ λάχος διανταία
Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θνατῶν
τοῖσιν αὐτουργίαι ξυμπέσωσιν μάταιοι,
τοῖς ὁμαρτεῖν, ὄφρ' ἂν
γᾶν ὑπέλθηι· θανὼν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος.
ἐπὶ δὲ τῶι τεθυμένωι
τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλής,
ὕμνος ἐξ Ἐρινύων,
δέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

στρ. β'

γιγνομέναισι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμὶν ἐκράνθη,
ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τις ἐστὶν
συνδαίτωρ μετάκοινος,
παλλεύκων δὲ πέπλων ἀνέορτος [ἄκληρος] ἐτύχθην.
— ∪ — ∪ — ∪ ⏓
δωμάτων γὰρ εἱλόμαν
ἀνατροπάς, ὅταν Ἄρης
τιθασὸς ὢν φίλον ἕληι.
ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ' ὅμως μαυ-
ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.

ἀντ. β'

σπευδομένα δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας,
θεῶν δ' ἀτέλειαν ἐμαῖσι δίκαις ἐπικραίνειν,
μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν —

---

336. αὐτουργίαις ξύμπας ωσιν M: corr. Turneb.: τοί νιν αὐτουργίαις ξυμπατῶσιν cj. Weil. 350. γέρας cj. Evers. 353. ἄμοιρος M: corr. Fritzsche. Interpretamentum cancellis inclusit L. C.
358. ὁμοίως M: corr. Arnaldus.

Ζεὺϲ γὰρ [αἱματοϲταγὲϲ] ἀξιόμιϲον ἔθνοϲ τόδε λέϲχαϲ
ἃϲ ἀπηξιώϲατο —
⟨δωμάτων ἀνειλόμαν
ἀνατροπάϲ, ὅταν Ἄρηϲ
τιθαϲὸϲ ὢν φίλον ἕλῃ.
ἐπὶ τόν, ὤ, διόμεναι
κρατερὸν ὄνθ' ὅμωϲ μαυ-
ροῦμεν ὑφ' αἵματοϲ νέου.⟩

ϲτρ. γʹ

δόξαι τ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι ϲεμναὶ
τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουϲιν ἄτιμοι
ἁμετέραιϲ ἐφόδοιϲ μελανείμοϲιν,
ὀρχηϲμοῖϲ τ' ἐπιφθόνοιϲ ποδόϲ.
μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεϲῆ
καταφέρω ποδὸϲ ἀκμάν,
ϲφαλερὰ ⟨καὶ⟩ τανυδρόμοιϲ
κῶλα, δύϲφορον ἄταν.

ἀντ. γʹ

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμαι·
τοῖον ἐπὶ κνέφαϲ ἀνδρὶ μύϲοϲ πεπόταται·
καὶ δνοφεράν τιν' ἀχλὺν κατὰ δώματοϲ
αὐδᾶται πολύϲτονοϲ φάτιϲ.
⟨μάλα γὰρ οὖν ἁλομένα
ἀνέκαθεν βαρυπεϲῆ
καταφέρω ποδὸϲ ἀκμάν,
ϲφαλερὰ καὶ τανυδρόμοιϲ
κῶλα, δύϲφορον ἄταν.⟩

ϲτρ. δʹ

μένει γάρ. εὐμήχανοι τε καὶ τέλειοι, κακῶν
τε μνήμονεϲ, ϲεμναὶ
καὶ δυϲπαρήγοροι βροτοῖϲ,
ἄτιμα τίομεν ἀτίεται

---

365. **αἱματοϲταγέϲ** utpote glossema cancellis inclusit L. C. 366 ff. ephymnion repetivit Schneider: **δωμάτων ἀνειλόμαν** cj. L. C. 371. **ἐπιφόνοιϲ** M : corr. Heath. 373. **ἄγκαθεν** M : corr. Pearson. 375. **καὶ** add. Drake. 378. **τοῖον γάρ** M : corr. Heath. 380 ff. iteravit Schneider. 385. **ἄτιμ' ἀτίεται διόμεναι** M : corr. Weil.

λάχη θεῶν διχοστατοῦντ' ἀναλίωι λάμπαι,
δυσοδοπαίπαλα δερκομένοισιν
καὶ δυσομμάτοις ὁμῶς.

ἀντ. δ'

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἅζεταί τε καὶ δέδοικεν βροτῶν,
ἐμοῦ κλύων θεσμὸν
τὸν μοιρόκραντον, ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔτι δέ μοι
⟨μένει⟩ γέρας παλαιόν, οὐδ' ἀτιμίας κύρω,
καίπερ ὑπὸ χθόνα τάξιν ἔχουσα
καὶ δυσάλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ

Πρόσωθεν ἐξήκουσα κληδόνος βοὴν
ἀπὸ Σκαμάνδρου, γῆν καταφθατουμένη
ἣν δῆτ' Ἀχαιῶν ἄκτορές τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλώτων χρημάτων λάχος μέγα,
ἔνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαίρετον δώρημα Θησέως τόκοις·
ἔνθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον.
καινὴν δ' ὁρῶσα τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸς
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαῦμα δ' ὄμμασιν πάρα.
τίνες ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
βρέτας τε τοὐμὸν τῶιδ' ἐφημένωι ξένωι,
ὑμᾶς θ' ὁμοίας οὐδενὶ σπαρτῶν γένει,
οὔτ' ἐν θεαῖσι πρὸς θεῶν ὁρωμέναις
οὔτ' οὖν βροτείοις ἐμφερεῖς μορφώμασιν.
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πέλας κακῶς
πρόσω δικαίων ἠδ' ἀποστατεῖ Θέμις.
ΧΟ. πεύσει τὰ πάντα συντόμως, Διὸς κόρη.
ἡμεῖς γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνα·
Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὑπαὶ κεκλήμεθα.
ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληδόνας τ' ἐπωνύμους.
ΧΟ. τιμάς γε μὲν δὴ τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα.
ΑΘ. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανῆ λόγον.

393, 394. ἔπι δέ μοι | γέρας M: corr. Hermann.
398. τὴν καταφθατουμένην M : corr. Stanley.
406. καὶ νῦν δ' M : corr. Canter.
411. ὁρωμένας cj. Stanley.
413. ἄμορφον M : corr. Robortello.

ΧΟ. βροτοκτονοῦνταϲ ἐκ δόμων ἐλαύνομεν.
ΑΘ. καὶ τῶι κτανόντι ποῦ τὸ τέρμα τῆϲ φυγῆϲ;
ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομίζεται.
ΑΘ. ἦ καὶ τοιαύταϲ τῶιδ' ἐπιρροιζεῖϲ φυγάϲ;
ΧΟ. φονεὺϲ γὰρ εἶναι μητρὸϲ ἠξιώϲατο.
ΑΘ. ἄλληϲ ἀνάγκηϲ οὔτινοϲ τρέων κότον;
ΧΟ. ποῦ γὰρ τοϲοῦτο κέντρον ὡϲ μητροκτονεῖν;
ΑΘ. δυοῖν παρόντοιν ἥμιϲυϲ λόγου πάρα.
ΧΟ. ἀλλ' ὅρκον οὐ δέξαιτ' ἄν, οὐ δοῦναι θέλει.
ΑΘ. κλύειν δίκαιοϲ μᾶλλον ἢ πρᾶξαι θέλειϲ.
ΧΟ. πῶϲ δή, δίδαξον· τῶν ϲοφῶν γὰρ οὐ πένει.
ΑΘ. ὅρκοιϲ τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
ΧΟ. ἀλλ' ἐξέλεγχε, κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην.
ΑΘ. ἦ κἀπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίαϲ τέλοϲ;
ΧΟ. πῶϲ δ' οὔ; ϲέβουϲαί γ' ἀξίαν ἐπαξίων.
ΑΘ. τί πρὸϲ τάδ' εἰπεῖν, ὦ ξέν', ἐν μέρει θέλειϲ;
λέξαϲ δὲ χώραν καὶ γένοϲ καὶ ξυμφορὰϲ
τὰϲ ϲάϲ, ἔπειτα τόνδ' ἀμυναθοῦ ψόγον·
εἴπερ πεποιθὼϲ τῆι δίκηι βρέταϲ τόδε
ἧϲαι φυλάϲϲων ἑϲτίαϲ ἀμῆϲ πέλαϲ
ϲεμνὸϲ προϲίκτωρ ἐν τρόποιϲ Ἰξίονοϲ.
τούτοιϲ ἀμείβου πᾶϲιν εὐμαθέϲ τί μοι.
ΟΡ. ἄναϲϲ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑϲτάτων
τῶν ϲῶν ἐπῶν μέλημ' ἀφαιρήϲω μέγα.
οὐκ εἰμὶ προϲτρόπαιοϲ, οὐδ' ἔχων μύϲοϲ
πρὸϲ χειρὶ τἠμῆι τὸ ϲὸν ἐφεζόμην βρέταϲ.
τεκμήριον δὲ τῶνδέ ϲοι λέξω μέγα·
ἄφθογγον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμοϲ,
ἔϲτ' ἂν πρὸϲ ἀνδρὸϲ αἵματοϲ καθαρϲίου
ϲφαγαὶ καθαιμάξωϲι νεοθήλου βοτοῦ.
πάλαι πρὸϲ ἄλλοιϲ ταῦτ' ἀφιερώμεθα
οἴκοιϲι, καὶ βοτοῖϲι καὶ ῥυτοῖϲ πόροιϲ.
ταύτην μὲν οὕτω φροντίδ' ἐκποδὼν λέγω.
γένοϲ δὲ τοὐμὸν ὡϲ ἔχει πεύϲει τάχα.
Ἀργεῖόϲ εἰμι, πατέρα δ' ἱϲτορεῖϲ καλῶϲ,
Ἀγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἁρμόϲτορα·
ξὺν ὧι ϲὺ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν

---

422. τοῦτο M : corr. Arnaldus. ϲφαγῆϲ M : corr. Scaliger.
424. ἐπιρροιζεῖν M : corr. Scaliger. 428. λόγοϲ f g.
430. δικαί(ου)ϲ M : corr. Dindorf.
435. ἀξίαν τ' M : corr. Porson.
440. ἐμῆϲ f g. 445. ἔχει M : corr. Wieseler.
446. ἐφεζομένη M : corr. Wieseler.
449. προϲαρδμοῖϲ ci. Weil.

ἔθηκας. ἔφθιθ' οὗτος οὐ καλῶς, μολὼν
εἰς οἶκον· ἀλλά νιν κελαινόφρων ἐμὴ
μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν
κρύψασ', ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
κἀγὼ κατελθών, τὸν πρὸ τοῦ φεύγων χρόνον,
ἔκτεινα τὴν τεκοῦσαν, οὐκ ἀρνήσομαι,
ἀντικτόνοις ποιναῖσι φιλτάτου πατρός.
καὶ τῶνδε κοινῆι Λοξίας ἐπαίτιος,
ἄλγη προφωνῶν ἀντίκεντρα καρδίαι,
εἰ μή τι τῶνδ' ἔρξαιμι τοὺς ἐπαιτίους.
σὺ δ', εἰ δικαίως εἴτε μή, κρῖνον δίκην·
πράξας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῇ τάδ' αἰνέσω.

ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μεῖζον εἴ τις οἴεται τόδε
βροτὸς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
φόνου διαιρεῖν ὀξυμηνίτους δίκας.
ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκὼς ἐμοῖς
ἱκέτης προσῆλθες καθαρὸς ἀβλαβὴς δόμοις,
ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱροῦμαι πόλει·
αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον,
καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
χώραι μεταῦθις ἰὸς ἐκ φρονημάτων
πέδοι πεσὼν ἄφερτος αἰανὴς νόσος.
τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφότερα, μένειν
πέμπειν τε, δυσπήμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί.
ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε,
φόνων δικαστὰς ὁρκίων αἰδουμένους
θεσμὸν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια
καλεῖσθ', ἀρωγὰ τῆς δίκης ὁρκώματα.
κρίνασα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
ἥξω, διαιρεῖν τοῦτο πρᾶγμ' ἐτητύμως
ὅρκων περῶντας μηδὲν ἐκδίκοις φρεσίν.

στρ. α'

ΧΟ. Νῦν καταστροφαὶ νέων
θεσμίων, εἰ κρατήσει δίκα ⟨τε⟩ καὶ βλάβα
τοῦδε ματροκτόνου.

---

465. μεταίτιος cj. Weil. 468. σύ τ' M : corr. Pearson.
471. βροτοῖς M pr. : βροτός m et Schol.
472. φόνους . . . ὀξυμηνίτου M : corr. Robortello, Pearson.
475. αἰδοῦμαι cj. Hermann.
483. αἱρουμένους M : corr. Prien.
489. ἔκδικον M : corr. Franz.
490. μεταστροφαί cj. Meineke. 491. τε add. Heath.

πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερεί-
αι ϲυναρμόϲει βροτούϲ,
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα
πάθεα προϲνεμεῖ τοκεῦϲιν μεταῦθιϲ ἐν χρόνωι.

ἀντ. α'

οὔτε γὰρ βροτοϲκόπων
μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότοϲ τιν' ἐργμάτων—
πάντ' ἐφήϲω μόρον—
πεύϲεται δ' ἄλλοϲ ἄλλοθεν προφω-
νῶν τὰ τῶν πέλαϲ κακὰ
λῆξιν ὑπόδοϲίν τε μόχθων·
ἄκεά τ' οὐ βέβαια τλάμων μάταν παρηγορεῖ.

ϲτρ. β'

μηδέ τιϲ κικληϲκέτω
ξυμφορᾶι τετυμμένοϲ,
τοῦτ' ἔποϲ θροούμενοϲ,
ὦ Δίκα,
ὦ θρόνοι τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τιϲ τάχ' ἂν πατὴρ
ἢ τεκοῦϲα νεοπαθὴϲ
οἶκτον οἰκτίϲαιτ', ἐπειδὴ πίτνει δόμοϲ δίκαϲ.

ἀντ. β'

ἔϲθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ,
καὶ φρενῶν ἐπίϲκοπον,
δεῖ μένειν καθήμενον.
ξυμφέρει
ϲωφρονεῖν ὑπὸ ϲτένει.
τίϲ δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν † ἀνατρέφων
ἢ πόλιϲ βροτόϲ θ' ὁμοίωϲ ἔτ' ἂν ϲέβοι δίκαν;

---

497. προϲμένει M : corr. Weil.
501. κότοϲ τίϲ M : corr. Weil.
506. ἄκετ' M : corr. Schütz. τλάμων δέ τιϲ M : corr. Pauw, Schwenk.
518. δειμαίνεϲ καθήμενον M : corr. anon.
521–522. Fort. τίϲ δὲ μηδὲν ἐν βάθει καρδίαϲ ἄγοϲ τρέφων.

στρ. γ'

μήτ' ἀνάρχετον βίον
μήτε δεσποτούμενον
αἰνέσηις.
παντὶ μέσωι τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἄλλ'
ἄλλαι δ' ἐφορεύει.
ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως·
ἐκ δ' ὑγιείας
φρενῶν ὁ πάμφιλος
καὶ πολύευκτος ὄλβος.

ἀντ. γ'

ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,
βωμὸν αἴδεσαι δίκας·
μηδέ νιν
κέρδος ἰδὼν ἀθέωι ποδὶ λὰξ ἀτίσηις·
ποινὰ γὰρ ἐπέσται.
κύριον μένει τέλος.
πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων
καὶ ξενοτίμους
δόμων ἐπιστροφὰς
αἰδόμενός τις ἔστω.

στρ. δ'

ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὢν
οὐκ ἄνολβος ἔσται,
πανώλεθρος ⟨δ'⟩ οὔποτ' ἂν γένοιτο.
τὸν ἀντίτολμον δέ φαμι παρβάταν
⟨ἄγοντα⟩ πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
βιαίως ξὺν χρόνωι καθήσειν
λαῖφος ὅταν λάβηι πόνος
θραυομένας κεραίας.

ἀντ. δ'

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν ⟨ἐν⟩ μέσαι
δυσπαλεῖ τε δίναι·
γελᾶι δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῶι,
τὸν οὔποτ' αὐχοῦντ' ἰδὼν ἀμαχάνοις

525. ἄναρκτον M : corr. Wieseler. 537. πᾶσι φίλος M : corr. Hermann. 547. δωμάτων M : corr. Hartung. 550. ἑκὼν δ' cj. Wieseler. 552. δ' add. Pauw. 553. περαιβάδαν M : παρβάδαν f : corr. (olim) Hermann : βαρίβαν cj. Meineke. 554. τὰ πολλὰ M : corr. Pauw, Lushington. 558. ἐν add. Abresch.

δύαιϲ λαπαδνὸν οὐδ' ὑπερθέοντ' ἄκραν·
δι' αἰῶνοϲ δὲ τὸν πρὶν ὄλβον
ἕρματι προϲβαλὼν δίκαϲ
ὤλετ' ἄκλαυτοϲ, ἄιϲτοϲ.

ΑΘ. Κήρυϲϲε, κῆρυξ, καὶ ϲτρατὸν κατειργαθοῦ,
εἰϲ οὐρανὸν δὲ διάτοροϲ Τυρϲηνικὴ
ϲάλπιγξ βροτείου πνεύματοϲ πληρουμένη
ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω ϲτρατῷ.
πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου
ϲιγᾶν ἀρήγει καὶ μαθεῖν θεϲμοὺϲ ἐμοὺϲ
πόλιν τε πᾶϲαν εἰϲ τὸν αἰανῆ χρόνον
καὶ τόνδ', ὅπωϲ ἂν εὖ καταγνωϲθῇ δίκη.
ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ὧν ἔχειϲ αὐτὸϲ κράτει·
τί τοῦδε ϲοὶ μέτεϲτι πράγματοϲ; λέγε.
ΑΠ. καὶ μαρτυρήϲων ἦλθον — ἔϲτι γὰρ δόμων
ἱκέτηϲ ὅδ' ἀνὴρ καὶ δόμων ἐφέϲτιοϲ
ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρϲιοϲ —
καὶ ξυνδικήϲων αὐτόϲ· αἰτίαν δ' ἔχω
τῆϲ τοῦδε μητρὸϲ τοῦ φόνου. ϲὺ δ' εἴϲαγε
ὅπωϲ ⟨τ'⟩ ἐπίϲται τήνδε κύρωϲον δίκην.
ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθοϲ, εἰϲάγω δὲ τὴν δίκην.
ὁ γὰρ διώκων πρότεροϲ ἐξ ἀρχῆϲ λέγων
γένοιτ' ἂν ὀρθῶϲ πράγματοϲ διδάϲκαλοϲ.
ΧΟ. α'. πολλαὶ μέν ἐϲμεν, λέξομεν δὲ ϲυντόμωϲ.
ἔποϲ δ' ἀμείβου πρὸϲ ἔποϲ ἐν μέρει τιθείϲ.
β'. τὴν μητέρ' εἰπὲ πρῶτον εἰ κατέκτοναϲ.
ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτιϲ ἄρνηϲιϲ πέλει.
ΧΟ. γ'. ἓν μὲν τόδ' ἤδη τῶν τριῶν παλαιϲμάτων.
ΟΡ. οὐ κειμένῳ πω τόνδε κομπάζειϲ λόγον.
ΧΟ. δ'. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ ϲ' ὅπωϲ κατέκτανεϲ.
ΟΡ. λέγω· ξιφουλκῷ χειρὶ πρὸϲ δέρην τεμών.
ΧΟ. ε'. πρὸϲ τοῦ δ' ἐπείϲθηϲ καὶ τίνοϲ βουλεύμαϲιν;
ΟΡ. τοῖϲ τοῦδε θεϲφάτοιϲι· μαρτυρεῖ δέ μοι.
ΧΟ. ϛ'. ὁ μάντιϲ ἐξηγεῖτό ϲοι μητροκτονεῖν;
ΟΡ. καὶ δεῦρό γ' ἀεὶ τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.
ΧΟ. ζ'. ἀλλ' εἴ ϲε μάρψει ψῆφοϲ, ἄλλ' ἐρεῖϲ τάχα.
ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰϲ δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.
ΧΟ. η'. νεκροῖϲί νυν πέπειϲθι μητέρα κτανών.

---

562. λεπαδνόν M : corr. Musgrave.
·ἤ·
567. εἰ τ' οὖν διάτοροϲ τυρϲηνική M : Wecklein.
576. νόμῳ cj. Herm.
580. τοῦδε φόνου M : corr Turneb. 581. τ' add. Hermann.
598. πέμπει M : corr. Scaliger ex scholio.

ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προϲβολὰϲ μιαϲμάτοιν.
ΧΟ. θ΄. πῶϲ δή; δίδαξον τοὺϲ δικάζονταϲ τάδε.
ΟΡ. ἀνδροκτονοῦϲα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
ΧΟ. ι΄. τί γάρ; ϲὺ μὲν ζῆιϲ, ἣ δ' ἐλευθέρα φόνωι.
ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶϲαν ἤλαυνεϲ φυγῆι;
ΧΟ. ια΄. οὐκ ἦν ὅμαιμοϲ φωτὸϲ ὃν κατέκτανεν.
ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸϲ τῆϲ ἐμῆϲ ἐν αἵματι;
ΧΟ. ιβ΄. πῶϲ γάρ ϲ' ἔθρεψεν ἐντόϲ, ὦ μιαιφόνε,
ζώνηϲ; ἀπεύχηι μητρὸϲ αἷμα φίλτατον;
ΟΡ. ἤδη ϲὺ μαρτύρηϲον. ἐξηγοῦ δέ μοι,
Ἄπολλον, εἴ ϲφε ϲὺν δίκηι κατέκτανον.
δρᾶϲαι γὰρ ὥϲπερ ἐϲτὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
ἀλλ' εἰ δικαίωϲ εἴτε μὴ τῆι ϲῆι φρενὶ
δοκεῖ τόδ' αἷμα κρῖνον, ὡϲ τούτοιϲ φράϲω.
ΑΠ. λέξω πρὸϲ ὑμᾶϲ τόνδ' Ἀθηναίαϲ μέγαν
θεϲμὸν δικαίωϲ· μάντιϲ ὢν δ' οὐ ψεύϲομαι.
οὐπώποτ' εἶπον μαντικοῖϲιν ἐν θρόνοιϲ,
οὐκ ἀνδρόϲ, οὐ γυναικόϲ, οὐ πόλεωϲ πέρι,
ὃ μὴ κελεύϲαι Ζεὺϲ Ὀλυμπίων πατήρ.
τὸ μὲν δίκαιον τοῦθ' ὅϲον ϲθένει μαθεῖν,
βουλῆι πιφαύϲκω δ' ὔμμ' ἐπιϲπέϲθαι πατρόϲ·
ὅρκοϲ γὰρ οὔτι Ζηνὸϲ ἰϲχύει πλέον.
ΧΟ. Ζεύϲ, ὡϲ λέγειϲ ϲύ, τόνδε χρηϲμὸν ὤπαϲεν
φράζειν Ὀρέϲτηι τῶιδε, τὸν πατρὸϲ φόνον
πράξαντα μητρὸϲ μηδαμοῦ τιμὰϲ νέμειν;
ΑΠ. οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν
διοϲδότοιϲ ϲκήπτροιϲι τιμαλφούμενον,
καὶ ταῦτα πρὸϲ γυναικόϲ, οὔ τι θουρίοιϲ
τόξοιϲ ἑκηβόλοιϲιν, ὥϲτ' Ἀμαζόνοϲ,
ἀλλ' ὡϲ ἀκούϲει, Παλλὰϲ οἵ τ' ἐφήμενοι
ψήφωι διαιρεῖν τοῦδε πράγματοϲ πέρι.
ἀπὸ ϲτρατείαϲ γάρ νιν, ἠμποληκότα
τὰ πλεῖϲτ' ἀμείνον', εὔφροϲιν δεδεγμένη,
δροίτηι περῶντι λουτρὰ κἀπὶ τέρματι
φᾶροϲ παρεϲκήνωϲεν, ἐν δ' ἀτέρμονι
κόπτει πεδήϲαϲ' ἄνδρα δαιδάλωι πέπλωι.
ἀνδρὸϲ μὲν ὑμῖν οὗτοϲ εἴρηται μόροϲ
τοῦ παντοϲέμνου, τοῦ ϲτρατηλάτου νεῶν·
ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡϲ δηχθῆι λεώϲ,
ὅϲπερ τέτακται τήνδε κυρῶϲαι δίκην.

---

600. **μιαϲμάτων** M : corr. Elmsley.
603. **τὸι γὰρ ϲὺ** M : corr. Hermann.
618. **κελεύϲει** M : corr. Hermann : **'κέλευϲε** cj. Porson.
631. **μιν** M : corr. Porson.
638. **τὴν δ' αὖ τοιαύτην** cj. Weil.

ΧΟ. πατρὸς προτιμᾶι Ζεὺς μόρον τῶι σῶι λόγωι·
αὐτὸς δ' ἔδησε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντίως λέγεις;
ὑμᾶς δ' ἀκούειν ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
ΑΠ. ὦ παντομισῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπάσηι κόνις
ἅπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις.
τούτων ἐπωιδὰς οὐκ ἐποίησεν πατὴρ
οὑμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφων τίθησιν οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει.
ΧΟ. πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦδ' ὑπερδικεῖς ὅρα·
τὸ μητρὸς αἷμ' ὅμαιμον ἐκχέας πέδοι,
ἔπειτ' ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς δημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
ΑΠ. καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρθῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἡ κεκλημένου τέκνου
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτει δ' ὁ θρώισκων, ἡ δ' ἅπερ ξένωι ξένη
ἔσωσεν ἔρνος, οἷσι μὴ βλάψηι θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δείξω λόγου.
πατὴρ μὲν ἂν γένοιτ' ἄνευ μητρός· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
. . . .
οὐδ' ἐν σκότοισι νηδύος τεθραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δέ, Παλλάς, τἄλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλισμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἔπεμψα σῶν δόμων ἐφέστιον,
ὅπως γένοιτο πιστὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τάδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους.
ΑΘ. ἤδη κελεύω τούσδ' ἀπὸ γνώμης φέρειν
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἅλις λελεγμένων.
ΧΟ. ἡμῖν μὲν ἤδη πᾶν τετόξευται βέλος.
μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται.
ΑΘ. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;
ΑΠ. ἠκούσαθ' ὧν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίαι
ψῆφον φέροντες ὅρκον αἰδεῖσθε, ξένοι.

---

664. Post hunc v. lacunam indicavit Butler.
680. αἰδεῖσθαι M.

ΑΘ. κλύοιτ' ἂν ἤδη θεϲμόν, Ἀττικὸϲ λεώϲ,
πρώταϲ δίκαϲ κρίνοντεϲ αἵματοϲ χυτοῦ.
ἔϲται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέωϲ ϲτρατῶι
ἀεὶ δικαϲτῶν τοῦτο βουλευτήριον.
πάγον δ' Ἄρειον τόνδ', Ἀμαζόνων ἕδραν
ϲκηνάϲ θ', ὅτ' ἦλθον Θηϲέωϲ κατὰ φθόνον
ϲτρατηλατοῦϲαι, καὶ πόλιν νεόπτολιν
τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωϲαν τότε·
Ἄρει δ' ἔθυον, ἔνθεν ἔϲτ' ἐπώνυμοϲ
πέτρα πάγοϲ τ' Ἄρειοϲ· ἐν δὲ τῶι ϲέβαϲ
ἀϲτῶν φόβοϲ τε ϲυγγενὴϲ τὸ μὴ ἀδικεῖν
ϲχήϲει τόδ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶϲ,
αὐτῶν πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμουϲ·
κακαῖϲ ἐπιρροαῖϲι βορβόρωι θ' ὕδωρ
λαμπρὸν μιαίνων οὔποθ' εὑρήϲειϲ ποτόν.
τὸ μήτ' ἄναρχον μήτε δεϲποτούμενον
ἀϲτοῖϲ περιϲτέλλουϲι βουλεύω ϲέβειν,
καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεωϲ ἔξω βαλεῖν·
τίϲ γὰρ δεδοικὼϲ μηδὲν ἔνδικοϲ βροτῶν;
τοιόνδε τοι ταρβοῦντεϲ ἐνδίκωϲ ϲέβαϲ
ἔρυμά τε χώραϲ καὶ πόλεωϲ ϲωτήριον
ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτιϲ ἀνθρώπων ἔχει
οὔτ' ἐν Ϲκύθαιϲιν οὔτε Πέλοποϲ ἐν τόποιϲ.
κερδῶν ἄθικτον τοῦτο βουλευτήριον,
αἰδοῖον, ὀξύθυμον, εὑδόντων ὕπερ
ἐγρηγορὸϲ φρούρημα γῆϲ καθίϲταμαι.
ταύτην μὲν ἐξέτειν' ἐμοῖϲ παραίνεϲιν
ἀϲτοῖϲιν εἰϲ τὸ λοιπόν· ὀρθοῦϲθαι δὲ χρὴ
καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
αἰδουμένουϲ τὸν ὅρκον. εἴρηται λόγοϲ.
ΧΟ. καὶ μὴν βαρεῖαν τήνδ' ὁμιλίαν χθονὸϲ
ξύμβουλόϲ εἰμι μηδαμῶϲ ἀτιμάϲαι.
ΑΠ. κἄγωγε χρηϲμοὺϲ τοὺϲ ἐμούϲ τε καὶ Διὸϲ
ταρβεῖν κελεύω μηδ' ἀκαρπώτουϲ κτίϲαι.
ΧΟ. ἀλλ' αἱματηρὰ πράγματ' οὐ λαχὼν ϲέβειϲ,
μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἁγνὰ μαντεύϲει νέμων.
ΑΠ. ἦ καὶ πατήρ τι ϲφάλλεται βουλευμάτων
πρωτοκτόνοιϲι προϲτροπαῖϲ Ἰξίονοϲ;

683. **Αἰγέωι** M : **Αἰγέωϲ** f g h. 684. **αἰεὶ δ' ἑκάϲτων** M : corr. Canter. 692. **τό τ'** cj. Grotius : **πέδ'** cj. Wecklein. 693. **'πικαινόντων** M : corr. Stephanus. 697. **ϲέθεν** M : **ϲέβειν** M². 710. **αἰδουμένοιϲ** M : corr. Canter. 713. **κἀγώ τε** M : corr. Porson. 716. **μένων** M : corr. Hermann.

ΧΟ. λέγεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χώραι τῆιδ' ὁμιλήσω πάλιν.
ΑΠ. ἀλλ' ἔν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροις
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγώ.
ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοις·
Μοίρας ἔπεισας ἀφθίτους θεῖναι βροτούς.
ΑΠ. οὔκουν δίκαιον τὸν σέβοντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χὤτε δεόμενος τύχοι;
ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφθίσας
οἴνωι παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
ΑΠ. σύ τοι τάχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἐμεῖ τὸν ἰὸν οὐδὲν ἐχθροῖσιν βαρύν.
ΧΟ. ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπήκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὖσα θυμοῦσθαι πόλει.
ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοισθίαν κρῖναι δίκην.
ψῆφον δ' Ὀρέστηι τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι·
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστὶν ἥ μ' ἐγείνατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν,
ἅπαντι θυμῶι, κάρτα δ' εἰμὶ τοῦ πατρός.
οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον
ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον.
νικᾶι δ' Ὀρέστης, κἂν ἰσόψηφος κριθῆι.
ἐκβάλλεθ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλους
ὅσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπέσταλται τέλος.
ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγὼν κριθήσεται;
ΧΟ. ὦ Νὺξ μέλαινα μῆτερ, ἆρ' ὁρᾶις τάδε;
ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρματ', ἢ φάος βλέπειν.
ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
ΑΠ. πεμπάζετ' ὀρθῶς ἐκβολὰς ψήφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν σέβοντες ἐν διαιρέσει.
γνώμης δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
παροῦσά τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία.
ΑΘ. ἀνὴρ ὅδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τἀρίθμημα τῶν πάλων.
ΟΡ. ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμους,
γαίας πατρώιας ἐστερημένον σύ τοι
κατώικισάς με· καί τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
"Ἀργεῖος ἁνὴρ αὖθις ἔν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρώιοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκατι καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου

727. δαίμονας M: corr. Dindorf ex scholio ad Eur. *Alc.* 12.
751. βαλοῦσα M: corr. Voss.
755. καὶ γῆς M: corr. Dindorf.

σωτῆρος," ὃς πατρῷον αἰδεσθεὶς μόρον
σῴζει με μητρὸς τάσδε συνδίκους ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώραι τῆιδε καὶ τῶι σῶι στρατῶι
τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
ὁρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸς
ἐλθόντ' ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
τοῖς τἀμὰ παρβαίνουσι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνους παρέξομεν δυσπραξίας
ὁδοὺς ἀθύμους καὶ παρόρνιθας πόρους
τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέληι πόνος·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμάχωι δορὶ
αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἐσμεν εὐμενέστεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολισσοῦχος λεώς·
πάλαισμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.

στρ. α'

ΧΟ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾶι τᾶιδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώραι βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα πολίταις.
ἔπαθον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκησθ', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίαι σέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,

768, 769. τὸν . . . παρβαίνοντα . . . ἀμηχάνοισι θράξομεν δυσπραξίαις cj. Wecklein.
769. ἀμηχάνοις πράξομεν δυσπραξίαις M : corr. Kirchhoff.
784, 814. χθονὶ φθοράν cj. Heimsoeth.
785, 815. ἰώ M : corr. Hermann.

αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ ⟨μή⟩ τε τῇδε γῇ βαρὺν κότον
σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ' ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ἀντ. α'

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾷ τᾷδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώρᾳ βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα πολίταις.
ἔπαθον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῇδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς ἀεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

---

800. μή add. Wieseler.
802. πλευμόνων cj. Wakefield. γρ. στενάγματα M[2].
803. ἄχνας cj. Musgrave.
825. κτίσητε cj. Linwood.
827. δωμάτων M: corr. Casaubon.

στρ. β′

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶς οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ⟨θ'⟩ ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄιε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καὶ πολλὰ μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σύ, τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
ὅσ' ἂν παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,
μήτ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσῃς Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ἀντ. β′

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατά τε γᾶς οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.

---

838. τε hic om. M. γᾶν M : corr. Hermann.
840. θ' add. Weil. 849 καί τοι μέν M : corr. Weil.
857. ὅσην M : corr. H. Ahrens.
860. ἀοίνους M : corr. Robertello.
861. μηδὲ πτεροῦσ' cj. Wakefield : fort. μηδὲ πτοοῦσ'.
862. ἱδρύσηι κάρη M : corr. Stephanus.

πνέω τοι μένοϲ ⟨θ'⟩ ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίϲ μ' ὑποδύεται πλευρὰϲ ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυϲπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί ϲοι λέγουϲα τἀγαθά,
ὡϲ μήποτ' εἴπηιϲ πρὸϲ νεωτέραϲ ἐμοῦ
θεὸϲ παλαιὰ καὶ πολιϲϲούχων βροτῶν
ἄτιμοϲ ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενοϲ πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐϲτί ϲοι Πειθοῦϲ ϲέβαϲ,
γλώϲϲηϲ ἐμῆϲ μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
ϲὺ δ' οὖν μένοιϲ ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλειϲ μένειν,
οὔ τἂν δικαίωϲ τῆιδ' ἐπιρρέποιϲ πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην ϲτρατῶι.
ἔξεϲτι γάρ ϲοι τῆϲδε γαμόρωι χθονὸϲ
εἶναι δικαίωϲ ἐϲ τὸ πᾶν τιμωμένηι.
ΧΟ. ἄναϲϲ' Ἀθάνα, τίνα με φὴιϲ ἔχειν ἕδραν;
ΑΘ. πάϲηϲ ἀπήμον' οἰζύοϲ· δέχου δὲ ϲύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίϲ δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡϲ μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ ϲέθεν.
ΧΟ. ϲὺ τοῦτο πράξειϲ, ὥϲτε με ϲθένειν τόϲον;
ΑΘ. τῶι γὰρ ϲέβοντι ϲυμφορὰϲ ὀρθώϲομεν.
ΧΟ. καί μοι πρόπαντοϲ ἐγγύην θήϲει χρόνου;
ΑΘ. ἔξεϲτι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικαϲ καὶ μεθίϲταμαι κότου.
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖϲ' ἐπικτήϲει φίλουϲ.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγαϲ τῆιδ' ἐφυμνῆϲαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖα νίκηϲ μὴ κακῆϲ ἐπίϲκοπα·
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίαϲ δρόϲου
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίωϲ πνέοντ' ἐπιϲτείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίαϲ καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀϲτοῖϲιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνωι,
καὶ τῶν βροτείων ϲπερμάτων ϲωτηρίαν.
τῶν δυϲϲεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοιϲ.
ϲτέργω γάρ, ἀνδρὸϲ φιτυποίμενοϲ δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένοϲ.
τοιαῦτα ϲοὔϲτι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀϲτύνικον ἐν βροτοῖϲ τιμᾶν πόλιν.

---

873. θ' add. Weil. 879 et 845. δαμίαν M : corr. L. Dindorf.
890. τῆδεγ' ἀμοίρου M : corr. Dobree.
895. εὐϲθενεῖν M : corr. Scaliger.
907. βροτῶν M : corr. Stanley.

στρ. α΄

ΧΟ. Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
οὐδ᾽ ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων·
ἅιτ᾽ ἐγὼ κατεύχομαι
θεσπίσασα πρευμενῶς
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξαμβρῦσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.
ΑΘ. τάδ᾽ ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ᾽ ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ᾽ ἀπάγει· σιγῶν ὄλεθρος
καὶ μέγα φωνοῦντ᾽
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ἀντ. α΄

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμός τ᾽ ὀμματοστερὴς φυτῶν τὸ
μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
μηδ᾽ ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος·
μῆλά τ᾽ εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις
τρέφοι χρόνωι τεταγμένωι· γόνος ⏑ —
πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.
ΑΘ. ἦ τάδ᾽ ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ᾽ ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται

---

925. ἐξαμβρόσαι M : corr. Pauw.
932. βαρεῶν cj. I. Ahrens : χαροπῶν cj. Wecklein.
933. οὐκ οἶδεν ὅθεν | πληγαὶ βιότου προσέπαισαν cj. Hermann.
935. σιγῶν δ᾽ cj. Musgrave. 941. ὕφοιτο cj. Weil.
944. εὐθενοῦντ᾽ ἄγαν M : corr. Dobree : εὐθενοῦντα Πᾶν cj. Meineke.
946. δὲ γᾶς supplebat olim Hermann.

πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

στρ. β'

ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώ-
ρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες,
θεαί τ' ὦ Μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμωι μετάκοινοι,
παντὶ χρόνωι δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
πάντᾶ τιμιώταται θεῶν.
ΑΘ. τάδε τοι χώραι τἠμῆι προφρόνως
ἐπικραινομένων
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶι
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾶι δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ἀντ. β'

ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾶιδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν
δι' ὀργὰν ποινὰς
ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίαι,
καὶ στυγεῖν μιᾶι φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

954. δ' αὖ κρύων M : corr. ed. Ald.
961. θεαὶ τῶν M : corr. Hermann.
964. μέγα κοινοι (sic) M : corr. T

ΑΘ. ἆρα φρονοῦσαι γλώσσης ἀγαθῆς
ὁδὸν εὑρίσκουσ';
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντως διάγοντες.

στρ. γ´

ΧΟ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰσιμίαισι πλούτου·
χαίρετ' ἀστικὸς λεώς,
ἴκταρ ἥμενοι Διὸς
παρθένου φίλας φίλοι,
σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ.
Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἅζεται πατήρ.
ΑΘ. χαίρετε χὐμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
ὑμεῖς δ' ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ' ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ἀντ. γ´

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπη διπλοίζω,
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες· μετοικίαν δ' ἐμὴν

988, 989. φρονοῦσιν . . . εὑρίσκει M : corr. Musgrave.
999. παρθένους M : corr. Robertello.
1000. ἔμφρονος cj. Weil.
1005. πρόπομπον M : corr. Bentley.
1007. ἀτήριον M : corr. Bentley.
1008. χώραι cj. Paley. 1010. ἡμεῖς M : corr. Turneb.
1011. μέτοικοι M : corr. Turneb.
1014. ἐπιδιπλοίζω M : corr. Weil.

εὖ σέβοντες οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου.

. . . .

ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω δὲ φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμόν, δικαίως· ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῇδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

στρ. α΄

βᾶτε δόμωι, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὔφρονι πομπᾶι, —
εὐφαμεῖτε δέ, χωρῖται.

ἀντ. α΄

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν
τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ὕπαι πυρισέπται.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.

στρ. β΄

ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾶι
δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ ⟨θεαί,⟩ πυριδάπτωι
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν. —
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ἀντ. β΄

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων
Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ⟨ὁ⟩ πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα. —
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1019. εὐσεβοῦντες M: corr. Turneb. Post v. 1027 interp. Weil. 1032. βᾶτ' ἐν δόμωι M: corr. Wellauer. 1034. εὐθύφρονι M: corr. Burney. 1035. δὲ χωρεῖτε M: corr. Hermann. 1037. θυσίαις περισέπται τύχαι τε M: corr. Paley. 1041. θεαί add. Hartung. 1042. καθ' ὁδόν δ' M: corr. Boissonade.

ϲωτῆροϲ," ὃϲ πατρῷον αἰδεϲθεὶϲ μόρον
ϲῴζει με μητρὸϲ τάϲδε ϲυνδίκουϲ ὁρῶν.
ἐγὼ δὲ χώραι τῆιδε καὶ τῶι ϲῶι ϲτρατῶι
τὸ λοιπὸν εἰϲ ἅπαντα πλειϲτήρη χρόνον
ὁρκωμοτήϲαϲ νῦν ἄπειμι πρὸϲ δόμουϲ,
μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χθονὸϲ
ἐλθόντ' ἐποίϲειν εὖ κεκαϲμένον δόρυ.
αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖϲ ὄντεϲ ἐν τάφοιϲ τότε
τοῖϲ τἀμὰ παρβαίνουϲι νῦν ὁρκώματα
ἀμηχάνουϲ παρέξομεν δυϲπραξίαϲ
ὁδοὺϲ ἀθύμουϲ καὶ παρόρνιθαϲ πόρουϲ
τιθέντεϲ, ὡϲ αὐτοῖϲι μεταμέληι πόνοϲ·
ὀρθουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδοϲ
τιμῶϲιν ἀεὶ τήνδε ϲυμμάχωι δορὶ
αὐτοῖϲιν ἡμεῖϲ ἐϲμεν εὐμενέϲτεροι.
καὶ χαῖρε, καὶ ϲὺ καὶ πολιϲϲοῦχοϲ λεὼϲ
πάλαιϲμ' ἄφυκτον τοῖϲ ἐναντίοιϲ ἔχοιϲ,
ϲωτήριόν τε καὶ δορὸϲ νικηφόρον.

ϲτρ. α'

ΧΟ. Ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺϲ νόμουϲ
καθιππάϲαϲθε κἀκ χερῶν εἵλεϲθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμοϲ ἁ τάλαινα βαρύκοτοϲ
ἐν γᾶι τᾶιδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖϲα καρδίαϲ ϲταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλοϲ, ἄτεκνοϲ, ὦ Δίκα,
πέδον ἐπιϲύμενοϲ
βροτοφθόρουϲ κηλῖδαϲ ἐν χώραι βαλεῖ.
ϲτενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυϲοίϲτα πολίταιϲ.
ἔπαθον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυϲτυχεῖϲ
Νυκτὸϲ ἀτιμοπενθεῖϲ.
ΑΘ. ἐμοὶ πίθεϲθε μὴ βαρυϲτόνωϲ φέρειν.
οὐ γὰρ νενίκηϲθ', ἀλλ' ἰϲόψηφοϲ δίκη
ἐξῆλθ' ἀληθῶϲ, οὐκ ἀτιμίαι ϲέθεν.
ἀλλ' ἐκ Διὸϲ γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρῆν,

768, 769. τὸν . . . παρβαίνοντα . . . ἀμηχάνοιϲι θράξομεν δυϲπραξίαιϲ cj. Wecklein.
769. ἀμηχάνοιϲ πράξομεν δυϲπραξίαιϲ M : corr. Kirchhoff.
784, 814. χθονὶ φθοράν cj. Heimsoeth.
785, 815. ἰὼ M : corr. Hermann.

αὐτός θ' ὁ χρήσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην δρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ ⟨μή⟩ τε τῆιδε γῆι βαρὺν κότον
σκήψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπίαν
τεύξητ' ἀφεῖσαι δαιμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους.
ἐγὼ γὰρ ὑμῖν πανδίκως ὑπίσχομαι,
ἕδρας τε καὶ κευθμῶνας ἐνδίκου χθονὸς
λιπαροθρόνοισιν ἡμένας ἐπ' ἐσχάραις
ἕξειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ἀντ. α'

ΧΟ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
καθιππάσασθε κἀκ χερῶν εἵλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄτιμος ἁ τάλαινα βαρύκοτος
ἐν γᾶι τᾶιδε, φεῦ,
ἰὸν ἰὸν ἀντιπενθῆ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χθονὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφθόρους κηλῖδας ἐν χώραι βαλεῖ.
στενάζω; τί ῥέξω;
γένωμαι δυσοίστα πολίταις.
ἔπαθον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.

ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄτιμοι, μηδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσητε δύσκηλον χθόνα.
κἀγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κλῆιδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ὧι κεραυνός ἐστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· σὺ δ' εὐπιθὴς ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάληις ἐπὶ χθόνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς.
κοίμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ ξυνοικήτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
θύη πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς ἀεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

---

800. μή add. Wieseler.
802. πλευμόνων cj. Wakefield. γρ. στενάγματα M[2].
803. ἄχνας cj. Musgrave.
825. κτίσητε cj. Linwood.
827. δωμάτων M : corr. Casaubon.

στρ. β'

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα, κατά τε γᾶς οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.
πνέω τοι μένος ⟨θ'⟩ ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.

ΑΘ. ὀργὰς ξυνοίσω σοι· γεραιτέρα γὰρ εἶ.
καὶ πολλὰ μὲν σὺ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
φρονεῖν δὲ κἀμοὶ Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς.
ὑμεῖς δ' ἐς ἀλλόφυλον ἐλθοῦσαι χθόνα
γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε· προυννέπω τάδε.
οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος
ἔσται πολίταις τοῖσδε. καὶ σύ, τιμίαν
ἕδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως,
τεύξει παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
ὅσ' ἂν παρ' ἄλλων οὔποτ' ἂν σχέθοις βροτῶν.
σὺ δ' ἐν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλλης
μήθ' αἱματηρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
νέων, ἀοίνοις ἐμμανεῖς θυμώμασιν,
μήτ' ἐξελοῦσ' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἀστοῖσιν ἱδρύσης Ἄρη
ἐμφύλιόν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
ἐν ὧι τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρως·
ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
τοιαῦθ' ἑλέσθαι σοι πάρεστιν ἐξ ἐμοῦ,
εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ἀντ. β'

ΧΟ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
ἐμὲ παλαιόφρονα κατά τε γᾶς οἰκεῖν,
ἀτίετον, φεῦ, μύσος.

---

838. τε hic om. M. γᾶν M : corr. Hermann.
840. θ' add. Weil. 849 καί τοι μέν M : corr. Weil.
857. ὅσην M : corr. H. Ahrens.
860. ἀοίνους M : corr. Robertello.
861. μηδὲ πτεροῦσ' cj. Wakefield : fort. μηδὲ πτοοῦσ'.
862. ἱδρύσηι κάρη M : corr. Stephanus.

πνέω τοι μένος ⟨θ'⟩ ἅπαντά τε κότον.
οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα;
θυμὸν ἄϊε, μᾶτερ
Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν δαναιᾶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦραν δόλοι.
ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τἀγαθά,
ὡς μήποτ' εἴπῃς πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολισσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρειν τοῦδ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἁγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς σέβας,
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτήριον,
σὺ δ' οὖν μένοις ἄν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὔ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνίν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῷ.
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρῳ χθονὸς
εἶναι δικαίως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
ΧΟ. ἄνασσ' Ἀθάνα, τίνα με φῂς ἕξειν ἕδραν;
ΑΘ. πάσης ἀπήμον' οἰζύος· δέχου δὲ σύ.
ΧΟ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν.
ΧΟ. σὺ τοῦτο πράξεις, ὥστε με σθένειν τόσον;
ΑΘ. τῷ γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθώσομεν.
ΧΟ. καί μοι πρόπαντος ἐγγύην θήσει χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἃ μὴ τελῶ.
ΧΟ. θέλξειν μ' ἔοικας καὶ μεθίσταμαι κότου.
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χθόν' οὖσ' ἐπικτήσει φίλους.
ΧΟ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῇδ' ἐφυμνῆσαι χθονί;
ΑΘ. ὁποῖα νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποντίας δρόσου
ἐξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα·
καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις.
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φιτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένθητον γένος.
τοιαῦτα σοὔστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

---

873. θ' add. Weil. 879 et 845. δαμίαν M : corr. L. Dindorf.
890. τῆδε γ' ἀμοίρου M : corr. Dobree.
895. εὐσθενεῖν M : corr. Scaliger.
907. βροτῶν M : corr. Stanley.

στρ. α'

ΧΟ. Δέξομαι Παλλάδος ξυνοικίαν,
οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατὴς Ἄρης τε
φρούριον θεῶν νέμει,
ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων·
ἅιτ' ἐγὼ κατεύχομαι
θεσπίσασα πρευμενῶς
ἐπισσύτους βίου τύχας ὀνησίμους
γαίας ἐξαμβρῦσαι
φαιδρὸν ἁλίου σέλας.
ΑΘ. τάδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
πάντα γὰρ αὗται τὰ κατ' ἀνθρώπους
ἔλαχον διέπειν.
ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων
οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βιότου.
τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακήματά νιν
πρὸς τάσδ' ἀπάγει· σιγῶν ὄλεθρος
καὶ μέγα φωνοῦντ'
ἐχθραῖς ὀργαῖς ἀμαθύνει.

ἀντ. α'

ΧΟ. δενδροπήμων δὲ μὴ πνέοι βλάβα,
τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
φλογμός τ' ὀμματοστερὴς φυτῶν τὸ
μὴ περᾶν ὅρον τόπων,
μηδ' ἄκαρπος αἰανὴς ἐφερπέτω νόσος·
μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ
ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις
τρέφοι χρόνωι τεταγμένωι· γόνος ⏑ –
πλουτόχθων ἑρμαίαν
δαιμόνων δόσιν τίοι.
ΑΘ. ἦ τάδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
οἷ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται

925. ἐξαμβρόσαι M : corr. Pauw.
932. βαρεῶν cj. I. Ahrens : χαροπῶν cj. Wecklein.
933. οὐκ οἶδεν ὅθεν | πληγαὶ βιότου προσέπαισαν cj. Hermann.
935. σιγῶν δ' cj. Musgrave. 941. ὕφοιτο cj. Weil.
944. εὐθενοῦντ' ἄγαν M : corr. Dobree : εὐθενοῦντα Πᾶν cj. Meineke.
946. δὲ γᾶς supplebat olim Hermann.

πότνι' Ἐρινὺς παρά τ' ἀθανάτοις
τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν
τοῖς μὲν ἀοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

στρ. β'

ΧΟ. ἀνδροκμῆτας δ' ἀώ-
ρους ἀπεννέπω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπηράτων
ἀνδροτυχεῖς βιότους δότε, κύρι' ἔχοντες,
θεαί τ' ὦ Μοῖραι
ματροκασιγνῆται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμωι μετάκοινοι,
παντὶ χρόνωι δ' ἐπιβριθεῖς
ἐνδίκοις ὁμιλίαις,
πάντᾶι τιμιώταται θεῶν.
ΑΘ. τάδε τοι χώραι τῆμῆι προφρόνως
ἐπικραινομένων
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς,
ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶι
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾶι δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός.

ἀντ. β'

ΧΟ. τὰν δ' ἄπληστον κακῶν
μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
τᾶιδ' ἐπεύχομαι βρέμειν.
μηδὲ πιοῦσα κόνις μέλαν αἷμα πολιτᾶν
δι' ὀργὰν ποινὰς
ἀντιφόνους ἄτας
ἁρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδιδοῖεν
κοινοφιλεῖ διανοίαι,
καὶ στυγεῖν μιᾶι φρενί.
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἄκος.

954. δ' αὖ κρύων M: corr. ed. Ald.
961. θεαὶ τῶν M: corr. Hermann.

ΑΘ. ἆρα φρονοῦσαι γλώσσης ἀγαθῆς
ὁδὸν εὑρίσκουσ᾽;
ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων
μέγα κέρδος ὁρῶ τοῖσδε πολίταις.
τάσδε γὰρ εὔφρονας εὔφρονες ἀεὶ
μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
ὀρθοδίκαιον
πρέψετε πάντως διάγοντες.

στρ. γ΄

ΧΟ. χαίρετε χαίρετ᾽ ἐν αἰσιμίαισι πλούτου·
χαίρετ᾽ ἀστικὸς λεώς,
ἴκταρ ἥμενοι Διὸς
παρθένου φίλας φίλοι,
σωφρονοῦντες ἐν χρόνωι.
Παλλάδος δ᾽ ὑπὸ πτεροῖς
ὄντας ἅζεται πατήρ.
ΑΘ. χαίρετε χὑμεῖς· προτέραν δ᾽ ἐμὲ χρὴ
στείχειν θαλάμους ἀποδείξουσαν
πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν.
ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ᾽ ὑπὸ σεμνῶν
κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκηι.
ὑμεῖς δ᾽ ἡγεῖσθε, πολισσοῦχοι
παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
εἴη δ᾽ ἀγαθῶν
ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ἀντ. γ΄

ΧΟ. χαίρετε, χαίρετε δ᾽ αὖθις, ἔπη διπλοΐζω,
πάντες οἱ κατὰ πτόλιν,
δαίμονές τε καὶ βροτοί,
Παλλάδος πόλιν νέμον-
τες· μετοικίαν δ᾽ ἐμὴν

988, 989. φρονοῦσιν . . . εὑρίσκει M : corr. Musgrave.
999. παρθένους M : corr. Robertello.
1000. ἔμφρονος cj. Weil.
1005. πρόπομπον M : corr. Bentley.
1007. ἀτήριον M : corr. Bentley.
1008. χῶραι cj. Paley. 1010. ἡμεῖς M ; corr. Turneb.
1011. μέτοικοι M : corr. Turneb.
1014. ἐπιδιπλοΐζω M : corr. Weil.

εὖ σέβοντες οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφορὰς βίου.
. . . .
ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμψω δὲ φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
ἐς τοὺς ἔνερθε καὶ κάτω χθονὸς τόπους
ξὺν προσπόλοισιν, αἵτε φρουροῦσιν βρέτας
τοὐμόν, δικαίως· ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς
Θησῆιδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὴς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων.
φοινικοβάπτοις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέγγος ὁρμάσθω πυρός,
ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπηι.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

στρ. α′

βᾶτε δόμωι, μεγάλαι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἄπαιδες, ὑπ' εὔφρονι πομπᾶι, —
εὐφαμεῖτε δέ, χωρῖται.

ἀντ. α′

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγυγίοισιν
τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ὑπαὶ πυρισέπται.
εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμί.

στρ. β′

ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾶι
δεῦρ' ἴτε, σεμναὶ ⟨θεαί,⟩ πυριδάπτωι
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν. —
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

ἀντ. β′

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκων
Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς ⟨ὁ⟩ πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα. —
ὀλολύξατε νῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1019. εὐσεβοῦντες M : corr. Turneb. Post v. 1027 interp. Weil. 1032. βᾶτ' ἐν δόμωι M : corr. Wellauer. 1034. εὐθύφρονι M : corr. Burney. 1035. δὲ χωρεῖτε M : corr. Hermann. 1037. θυσίαις περισέπται τύχαι τε M : corr. Paley. 1041. θεαί add. Hartung. 1042. καθ' ὁδόν δ' M : corr. Boissonade. 1045. ὁ add. M[illegible]

ΑΙϹΧΥΛΟΥ

ΠΡΟΜΗΘΕΥϹ ΔΕϹΜΩΤΗϹ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟϹ ΠΡΟϹΩΠΑ

ΚΡΑΤΟϹ ΚΑΙ ΒΙΑ

ΗΦΑΙϹΤΟϹ

ΠΡΟΜΗΘΕΥϹ

ΧΟΡΟϹ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ

ΩΚΕΑΝΟϹ

ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ

ΕΡΜΗϹ

ΚΡΑΤΟΣ

Χθονὸς μὲν εἰς τηλουρὸν ἥκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἥφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολὰς
ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι
ἀδαμαντίνων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις.
τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιᾶσδέ τοι
ἁμαρτίας σφε δεῖ θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχθῆι τὴν Διὸς τυραννίδα
στέργειν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

Κράτος Βία τε, σφῶιν μὲν ἐντολὴ Διὸς
ἔχει τέλος δὴ κοὐδὲν ἐμποδὼν ἔτι·
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεὸν
δῆσαι βίαι φάραγγι πρὸς δυσχειμέρωι.
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδέ μοι τόλμαν σχεθεῖν·
εὐωριάζειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ.
τῆς ὀρθοβούλου Θέμιδος αἰπυμῆτα παῖ,
ἄκοντά σ' ἄκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν
προσπασσαλεύσω τῶιδ' ἀπανθρώπωι πάγωι,
ἵν' οὔτε φωνὴν οὔτε του μορφὴν βροτῶν
ὄψει, σταθευτὸς δ' ἡλίου φοίβηι φλογὶ

---

2. ἄβατόν τ' M: corr. ex scholl. Hom. *Il.* Ξ. 78, et Ar. *Ran.* 814.
6. ἀδαμαντίναις πέδησιν ἐν ἀρρήκτοις πέτραις M: corr. ex schol. Ar. *Ran.* 814.
17. ἐξωριάζειν M: corr. Porson.
20. τόπωι M: πάγωι recc.

χροιᾶϲ ἀμείψειϲ ἄνθοϲ· ἀϲμένωι δέ ϲοι
ἡ ποικιλείμων νὺξ ἀποκρύψει φάοϲ,
πάχνην θ' ἑώιαν ἥλιοϲ ϲκεδᾶι πάλιν·
ἀεὶ δὲ τοῦ παρόντοϲ ἀχθηδὼν κακοῦ
τρύϲει ϲ'· ὁ λωφήϲων γὰρ οὐ πέφυκέ πω.
τοιαῦτ' ἐπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
θεὸϲ θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήϲϲων χόλον
βροτοῖϲι τιμὰϲ ὤπαϲαϲ πέρα δίκηϲ.
ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήϲειϲ πέτραν
ὀρθοϲτάδην ἄϋπνοϲ, οὐ κάμπτων γόνυ·
πολλοὺϲ δ' ὀδυρμοὺϲ καὶ γόουϲ ἀνωφελεῖϲ
φθέγξει· Διὸϲ γὰρ δυϲπαραίτητοι φρένεϲ·
ἅπαϲ δὲ τραχὺϲ ὅϲτιϲ ἂν νέον κρατῆι.
ΚΡ. εἶεν, τί μέλλειϲ καὶ κατοικτίζει μάτην;
τί τὸν θεοῖϲ ἔχθιϲτον οὐ ϲτυγεῖϲ θεόν,
ὅϲτιϲ τὸ ϲὸν θνητοῖϲι προὔδωκεν γέραϲ;
ΗΦ. τὸ ϲυγγενέϲ τοι δεινὸν ἥ θ' ὁμιλία.
ΚΡ. ϲύμφημ'· ἀνηκουϲτεῖν δὲ τῶν πατρὸϲ λόγων
οἷόν τε πῶϲ; οὐ τοῦτο δειμαίνειϲ πλέον;
ΗΦ. ἀεί τε δὴ νηλὴϲ ϲὺ καὶ θράϲουϲ πλέωϲ.
ΚΡ. ἄκοϲ γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηνεῖϲθαι· ϲὺ δὲ
τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ πόνει μάτην.
ΗΦ. ὦ πολλὰ μιϲηθεῖϲα χειρωναξία.
ΚΡ. τί νιν ϲτυγεῖϲ; πόνων γὰρ ὡϲ ἁπλῶι λόγωι
τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ΗΦ. ἔμπαϲ τιϲ αὐτὴν ἄλλοϲ ὤφελεν λαχεῖν.
ΚΡ. ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖϲι κοιρανεῖν.
ἐλεύθεροϲ γὰρ οὔτιϲ ἐϲτὶ πλὴν Διόϲ.
ΗΦ. ἔγνωκα τοῖϲδε κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.
ΚΡ. οὔκουν ἐπείξει τῶιδε δεϲμὰ περιβαλεῖν,
ὡϲ μή ϲ' ἐλινύοντα προϲδερχθῆι πατήρ;
ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεϲθαι πάρα.
ΚΡ. βαλὼν νιν ἀμφὶ χερϲὶν ἐγκρατεῖ ϲθένει
ῥαιϲτῆρι θεῖνε, παϲϲάλευε πρὸϲ πέτραιϲ.
ΗΦ. περαίνεται δὴ κοὐ ματᾶι τοὔργον τόδε.
ΚΡ. ἄραϲϲε μᾶλλον, ϲφίγγε, μηδαμῆ χάλα.
δεινὸϲ γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρουϲ.
ΗΦ. ἄραρεν ἥδε γ' ὠλένη δυϲεκλύτωϲ.
ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πόρπαϲον ἀϲφαλῶϲ, ἵνα
μάθηι ϲοφιϲτὴϲ ὢν Διὸϲ νωθέϲτεροϲ.

---

41. οἷόν τε; πῶϲ M : ποῖόν τι; πῶϲ cj. Hartung : corr. Weil.
42. τι rec. : γε cj. Herm. 49. ἐπράχθη M : corr. Stanley.
54. ψέλια recc. 55. λαβὼν M : corr. Stanley.
59. πόρον M : corr. ex schol. Ar. *Eq.* 759.

ΗΦ. πλὴν τοῦδ' ἂν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
ΚΡ. ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον
στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως.
ΗΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὕπερ στένω πόνων.
ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διός τ' ἐχθρῶν ὕπερ
στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
ΗΦ. ὁρᾶις θέαμα δυσθέατον ὄμμασιν.
ΚΡ. ὁρῶ κυροῦντα τόνδε τῶν ἐπαξίων.
ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστῆρας βάλε.
ΗΦ. δρᾶν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἄγαν.
ΚΡ. ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός.
χώρει κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίαι.
ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῶι πόνωι.
ΚΡ. ἐρρωμένως νῦν θεῖνε διατόρους πέδας·
ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς.
ΗΦ. ὅμοια μορφῆι γλῶσσά σου γηρύεται.
ΚΡ. σὺ μαλθακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι.
ΗΦ. στείχωμεν· ὡς κώλοισιν ἀμφίβληστρ' ἔχει.
ΚΡ. ἐνταῦθα νῦν ὕβριζε καὶ θεῶν γέρα
συλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
οἷοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλῆσαι πόνων;
ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως,
ὅτωι τρόπωι τῆσδ' ἐκκυλισθήσει τέχνης.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

Ὦ δῖος αἰθὴρ καὶ ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμῶν τε πηγαὶ ποντίων τε κυμάτων
ἀνήριθμον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ,
καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
ἴδεσθέ μ' οἷα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
δέρχθηθ' οἵαις αἰκίαισιν
διακναιόμενος τὸν μυριετῆ
χρόνον ἀθλεύσω. τοιόνδ' ὁ νέος
ταγὸς μακάρων ἐξηῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
δεσμὸν ἀεικῆ.
φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
πῆμα στενάχω· πῆι ποτε μόχθων
χρὴ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι;
καίτοι τί φημι; πάντα προυξεπίσταμαι

---

66. ὑπερ στένω M (ὑποστ. pr.).
99. ποί M (ποῖ pr.): corr. Turneb.

σκεθρῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
πῆμ' οὐδὲν ἥξει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα, γιγνώσκονθ' ὅτι
τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος.
ἀλλ' οὔτε σιγᾶν οὔτε μὴ σιγᾶν τύχας
οἷόν τέ μοι τάσδ' ἐστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
πορὼν ἀνάγκαις ταῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας·
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς
πηγὴν κλοπαίαν, ἣ διδάσκαλος τέχνης
πάσης βροτοῖς πέφηνε καὶ μέγας πόρος.
τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακημάτων τίνω
ὑπαιθρίοις δεσμοῖσι προυσελούμενος.
Ἆ ἆ, ἔα, ἔα.
τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ
προσέπτα μ' ἀφεγγής,
θεόσυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
ἵκετο τερμόνιον ἐπὶ πάγον
πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
ὁρᾶτε δεσμώτην με δύσποτμον θεόν,
τὸν Διὸς ἐχθρόν, τὸν πᾶσι θεοῖς
δι' ἀπεχθείας ἐλθόνθ' ὁπόσοι
τὴν Διὸς αὐλὴν εἰσοιχνεῦσιν,
διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὖ κινάθισμα κλύω
πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς
πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει.
πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ

στρ. α'

Μηδὲν φοβηθῇς· φιλία γὰρ ἅδε τάξις
πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις
προσέβα τόνδε πάγον, πατρῴας
μόγις παρειποῦσα φρένας·
κραιπνοφόροι δέ μ' ἔπεμψαν αὖραι.
κτύπου γὰρ ἀχὼ χάλυβος
διῇξεν ἄντρων
μυχόν, ἐκ δ' ἔπληξέ μου
τὰν θεμερῶπιν αἰδῶ·
σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ.

---

112. τοιάσδε M : τοιῶνδε recc.
113. ὑπαίθριος M : corr. Blomfield. πασσαλευμένος M : corr. M. Schmidt, Wecklein.

ΠΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
τῆϲ πολυτέκνου Τηθύοϲ ἔκγονα,
τοῦ περὶ πᾶϲάν θ' εἱλιϲϲομένου
χθόν' ἀκοιμήτωι ῥεύματι παῖδεϲ
πατρὸϲ Ὠκεανοῦ,
δέρχθητ', ἐϲίδεϲθ' οἵωι δεϲμῶι
προϲπορπατὸϲ
τῆϲδε φάραγγοϲ ϲκοπέλοιϲ ἐν ἄκροιϲ
φρουρὰν ἄζηλον ὀχήϲω.

ἀντ. α´

ΧΟ. λεύϲϲω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖϲιν ὄϲϲοιϲ
ὀμίχλα προϲῇξε πλήρηϲ
δακρύων ϲὸν δέμαϲ εἰϲιδούϲαν
πέτραι προϲαυαινόμενον
ταῖϲδ' ἀδαμαντοδέτοιϲι λύμαιϲ.
νέοι γὰρ οἰακονόμοι
κρατοῦϲ' Ὀλύμπου·
νεοχμοῖϲ δὲ δὴ νόμοιϲ
Ζεὺϲ ἀθέτωϲ κρατύνει,
τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν ἀΐϲτοῖ.
ΠΡ. εἰ γάρ μ' ὑπὸ γῆν νέρθεν τ' Ἀΐδου
τοῦ νεκροδέγμονοϲ εἰϲ ἀπέραντον
Τάρταρον ἧκεν,
δεϲμοῖϲ ἀλύτοιϲ ἀγρίωϲ πελάϲαϲ,
ὡϲ μήτε θεὸϲ μήτε τιϲ ἄλλοϲ
τοῖϲδ' ἐπεγήθει·
νῦν δ' αἰθέριον κίνυγμ' ὁ τάλαϲ
ἐχθροῖϲ ἐπίχαρτα πέπονθα.

ϲτρ. β´

ΧΟ. τίϲ ὧδε τληϲικάρδιοϲ
θεῶν, ὅτωι τάδ' ἐπιχαρῆ;
τίϲ οὐ ξυναϲχαλᾶι κακοῖϲ
τεοῖϲι, δίχα γε Διόϲ; ὁ δ' ἐπικότωϲ ἀεὶ
θέμενοϲ ἄγναμπτον νόον
δάμναται οὐρανίαν
γένναν, οὐδὲ λήξει,
πρὶν ἂν ἢ κορέϲηι κέαρ,

---

142. πρὸϲ πατρόϲ M : προϲπορπατόϲ M mg.
150. ἀθέϲμωϲ M : corr. Bentley ex Hesychio.
155. ἀγρίοιϲ M : ἀγρίωϲ recc.
156. ὡϲ μήποτε M : corr. Turneb.
157. ἐπέγαθεν cj. Wecklein.

ἢ παλάμαι τινὶ
τὰν δυϲάλωτον ἕληι τιϲ ἀρχάν.
ΠΡ. ἦ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεραῖϲ
ἐν γυιοπέδαιϲ αἰκιζομένου,
χρείαν ἕξει μακάρων πρύτανιϲ,
δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ἀφ' ὅτου
ϲκῆπτρον τιμάϲ τ' ἀποϲυλᾶται.
καί μ' οὔτε μελιγλώϲϲοιϲ πειθοῦϲ
ἐπαοιδαῖϲιν θέλξει, ϲτερεάϲ τ'
οὔποτ' ἀπειλὰϲ πτήξαϲ τόδ' ἐγὼ
καταμηνύϲω, πρὶν ἂν ἐξ ἀγρίων
δεϲμῶν χαλάϲηι ποινάϲ τε τίνειν
τῆϲδ' αἰκίαϲ ἐθελήϲηι.

ἀντ. β'

ΧΟ. ϲὺ μὲν θραϲύϲ τε καὶ πικραῖϲ
δύαιϲιν οὐδὲν ἐπιχαλᾶιϲ,
ἄγαν δ' ἐλευθεροϲτομεῖϲ.
ἐμὰϲ δὲ φρέναϲ ἐρέθιϲε διάτοροϲ φόβοϲ·
δέδια δ' ἀμφὶ ϲαῖϲ τύχαιϲ,
πᾶι ποτε τῶνδε πόνων
χρή ϲε τέρμα κέλϲαντ'
ἐϲιδεῖν· ἀκίχητα γὰρ
ἤθεα καὶ κέαρ
ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖϲ.
ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺϲ καὶ παρ' ἑαυτῶι
τὸ δίκαιον ἔχων [Ζεύϲ]· [ἀλλ'] ἔμπαϲ, οἴω,
μαλακογνώμων ἔϲται ποθ', ὅταν
ταύτηι ῥαιϲθῆι·
τὴν δ' ἀτέραμνον ϲτορέϲαϲ ὀργὴν
εἰϲ ἀρθμὸν ἐμοὶ καὶ φιλότητα
ϲπεύδων ϲπεύδοντί ποθ' ἥξει.
ΧΟ. Πάντ' ἐκκάλυψον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
ποίωι λαβών ϲε Ζεὺϲ ἐπ' αἰτιάματι
οὕτωϲ ἀτίμωϲ καὶ πικρῶϲ αἰκίζεται·
δίδαξον ἡμᾶϲ, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγωι.
ΠΡ. ἀλγεινὰ μέν μοι καὶ λέγειν ἐϲτὶν τάδε,
ἄλγοϲ δὲ ϲιγᾶν, πανταχῆι δὲ δύϲποτμα.
ἐπεὶ τάχιϲτ' ἤρξαντο δαίμονεϲ χόλου
ϲτάϲιϲ τ' ἐν ἀλλήλοιϲιν ὠροθύνετο,
οἱ μὲν θέλοντεϲ ἐκβαλεῖν ἕδραϲ Κρόνον,

---

170. ὑφ' M². 172. οὔτοι M : οὔτι recc. : corr. Porson.
176. τέ μοι M : corr. Turneb. 183. ὅπαι M : corr. Turneb.
187. Ζεύϲ et ἀλλ' eiecit Bothe.

ὡϲ Ζεὺϲ ἀνάϲϲοι δῆθεν, οἱ δὲ τοὔμπαλιν
ϲπεύδοντεϲ, ὡϲ Ζεὺϲ μήποτ' ἄρξειεν θεῶν,
ἐνταῦθ' ἐγὼ τὰ λῷϲτα βουλεύων πιθεῖν
Τιτᾶναϲ, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸϲ τέκνα,
οὐκ ἠδυνήθην· αἱμύλαϲ δὲ μηχανὰϲ
ἀτιμάϲαντεϲ καρτεροῖϲ φρονήμαϲιν
ᾤοντ' ἀμοχθὶ πρὸϲ βίαν τε δεϲπόϲειν.
ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἅπαξ μόνον, Θέμιϲ
καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
τὸ μέλλον ἧι κραίνοιτο προυτεθεϲπίκει,
ὡϲ οὐ κατ' ἰϲχὺν οὐδὲ πρὸϲ τὸ καρτερὸν
χρείη, δόλωι δὲ τοὺϲ ὑπερϲχόνταϲ κρατεῖν.
τοιαῦτ' ἐμοῦ λόγοιϲιν ἐξηγουμένου
οὐκ ἠξίωϲαν οὐδὲ προϲβλέψαι τὸ πᾶν.
κράτιϲτα δή μοι τῶν παρεϲτώτων τότε
ἐφαίνετ' εἶναι προϲλαβόντα μητέρα
ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ ϲυμπαραϲτατεῖν.
ἐμαῖϲ δὲ βουλαῖϲ Ταρτάρου μελαμβαθὴϲ
κευθμὼν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
αὐτοῖϲι ϲυμμάχοιϲι. τοιάδ' ἐξ ἐμοῦ
ὁ τῶν θεῶν τύραννοϲ ὠφελημένοϲ
κακαῖϲι ποιναῖϲ ταῖϲδέ μ' ἀντημείψατο.
ἔνεϲτι γάρ πωϲ τοῦτο τῆι τυραννίδι
νόϲημα, τοῖϲ φίλοιϲι μὴ πεποιθέναι.
ὃ δ' οὖν ἐρωτᾶτ', αἰτίαν καθ' ἥντινα
αἰκίζεταί με, τοῦτο δὴ ϲαφηνιῶ.
ὅπωϲ τάχιϲτα τὸν πατρῷον ἐϲ θρόνον
καθέζετ', εὐθὺϲ δαίμοϲιν νέμει γέρα
ἄλλοιϲιν ἄλλα, καὶ διεϲτοιχίζετο
ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
οὐκ ἔϲχεν οὐδέν', ἀλλ' ἀϊϲτώϲαϲ γένοϲ
τὸ πᾶν ἔχρηιζεν ἄλλο φιτῦϲαι νέον.
καὶ τοῖϲιν οὐδεὶϲ ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ.
ἐγὼ δ' ἐτόλμηϲ'· ἐξελυϲάμην βροτοὺϲ
τὸ μὴ διαρραιϲθένταϲ εἰϲ Ἅιδου μολεῖν.
τῶι τοι τοιαῖϲδε πημοναῖϲι κάμπτομαι,
πάϲχειν μὲν ἀλγειναῖϲιν, οἰκτραῖϲιν δ' ἰδεῖν·
θνητοὺϲ δ' ἐν οἴκτωι προθέμενοϲ, τούτου τυχεῖν
οὐκ ἠξιώθην αὐτόϲ, ἀλλὰ νηλεῶϲ
ὧδ' ἐρρύθμιϲμαι, Ζηνὶ δυϲκλεὴϲ θέα.
ΧΟ. ϲιδηρόφρων τε κἀκ πέτραϲ εἰργαϲμένοϲ
ὅϲτιϲ, Προμηθεῦ, ϲοῖϲιν οὐ ϲυναϲχαλᾶι
μόχθοιϲ· ἐγὼ γὰρ οὔτ' ἂν εἰϲιδεῖν τάδε
ἔχρηιζον, εἰϲιδοῦϲά τ' ἠλγύνθην κέαρ.

---

213. ὑπερέχονταϲ M : corr. Porson

ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις ⟨γ'⟩ ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
ΧΟ. μή πού τι προύβης τῶνδε καὶ περαιτέρω;
ΠΡ. θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
ΧΟ. τὸ ποῖον εὑρὼν τῆσδε φάρμακον νόσου;
ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατῴκισα.
ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγώ σφιν ὤπασα.
ΧΟ. καὶ νῦν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
ΠΡ. ἀφ' οὗ γε πολλὰς ἐκμαθήσονται τέχνας.
ΧΟ. τοιοῖσδε δή σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν
αἰκίζεταί τε κοὐδαμῆι χαλᾶι κακῶν·
οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον;
ΠΡ. οὐκ ἄλλο γ' οὐδέν, πλὴν ὅταν κείνωι δοκῆι.
ΧΟ. δόξει δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὁρᾶις ὅτι
ἥμαρτες; ὡς δ' ἥμαρτες οὔτ' ἐμοὶ λέγειν
καθ' ἡδονὴν σοί τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
μεθῶμεν, ἄθλου δ' ἔκλυσιν ζήτει τινά.
ΠΡ. ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔξω πόδα
ἔχει παραινεῖν νουθετεῖν τε τὸν κακῶς
πράσσοντ'· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἅπαντ' ἠπιστάμην.
ἑκὼν ἑκὼν ἥμαρτον, οὐκ ἀρνήσομαι·
θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ηὑρόμην πόνους.
οὐ μήν τι ποιναῖς γ' ὠιόμην τοίαισί με
κατισχνανεῖσθαι πρὸς πέτραις πεδαρσίοις,
τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου.
καί μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ δύρεσθ' ἄχη,
πέδοι δὲ βᾶσαι τὰς προσερπούσας τύχας
ἀκούσαθ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
τῶι νῦν μογοῦντι. ταὐτά τοι πλανωμένη
πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει.
ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεθώϋξας
τοῦτο, Προμηθεῦ.
καὶ νῦν ἐλαφρῶι ποδὶ κραιπνόσυτον
θᾶκον προλιποῦσ' αἰθέρα θ' ἁγνὸν
πόρον οἰωνῶν, ὀκριοέσσηι
χθονὶ τῆιδε πελῶ· τοὺς σοὺς δὲ πόνους
χρήιζω διὰ παντὸς ἀκοῦσαι.

---

246. γ' add. Wecklein.
248. θνητούς τ' M : corr. Weil.
253. φλογωπὸν σπέρμ' cj. Weil.
256, 257. ΠΡ. . . . ΧΟ. praefixit Weil.
264, 265. τοὺς κακῶς | πράσσοντας M : corr. Stanley.
268. τοιαῖσδέ με cj. Wecklein.

ΩΚΕΑΝΟϹ

Ἥκω δολιχῆϲ τέρμα κελεύθου
διαμειψάμενοϲ πρὸϲ ϲέ, Προμηθεῦ,
τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν
γνώμηι ϲτομίων ἄτερ εὐθύνων·
ταῖϲ ϲαῖϲ δὲ τύχαιϲ, ἴϲθι, ϲυναλγῶ.
τό τε γάρ με, δοκῶ, ϲυγγενὲϲ οὕτωϲ
ἐϲαναγκάζει, χωρίϲ τε γένουϲ
οὐκ ἔϲτιν ὅτωι μείζονα μοῖραν
νείμαιμ' ἢ ϲοί.
γνώϲει δὲ τάδ' ὡϲ ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
χαριτογλωϲϲεῖν ἔνι μοι· φέρε γὰρ
ϲήμαιν' ὅ τι χρή ϲοι ϲυμπράϲϲειν·
οὐ γάρ ποτ' ἐρεῖϲ ὡϲ Ὠκεανοῦ
  φίλοϲ ἐϲτὶ βεβαιότερόϲ ϲοι.
ΠΡ. ἔα, τί χρῆμα; καὶ ϲὺ δὴ πόνων ἐμῶν
ἥκειϲ ἐπόπτηϲ; πῶϲ ἐτόλμηϲαϲ, λιπὼν
ἐπώνυμόν τε ῥεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν ϲιδηρομήτορα
ἐλθεῖν ἐϲ αἶαν; ἢ θεωρήϲων τύχαϲ
ἐμὰϲ ἀφῖξαι καὶ ϲυναϲχαλῶν κακοῖϲ;
δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διὸϲ φίλον,
τὸν ϲυγκαταϲτήϲαντα τὴν τυραννίδα,
οἵαιϲ ὑπ' αὐτοῦ πημοναῖϲι κάμπτομαι.
ΩΚ. ὁρῶ, Προμηθεῦ, καὶ παραινέϲαι γέ ϲοι
θέλω τὰ λῶιϲτα, καίπερ ὄντι ποικίλωι.
γίγνωϲκε ϲαυτὸν καὶ μεθάρμοϲαι τρόπουϲ
νέουϲ· νέοϲ γὰρ καὶ τύραννοϲ ἐν θεοῖϲ.
εἰ δ' ὧδε τραχεῖϲ καὶ τεθηγμένουϲ λόγουϲ
ῥίψειϲ, τάχ' ἄν ϲου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
θακῶν κλύοι Ζεύϲ, ὥϲτε ϲοι τὸν νῦν ὄχλον
παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἃϲ ἔχειϲ ὀργὰϲ ἄφεϲ,
ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάϲ.
ἀρχαῖ' ἴϲωϲ ϲοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
τοιαῦτα μέντοι τῆϲ ἄγαν ὑψηγόρου
γλώϲϲηϲ, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίγνεται.
ϲὺ δ' οὐδέπω ταπεινὸϲ οὐδ' εἴκειϲ κακοῖϲ,
πρὸϲ τοῖϲ παροῦϲι δ' ἄλλα προϲλαβεῖν θέλειϲ.
οὔκουν ἔμοιγε χρώμενοϲ διδαϲκάλωι
πρὸϲ κέντρα κῶλον ἐκτενεῖϲ, ὁρῶν ὅτι
τραχὺϲ μόναρχοϲ οὐδ' ὑπεύθυνοϲ κρατεῖ.

---

294. ϲὲ τὸ χαριτογλωϲϲεῖν M : corr. ex Athenaeo

καὶ νῦν ἐγὼ μὲν εἶμι καὶ πειράϲομαι
ἐὰν δύνωμαι τῶνδέ ϲ' ἐκλῦϲαι πόνων·
ϲὺ δ' ἡϲύχαζε μηδ' ἄγαν λαβροϲτόμει.
ἢ οὐκ οἶϲθ' ἀκριβῶϲ ὢν περιϲϲόφρων ὅτι
γλώϲϲηι ματαίαι ζημία προϲτρίβεται;
ΠΡ. ζηλῶ ϲ' ὁθούνεκ' ἐκτὸϲ αἰτίαϲ κυρεῖϲ,
πάντων μεταϲχὼν καὶ τετολμηκὼϲ ἐμοί.
καὶ νῦν ἔαϲον μηδέ ϲοι μεληϲάτω.
πάντωϲ γὰρ οὐ πείϲειϲ νιν· οὐ γὰρ εὐπιθήϲ.
πάπταινε δ' αὐτὸϲ μή τι πημανθῆιϲ ὁδῶι.
ΩΚ. πολλῶι γ' ἀμείνων τοὺϲ πέλαϲ φρενοῦν ἔφυϲ
ἢ ϲαυτόν· ἔργωι κοὐ λόγωι τεκμαίρομαι.
ὁρμώμενον δὲ μηδαμῶϲ ἀντιϲπάϲηιϲ·
αὐχῶ γάρ, αὐχῶ τήνδε δωρεὰν ἐμοὶ
δώϲειν Δί', ὥϲτε τῶνδέ ϲ' ἐκλῦϲαι πόνων.
ΠΡ. τὰ μέν ϲ' ἐπαινῶ κοὐδαμῆι λήξω ποτέ·
προθυμίαϲ γὰρ οὐδὲν ἐλλείπειϲ. ἀτὰρ
μηδὲν πόνει· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
ἐμοὶ πονήϲειϲ, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλειϲ.
ἀλλ' ἡϲύχαζε ϲαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων·
ἐγὼ γὰρ οὐκ, εἰ δυϲτυχῶ, τοῦδ' εἵνεκα
θέλοιμ' ἂν ὡϲ πλείϲτοιϲι πημονὰϲ τυχεῖν.
οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ καϲιγνήτου τύχαι
τείρουϲ' Ἄτλαντοϲ, ὃϲ πρὸϲ ἑϲπέρουϲ τόπουϲ
ἕϲτηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸϲ
ὤμοιν ἐρείδων, ἄχθοϲ οὐκ εὐάγκαλον.
τὸν γηγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
ἄντρων ἰδὼν ὤικτιρα, δάϊον τέραϲ,
ἑκατογκάρανον πρὸϲ βίαν χειρούμενον
Τυφῶνα θοῦρον· πᾶϲι δ' ἀντέϲτη θεοῖϲ,
ϲμερδναῖϲι γαμφηλαῖϲι ϲυρίζων φόβον·
ἐξ ὀμμάτων δ' ἤϲτραπτε γοργωπὸν ϲέλαϲ,
ὡϲ τὴν Διὸϲ τυραννίδ' ἐκπέρϲων βίαι.
ἀλλ' ἦλθεν αὐτῶι Ζηνὸϲ ἄγρυπνον βέλοϲ,
καταιβάτηϲ κεραυνὸϲ ἐκπνέων φλόγα,
ὃϲ αὐτὸν ἐξέπληξε τῶν ὑψηγόρων
κομπαϲμάτων· φρέναϲ γὰρ εἰϲ αὐτὰϲ τυπεὶϲ
ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη ϲθένοϲ.
καὶ νῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμαϲ
κεῖται ϲτενωποῦ πληϲίον θαλαϲϲίου

---

331. πόνων μεταϲχεῖν cj. Weil. 333. πείϲειϲ recc.: πείθειϲ M. 348. ὃϲ πρόϲ recc.: ὃϲ ἐϲ M. 353. ἑκατοντοκάρ·ᾱ·νον M: corr. Blomfield. 354. πᾶϲιν ὅϲ M: corr. Herm. 355. φόνον recc. 363. παράωρον M: corr. Bergk.

ἰπούμενοϲ ῥίζαιϲιν Αἰτναίαιϲ ὕπο,
κορυφαῖϲ δ' ἐν ἄκραιϲ ἥμενοϲ μυδροκτυπεῖ
Ἥφαιϲτοϲ. ἔνθεν ἐκραγήϲονταί ποτε
ποταμοὶ πυρὸϲ δάπτοντεϲ ἀγρίαιϲ γνάθοιϲ
τῆϲ καλλικάρπου Ϲικελίαϲ λευροὺϲ γύαϲ·
τοιόνδε Τυφῶϲ ἐξαναζέϲει χόλον
θερμοῖϲ ἀπλάτου βέλεϲι πυρπνόου ζάληϲ,
καίπερ κεραυνῶι Ζηνὸϲ ἠνθρακωμένοϲ.
ϲὺ δ' οὐκ ἄπειροϲ, οὐδ' ἐμοῦ διδαϲκάλου
χρήιζειϲ· ϲεαυτὸν ϲῶιζ' ὅπωϲ ἐπίϲταϲαι·
ἐγὼ δὲ τὴν παροῦϲαν ἀντλήϲω τύχην,
ἔϲτ' ἂν Διὸϲ φρόνημα λωφήϲηι χόλου.
ΩΚ. οὔκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώϲκειϲ, ὅτι
ὀργῆϲ νοϲούϲηϲ εἰϲὶν ἰατροὶ λόγοι;
ΠΡ. ἐάν τιϲ ἐν καιρῶι γε μαλθάϲϲηι κέαρ
καὶ μὴ ϲφριγῶντα θυμὸν ἰϲχναίνηι βίαι.
ΩΚ. ἐν τῶι προθυμεῖϲθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα
ὁρᾶιϲ ἐνοῦϲαν ζημίαν; δίδαϲκέ με.
ΠΡ. μόχθον περιϲϲὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν.
ΩΚ. ἔα με τῆιδε τῆι νόϲωι νοϲεῖν, ἐπεὶ
κέρδιϲτον εὖ φρονοῦντα μὴ φρονεῖν δοκεῖν.
ΠΡ. ἐμὸν δοκήϲει τἀμπλάκημ' εἶναι τόδε.
ΩΚ. ϲαφῶϲ μ' ἐϲ οἶκον ϲὸϲ λόγοϲ ϲτέλλει πάλιν.
ΠΡ. μὴ γάρ ϲε θρῆνοϲ οὑμὸϲ εἰϲ ἔχθραν βάληι.
ΩΚ. ἦ τῶι νέον θακοῦντι παγκρατεῖϲ ἕδραϲ;
ΠΡ. τούτου φυλάϲϲου μή ποτ' ἀχθεϲθῆι κέαρ.
ΩΚ. ἡ ϲή, Προμηθεῦ, ϲυμφορὰ διδάϲκαλοϲ.
ΠΡ. ϲτέλλου, κομίζου, ϲῶιζε τὸν παρόντα νοῦν.
ΩΚ. ὁρμωμένωι μοι τόνδ' ἐθώυξαϲ λόγον.
λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέροϲ ψαίρει πτεροῖϲ
τετραϲκελὴϲ οἰωνόϲ· ἄϲμενοϲ δέ τἂν
ϲταθμοῖϲ ἐν οἰκείοιϲι κάμψειεν γόνυ.

ϲτρ. α'

ΧΟ. Ϲτένω ϲε τᾶϲ οὐλομέναϲ τύχαϲ, Προμηθεῦ,
δακρυϲίϲτακτον δ' ἀπ' ὄϲϲων
ῥαδινῶν λειβομένα ῥέοϲ παρειὰν
νοτίοιϲ ἔτεγξα παγαῖϲ.
ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺϲ
ἰδίοιϲ νόμοιϲ κρατύνων
ὑπερήφανον θεοῖϲ τοῖϲ
πάροϲ ἐνδείκνυϲιν αἰχμάν.

---

371. ἀπλήϲτου M : corr. Schütz.
399. δακρυϲίϲτακτα cj. Minckwitz.

ἀντ. α´

πρόπαϲα δ᾽ ἤδη ϲτονόεν λέλακε χώρα,
μεγαλοϲχήμονά τ᾽ ἀρχαι-
οπρεπῆ — ⏑ ⏑ — ϲτένουϲι τὰν ϲὰν
ϲυνομαιμόνων τε τιμάν,
ὁπόϲοι τ᾽ ἔποικον ἁγνᾶϲ
Ἀϲίαϲ ἕδοϲ νέμονται,
μεγαλοϲτόνοιϲι ϲοῖϲ πή-
μαϲι ϲυγκάμνουϲι θνατοί.

ϲτρ. β´

Κολχίδοϲ τε γᾶϲ ἔνοικοι
παρθένοι, μάχαϲ ἄτρεϲτοι,
καὶ Ϲκύθηϲ ὅμιλοϲ, οἳ γᾶϲ
ἔϲχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
ῶτιν ἔχουϲι λίμναν,

ἀντ. β´

Ἀραβίαϲ τ᾽ ἄρειον ἄνθοϲ,
ὑψίκρημνον οἳ πόλιϲμα
Καυκάϲου πέλαϲ νέμουϲιν,
δάϊοϲ ϲτρατόϲ, ὀξυπρώι-
ροιϲι βρέμων ἐν αἰχμαῖϲ.

ϲτρ. γ´

μόνον δὴ πρόϲθεν ἄλλον ἐν πόνοιϲ
δαμέντ᾽ ἀδαμαντοδέτοιϲ
Τιτᾶνα λύμαιϲ ἐϲιδόμαν θεόν,
Ἄτλαντοϲ ὑπέροχον ϲθένοϲ κραταιόν,
ὃϲ γᾶν οὐράνιόν τε πόλον
νώτοιϲ ὑποϲτενάζει.

ἀντ. γ´

βοᾷ δὲ πόντιοϲ κλύδων
ξυμπίτνων, ϲτένει βυθόϲ,
κελαινὸϲ Ἄϊδοϲ ὑποβρέμει μυχὸϲ γᾶϲ,
παγαί θ᾽ ἁγνορύτων ποταμῶν
ϲτένουϲιν ἄλγοϲ οἰκτρόν.

---

421. ὑψίκρημνονθ᾽ οἳ M: corr. Elmsley.
422. νέμονται edd. ex scholio.
426. ἀδαμαντοδέτοιϲ recc.: ἀκαμαντοδέτοιϲ M.
428. Ἄτλανθ᾽ ὡϲ αἰὲν ὑπέροχον ϲθένοϲ | κραταιόν· οὐράνιόν τε πόλον M: corr. Hermann.
433. κελαινὸϲ δ᾽ M: corr. Lachmann.

ΠΡ. Μή τοι χλιδῆι δοκεῖτε μηδ' αὐθαδίαι
ϲιγᾶν με· ϲυννοίαι δὲ δάπτομαι κέαρ,
ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυϲελούμενον.
καίτοι θεοῖϲι τοῖϲ νέοιϲ τούτοιϲ γέρα
τίϲ ἄλλοϲ ἢ 'γὼ παντελῶϲ διώριϲεν;
ἀλλ' αὐτὰ ϲιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυίαιϲιν ἂν
ὑμῖν λέγοιμι· τἀν βροτοῖϲ δὲ πήματα
ἀκούϲαθ', ὥϲ ϲφαϲ νηπίουϲ ὄνταϲ τὸ πρὶν
ἔννουϲ ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλουϲ.
λέξω δέ, μέμψιν οὔτιν' ἀνθρώποιϲ ἔχων,
ἀλλ' ὧν δέδωκ' εὔνοιαν ἐξηγούμενοϲ·
οἳ πρῶτα μὲν βλέποντεϲ ἔβλεπον μάτην,
κλύοντεϲ οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὀνειράτων
ἀλίγκιοι μορφαῖϲι τὸν μακρὸν βίον
ἔφυρον εἰκῆ πάντα, κοὔτε πλινθυφεῖϲ
δόμουϲ προϲείλουϲ ἦιϲαν, οὐ ξυλουργίαν·
κατώρυχεϲ δ' ἔναιον, ὥϲτ' ἀήϲυροι
μύρμηκεϲ, ἄντρων ἐν μυχοῖϲ ἀνηλίοιϲ.
ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖϲ οὔτε χείματοϲ τέκμαρ
οὔτ' ἀνθεμώδουϲ ἦροϲ οὔτε καρπίμου
θέρουϲ βέβαιον, ἀλλ' ἄτερ γνώμηϲ τὸ πᾶν
ἔπραϲϲον, ἔϲτε δή ϲφιν ἀντολὰϲ ἐγὼ
ἄϲτρων ἔδειξα τάϲ τε δυϲκρίτουϲ δύϲειϲ.
καὶ μὴν ἀριθμόν, ἔξοχον ϲοφιϲμάτων,
ἐξηῦρον αὐτοῖϲ, γραμμάτων τε ϲυνθέϲειϲ,
μνήμην ἁπάντων, μουϲομήτορ' ἐργάνην.
κἄζευξα πρῶτοϲ ἐν ζυγοῖϲι κνώδαλα
ζεύγλαιϲι δουλεύοντα· ϲώμαϲίν θ' ὅπωϲ
θνητοῖϲ μεγίϲτων διάδοχοι μοχθημάτων
γένοινθ', ὑφ' ἅρματ' ἤγαγον φιληνίουϲ
ἵππουϲ, ἄγαλμα τῆϲ ὑπερπλούτου χλιδῆϲ.
θαλαϲϲόπλαγκτα δ' οὔτιϲ ἄλλοϲ ἀντ' ἐμοῦ
λινόπτερ' ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα.
τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρὼν τάλαϲ
βροτοῖϲιν, αὐτὸϲ οὐκ ἔχω ϲόφιϲμ' ὅτωι
τῆϲ νῦν παρούϲηϲ πημονῆϲ ἀπαλλαγῶ.
ΧΟ. πέπονθαϲ αἰκὲϲ πῆμ'· ἀποϲφαλεὶϲ φρενῶν
πλανᾶι, κακὸϲ δ' ἰατρὸϲ ὥϲ τιϲ ἐϲ νόϲον
πεϲὼν ἀθυμεῖϲ καὶ ϲεαυτὸν οὐκ ἔχειϲ
εὑρεῖν ὁποίοιϲ φαρμάκοιϲ ἰάϲιμοϲ.
ΠΡ. τὰ λοιπά μου κλύουϲα θαυμάϲει πλέον,

---

438. προϲ[ε]ηλούμενον M : corr. Askew.
461. μνήμην θ' . . . ἐργάτιν M corr.

οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην.
τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πέσοι,
οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν, οὔτε βρώσιμον,
οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων
χρείαι κατεσκέλλοντο, πρίν γ' ἐγώ σφισιν
ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
αἷς τὰς ἁπάσας ἐξαμύνονται νόσους.
τρόπους τε πολλοὺς μαντικῆς ἐστοίχισα,
κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων ἃ χρὴ
ὕπαρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτους
ἐγνώρισ' αὐτοῖς ἐνοδίους τε συμβόλους.
γαμψωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν σκεθρῶς
διώρισ', οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν
εὐωνύμους τε, καὶ δίαιταν ἥντινα
ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸς ἀλλήλους τίνες
ἔχθραι τε καὶ στέργηθρα καὶ συνεδρίαι·
σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιὰν τίνα
ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν·
χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν,
κνίσηι τε κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακρὰν
ὀσφῦν πυρώσας δυστέκμαρτον ἐς τέχνην
ὥδωσα θνητούς, καὶ φλογωπὰ σήματα
ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.
τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνερθε δὲ χθονὸς
κεκρυμμέν' ἀνθρώποισιν ὠφελήματα,
χαλκόν, σίδηρον, ἄργυρον, χρυσόν τε τίς
φήσειεν ἂν πάροιθεν ἐξευρεῖν ἐμοῦ;
οὐδείς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων.
βραχεῖ δὲ μύθωι πάντα συλλήβδην μάθε,
πᾶσαι τέχναι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέως.
ΧΟ. μή νυν βροτοὺς μὲν ὠφέλει καιροῦ πέρα,
σαυτοῦ δ' ἀκήδει δυστυχοῦντος· ὡς ἐγὼ
εὔελπίς εἰμι τῶνδέ σ' ἐκ δεσμῶν ἔτι
λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύσειν Διός.
ΠΡ. οὐ ταῦτα ταύτηι Μοῖρά πω τελεσφόρος
κρᾶναι πέπρωται, μυρίαις δὲ πημοναῖς
δύαις τε καμφθείς, ὧδε δεσμὰ φυγγάνω·
τέχνη δ' ἀνάγκης ἀσθενεστέρα μακρῶι.
ΧΟ. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος;
ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονές τ' Ἐρινύες.
ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεύς ἐστιν ἀσθενέστερος;
ΠΡ. οὔκουν ἂν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

---

505. πάντα recc.: ταῦτα M.   513. $\overset{N}{\kappa}$αμφθείς M.

ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλὴν ἀεὶ κρατεῖν;
ΠΡ. τοῦτ' οὐκ ἂν ἐκπύθοιο· μηδὲ λιπάρει.
ΧΟ. ἦ πού τι σεμνόν ἐστιν ὃ ξυναμπέχεις.
ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
καιρὸς γεγωνεῖν, ἀλλὰ συγκαλυπτέος
ὅσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σώιζων ἐγὼ
δεσμοὺς ἀεικεῖς καὶ δύας ἐκφυγγάνω.

στρ. α'

ΧΟ. Μηδάμ' ὁ πάντα νέμων
θεῖτ' ἐμᾶι γνώμαι κράτος ἀντίπαλον Ζεύς,
μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις
θοίναις ποτινισσομένα
βουφόνοις παρ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
μηδ' ἀλίτοιμι λόγοις·
ἀλλά μοι τόδ' ἐμμένοι
καὶ μήποτ' ἐκτακείη·

ἀντ. α'

ἁδύ τι θαρσαλέαις
τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις.
φρίσσω δέ σε δερκομένα
μυρίοις μόχθοις διακναιόμενον — — ⏑ —.
Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
† ἰδίαι γνώμαι σέβει
θνατοὺς ἄγαν, Προμηθεῦ.

στρ. β'

φέρ' ὅπως ἄχαρις
χάρις, ὦ φίλος, εἰπὲ ποῦ τίς ἀλκά,
τίς ἐφαμερίων ἄρηξις; οὐδ' ἐδέρχθης
ὀλιγοδρανίαν ἄκικυν,
ἰσόνειρον, ἆι τὸ φωτῶν
ἀλαὸν γένος ἐμπεποδισμένον — ⏑ ⏑;
οὔποτε τὰν Διὸς ἁρμονίαν
θνατῶν παρεξίασι βουλαί.

ἀντ. β'

ἔμαθον τάδε σὰς
προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας, Προμηθεῦ.
τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα

---

519. πλὴν recc.: πρὶν M. 534. τοῦτ' cj. Herm.
543. αὐτόβουλος ὢν σέβει cj. Meineke.
550. ἀλαὸν (δέδεται) γένος ἐμπεποδισμένον cj. Meineke

τόδ' ἐκεῖνό θ' ὅτ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχοϲ ϲὸν ὑμεναίουν
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὁμοπάτριον
ἕδνοιϲ ἄγαγεϲ Ἡϲιόναν
πείθων δάμαρτα κοινόλεκτρον.

ΙΩ

Τίϲ γῆ; τί γένοϲ; τίνα φῶ λεύϲϲειν
τόνδε χαλινοῖϲ ἐν πετρίνοιϲιν
χειμαζόμενον;
τίνοϲ ἀμπλακίαϲ ποινὰϲ ὀλέκει;
ϲήμηνον ὅποι
  γῆϲ ἡ μογερὰ πεπλάνημαι.

ἆ ἆ ἒ ἕ,
χρίει τιϲ αὖ με τὰν τάλαιναν οἶϲτροϲ.
εἴδωλον Ἄργου γηγενοῦϲ
ἄλευ' ἆ δᾶ· φοβοῦμαι
τὸν μυριωπὸν εἰϲορῶϲα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμ' ἔχων,
ὃν οὐδὲ κατθανόντα γαῖα κεύθει.
ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν κἀξ ἐνέρων περῶν
κυναγετεῖ, πλανᾷ τε νῆϲτιν ἀνὰ τὰν
παραλίαν ψάμμαν.

ϲτρ.

ὑπὸ δὲ κηρόπλαϲτοϲ ὀτοβεῖ δόναξ
ἀχέταϲ ὑπνοδόταν νόμον·
ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουϲιν ⏑ –
τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖϲδ'
ἐνέζευξαϲ εὑρὼν ἁμαρτοῦϲαν ἐν
πημοϲύναιϲιν, ἐή,
οἰϲτρηλάτωι δὲ δείματι δειλαίαν
παράκοπον ὧδε τείρειϲ;
πυρί ⟨με⟩ φλέξον, ἢ χθονὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοιϲ δάκεϲι δὸϲ βοράν,
μηδέ μοι φθονήϲηιϲ
εὐγμάτων, ἄναξ.
ἅδην με πολύπλανοι πλάναι

568. φοβοῦμαι om. Triclinius. 573. κυναγεῖ cj. Hermann. 574. κηρόπακτοϲ cj. Meineke. 576. Fort. ἄγουϲιν πρόϲω. 577. τηλέπλαγκτοι M: corr. Seidler. 579. πημοναῖϲιν M: corr. Herm. (πημοϲύναιϲ). 582. με add. Elmsley.

γεγυμνάκαϲιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὅπαι
πημονὰϲ ἀλύξω.
κλύειϲ φθέγμα τᾶϲ βούκερω παρθένου;
ΠΡ. πῶϲ δ' οὐ κλύω τῆϲ οἰϲτροδινήτου κόρηϲ,
τῆϲ Ἰναχείαϲ; ἣ Διὸϲ θάλπει κέαρ
ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺϲ ὑπερμήκειϲ δρόμουϲ
Ἥραι ϲτυγητὸϲ πρὸϲ βίαν γυμνάζεται.

ἀντ.

ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ ϲὺ πατρὸϲ ὄνομ' ἀπύειϲ;
εἰπέ μοι τᾶι μογερᾶι τίϲ ὤν,
τίϲ ἄρα μ', ὦ τάλαϲ, τὰν ταλαίπωρον ὧδ'
ἔτυμα προϲθροεῖϲ,
θεόϲυτόν τε νόϲον ὠνόμαϲαϲ ἃ
μαραίνει με χρίουϲα κέντροιϲ ⏑ –
φοιταλέοιϲιν, ἐή.
ϲκιρτημάτων δὲ νήϲτιϲιν αἰκίαιϲ
λαβρόϲυτοϲ ἦλθον, ⟨Ἥραϲ⟩
ἐπικότοιϲι μήδεϲι δαμεῖϲα. δυϲ-
δαιμόνων δὲ τίνεϲ οἷ', ἐή,
οἷ' ἐγὼ μογοῦϲιν;
ἀλλά μοι τορῶϲ
τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει
παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόϲου,
δεῖξον, εἴπερ οἶϲθα·
θρόει, φράζε τᾶι δυϲπλάνωι παρθένωι.
ΠΡ. λέξω τορῶϲ ϲοι πᾶν ὅπερ χρήιζειϲ μαθεῖν,
οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἁπλῶι λόγωι,
ὥϲπερ δίκαιον πρὸϲ φίλουϲ οἴγειν ϲτόμα·
πυρὸϲ βροτοῖϲ δοτῆρ' ὁρᾶιϲ Προμηθέα.
ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖϲιν φανείϲ,
τλῆμον Προμηθεῦ, τοῦ δίκην πάϲχειϲ τάδε;
ΠΡ. ἄρμοῖ πέπαυμαι τοὺϲ ἐμοὺϲ θρηνῶν πόνουϲ.
ΙΩ. οὔκουν πόροιϲ ἂν τήνδε δωρεὰν ἐμοί;
ΠΡ. λέγ' ἥντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΙΩ. ϲήμηνον ὅϲτιϲ ἐν φάραγγί ϲ' ὤχμαϲεν.
ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Δῖον, Ἡφαίϲτου δὲ χείρ.
ΙΩ. ποίων δὲ ποινὰϲ ἀμπλακημάτων τίνειϲ;
ΠΡ. τοϲοῦτον ἀρκῶ ϲοι ϲαφηνίϲαι μόνον.
ΙΩ. καὶ πρόϲ γε τούτοιϲ τέρμα τῆϲ ἐμῆϲ πλάνηϲ
δεῖξον, τίϲ ἔϲται τῆι ταλαιπώρωι χρόνοϲ.

---

603. οἷ M : οἷ edd. : corr. Madvig. 607. τί μὴ χρή M : corr. Elmsley, Martin. 609. ὅ τι χρ. M : corr. ex Etym. Magn. Porson. 621. [illegible] Linwood.

ΠΡ. τὸ μὴ μαθεῖν ϲοι κρεῖϲϲον ἢ μαθεῖν τάδε.
ΙΩ. μήτοι με κρύψηιϲ τοῦθ' ὅπερ μέλλω παθεῖν.
ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ ϲοι δωρήματοϲ.
ΙΩ. τί δῆτα μέλλειϲ μὴ οὐ γεγωνίϲκειν τὸ πᾶν;
ΠΡ. φθόνοϲ μὲν οὐδείϲ, ϲὰϲ δ' ὀκνῶ θρᾶξαι φρέναϲ.
ΙΩ. μή μου προκήδου μᾶϲϲον, ὡϲ ἐμοὶ γλυκύ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δή.
ΧΟ. μήπω γε· μοῖραν δ' ἡδονῆϲ κἀμοὶ πόρε.
τὴν τῆϲδε πρῶτον ἱϲτορήϲωμεν νόϲον,
αὐτῆϲ λεγούϲηϲ τὰϲ πολυφθόρουϲ τύχαϲ·
τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων ϲοῦ διδαχθήτω πάρα.
ΠΡ. ϲὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖϲδ' ὑπουργῆϲαι χάριν,
ἄλλωϲ τε πάντωϲ καὶ καϲιγνήταιϲ πατρόϲ.
ὡϲ τἀποκλαῦϲαι κἀποδύραϲθαι τύχαϲ
ἐνταῦθ' ὅπου μέλλοι τιϲ οἴϲεϲθαι δάκρυ
πρὸϲ τῶν κλυόντων, ἀξίαν τριβὴν ἔχει.
ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπωϲ ὑμῖν ἀπιϲτῆϲαί με χρή,
ϲαφεῖ δὲ μύθωι πᾶν ὅπερ προϲχρήιζετε
πεύϲεϲθε· καίτοι καὶ λέγουϲ' αἰϲχύνομαι
θεόϲϲυτον χειμῶνα καὶ διαφθορὰν
μορφῆϲ, ὅθεν μοι ϲχετλίαι προϲέπτατο.
ἀεὶ γὰρ ὄψειϲ ἔννυχοι πωλεύμεναι
ἐϲ παρθενῶναϲ τοὺϲ ἐμοὺϲ παρηγόρουν
λείοιϲι μύθοιϲ· "ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη,
τί παρθενεύει δαρόν, ἐξόν ϲοι γάμου
τυχεῖν μεγίϲτου; Ζεὺϲ γὰρ ἱμέρου βέλει
πρὸϲ ϲοῦ τέθαλπται καὶ ϲυναίρεϲθαι Κύπριν
θέλει· ϲὺ δ', ὦ παῖ, μὴ 'πολακτίϲηιϲ λέχοϲ
τὸ Ζηνόϲ, ἀλλ' ἔξελθε πρὸϲ Λέρνηϲ βαθὺν
λειμῶνα, ποίμναϲ βουϲτάϲειϲ τε πρὸϲ πατρόϲ,
ὡϲ ἂν τὸ Δῖον ὄμμα λωφήϲηι πόθου."
τοιοῖϲδε πάϲαϲ εὐφρόναϲ ὀνείραϲιν
ϲυνειχόμην δύϲτηνοϲ, ἔϲτε δὴ πατρὶ
ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνείρατα.
ὁ δ' ἔϲ τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνηϲ πυκνοὺϲ
θεοπρόπουϲ ἴαλλεν, ὡϲ μάθοι τί χρὴ
δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοϲιν πράϲϲειν φίλα.
ἧκον δ' ἀναγγέλλοντεϲ αἰολοϲτόμουϲ
χρηϲμοὺϲ ἀϲήμουϲ δυϲκρίτωϲ τ' εἰρημένουϲ.
τέλοϲ δ' ἐναργὴϲ βάξιϲ ἦλθεν Ἰνάχωι

---

626. τοῦδε τοῦ M : corr. Turneb.
629. μαϲϲόνωϲ ἢ 'μοί cj. Elmsley.
642. ὀδύρομαι γρ. αἰϲχύνομαι M.
657. νυκτίφοιτ' recc. : νυκτίφαντ' M.

σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
ἔξω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ,
ἄφετον ἀλᾶσθαι γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὅροις·
κεἰ μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
κεραυνόν, ὃς πᾶν ἐξαϊστώσοι γένος.
τοιοῖσδε πεισθεὶς Λοξίου μαντεύμασιν
ἐξήλασέν με κἀπέκλῃσε δωμάτων,
ἄκουσαν ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκαζέ νιν
Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε.
εὐθὺς δὲ μορφὴ καὶ φρένες διάστροφοι
ἦσαν, κεραστὶς δ', ὡς ὁρᾶτ', ὀξυστόμῳ
μύωπι χρισθεῖσ' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
ᾖσσον πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος
Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γηγενὴς
ἄκρατος ὀργὴν Ἄργος ὡμάρτει, πυκνοῖς
ὄσσοις δεδορκὼς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβους.
ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἐξαίφνης μόρος
τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλὴξ δ' ἐγὼ
μάστιγι θείᾳ γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι.
κλύεις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχεις εἰπεῖν ὅ τι
λοιπὸν πόνων, σήμαινε· μηδέ μ' οἰκτίσας
σύνθαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσημα γὰρ
αἴσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους.
ΧΟ. ἔα ἔα, ἄπεχε, φεῦ·
οὔποτ' οὔποτ' ηὔχουν ξένους
μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν,
οὐδ' ὧδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
πήματα, λύματα, δείματα κέντρῳ
ψύχειν ψυχὰν ἀμφάκει.
ἰὼ ἰὼ μοῖρα μοῖρα,
πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς.
ΠΡ. πρῴ γε στενάζεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς.
ΧΟ. λέγ', ἐκδίδασκε· τοῖς νοσοῦσί τοι γλυκὺ
τὸ λοιπὸν ἄλγος προυξεπίστασθαι τορῶς.
ΠΡ. τὴν πρίν γε χρείαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ πάρα
κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρῄζετε
τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς ἆθλον ἐξηγουμένης·

668. ἐξαιστώσει M : corr. Blomfield.
677. λέρνης ἄκρην τε M : corr. Canter.
680. αἰφνίδιος M : corr. Gaisford : ἀφνίδιος cj. Elmsley.
683. ἔτι M : corr. Turneb.
688. ηὔχουν schol.: ηὐχόμην M. 690. καὶ recc.: om. M.
691, 692. δείματ' ἀμφάκει | κέντρῳ ψύχειν ψυχὰν ἐμάν M : corr. Weil.

τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσαθ', οἷα χρὴ πάθη
τλῆναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεάνιδα.
σύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους
θυμῶι βάλ', ὡς ἂν τέρματ' ἐκμάθηις ὁδοῦ.
πρῶτον μὲν ἐνθένδ' ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
στρέψασα σαυτὴν στεῖχ' ἀνηρότους γύας·
Σκύθας δ' ἀφίξει νομάδας, οἳ πλεκτὰς στέγας
πεδάρσιοι ναίουσ' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτυμένοι·
οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλὰ γυῖ' ἁλιστόνοις
χρίμπτουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χθόνα.
λαιᾶς δὲ χειρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάξασθαί σε χρή·
ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις.
ἥξεις δ' Ὑβριστὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
ὃν μὴ περάσηις, οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,
πρὶν ἂν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόληις, ὀρῶν
ὕψιστον, ἔνθα ποταμὸς ἐκφυσᾶι μένος
κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογείτονας δὲ χρὴ
κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
βῆναι κέλευθον, ἔνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
ἥξεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυράν ποτε
κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμώδονθ', ἵνα
τραχεῖα πόντου Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύταισι, μητρυιὰ νεῶν·
αὗταί σ' ὁδηγήσουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις
Κιμμερικὸν ἥξεις, ὃν θρασυσπλάγχνως σε χρὴ
λιποῦσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
κεκλήσεται. λιποῦσα δ' Εὐρώπης πέδον
ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδ'. ἆρ' ὑμῖν δοκεῖ
ὁ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
βίαιος εἶναι; τῆιδε γὰρ θνητῆι θεὸς
χρήιζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὦ κόρη, τῶν σῶν γάμων
μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους,
εἶναι δόκει σοι μηδέπω 'ν προοιμίοις.

---

706. βάλ' recc.: μάθ' M.
711. ἐξηρτυμένοι recc. : ἐξηρτημένοι M.
712. ἀλλ' ἀλιστόνοις γύποδας M : corr. Hermann.
Post 713 lacunam statuit B. Voss.
716. πρόσπληστοι M : corr. Elmsley.

ΙΩ. ἰώ μοί μοι, ἓ ἕ.
ΠΡ. σὺ δ' αὖ κέκραγας κἀναμυχθίζει· τί που
δράσεις, ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνηι κακά;
ΧΟ. ἦ γάρ τι λοιπὸν τῆιδε πημάτων ἐρεῖς;
ΠΡ. δυσχείμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύης.
ΙΩ. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
ὅπως πέδωι σκήψασα τῶν πάντων πόνων
ἀπηλλάγην; κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν
ἢ τὰς ἁπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
ΠΡ. ἦ δυσπετῶς ἂν τοὺς ἐμοὺς ἄθλους φέροις,
ὅτωι θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον·
αὕτη γὰρ ἦν ἂν πημάτων ἀπαλλαγή·
νῦν δ' οὐδέν ἐστι τέρμα μοι προκείμενον
μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσηι τυραννίδος.
ΙΩ. ἦ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
ΠΡ. ἥδοι' ἄν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφοράν.
ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἄν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
ΠΡ. ὡς τοίνυν ὄντων τῶνδέ σοι μαθεῖν πάρα.
ΙΩ. πρὸς τοῦ τύραννα σκῆπτρα συληθήσεται;
ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὑτοῦ κενοφρόνων βουλευμάτων.
ΙΩ. ποίωι τρόπωι; σήμηνον, εἰ μή τις βλάβη.
ΠΡ. γαμεῖ γάμον τοιοῦτον ὧι ποτ' ἀσχαλᾶι.
ΙΩ. θέορτον, ἢ βρότειον; εἰ ῥητόν, φράσον.
ΠΡ. τί δ' ὅντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐδᾶσθαι τόδε.
ΙΩ. ἦ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται θρόνων;
ΠΡ. ἣ τέξεταί γε παῖδα φέρτερον πατρός.
ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῶι τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
ΠΡ. οὐ δῆτα, πλὴν ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθείς.
ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων ἐστὶν ἄκοντος Διός;
ΠΡ. τῶν σῶν τιν' αὐτὸν ἐκγόνων εἶναι χρεών.
ΙΩ. πῶς εἶπας; ἦ 'μὸς παῖς σ' ἀπαλλάξει κακῶν;
ΠΡ. τρίτος γε γένναν πρὸς δέκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
ΙΩ. ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμωιδία.
ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
ΙΩ. μή μοι προτείνων κέρδος, εἶτ' ἀποστέρει.
ΠΡ. δυοῖν λόγοιν σε θατέρωι δωρήσομαι.
ΙΩ. ποίοιν; πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
ΠΡ. δίδωμ'· ἑλοῦ γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπά σοι
φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

---

749. πέδω M : πέδοι cj. Dindorf.
758. ἥδοιο ἂν rec. : ἥδοιμ' ἂν M.
766. θεμιτὸν αὐδᾶσθαι cj. Brunck.
770. πρὶν . . . λυθῶ recc.

ΧΟ. τούτων σὺ τὴν μὲν τῆιδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
θέσθαι θέλησον, μηδ' ἀτιμάσηις λόγου·
καὶ τῆιδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθῶ.
ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθ', οὐκ ἐναντιώσομαι
τὸ μὴ οὐ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρήιζετε.
σοὶ πρῶτον, Ἰοῖ, πολύδονον πλάνην φράσω,
ἣν ἐγγράφου σὺ μνήμοσιν δέλτοις φρενῶν.
ὅταν περάσηις ῥεῖθρον ἠπείρων ὅρον,
πρὸς ἀντολὰς φλογῶπας ἡλιοστιβεῖς . . .
πόντου περῶσα φλοῖσβον, ἔστ' ἂν ἐξίκηι
πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισθήνης, ἵνα
αἱ Φορκίδες ναίουσι δηναιαὶ κόραι
τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ὄμμ' ἐκτημέναι,
μονόδοντες, ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται
ἀκτῖσιν οὔθ' ἡ νύκτερος μήνη ποτέ.
πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς κατάπτεροι,
δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
ἃς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδὼν ἕξει πνοάς.
τοιοῦτο μέν σοι τοῦτο φρούριον λέγω·
ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
ὀξυστόμους γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
γρῦπας φύλαξαι, τόν τε μουνῶπα στρατὸν
Ἀριμασπὸν ἱπποβάμον', οἳ χρυσόρρυτον
οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα, Πλούτωνος πόρον·
τούτοις σὺ μὴ πέλαζε. τηλουρὸν δὲ γῆν
ἥξεις κελαινὸν φῦλον, οἳ πρὸς ἡλίου
ναίουσι πηγαῖς, ἔνθα ποταμὸς Αἰθίοψ.
τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκηι
καταβασμόν, ἔνθα Βυβλίνων ὀρῶν ἄπο
ἵησι σεπτὸν Νεῖλος εὔποτον ῥέος.
οὗτός σ' ὁδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χθόνα
Νειλῶτιν, οὗ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
Ἰοῖ, πέπρωται σοί τε καὶ τέκνοις κτίσαι.
τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον,
ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
σχολὴ δὲ πλείων ἢ θέλω πάρεστί μοι.
ΧΟ. εἰ μέν τι τῆιδε λοιπὸν ἢ παρειμένον
ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν

---

783. λόγους M : corr. Elmsley : λόγων cj. Wecklein.
791. ἡλίου στίβει cj. Hartung : lacunam post hunc v. statuit Heath. 792. παρεῖσα cj. Heimsoeth.
806. πόρου recc. 817. ἐπαναδίπλαζε M : corr. Dindorf.

δὸς ἥνπερ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.
ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἥδε τέρμ' ἀκήκοεν·
ὅπως δ' ἂν εἰδῆι μὴ μάτην κλύουσά μου,
ἃ πρὶν μολεῖν δεῦρ' ἐκμεμόχθηκεν φράσω,
τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοὺς μύθων ἐμῶν.
ὄχλον μὲν οὖν τὸν πλεῖστον ἐκλείψω λόγων,
πρὸς αὐτὸ δ' εἶμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθες πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνην, ἵνα
μαντεῖα θακός τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι δρύες,
ὑφ' ὧν σὺ λαμπρῶς κοὐδὲν αἰνικτηρίως
προσηγορεύθης ἡ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
μέλλουσ' ἔσεσθαι· — τῶνδε προσσαίνει σέ τι; —
ἐντεῦθεν οἰστρήσασα τὴν παρακτίαν
κέλευθον ἧιξας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χειμάζει δρόμοις·
χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόντιος μυχός,
σαφῶς ἐπίστασ', Ἰόνιος κεκλήσεται,
τῆς σῆς πορείας μνῆμα τοῖς πᾶσιν βροτοῖς.
σημεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρενός,
ὡς δέρκεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
τὰ λοιπὰ δ' ὑμῖν τῆιδέ τ' ἐς κοινὸν φράσω,
ἐς ταὐτὸν ἐλθὼν τῶν πάλαι λόγων ἴχνος.
ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός,
Νείλου πρὸς αὐτῶι στόματι καὶ προσχώματι·
ἐνταῦθα δή σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων
τέξεις κελαινὸν Ἔπαφον, ὃς καρπώσεται
ὅσην πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χθόνα·
πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γέννα πεντηκοντάπαις
πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκοῦσ' ἐλεύσεται
θηλύσπορος, φεύγουσα συγγενῆ γάμον
ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
κίρκοι πελειῶν οὐ μακρὰν λελειμμένοι,
ἥξουσι θηρεύσοντες οὐ θηρασίμους
γάμους, φθόνον δὲ σωμάτων ἕξει θεός·
Πελασγία δὲ δέξεται, θηλυκτόνωι
Ἄρει δαμέντων νυκτιφρουρήτωι θράσει.
γυνὴ γὰρ ἄνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
δίθηκτον ἐν σφαγαῖσι βάψασα ξίφος·

---

822. ἥντιν' M : corr. Herm.
829. δάπεδα M : corr. Porson.

τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
μίαν δὲ παίδων ἵμερος θέλξει τὸ μὴ
κτεῖναι σύνευνον, ἀλλ' ἀπαμβλυνθήσεται
γνώμην· δυοῖν δὲ θάτερον βουλήσεται,
κλύειν ἄναλκις μᾶλλον ἢ μιαιφόνος·
αὕτη κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέξει γένος.
μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελθεῖν τορῶς.
σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
τόξοισι κλεινός, ὃς πόνων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
λύσει. τοιόνδε χρησμὸν ἡ παλαιγενὴς
μήτηρ ἐμοὶ διῆλθε Τιτανὶς Θέμις·
ὅπως δὲ χὤπῃ, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.

ΙΩ. ἐλελεῦ, ἐλελεῦ,
ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
μανίαι θάλπους', οἴστρου δ' ἄρδις
χρίει μ' ἄπυρος·
κραδία δὲ φόβωι φρένα λακτίζει.
τροχοδινεῖται δ' ὄμμαθ' ἑλίγδην,
ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
πνεύματι μάργωι, γλώσσης ἀκρατής·
θολεροὶ δὲ λόγοι παίους' εἰκῆι
στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἄτης.

στρ.

ΧΟ. Ἦ σοφὸς ἦ σοφὸς ἦν ὃς
πρῶτος ἐν γνώμαι τόδ' ἐβάστασε
καὶ γλώσσαι διεμυθολόγησεν,
ὡς τὸ κηδεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶι,
καὶ μήτε τῶν πλούτωι διαθρυπτομένων
μήτε τῶν γένναι μεγαλυνομένων
ὄντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

ἀντ.

μήποτε μήποτέ μ', ὦ
⟨πότνιαι⟩ Μοῖραι, λεχέων Διὸς
εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
μηδὲ πλαθείην γαμέται τινὶ τῶν ἐξ οὐρανοῦ.
ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
εἰσορῶσ' Ἰοῦς ἀμαλαπτομέναν
δυσπλάνοις Ἥρας ἀλατείαις πόνων.

885. παίους' recc. : πταίους' M.
895. πότνιαι supplevit Paley.
898. γάμω δαπτομέναν M : corr. Weil.

ἐπ.

ἐμοὶ δ', ὅτωι μὲν ὁμαλὸς ὁ γάμος, ἄφοβος,
μὴ δὲ κρεισσόνων θεῶν
ἔρως ἄφυκτον ὄμμα προσδράκοι με.
ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαν·
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὁρῶ
μῆτιν ὅπαι φύγοιμ' ἄν.

ΠΡ. Ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔσται ταπεινός, οἷον ἐξαρτύεται
γάμον γαμεῖν, ὃς αὐτὸν ἐκ τυραννίδος
θρόνων τ' ἄϊστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τότ' ἤδη παντελῶς κρανθήσεται,
ἣν ἐκπίτνων ἠρᾶτο δηναιῶν θρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύναιτ' ἂν αὐτῶι πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς.
ἐγὼ τάδ' οἶδα χὧι τρόπωι. πρὸς ταῦτά νυν
θαρσῶν καθήσθω τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστός, τινάσσων τ' ἐν χεροῖν πύρπνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῶι ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῶι, δυσμαχώτατον τέρας·
ὃς δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὑρήσει φλόγα,
βροντῆς θ' ὑπερφέροντα καρτερὸν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾶι.
πταίσας δὲ τῶιδε πρὸς κακῶι μαθήσεται
ὅσον τό τ' ἄρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΧΟ. σύ θην ἃ χρῄζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾶι Διός.
ΠΡ. ἅπερ τελεῖται, πρὸς δ' ἃ βούλομαι λέγω.
ΧΟ. καὶ προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα;
ΠΡ. καὶ τῶνδέ γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.
ΧΟ. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη;
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβοίμην ὧι θανεῖν οὐ μόρσιμον;
ΧΟ. ἀλλ' ἆθλον ἄν σοι τοῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὁ δ' οὖν ποιείτω· πάντα προσδόκητά μοι.
ΧΟ. οἱ προσκυνοῦντες τὴν Ἀδράστειαν σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.

---

901. ὅτι M: corr. Weil. οὐ δέδια post ἄφοβος del. Bothe.
907. αὐθάδη φρονῶν M² recc.: αὐθάδης φρενῶν M.
924. νόσων M¹: βάθρων cj. Herwerden.
934. τοῦδέ γ' M: corr. Elmsley.

ἐμοὶ δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μηδὲν μέλει.
δράτω, κρατείτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
ὅπως θέλει· δαρὸν γὰρ οὐκ ἄρξει θεοῖς.

Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ

Σὲ τὸν σοφιστήν, τὸν πικρῶς ὑπέρπικρον,
τὸν ἐξαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημέροις
πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
πατὴρ ἄνωγέ σ' οὕστινας κομπεῖς γάμους
αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
καὶ ταῦτα μέντοι μηδὲν αἰνικτηρίως,
ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἔκφραζε· μηδέ μοι διπλᾶς
ὁδούς, Προμηθεῦ, προσβάληις· ὁρᾶις δ' ὅτι
Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλθακίζεται.
ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
ὁ μῦθός ἐστιν, ὡς θεῶν ὑπηρέτου.
νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
ναίειν ἀπενθῆ πέργαμ'· οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἠισθόμην;
τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι
αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τί σοι δοκῶ
ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεούς;
πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
κέλευθον ἥνπερ ἦλθες ἐγκόνει πάλιν·
πεύσει γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ.
ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδίσμασιν
ἐς τάσδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισας.
ΠΡ. τῆς σῆς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἂν ἀλλάξαιμ' ἐγώ.
κρεῖσσον γὰρ οἶμαι τῆιδε λατρεύειν πέτραι
ἢ πατρὶ φῦναι Ζηνὶ πιστὸν ἄγγελον.
οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεών.
ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.
ΠΡ. χλιδῶ; χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμοὺς ἐγὼ
ἐχθροὺς ἴδοιμι· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
ΕΡ. ἦ κἀμὲ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαιτιᾶι;

---

948. τ' delet Elmsley. 950. ἕκαστ' ἔκφραζε recc. ἕκαστα φράζε M. 968. ΕΡ. κρεῖσσον cj. Erfurdt. 970. ΠΡ. οὕτως cj. Erfurdt. (Hiatum unius versus ante 970 statuit Reisig.) 974. συμφορᾶς rec.

ΠΡ. ἁπλῶι λόγωι τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς,
ὅσοι παθόντες εὖ κακοῦσί μ' ἐκδίκως.
ΕΡ. κλύω σ' ἐγὼ μεμηνότ' οὐ μικρὰν νόσον.
ΠΡ. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ΕΡ. εἴης φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
ΠΡ. ὤμοι.
ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοὔπος οὐκ ἐπίσταται.
ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος.
ΕΡ. καὶ μὴν σύ γ' οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι.
ΠΡ. σὲ γὰρ προσηύδων οὐκ ἂν ὄνθ' ὑπηρέτην.
ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρήιζει πατήρ.
ΠΡ. καὶ μὴν ὀφείλων γ' ἂν τίνοιμ' αὐτῶι χάριν.
ΕΡ. ἐκερτόμησας δῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
ΠΡ. οὐ γὰρ σὺ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾶις ἐμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκισμ' οὐδὲ μηχάνημ' ὅτωι
προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἂν χαλασθῆι δεσμὰ λυμαντήρια.
πρὸς ταῦτα ῥιπτέσθω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρωι δὲ νιφάδι καὶ βροντήμασιν
χθονίοις κυκάτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάμψει γὰρ οὐδὲν τῶνδέ μ' ὥστε καὶ φράσαι
πρὸς οὗ χρεών νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΕΡ. ὅρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἀρωγὰ φαίνεται.
ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.
ΕΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν.
ΠΡ. ὀχλεῖς μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν.
εἰσελθέτω σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεὶς θηλύνους γενήσομαι
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑπτιάσμασιν χερῶν
λῦσαί με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς δέω.
ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέγγει γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλθάσσει κέαρ
λιταῖς· δακὼν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγὴς
πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει.
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῶι φρονοῦντι μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὑτὴν οὐδενὸς μεῖον σθένει.

---

986. ὡς παῖδ' ὄντα με recc. : ὡς παῖδά με M : ὥστε παῖδά με cj. Hermann.
995. γνάψει M[1]. 998. ὦπται recc. et schol. : ὦ παῖ M.
1008, 1009. λιταῖς | ἐμαῖς M : corr. Porson.
1012. μεῖζον M : corr. Stanley.

σκέψαι δ', ἐὰν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις,
οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία
ἔπεισ' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγγα βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
πατὴρ σπαράξει τήνδε, καὶ κρύψει δέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλη σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μῆκος ἐκτελευτήσας χρόνου
ἄψορρον ἥξεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, δαφοινὸς ἀετός, λάβρως
διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος,
ἄκλητος ἕρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἧπαρ ἐκθοινήσεται.
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα,
πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῇ, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἅιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάθη.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς ὅδ' οὐ πεπλασμένος
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδηγορεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. σὺ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μηδ' αὐθαδίαν
εὐβουλίας ἄμεινον ἡγήσῃ ποτέ.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πιθοῦ· σοφῷ γὰρ αἰσχρὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΠΡ. Εἰδότι τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας
ὅδ' ἐθώϋξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικές.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτέσθω μὲν
πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος, αἰθὴρ δ'
ἐρεθιζέσθω βροντῇ σφακέλῳ τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χθόνα δ' ἐκ πυθμένων
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ
συγχώσειεν
τῶν τ' οὐρανίων ἄστρων διόδους,
ἔς τε κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην
ῥίψειε δέμας τοὐμὸν ἀνάγκης
στερραῖς δίναις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.

ΕΡ. τοιάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων

1031. εἰριμμένος M[1] : ὀρθούμενος cj. Wecklein.
1050. τῶν οὐρανίων cj. Weil.

βουλεύματ' ἔπη τ' ἔστιν ἀκοῦσαι.
τί γὰρ ἐλλείπει μὴ ⟨οὐ⟩ παραπαίειν
ἡ τοῦδ' εὐχή; τί χαλᾶι μανιῶν;
ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἱ πημοσύναις
συγκάμνουσαι ταῖς τοῦδε τόπων
μετά ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσηι
βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
ὅ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ δή που
τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος.
πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
μετὰ τοῦδ' ὅ τι χρὴ πάσχειν ἐθέλω·
τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
κοὐκ ἔστι νόσος
τῆσδ' ἥντιν' ἀπέπτυσα μᾶλλον.
ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησθ' ἁγὼ προλέγω
μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
μέμψησθε τύχην, μηδέ ποτ' εἴπηθ'
ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ δῆτ', αὐταὶ δ'
ὑμᾶς αὐτάς. εἰδυῖαι γὰρ
κοὐκ ἐξαίφνης οὐδὲ λαθραίως
εἰς ἀπέραντον δίκτυον ἄτης
ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
ΠΡ. καὶ μὴν ἔργωι κοὐκέτι μύθωι
χθὼν σεσάλευται.
βρυχία δ' ἠχὼ παραμυκᾶται
βροντῆς, ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι
στεροπῆς ζάπυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
εἱλίσσουσι· σκιρτᾶι δ' ἀνέμων
πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
στάσιν ἀντίπνουν ἀποδεικνύμενα·
ξυντετάρακται δ' αἰθὴρ πόντωι.
τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπὴ Διόθεν
τεύχουσα φόβον στείχει φανερῶς.
ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
αἰθὴρ κοινὸν φάος εἱλίσσων,
ἐσορᾶις μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

1057. ἡ τοῦδ' εὐτυχῆ M : corr. Winckelmann.
1060. ποι rec. : που M. 1071. ἅτ' ἐγὼ M : corr. Porson.
1085. ἑλίσσουσι M : corr. Turneb.
1092. ἑλίσσων M : corr. Turneb.

EURUS